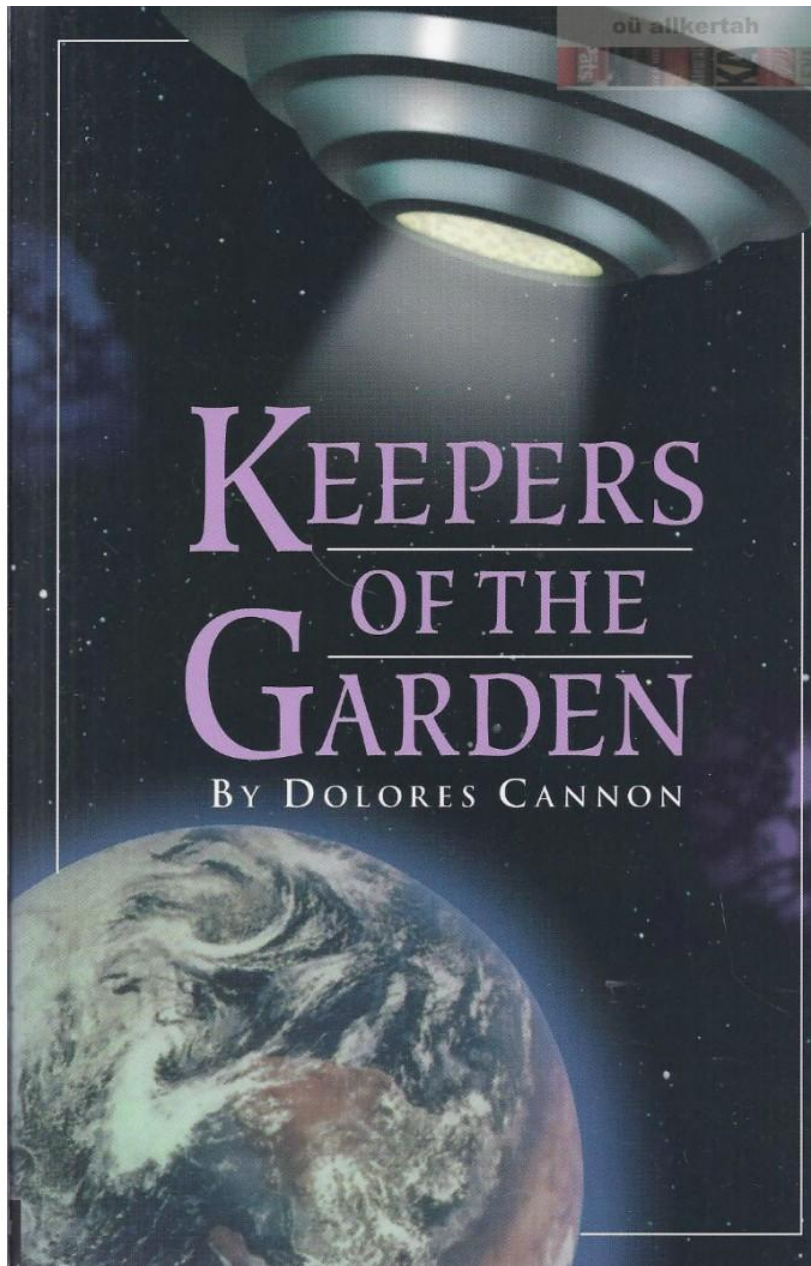

KEEPERS OF THE GARDEN

NHỮNG NGƯỜI TRÔNG NOM TRÁI ĐẤT

Ebook được dịch thuật sang tiếng việt lấy từ nguồn **FanpageThế giới hòa bình**

<https://www.facebook.com/Thế-Giới-Hòa-Bình-1519552611678380/> . Xin chân thành cảm ơn tác giả đã dành tâm huyết dịch thuật và chia sẻ tác phẩm đáng giá này với mọi người, những ai đang đi tìm chân lý và sự thật cao hơn trên hành trình tiến hóa của bản thân và toàn thể. Một cuốn sách rất ý nghĩa trong giai đoạn này khi thời gian tới các sự kiện tiền định được an bài càng gần, loài người cần thức tỉnh để biết về sự thật về nguồn gốc của họ, về những người anh em của họ ở khắp nơi trong vũ trụ này. Xiềng xích trói buộc nhân loại đang được gỡ bỏ, nhưng trước hết nhân loại vẫn cần tự học thanh lọc các tư tưởng nhận thức sai lầm đang tồn tại, để cùng hòa đồng vào dòng chảy văn minh vũ trụ. Nắm lấy sứ mệnh mà Thượng Đế và vũ trụ đã trao tặng họ.

Ngoài cuốn sách ý nghĩa này, các bạn có thể đón đọc thêm cuốn sách : Thông Điệp từ Các Đấng Sáng Tạo

(http://www.mediafire.com/view/rm391198kavmh3d/THONG_DIEP_TU_CAC_DANG_SANG_TA_O.pdf ,

http://www.mediafire.com/view/r55hg5q91r6v1dj/THONG_DIEP_TU_NHUNG_NGUYEN_ANH_EM_TRONG_LONG_DAT.pdf ,

http://www.mediafire.com/view/zrrdkxmlckmcu5e/Doi_thoai_voi_Thuong_De_Full_%28Tap_1_-_Tap_2_-_Tap_3%29.pdf) để có thêm những thông tin hữu ích về sự kiện quan trọng đang diễn ra tại trái đất thời điểm này. Một kế hoạch to lớn mà cả vũ trụ đang ở đây để giúp nhân loại.

Ngoài cuốn sách này còn có 9 cuốn sách khác rất hay của tác giả, bạn nào mong muốn tham gia dịch thuật và chia sẻ cho cộng đồng thì liên hệ qua email mangluoianhsang@gmail.com , mình chia sẻ ebook để đọc và dịch. Xin cảm ơn.

Ebook được đóng gói và chia sẻ bởi Neverland.

Cập nhật thêm các thông tin khác tại website:

www.trithuchoangkim.com

<http://orgonitehoangkim.com>

Youtube channel: Thư viện hoàng kim: <https://www.youtube.com/c/thuvienhoangkim-com>

Facebook page: <https://www.facebook.com/hoangkim.orgonite/?fref=ts>

<https://www.facebook.com/mangluoianhsang/?fref=ts>

Facebook group: LightWorker VN:

<https://www.facebook.com/groups/LightWorkersVietNam/?fref=ts>

Đôi điều về tác giả Dolores Cannon và sự chuyển đổi thời đại.

“Chúng ta đang di chuyển vào một tần số mới, một chiều hướng mới, nơi đó sẽ là vùng đất mới vô cùng mỹ diệu, khắp mọi nơi sẽ tràn ngập tình yêu thương”.

Trong cuốn sách **“Many Lives, Many Masters”**, Tiến sĩ Brian Weiss đã kể về một người phụ nữ tên là Katherine, người đã phải chịu đựng đủ loại chứng ám ảnh và u sầu trong nhiều năm. Khi bà trải qua một cuộc thôi miên hồi quy, bà thấy rằng mình đã từng là một cô gái trẻ tên là Alonda, người đã chết trong một trận lụt bất ngờ. Ngôi làng của cô đã hoàn toàn bị phá hủy.

“Những cơn sóng dữ tợn ập vào các hàng cây. Không còn nơi nào để chạy nữa. Trời rất lạnh. Nước càng lạnh hơn. Tôi muốn cứu con tôi, nhưng tất cả những gì tôi có thể làm chỉ là ôm nó thật chặt vào lòng. Tôi trầm xuống và bị nhấn chìm bởi dòng nước. Tôi không thể thở”.

Thật khó tin, sau khi áp dụng phương pháp trị liệu này, các triệu chứng như nghẹt thở và tuyệt vọng của Katherine đã biến mất.

Thôi miên hồi quy (hypnotic regression) đã được sử dụng phổ biến bởi các học giả phương Tây để phục vụ nghiên cứu về luân hồi. Sau đó, liệu pháp tiền kiếp (past-life therapy) đã vận dụng khái niệm luân hồi vào trị liệu và bổ sung cho phương pháp thôi miên hồi quy. Theo đó, các bệnh nhân mà sau khi hồi tưởng lại tiền kiếp, họ trở nên hạnh phúc và an hòa hơn. Sẽ dễ dàng hơn cho họ để đối mặt với khó khăn và cải thiện quan hệ giữa người với người.

Dolores Cannon là người đã có trên 40 năm kinh nghiệm về thôi miên hồi quy, bà đã trị liệu cho hàng ngàn người và viết rất nhiều sách về cuộc sống tiền kiếp, cuộc sống ở các hành tinh khác, năng lượng trị liệu, hay về những nhân vật như Nostradamus, Chúa Jesus.

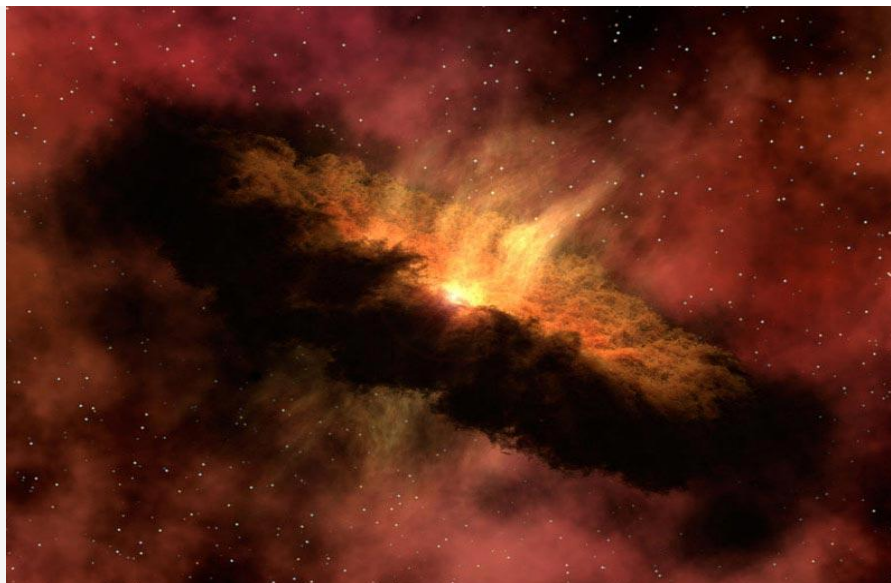

Chân dung nhà thôi miên Dolores Cannon trong buổi hội thảo Thế giới huyền bí tại châu Âu lần thứ nhất.

Cuốn sách mới đây của bà: *“Ba làn sóng tình nguyện và Trái đất mới”* (“The Three Waves of Volunteers and The New Earth”), Dolores đã mô tả lại các buổi thôi miên hồi quy mà trong đó, bà đưa khách hàng vào tình trạng “siêu ý thức” của sóng não – một kỹ thuật thôi miên cao cấp mà qua đó, bà sẽ biết được các thông tin về kiếp trước của họ, từ đó có thể trị liệu cho họ tốt hơn bằng việc đưa ra các lời khuyên phù hợp.

Tuy nhiên, trong 5 năm trở lại đây, bà bắt đầu thấy 1 hiện tượng lạ. Đó là rất nhiều người trong số bệnh nhân của bà không có 1 kiếp sống trong quá khứ trên Trái Đất.

“Tôi nhận thấy rằng họ chưa bao giờ ở Trái Đất trước kia, họ đã đến đây trực tiếp từ Chúa trời, từ các hành tinh khác, không gian khác, nơi họ được mô tả là ‘sinh mệnh ánh sáng’ chứ ko phải ‘sinh mệnh con người’. Đó là điểm bắt đầu để bà đến lý thuyết về ‘Ba làn sóng tình nguyện’”.

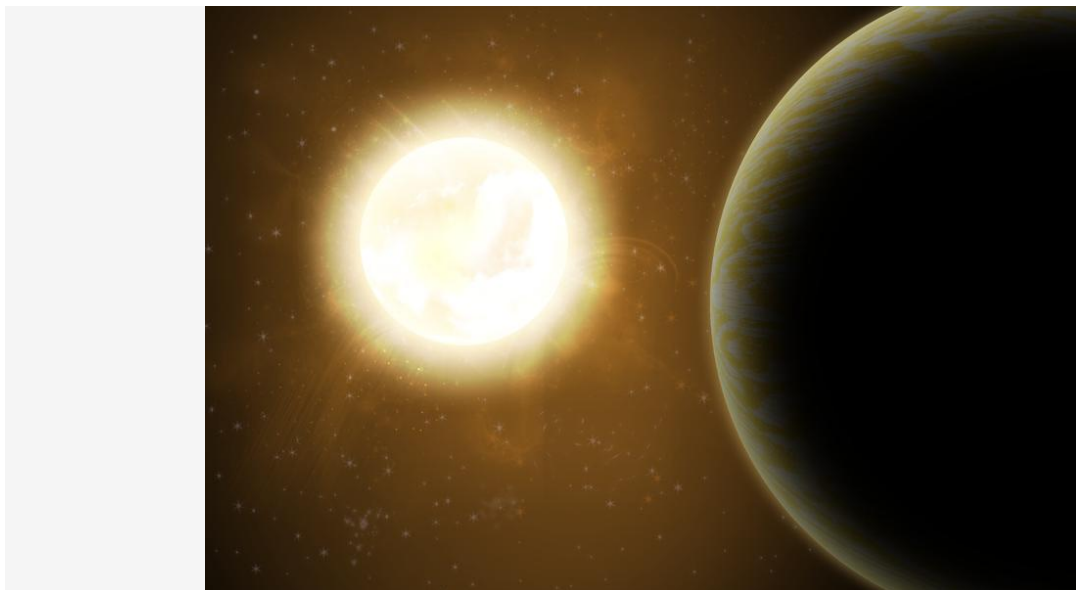

Những cột xoáy nước được phát hiện quanh một ngôi sao sơ sinh. (Ảnh: NASA)

Lý thuyết của Dolores đề xuất rằng một loạt các linh hồn đang “làm chuyến hành trình” từ các hành tinh cùng các tầng trời khác nhau đến để hỗ trợ Trái Đất vào thời điểm này. Những linh hồn này có tần số rung động cao hơn so với các linh hồn từ Trái Đất và lần đầu tiên họ đến đây để “làm sạch” hành tinh này.

Tuy thế, những “người” này không thể nhớ vì sao họ đến. Họ không nhớ được vì sao họ đến Trái Đất, vì sao họ đang ở đây. Nhưng họ có năng lượng dự trữ. Năng lượng này được tạo bởi tình yêu thương và nó có thể thay đổi suy nghĩ của những người khác trên Trái Đất. Dolores phát hiện ra rằng một linh hồn hiện diện tại nơi đây được coi là dũng cảm bởi sinh tồn trên Trái đất là một trải nghiệm rất khó khăn. Tuy nhiên, tất cả các khách hàng của bà đều có cùng một câu trả lời khi được hỏi về lý do họ đến với Trái Đất, đó đơn giản chỉ là “nghe theo 1 tiếng gọi”.

Trái Đất đang trải qua một biến đổi lớn. Lần đầu tiên, toàn bộ hành tinh đang dần chuyển mình vào một tần số rung động mới. Dolores cho biết vũ trụ đang vận hành trong một “chương trình” vĩ đại nhất chưa từng thấy. *“Chúng ta đang di chuyển vào một tần số mới, một chiều hướng mới, đó sẽ là vùng đất mới vô cùng mỹ diệu, khắp mọi nơi sẽ tràn ngập tình yêu thương”.*

Sự giải thể của những ngôi sao già cuối xuất hiện cùng với sự ra đời của những siêu tân tinh. (Ảnh minh họa từ DeviantArt)

“Chúng ta đang di chuyển ra khỏi các phiên bản của Trái Đất cũ và từ đó thay đổi hoàn toàn, điều đó vượt ngoài niềm tin của chúng ta. Kinh Thánh trong sách Khải huyền nói về Thiên Đàng mới và Trái Đất mới...”.

“Điều quan trọng nhất là chúng ta đang sống trong những thời khắc quan trọng nhất của lịch sử vũ trụ.... Giờ đây có hàng nghìn linh hồn đang mong muốn được hiện diện tại nơi đây và cũng vào lúc này để được trải nghiệm nó, ngay cả khi đó chỉ là khoảnh khắc hiện diện ngắn ngủi, thậm chí có thể là qua đời ngay khi được sinh ra, nhưng họ vẫn có thể tự hào mà nói rằng ‘họ đã tới nơi ấy khi điều đó xảy ra’. Khoảnh khắc quan trọng vô ngần của toàn bộ vũ trụ này. Bạn đang sống trong một thời gian rất tuyệt vời mà sẽ không bao giờ được lặp lại một lần nào nữa”.

Giới thiệu:

Phil là một chàng trai từ hành tinh xa xôi đầu thai đến trái đất này. Câu chuyện kể lại hành trình trở về quá khứ của Phil. Diễn biến của câu chuyện đi từ thấp đến cao (vật chất lẫn tâm linh), từ không gian 3 chiều đi đến không gian 4 chiều, rồi sau đó đi sâu thêm vào khoa học tâm linh. Bạn sẽ gặp một sự bất ngờ ở chương thứ 8. Từ chương 11 trở đi mới quay trở về vấn đề của Trái Đất và những bí mật của nó.)

CHƯƠNG 1: KHÁM PHÁ ĐỨA CON CỦA NGÔI SAO – STARSEED

Người ngoài hành tinh hiện tại đang sống trên Trái Đất. Họ không còn được coi là người ngoài hành tinh trên những hành tinh xa xôi hay lượng lớn xung quanh Trái Đất trên những chiếc phi thuyền không gian. Họ đang ở khắp nơi, lẫn lộn trong nhóm bạn bè của bạn, là những người hàng xóm, hoặc ngay cả là những người bà con của bạn. Tất cả chúng ta có liên quan với nhau, bởi họ là ông bà tổ tiên của chúng ta. Dòng máu của họ chảy trong người chúng ta. Chúng ta và những người ngoài hành tinh giống như anh em của nhau như chúng ta là anh em của muôn thú vậy.

Điều này đã được tiết lộ cho tôi thông qua sự tìm hiểu chuyên sâu trong một năm dài làm việc miệt mài. Chúng tôi đã liên lạc với họ qua thời miên. Tôi thường xuyên qua thời gian và không gian để ghé thăm Trái Đất trong quá khứ và tìm hiểu về lịch sử của nó và những nhân loại đang sống lúc bấy giờ. Nhưng trước khi tôi làm việc với Phil D., tôi chưa bao giờ đến thăm các hành tinh khác. Tôi đã luôn luôn mong muốn được thăm thú những hành tinh khác. Chắc chắn có một số nhân loại cũng đang trải nghiệm cuộc sống ở đâu đó ngoài Trái Đất này. Ý tưởng này đã cuốn hút tôi, nhưng cho đến nay tôi chưa gặp được đối tượng thích hợp để hợp tác trong công việc nghiên cứu này. Tôi nghĩ sẽ rất khó tìm được, nhưng tin tưởng sớm muộn gì cũng tìm được người đó hay có lẽ người đó sẽ tìm đến tôi. Tôi nghĩ rất khó nhận ra những người như vậy. Họ rất khéo léo ngụy trang, hay thậm chí ngay cả họ cũng không biết về bản thân mình bởi vì tiềm thức của họ bảo vệ họ.

Trước khi bắt đầu hành trình bất ngờ này tôi đã bị tẩy não, hầu như tất cả chúng ta đều nghĩ bất cứ điều gì liên quan đến người hành tinh đều rất đáng sợ và xấu xa. Những gì chúng ta không hiểu chúng ta tự nhiên sẽ sợ hãi. Tôi đã khá ngạc nhiên khi thấy một hình ảnh hoàn toàn khác với các sinh vật được trình bày qua những bộ phim truyền hình và những câu chuyện khoa học viễn tưởng. Phải mất nhiều thời gian chúng ta mới có thể vượt qua ảnh hưởng của sự tẩy não đầu óc qua nhiều năm, và những ý nghĩ hằn sâu trong đầu óc chúng ta và ngay cả trong tinh thần của chúng ta. Đó chỉ là một sự hiểu lầm.

Công việc của tôi với Phil đã bắt đầu khá tình cờ. Tôi có những cuộc hẹn với nhiều loại người khác nhau, những người muốn tìm hiểu đời sống quá khứ qua thời miên. Đối tượng thời miên của tôi bao gồm tất cả các loại người. Tất cả họ đều có lý do riêng muốn khám phá những khả năng luân hồi. Tôi thường tới nhà của họ để thực hiện các buổi thời miên bởi vì mọi người ai cũng cảm thấy thoải mái hơn trong một môi trường quen thuộc và họ sẽ không cảm thấy sợ hãi bởi những ý tưởng này. Tôi đã tiến hành thời miên hầu hết trong các hoàn cảnh có thể tưởng tượng, từ một nơi cư trú sang trọng đến nơi ở đơn giản nhất, trong phòng khách sạn, hay thậm chí ở các doanh nghiệp và các cửa hàng sau giờ làm việc. Tôi đã phải học thích nghi và cảm thấy thoải mái ngay cả trong những tình huống khó xử, bởi vì tôi tin rằng sự thoải mái của đối tượng được thời miên là quan trọng nhất, sẽ giúp họ phát triển sự tin tưởng. Công việc của tôi có lúc đưa tôi đến một số địa điểm kỳ lạ không bình thường và tôi phải lái xe rất xa đến địa điểm gặp mặt, cuối cùng tôi đã phải vạch ra một giới hạn, là tôi sẽ không đi xa hơn 50 dặm. Bất cứ ai sống xa hơn sẽ phải sắp xếp để gặp tôi ở nhà một người bạn của họ. Tôi sợ mất bất cứ vị khách nào vì biết đâu người đó có thể là người tôi tìm kiếm để làm việc với tôi; Người có thể cung cấp thông tin cần thiết để bắt đầu đi vào một cuộc hành trình thú vị. Không có cách nào để biết được một người thích hợp hay không từ dáng vẻ bên ngoài, và tôi cũng không thể nào biết trước những gì tôi đang tìm kiếm cho đến khi tôi tìm thấy nó. Đây là bình thường, mỗi người ai cũng không có dấu hiệu bên ngoài về các cuộc phiêu lưu của linh hồn họ trong kiếp sống quá khứ hay ở không gian và thời gian khác.

Tôi đã có một cuộc hẹn với một người nữ doanh nhân trẻ ly dị và tôi đã lái xe gần mức giới hạn (50 dặm) của tôi để có một buổi thời miên trong nhà cô. Hai lần trước, cô đã lập một cuộc hẹn nhưng vào phút cuối cùng đã hủy bỏ. Tôi thường nghi ngờ cô ấy chưa sẵn sàng cho việc trở về quá khứ. Nó được thể hiện rất rõ ràng. Có lẽ trong tiềm thức cô ấy sợ những gì cô ấy sẽ tìm thấy nếu cô thăm dò vào quá khứ bí ẩn của mình. Tôi đã không thúc hối cô ấy, tôi bận rộn làm việc với nhiều

khách khác. Khi tôi lái xe vào thị trấn nhỏ, tôi nghĩ rằng cuối cùng cô ấy cũng vượt qua chương ngại tâm lý, bởi vì lần này cô đã không gọi cho tôi hủy bỏ cuộc hẹn.

Tuy nhiên khi tôi tiến vào con đường gần nhà cô ấy, tôi đã không nhìn thấy chiếc xe của cô ấy. Thay vào đó, ở lối dành cho xe đậu, tôi nhìn thấy một chiếc xe tải màu vàng quen thuộc với tấm quảng cáo của một cửa hàng sửa chữa điện tử tại địa phương được trang trí bên hông chiếc xe đó. Suy nghĩ đầu tiên của tôi là cô đã quên cuộc hẹn của chúng tôi và đã hẹn thợ đến sửa chữa chiếc truyền hình của cô. Đây là điển hình của cô ấy, và tôi biết tôi không thể tiến hành một phiên thôi miên trong bầu không khí đó. Khi tôi bước ra khỏi xe, tôi thấy một tờ giấy ghi chú trên cửa nhà cô ấy, cho biết cô ấy đã nhận được điện thoại gọi đi lo việc kinh doanh, nhưng cô đã sắp xếp một người khác thay thế, như vậy tôi sẽ không phí một chuyến đi dài không công. Ghi chú nói rằng thân chủ của tôi, Phil D., đang chờ đợi bên trong. Đó là bản tính của cô ấy, thường hay làm chuyện như thế này ở giờ phút cuối cùng, vì vậy tôi đã không hoàn toàn ngạc nhiên.

Và như vậy đối tượng thôi miên của tôi sẽ hoàn toàn là một người xa lạ, không phải là một sự sắp xếp lý tưởng. Tôi không mong đợi nhiều kết quả từ phiên thôi miên này. Đối tượng mới có thể thường khó làm việc chung, đặc biệt là nếu họ không có kiến thức thôi miên từ trước. Họ thường sẽ bảo vệ bản thân- không thả lỏng, và trong quá trình thôi miên tôi phải cố gắng xây dựng lòng tin của họ đối với tôi, điều này rất quan trọng giữa mối quan hệ của chúng tôi trong loại công việc này. Tôi hoàn toàn dự kiến rằng đây chỉ là một lần thử nghiệm đối với Phil và tôi nghĩ có lẽ sẽ không bao giờ nhìn thấy Phil nữa.

Hóa ra Phil là một người đàn ông trẻ tuổi tóc đen đẹp trai, 28 tuổi, yên tĩnh, và tôi nghĩ là khá nhút nhát. Nhưng sau đó tôi thấy đây chỉ đơn thuần là một sự yên tĩnh tự tình. Anh tự kinh doanh công việc sửa chữa điện tử mà không làm việc trong gara của bố mẹ anh. Anh lớn lên từ một gia đình lớn, là một trong số năm người con, và sống ở nhà. Chỉ có một điều bất thường về anh ta là anh là một trong cặp song sinh giống nhau. Sau một thời gian tôi phát hiện ra nhiều điều về Phil. Anh dường như có chút quan tâm đến phái nữ nhưng chưa bao giờ có một mối quan hệ nghiêm túc, điều này rất đáng làm ngạc nhiên vì bề ngoài anh khá hấp dẫn. Anh đã trải qua thời gian trong Hải quân, nơi anh đã học điện tử. Một trong những điều đầu tiên mọi người hỏi tôi về một thân chủ xuất sắc là người đó có niềm tin tôn giáo gì. Bằng cách nào đó mọi người giả định rằng để có những khả năng (tâm linh) này, đối tượng được thôi miên phải có một nền giáo dục tôn giáo không chính thống. Điều này rất xa sự thật, mọi niềm tin tôn giáo đều được đại diện. Nó ảnh hưởng rất ít đến các loại thông tin tôi nhận được (qua thôi miên). Phil lớn lên trong một môi trường thiên chúa giáo nghiêm ngặt và phục vụ công việc trợ giúp mục sư trong các buổi lễ trong nhà thờ địa phương, tham gia vào các buổi lễ đạo, đám tang và tuân giữ ngày nghỉ. Anh theo học một trường công giáo dưới sự hướng dẫn của nữ tu cho đến lớp bảy cho nên anh được truyền bá nhiều giáo lý. Trong hoàn cảnh đó khó khuyến khích những suy nghĩ về luân hồi. Nhưng anh đặc biệt quan tâm đến những điều huyền bí, đã đọc nhiều sách, và muốn thử tìm về quá khứ bởi vì hiếu kỳ. Anh rất đáng yêu, và có vẻ thoải mái với tôi cùng với các ý tưởng thôi miên của tôi từ lúc bắt đầu.

Phiên thôi miên đầu tiên xảy ra giống như tôi đoán trước. Mặc dù anh nhập vào tĩnh lặng một cách dễ dàng ở mức độ trung bình, anh không đối thoại nhiều. Giọng nói của anh làm bầm và nhỏ nhẹ làm tôi rất khó khăn nghe được câu trả lời của anh là “có” hoặc “không”. Đây là một vấn đề phổ biến và thường xảy ra khi đối tượng ở trong tâm trạng rất thoải mái. Những câu trả lời của họ đến từ từ như thể họ đang uể oải nói chuyện trong giấc ngủ của họ. Họ trở nên bị thu hút vào những gì họ đang nhìn thấy và sẽ không tình nguyện truyền đạt tin tức trừ khi được hướng dẫn để làm như vậy. Tôi không muốn làm việc cứng nhắc như thế này nữa. Tôi muốn có một dòng chảy giao tiếp tự do, và đó là một trong những lý do tại sao tôi tìm kiếm một trạng thái mộng du.

PHIL trở lại sự sống buồn tẻ và không yên ổn của một người đàn ông lang thang trong sa mạc (kiếp trước). Một ngày nọ, anh ta đã tìm kiếm nước uống... Sau khi anh được đánh thức anh cho biết anh thực sự có thể cảm thấy khát, nóng, khí hậu khô, và sự đau khổ của những người xung quanh. Đây là điều khá điển hình của lần đầu tiên trở về tiền kiếp. Việc linh hồn quay về một kiếp

sống bình thường đơn giản là rất phổ biến khi tiềm thức lần đầu tiên khám phá những trải nghiệm mới này. Sau khi thức tỉnh, anh nói rằng anh đã nhận được ấn tượng khá sinh động, nhưng anh ấy quá thoải mái và phải nỗ lực thực sự lớn mới có thể cố gắng nói chuyện với tôi. Anh ta nói bây giờ anh biết cảm giác già là như thế nào, vì anh thực sự cảm nhận được cuộc sống già và mệt mỏi rã rời của một người đàn ông ở cuối cuộc đời.

Anh đã hồ hởi bởi những trải nghiệm vừa qua và háo hức muốn thử nó một lần nữa. Tôi cũng muốn nói tôi cũng có sự nhiệt tình để thử, nhưng vào thời điểm đó tôi không thích làm việc với anh ta một lần nữa, bởi vì để có được câu trả lời từ anh quá là khó khăn. Tôi thích làm việc với những người hoạt bát, tự phát và nói nhiều. Nhưng nếu ai đó muốn tiếp tục thì tôi thường đồng ý. Tôi không muốn từ chối bất cứ ai bởi vì tôi không có cách nào biết được bài học gì sẽ đến với buổi thôi miên kế tiếp mà một cá nhân có thể gặt hái được. Vì vậy, tôi miễn cưỡng sắp xếp những cuộc hẹn cho các tuần tiếp theo. Tôi giả định rằng sau một vài phiên thôi miên, sự tò mò của anh sẽ được thỏa mãn và tôi có thể tiếp tục tìm kiếm các đối tượng làm việc hiệu quả hơn.

Trong kỹ thuật thôi miên của tôi, tôi sử dụng nhiều phương pháp khác nhau và tôi cố gắng áp dụng nhiều cách cho đến khi đối tượng phát hiện một phương pháp mà họ cảm thấy thoải mái nhất. Một trong những phương pháp tôi sử dụng là “Thang Máy”. Khi đối tượng cảm thấy họ đã đi đến tầng thích hợp rồi thì cửa thang máy mở ra, họ cảm thấy mong muốn được bước ra khỏi thang máy và khám phá những gì họ nhìn thấy. Phương pháp này được thử trong phiên thôi miên lần thứ hai và chứng minh là Phil thích hợp với nó. Chúng tôi tiếp tục sử dụng nó và nó đã trở thành một công cụ rất có giá trị trong việc tiếp xúc với những nơi và những cấp bậc (không gian) khác nhau mà chúng tôi đã đến thăm.

Trong phiên thôi miên thứ hai anh nói nhiều hơn chút. Anh nói về một kiếp sống tại Munich trong thời chiến Đức. Anh và những người khác là người Do Thái làm việc trong một lĩnh vực dân sự của chính phủ. Mặc dù gia đình của họ đã bị giết chết, họ được phép sống vì họ có những kỹ năng có thể được sử dụng. Họ phải mang băng tay bằng vải trên cánh tay để phân biệt họ là ai, anh coi điều này là xúc phạm. Anh tên là Karl Brecht, làm nhiệm vụ thảo văn thư. Anh và những người khác đã tham gia vào công việc bí mật liên quan đến việc thiết kế các căn cứ tàu ngầm, nhưng vì nó là thông tin bị cấm chế anh không muốn nói về nó. Dù những người Do Thái này có hữu ích cho sự nghiệp của Đức, họ vẫn bị làm nhục và đối xử tồi tệ bởi cấp trên của họ. Điều này khiến anh cảm thấy cay đắng. Anh ta nói khi nhìn thấy Hitler một lần trong một cuộc diễu hành, anh đã nghĩ rằng người đàn ông đó điên. Karl (Phil) qua đời khi anh và một người đàn ông khác đang bay trong một chiếc máy bay nhỏ gần biên giới Pháp. Họ đang trên đường đến các căn cứ tàu ngầm và đã bị nhầm lẫn và bị bắn hạ bởi kẻ thù. Họ bị rơi vào giữa một ngôi làng nhỏ.

Khi tỉnh dậy, anh nói phiên thôi miên này có ý nghĩa đối với anh. Anh đã từng có một giấc mơ rất sinh động về cảnh chết khá giống với hoàn cảnh này. Giấc mơ đã gây một ấn tượng mạnh mẽ và lâu dài đối với anh ta. Giấc mơ làm cho anh từng nghĩ rằng anh đã ở trong quân đội Đức và bị bắn rơi trong một chiếc máy bay chiến đấu vì anh đã nhìn thấy chữ thập ngược trên đó. Nhưng bây giờ anh nhận ra nó là một máy bay dân sự. Điều đã làm anh khó chịu nhất trong giấc mơ là sự thờ ơ của người dân trong thị trấn nơi chiếc máy bay bị rơi. Họ đứng xung quanh và nhìn anh chết. Rõ ràng mọi người đều vui mừng vì chiếc máy bay đã bị bắn hạ. Họ đã không có vẻ xúc động bởi những gì đã xảy ra và đã không cố gắng để giúp đỡ một chút nào cả. Sự thù địch của họ làm anh tức giận, nhưng anh nói rằng cảm xúc của anh mạnh mẽ hơn trong giấc mơ so với lúc thôi miên.

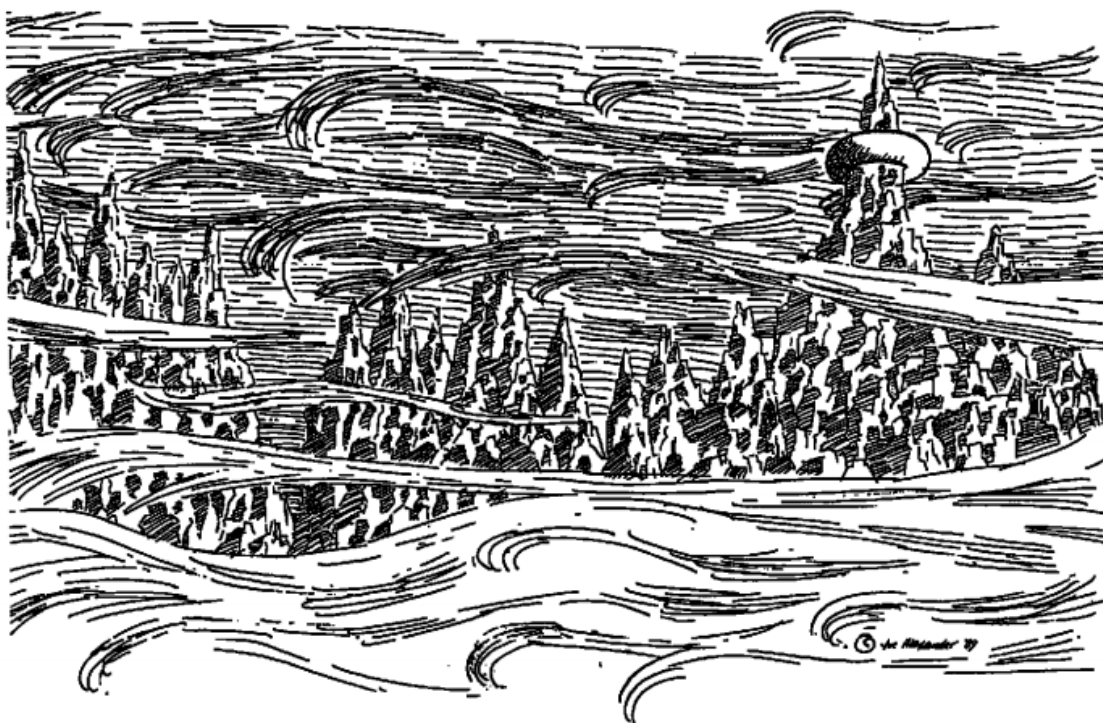
Trong phiên thôi miên này câu trả lời của anh vẫn còn chậm và khó nghe nhưng nó đã được cải thiện. Anh bây giờ đã trở nên thoải mái với tôi.

Phiên thôi miên thứ ba là trở lại kiếp sống của một người phụ nữ trong một nền văn hóa cổ đại tập trung xung quanh kim tự tháp khổng lồ, và dường như nằm đâu đó ở Nam Mỹ. Rất nhiều các thông tin liên quan đến các thầy tế lễ và lễ nghi thờ phượng vào thời điểm đó. Anh kể về một buổi lễ kỳ dị đã xảy ra khi hoàng hậu qua đời. Những nữ trợ lý của hoàng hậu đã bị uống thuốc và sau đó đâm xuyên tim. Đây được coi là một vinh dự khi họ được chôn cùng hoàng hậu để họ có thể theo

bà ta sau khi chết. Nói trở lại kiếp sống của Phil lúc ấy, là một người phụ nữ đang sanh em bé. Đó là một cảm giác kỳ lạ khi một người đàn ông cảm nhận tất cả những cảm xúc của một người phụ nữ đang trải qua quá trình sinh con. Người phụ nữ (Phil) đã thiệt mạng khi một nhóm binh lính Tây Ban Nha xâm lược làng và bắt đầu giết người.

Đây là các dạng của cuộc sống mà mọi người thường gặp trong những lần đầu trở lại kiếp sống quá khứ. Tôi rất lấy làm quen thuộc đối với những thông tin này vì vậy tôi không xem nó là đặc biệt. Tôi đã thu thập được hàng trăm thông tin như thế. Mặc dù nó có thể hữu ích cho các đối tượng thôi miên, nhưng chúng chỉ hữu ích với tôi như là một tích lũy tổng quan về lịch sử.

Tuy nhiên, một điều kỳ lạ đã xảy ra vào phiên thôi miên lần thứ tư. Khi “cửa thang máy” bắt đầu mở ra, anh nhìn thấy một dãy địa hình màu đen lạ lẫm in trên đường chân trời. Những bóng đen hình răng cưa, gồ ghề in trên bầu trời đỏ. Khi anh nhìn thấy nó, vì một lý do nào đó làm anh cảm thấy không thoải mái. Nó làm anh khó chịu và anh không thích nó. Anh không muốn khám phá nó và yêu cầu được trở lại thang máy và đi nơi khác. Tôi không bao giờ ép ai làm bất cứ điều gì họ cảm thấy khó chịu, nên tôi để cho anh ta đi đến nơi anh muốn. Và anh đã trở lại ở dưới đáy của thang máy. Đây là một phần của việc xây dựng lòng tin khi tôi để các đối tượng làm những gì họ cảm thấy thoải mái nhất. Họ sẽ cảm thấy rằng họ thực sự đang kiểm soát chính mình trong quá trình trở về quá khứ. Tôi thấy rằng nếu có một cái gì đó quan trọng mà họ cần thấy thì cuối cùng họ cũng sẽ đi tìm hiểu mà không phải ép buộc. Tôi rất tò mò về địa hình kỳ lạ đó, hình như nó không giống bất cứ nơi nào mà tôi biết. Khi tỉnh dậy, tôi hỏi anh ta tại sao anh không muốn khám phá nó. Anh nói rằng anh cũng không có ấn tượng nơi đó là đâu. Cảnh quan của nó rất lạ mà anh cũng không hiểu về nó. Địa hình răng cưa đó không nhấn nhai như cây cối, những răng cưa đó làm anh khó chịu. Về phía bên phải, anh đã nhìn thấy một “thân cây”, có một cái gì hình xoắn ốc tương tự như một chiếc bánh rán lớn với khía cạnh tròn bao quanh “thân cây” và nằm gần trên đỉnh của nó. (Xem bản vẽ.) "Có điều gì đó về cảnh quan này làm cho tôi không thoải mái," anh nói nhẹ nhàng với cái nhìn xa xôi trong mắt anh. "Một cảm giác hoang hân, một bóng tối ... một bóng tối dường như không thay đổi." Ánh mắt anh chuyển trở về hiện tại, "Tôi rất vui vì bạn đã không buộc tôi khám phá nó, và bạn đã cho tôi lựa chọn trở về “thang máy”. Tôi không biết tại sao, nhưng tôi cảm thấy ở thang máy an toàn hơn".

Có cái gì đó kinh hoàng về những cảnh đó? Nó ở đâu và tại sao nó lại làm anh khó chịu? Rõ ràng tiềm thức từ một thế giới khác đã được cho phép thẩm qua trí nhớ hiện tại. Phải mất vài tuần sau đó chúng tôi mới có thể khám phá ra ý nghĩa của cảnh quang này và biết được lý do làm cho anh miễn cưỡng khám phá nó.

Trong các phiên thôi miên tiếp theo, anh dường như bị cuốn vào kiếp sống ở Đức mặc dù có cảm giác cay đắng trong đó. Anh cảm thấy cảm xúc lớn bị khuấy động bởi những kỷ niệm, có cảm giác sống động của sự tức giận, thất vọng và bất hạnh. Anh muốn để cho những cảm giác nặng nề này thoát ra ngoài nhưng anh sợ xúc phạm tôi nếu để cho tôi nhìn thấy. Anh thừa nhận anh cũng từng rất khó khăn đối phó với cảm xúc của mình trong cuộc sống hiện tại. Anh cảm thấy bị bắt buộc phải giữ nó bên trong, thậm chí không cho phép gia đình mình nhìn thấy cảm xúc của mình. Tôi đảm bảo với anh là mục đích tôi làm việc với anh là để giúp đỡ cho anh cảm thấy an toàn khi để cho những cảm xúc đó thoát ra ngoài. Nói ra cảm xúc thường rất có lợi.

Trong những buổi thôi miên tiếp theo, anh thỉnh thoảng lại nhìn thấy nhiều cảnh làm anh khó chịu. Nhiều cảnh chợt thoáng qua về một thành phố xa lạ với rất nhiều tháp và những chiếc ô tô bay như máy bay, bay lượn trong không khí. Toàn bộ quang cảnh của thành phố không có màu sắc, chỉ là một màu xám với những ánh đèn trắng. Mỗi lần xuất hiện cảnh này anh lập tức rút lui, yêu cầu được quay trở lại nơi an toàn thang máy hay chuyển đi nơi khác. Tôi bị hấp dẫn bởi những cảnh được miêu tả, chắc chắn là nó ở thế giới khác hoặc ít nhất là của tương lai, và tôi đã nóng lòng khám phá chúng. Nhưng từ kinh nghiệm tôi biết không để cho sự tò mò của tôi can thiệp vào. Tốt nhất không nên hồi thức đối tượng, để cho họ tự khám phá những kiếp sống theo khả năng của họ.

Phil đã bối rối, "Tôi cảm giác có cái gì đó nằm dưới bề mặt của câu chuyện và vài lần nó như muốn ngoi lên." Anh cảm thấy nếu bất cứ điều gì có thể được tìm hiểu ngay khi còn bên trong thang máy

thì anh sẽ có can đảm để khám phá nó. Tôi cảm nhận rằng sự bất ổn của anh dường như có liên quan với những cảnh quang của dãy địa hình lởm chởm và những thành phố xa lạ đó.

Hết chương 1

(Nơi Phil đã đến là nơi nào. Tại sao anh ta cảm thấy bất ổn khi nhìn thấy nó. Mời các bạn tiếp tục theo dõi câu chuyện tiếp theo)

CHƯƠNG 2: THUỘC ĐỊA BỊ ĐÁNH MẮT

Vài tuần sau, Phil đi qua cảnh đó một lần nữa. Khi thang máy mở ra, anh thấy hình ảnh lờ mờ, hoang vắng và tang thương sừng sững tựa vào bầu trời màu đỏ. Rõ ràng là tiềm thức của anh nghĩ đó là lúc anh phải đối mặt với kiếp sống đó và nó mãi cho phép cảnh tượng đó lên vào các phiên thôi miên. Lần này anh quyết định bước ra khỏi thang máy và đi vào cảnh giới đó để khám phá và tìm hiểu xem điều gì đã làm anh khó chịu. Giờ anh đã biết nếu anh không thoải mái với những gì mà anh xem, thì tôi sẽ luôn để cho anh lựa chọn rút lui. Điều này đã cho anh một cảm giác an toàn ngay cả trong một môi trường xa lạ như vậy. Vì thế, anh cho phép mình bước vào hiện trường và ngay lập tức đã bị một cảm giác đau buồn lớn xâm chiếm. Anh mô tả những gì anh nhìn thấy:

Phil: Có gió ... cát, và bụi bặm. Tôi cảm nhận được nó và nhìn thấy nó. Bầu trời màu đỏ cam. Tôi đang đứng bên ngoài một chiếc tàu vũ trụ. Có một khu đất trống nơi chúng tôi hạ cánh. Tôi nhìn vào vật hình tròn, nó ở bên phải của tôi.

Từ mô tả trên tôi (Dolores) đã nghĩ rằng nơi này không phải thuộc về trái đất. Nó có đặc trưng của thế giới khác. Và khi anh đề cập đến tàu vũ trụ, tôi chắc chắn rằng anh đã nhìn thấy một kiếp sống quá khứ xa Trái đất. Cuối cùng thì tôi cũng đạt được mong muốn khám phá thế giới khác.

Ngọn tháp dường như làm từ một tảng đá kỳ lạ. Nó nổi bật giữa các đỉnh nhọn khác vì nó có cấu trúc kỳ lạ và có một vật hình dạng cái bánh rán bao quanh đỉnh. Anh tiếp tục mô tả:

P: Có một vài túp lều bên phải, là khu vực lưu trữ đồ vật... (buồn bã) mà hiện nay bên trong đều trống không.

D: Có ai khác ở cùng với anh không?

P: (giọng nói của anh trở nên u sầu.) Chỉ có những người trên tàu. Chúng tôi đến đây để tiếp tế và kiểm tra hoàn cảnh sống của các nhà khoa học trên hành tinh này. Họ là những người dân đến từ hành tinh chúng tôi đang sống. Tuyến đường thường xuyên của chúng tôi là các tuyến đường thương mại. Đại khái đây là con đường tắt nằm trong một phần riêng biệt của thiên hà này. Họ đến đây vì một cuộc thử nghiệm, mục đích duy nhất là khai thác và nghiên cứu khoa học.

D: Bạn có biết họ đã ở trên hành tinh này được bao lâu rồi không?

P: Thời gian không tương quan đến năm của trái đất, nhưng họ đã ở đây và nghiên cứu được ... bảy chronometers, mặc dù tôi không thể giải thích chronometers là thời gian bao lâu.

D: Có phải đó là một thời gian dài?

P: Vâng.

D: Đã qua bao lâu rồi bạn chưa đến hành tinh này để cung cấp nguyên vật liệu?

P: Chúng tôi đến mỗi hai chronometers thời gian.

D: Có phải những người này tình nguyện làm công việc này?

P: Vâng, tất cả công việc là tự nguyện. Không có sự bắt buộc.

Mặc dù tôi rất quan tâm đến diễn biến của câu chuyện và tìm ra lý do đau buồn của Phil, nhưng sự tò mò của tôi đã thắng và tôi hỏi anh mô tả hình dáng của những người trên tàu. Anh nói rằng họ có tầm vóc nhỏ với đầu hơi lớn, da sáng và không có nhiều cơ bắp.

D: Có phải họ có thể chất như con người, với một hệ thống tuần hoàn?

P: Họ giống người của Trái Đất. Họ có hai cánh tay và hai chân, có đôi mắt, tai và một cái miệng, nhưng họ không có mũi. Không có nhu cầu cho mũi. Đây là một phần của sự tiến hóa. Miệng chỉ là một khe hở và mục đích duy nhất của nó là để hút không khí. Không có lưỡi hoặc dây âm thanh để nói bởi vì toàn bộ quá trình giao tiếp là dùng thần giao cách cảm.

Sự mô tả nghe có vẻ hơi quái dị nhưng dường như Phil không bận tâm khi nhìn họ. Sau đó anh cho biết anh cảm thấy rất thoải mái ở cùng với những sinh vật ngoài hành tinh.

D: Những người này có ăn thức ăn không?

P: Vâng. Nó được đưa vào khe hở.

D: Họ có người nam và nữ không?

P: Mọi người chúng tôi là cả nam và nữ, tất cả người của giống loài này đều là vậy. Vào lúc đó tôi chỉ biết một cách mơ hồ câu nói của anh. Tôi không chắc liệu ý của anh thì họ là "lưỡng tính" hay ý là họ không có giới tính? Nhưng ý rõ ràng họ là một loại sinh vật sanh nở bằng một số phương pháp khác với cách của người trái đất chúng ta.

P: Chúng tôi có sự kết hợp của cả hai giới, là một sự pha trộn của cả hai giới tính nam và nữ.

D: Tôi rất tò mò về điều đó. Họ sinh sản như thế nào? Hay là họ sống lâu hơn nên không cần phải sinh sản?

P: Họ sống lâu hơn; Tuy nhiên, không phải vĩnh viễn, cho nên sinh sản là cần thiết. Họ sắm những vai trò khác nhau, nhưng không có phân chia rõ ràng như người trên trái đất.

Sự tò mò của tôi tạm thời được giải quyết. Tôi trở lại với câu chuyện.

D: Bạn nói rằng bạn đã đến hành tinh đó để tiếp tế cho các nhà khoa học? Vậy những nhà khoa học này ở đâu?

P: (Đau buồn) Tất cả được chôn trong đất, ngoại trừ một người. Có tất cả là mười hai người. Người sống sót cuối cùng có nhiệm vụ chôn cất những người khác, và hài cốt của người cuối cùng nằm chung với những người khác, chỉ có điều là nằm trên mặt đất.

D: Bạn có biết những gì xảy ra với họ không?

P: Vâng, cái tháp bằng đá nguyên khối kia, ngọn tháp ấy chứa các hồ sơ ngoại cảm của những gì đã xảy ra ở đây. Họ chết vì đói và khát, hoặc là tương tự. Một cái chết rất chậm và đau đớn.

Đây có phải là lý do anh ta miễn cưỡng xem lại cảnh này? Dường như anh ta rất đau đớn khi nói về nó. Tôi đã đề nghị anh nói ra suy nghĩ và thảo luận về những hồi ức đó. Tôi nói với anh, nói ra những chuyện buồn thường là phương pháp rất hữu ích giúp anh không còn cảm thấy khó chịu nữa.

D: Các nhà khoa học không có cách nào để trồng ra lương thực cho riêng mình sao?

P: Không có gì trên hành tinh có thể hỗ trợ sự tăng trưởng một cách tự nhiên. Hãy tưởng tượng nếu bạn có một khu vườn trong sa mạc phía tây nam (của Mỹ), nó giống như vậy. Đất đá bị trơ trọi cằn cỗi, cằn cỗi như bất kỳ mảnh đất nào bạn có thể tưởng tượng trên hành tinh Trái Đất này. Tuy nhiên khu vực này có khoáng sản phong phú, và đó là mục đích các nhà khoa học này đến đây. Họ là những người thợ mỏ.

D: Bạn nói "khát hoặc tương tự." Nói cách khác, không có bất kỳ chất lỏng nào để uống sao?

P: Đúng vậy. Tất cả mọi thứ đều cạn sạch, điều đó sẽ không xảy ra nếu chúng tôi đến đúng thời gian. Phi thuyền đó đã mang nguồn lương thực tiếp tế nhưng bị hư sau khi rời trạm một thời gian ngắn, là một trạm trong không gian chứ không phải trên hành tinh nhà của chúng tôi. Sự hư hại rất lớn và khó sửa chữa, chúng tôi không thể sửa chữa "ngay tại chỗ" mà phải quay về trạm không gian. Bởi do phải quay trở lại trạm không gian mà gây ra sự chậm trễ. Chúng tôi đi làm việc ở những nơi xa nhà, cũng giống bạn trên trái đất bây giờ. Nhưng tốc độ vận chuyển của chúng tôi nhanh hơn nhiều, vì vậy chúng tôi mất ít thời gian hơn khi di chuyển đến các nơi... À, tôi đang so sánh tỷ lệ khoảng cách, thời gian và vận tốc giữa trái đất và hành tinh đó.

Đây là một sự kiện kỳ lạ mới xuất hiện. Tôi chưa bao giờ có một đối tượng trong lúc thôi miên có thể so sánh thời gian ở trong quá khứ với thời gian ở cuộc sống hiện tại, trừ khi họ đang ở trong

trạng thái tĩnh lặng không sâu. Khi họ ở trong trạng thái “nửa thức nửa ngủ” họ thường thấy mờ mờ khó hiểu và thường cố gắng so sánh mọi thứ với những gì quen thuộc ở thế giới hiện tại. Điều này không xảy ra khi đối tượng ở trạng thái tĩnh lặng sâu hơn. Thông thường khi họ đang ở trong thôi miên sâu như Phil bây giờ thì thế giới hiện tại sẽ không còn hiện hữu trong tâm thức của họ. Họ hoàn toàn đắm mình trong không gian và thời gian họ đang trải qua. Sau khi tôi biết rằng tôi đang đối diện với một loại năng lượng hoàn toàn khác với các đối tượng thôi miên trước đây thì mỗi phiên thôi miên sau đó trở nên chắc chắn hơn. Tôi thấy những so sánh này của Phil rất hữu ích, nếu không, tôi sẽ không biết làm sao để so sánh sự vật ở những không gian khác với những gì chúng ta quen thuộc ở thế giới này. Đây là một điều mà tôi đã thiếu xem xét khi tôi khao khát được khám phá cuộc sống ở không gian bên ngoài trái đất. Thực tế là các đối tượng sẽ không thể diễn đạt tốt những gì anh ta đang nhìn thấy nếu thiếu đi sự so sánh.

D: Vâng, mặc dù sự chậm trễ gây ra cái chết của các nhà khoa học, tôi muốn bạn hiểu rằng đó không phải là lỗi của bạn. Điều này thì bất cứ ai cũng không thể làm gì hơn.

P: Không, nhưng gánh nặng tâm lý vẫn còn đó. Nó không phải là một gánh nặng tội lỗi mà là sự đau buồn và hối tiếc.

D: Vậy anh có kế hoạch gì?

P: (Thở dài) Chúng tôi đang tranh luận xem có nên mang hài cốt của họ về hành tinh nhà hay để họ lại đây. Cuối cùng chúng tôi cũng đồng ý để họ lại... Vì chúng tôi cảm thấy họ mong muốn như thế, cảm thấy họ sẽ tự hào ra đi vì sứ mệnh của họ. Và như thế, mười hai thành viên được chôn cất. Các hồ sơ ghi chép trong việc nghiên cứu và những mẫu thí nghiệm của họ được thu thập và mang khỏi hành tinh đó. Bảy người chúng tôi cũng chia sẻ cảm giác đau buồn với nhau, và cùng đồng thuận rằng không nên tiếp tục việc gửi người đi đến những thuộc địa xa xôi làm việc để tránh những điều tương tự có thể xảy ra một lần nữa.

D: Nhưng bạn cũng biết những người tiên phong và nhà thám hiểm luôn muốn đi xa hơn.

P: Chúng tôi không phải là những người có thể ra lệnh hay cấm đoán những ai muốn đi khám phá những nơi xa xôi. Các nhà khoa học sẽ làm những gì họ muốn và chúng tôi sẽ hỗ trợ và tiếp tế họ đầy đủ. Nhưng sự đồng thuận của chúng tôi đến từ phía những người tiếp tế, là không ai được cho phép đi đến bất kỳ nơi nào xa hơn là cần thiết.

Tôi không muốn cậu ta giữ lại bất cứ cảm giác tội lỗi nào trong ý thức của mình. Tôi rất cẩn thận không để cho bất cứ điều gì từ kiếp sống quá khứ ảnh hưởng đến cuộc sống này.

D: Tôi muốn bạn hiểu rằng bạn không có lỗi đối với điều đã xảy ra. Bạn biết được điều đó không? Cá nhân bạn không phải chịu trách nhiệm về việc này.

P: Tôi hiểu rõ điều đó.

Rõ ràng là gánh nặng đã được gỡ xuống khỏi anh ta, một gánh nặng mà thậm chí anh ta còn không có ý thức được.

CHƯƠNG 3: PHI THUYỀN KHÔNG GIAN

Sự tò mò của tôi lại nổi dậy. Tôi đã luôn luôn muốn có cơ hội tìm hiểu về đời sống trên một hành tinh khác và tôi chắc chắn sẽ không bỏ qua cơ hội này để tìm hiểu về con người từ không gian. Vì vậy, để kéo sự chú ý của anh ta ra khỏi những ký ức đau đớn, tôi hỏi về tàu vũ trụ.

P: Nó tròn và màu bạc. Có một mái vòm trên đỉnh ở trung tâm của phi thuyền. Mái vòm này không phải dùng để lái chiếc phi thuyền, mà là được dùng để quan sát xung quanh. Bên trái là một cửa sổ và một hàng nút điều khiển. Ngay sát phía trước của phòng lái có một sổ ống dẫn. Con tàu có hai tầng. Tầng trên là một căn phòng lớn. Các thiết bị máy móc nằm trên tầng này. Có bốn phòng ngủ và một phòng thí nghiệm khoa học ở tầng dưới. Khu vực chính là một căn phòng hình tròn khoảng 30 feet đường kính. Có một cái thang được sử dụng để đi lên xuống các tầng.

D: Chiếc phi thuyền được làm bằng vật liệu gì?

P: Vật liệu này rất tối, màu xám xỉn; nó không bóng sáng. Nó cứng hơn và đàn hồi hơn vật liệu được sử dụng xây dựng trên bề mặt của hành tinh nhà. Đây không phải là kim loại từ hành tinh này, nó được nhập khẩu. Các tuyến đường thương mại được thành lập, đưa kim loại này từ hành tinh láng giềng đến, nơi nó được khai thác và luyện thành.

P: Hiện tại trái đất không có vật liệu gì tương đương với chất liệu này. Có thể trong tương lai trái đất sẽ có, nhưng không phải là bây giờ. Kết cấu của vật liệu này có thể so với các kim loại cứng nhất trên trái đất. Tôi có thể so sánh nó với một viên kim cương về độ cứng, nhưng viên kim cương không có độ dẻo dai và sẽ không còn rắn chắc khi nó được cán mỏng.

D: Những phi thuyền này được đóng trên hành tinh nhà của bạn hay sao?

P: (Pause) Thật khó nói. Tôi nghĩ rằng tôi không thể trả lời vấn đề này bây giờ. Tôi không được phép nói về điều này ... không phải về vấn đề bí mật mà vì tôi không đủ hiểu biết về quá trình sản xuất.

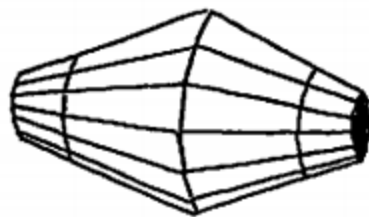
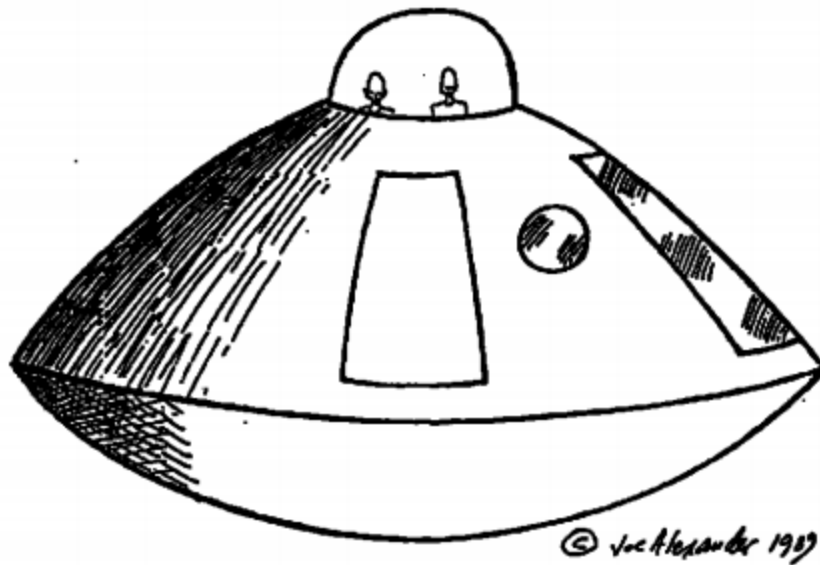
D: Bạn có thấy phi thuyền hoạt động ra sao không?

P: Các nút điều khiển được hoạt động bằng cách chạm vào.

P: Nhiên liệu được dùng cho phi thuyền là ... sử dụng năng lượng của pha lê (crystal power). Pha lê này cung cấp như là kênh dẫn hoặc một bộ lọc dùng để thu hút năng lượng của vũ trụ và hướng dẫn năng lượng này tạo ra lực đẩy. Khối pha lê có chiều cao khoảng 2 feet (0.6 m) và hơi tròn, hình dáng như hai kim tự tháp tròn với phần đáy đầu nhau.

D: Các kim tự tháp tròn này có mặt trơn hay có cạnh?

P: Các bề mặt đều có cạnh. Và 2 đầu nhọn được cắt bằng như đầu của ống khói.

Khi anh tỉnh lại, tôi bảo anh vẽ một bức tranh của khối pha lê để xác định hình dạng của nó chính xác hơn. (Xem bản vẽ.)

P: Đây là những pha lê thiên nhiên đã được cắt hình dáng cụ thể cho chức năng của nó. Chức năng khác nhau sẽ đòi hỏi một hình dáng khác nhau. Trái đất chúng ta hiện nay cũng đang làm điều này nhưng chúng được dùng trong những việc nhỏ. Kiến thức này (ở trái đất) trước đây đã bị đánh mất nhưng bây giờ đang được khôi phục trở lại.

D: Khối pha lê nằm ở đâu trong phi thuyền?

P: Pha lê được đặt tại ngay trung tâm của phi thuyền, ở tầng dưới.

D: Bạn có thể thấy pha lê không, hay là nó được bao bọc trong một cái gì đó?

P: Nó được bảo vệ, nhưng bạn có thể nhìn thấy nó.

D: Có an toàn khi ở gần xung quanh pha lê không?

Tôi nhớ trong tài liệu về Chúa Giêsu (sách “Jesus and the Essenes”) rằng người ta phải cách xa khỏi pha lê khổng lồ ở Qumran và không được chạm vào nó. Tôi nghĩ có lẽ pha lê này có khả năng đốt cháy hoặc làm hại người ở gần nó.

P: Sẽ không an toàn nếu chạm vào nó hoặc phá phách nó trong khi nó đang được sử dụng bởi vì sẽ làm thay đổi dòng năng lượng đang phát ra. Không phải là nó sẽ làm hại thân thể bất cứ ai, nhưng sẽ gây lạc hướng của phi thuyền.

D: Bạn đến từ đâu, họ có sử dụng pha lê cho những thứ khác không?

P: Dùng cho tất cả các loại máy móc – cho sưởi ấm và nấu ăn và đi lại - nhiều công dụng như khi bạn sử dụng các nguồn năng lượng trên trái đất.

D: Và tùy theo những gì được sử dụng thì nó sẽ được định hình theo đó?

P: Đại khái là như vậy. Khi một pha lê được định hình, thì nó có công dụng riêng đối với hình dạng đó. Ngoại trừ một vài sự cố hoặc các trường hợp đặc biệt, thì nếu ta thay đổi hình dáng của nó sẽ làm hỏng chức năng của nó. Cùng một loại tinh thể, nhưng hình dáng khác nhau sẽ được sử dụng cho năng lượng khác nhau. Năng lượng cho động cơ đẩy khác, năng lượng cho việc nấu ăn và năng lượng cho sưởi ấm khác.

D: Nếu một khối pha lê có thể được sử dụng cho nấu ăn và sưởi ấm, không phải đó sẽ là loại gây nguy hiểm cho cơ thể con người sao?

P: Chắc chắn là như vậy. Lục địa Atlantis trên trái đất này đã bị phá hủy bởi một tinh thể. Điều đó cho bạn thấy sức mạnh của năng lượng mà chúng ta có. Bất kỳ năng lượng nào cũng có thể được sử dụng cho việc tốt hay việc xấu, tùy thuộc vào người dùng. Chắc chắn rằng mọi người có thể bị tổn hại bởi các nguồn năng lượng, nhưng ở mặt tích cực, chúng có thể là một sự giúp đỡ tuyệt vời.

D: Pha lê bạn sử dụng trên phi thuyền không gian sẽ tự tạo ra năng lượng riêng của mình hay nó hút năng lượng từ một nơi khác?

P: Nó chỉ đơn giản là hội tụ năng lượng từ trong vũ trụ. Năng lượng luôn luôn hiện hữu xung quanh tất cả chúng ta, ngay cả khi chúng ta đang nói chuyện bây giờ, vì vậy bạn có thể thấy rằng nó không gây hại cho bất cứ ai, rõ ràng là nó không làm hại chúng ta. Năng lượng này không phải đến từ một nguồn mà bất kỳ người nào trong chúng ta trên trái đất cũng có thể cảm nhận được vào thời điểm này. Nó đến từ nhiều nguồn, từ mặt trời, từ năng lượng của vũ trụ được gọi là Thiên Chúa (God). Năng lượng Thượng Đế (God energy) thấm thấu ở khắp mọi nơi và tất cả mọi thứ. Có năng lượng vũ trụ, năng lượng từ thế giới vô hình (astral energy), năng lượng từ trung tâm vũ trụ; có nhiều loại năng lượng có thể được sử dụng cho nhiều mục đích khác nhau.

Chủ đề này trở nên khó hiểu và lẫn lộn, vì vậy tôi đã thay đổi chủ đề.

D: Bạn giữ vị trí gì ở trên phi thuyền?

P: Thuyền viên. Không phải đội trưởng, nhưng là một trong những người hỗ trợ các công việc của phi hành đoàn. Công việc của tôi là đảm bảo các hệ thống máy móc của phi thuyền hoạt động bình thường.

D: Có rất nhiều máy móc trên tàu sao?

P: Đủ trang thiết bị cần thiết để hoạt động, không dư thừa, không chật chội. Rất thoải mái khi ở trên phi thuyền.

D: Là các thiết bị cơ khí hay điện tử?

P: Những thiết bị đó ở thể vật chất. Nó tạo ra năng lượng: điện, thủy lực, khí nén, động lực tĩnh và năng động lực. Sử dụng nhiều cách khác nhau như máy móc bạn đang sử dụng trong thời hiện đại của trái đất vậy. Các nguyên lý vật lý như nhau.

D: Nhưng nếu một cái gì đó chuyển động, thì nó có khả năng chết máy, hư hỏng.

P: Chắc chắn là như vậy. Đôi khi máy móc bị hư và đó sẽ là công việc của tôi, sửa chữa các bộ phận bị hỏng, hoặc thay thế nó nếu không thể sửa chữa được. Chúng tôi mang theo những vật dụng cần thiết để sửa chữa. Nhưng các bộ phận máy móc rất hiếm khi bị hư. Quy trình sản xuất rất chính xác và tinh tế ở một mức độ cao, hiếm xảy ra lỗi. Tuy nhiên, cũng không phải không xảy ra, ví dụ như điều đã xảy ra trong trường hợp của các nhà khoa học khai thác khoáng sản ở hành tinh đó. Đây là một biến cố.

D: Có các hệ thống nào trên phi thuyền mà bạn đặc biệt là chăm sóc không?

P: Hầu hết các phần như định hướng, thiết bị máy móc, khối pha lê và các hệ thống hỗ trợ là nhiệm vụ của tôi.

D: Là một hệ thống máy móc duy nhất trên phi thuyền sao?

P: Có nhiều hệ thống máy móc. Mỗi một số hệ thống thực hiện những nhiệm vụ khác nhau. Nhưng chúng nằm cùng một chỗ trên phi thuyền.

D: Bạn có thể mô tả chức năng của vài bộ phận hay không?

P: Ở trung tâm là khối pha lê, nó có hai công dụng, cảm nhận được phương hướng và định vị trí, và tạo ra lực đẩy. Hệ thống hỗ trợ giúp cho pha lê thực hiện công việc của nó.

D: Có dây điện kết nối các bộ phận máy móc với nhau không?

P: Không, không có kết nối trực tiếp. Các từ trường năng lượng truyền tải điện và thông tin, đại khái như vậy.

D: Bạn có sử dụng các nguyên tắc của điện trên phi thuyền không?

P: Không giống với trái đất. Năng lượng được sử dụng, nhưng nó không tương đương với điện.

D: Vậy cái gì dùng để làm ánh sáng trong phi thuyền?

P: Cũng dùng pha lê. Pha lê được kích thích bởi một loại năng lượng nhất định và phát ra ánh sáng. Pha lê này không phải là một khối lớn. Nó gồm nhiều mảnh vụn... (anh ta khó giải thích). Một ví dụ gần nhất mà trái đất có là phosphor trong một ống huỳnh quang. Chất liệu này được đặt bên trong trần nhà. Năng lượng được hướng dẫn xuyên qua trần nhà và những mảnh pha lê này sẽ phát ra ánh sáng. Kết quả là toàn bộ trần nhà sẽ trở thành đèn.

Khi tỉnh dậy, anh nói ánh sáng trên tàu có thể được hiểu giống như bột pha lê được phun trên tường hoặc trần nhà. Các pha lê gồm vô số mảnh nhỏ. Khi năng lượng đi qua chúng sẽ làm chúng phát sáng.

D: Người ta không thể hiểu làm sao những phi thuyền này có được tốc độ quá nhanh như thế?

P: Điều này được thực hiện bằng cách sử dụng mạch năng lượng. Có những mạch năng lượng kết nối các thiên hà với nhau, và chỉ bằng cách đặt mình vào trong mạch năng lượng này và bằng cách hướng dẫn đúng đắn hướng đi của các nguồn năng lượng, phi thuyền sẽ được đẩy đi với tốc độ cực nhanh. Những phi thuyền này sử dụng các nguyên tắc nâng lên cao và cách di chuyển trong không gian bằng những cơn gió mặt trời. Giữa các hệ thống sao và hành tinh có những con sông năng lượng vô cùng rộng lớn chảy qua vũ trụ, và chúng ta chỉ đơn giản đặt phi thuyền vào những con sông năng lượng lớn này và nương theo dòng chảy, đại khái vậy. Giống như hệ thống đường thủy trên trái đất vậy.

D: Vậy khả năng di chuyển đáng kinh ngạc của họ là bởi các dòng năng lượng khác nhau này?

P: Đúng vậy. Tương đương với nam châm và dòng từ trường trái đất.

D: Tôi nghĩ phải rất lâu thì người trái đất mới có thể làm được những điều này.

P: Sẽ không quá lâu. Không lâu như bạn nghĩ. Đã có nhiều người đang làm việc với năng lượng này. Sự tiến hóa của Trái đất không phải là quá xa. Có một chiếc xe lửa ở Nhật Bản đang sử dụng một nguyên tắc đơn giản nhất của hiện tượng này. Nam châm được đặt trên đường rầy và trên xe lửa, các điện nam châm trên đường rầy được thay phiên nhau bật và tắt, và như thế xe lửa được đẩy đi.

D: Vậy phi thuyền của bạn di chuyển trên nguyên tắc tương tự?

P: Hơi tương tự. Có một lực kéo phi thuyền hướng về đích và một lực đẩy khi phi thuyền rời đi.

D: Vậy nó không phải là một nam châm, chỉ là một nguyên tắc tương tự.

P: Chính xác là vậy.

D: Bạn làm gì với những phi thuyền này?

P: Chúng tôi đi khám phá, đi tìm những vùng đất mới, tiếp tế vật tư, giúp đỡ, tìm tòi học hỏi. Có tuyến đường thông dụng cho việc đi và về. Có các tuyến đường đi thăm dò, hay đi tìm hiểu học hỏi những vùng lạ. Có các tuyến đường dẫn đến các hành tinh có cơ sở sản xuất.

D: Ý của bạn là vận chuyển các thành phẩm qua lại các hành tinh?

P: Vâng, các thành phẩm. Có các tuyến đường thương mại, không nên bắt ngờ về chuyện này. Vũ trụ có nhiều dân cư hơn con người có thể nghĩ đến. Vũ trụ vô cùng đông dân cư và bận rộn di chuyển. Khu vực hành tinh nhà của chúng tôi đông dân cư hơn và được gọi là khu vực dân cư; là khu vực mà số hành tinh có cư dân sinh sống nhiều hơn ở các khu vực không gian khác. Nói cách khác, đó là một nơi đông đúc.

D: Tôi tự hỏi không biết Trái Đất có nằm trên một trong những tuyến đường đó không?

P: Không. Họ không hề biết đến sự tồn tại của hành tinh trái đất vào thời điểm đó (tức là thời điểm Phil có kiếp trước ở đó)

D: Có phải bởi vì nó quá xa nhau?

P: Nó chỉ đơn giản là không nằm trong khu vực cận kề với các vùng thám hiểm của chúng tôi hay những con đường vận chuyển.

D: Cũng giống như chúng tôi không biết gì về những hành tinh khác. Có lẽ chúng tôi không biết gì về hành tinh nhà của bạn.

P: Hầu như là vậy. Chúng ta ở đây, trên trái đất, rất xa với nơi đó, thêm vào đó công nghệ ngày nay trên trái đất không tiến bộ đến có thể thấy được các hoạt động xảy ra nơi đó, ngay cả không thể phát hiện ra nó.

Chúng tôi đã mở ra cánh cửa cho phép những ký ức từ không gian bên ngoài đến với chúng ta. Các mô tả về hoạt động kỹ thuật của tàu vũ trụ quá sức hiểu biết, khó có thể nắm bắt. Tôi hy vọng những câu hỏi dò dẫm của tôi có thể mở những khám phá thú vị cho những ai có thể hiểu về nó.

(Hết chương 3)

CHƯƠNG 4 : MỘT THÀNH PHỐ LẠ

(Hành tinh này không phải là các hành tinh Phil đã nhắc tới ở các chương trước)

Tôi biết chúng tôi đang có tiến triển khi Phil đã có thể sống lại cuộc sống của người thuyền viên đến thăm thuộc địa bị mất đó. Cuối cùng anh đã cho phép mở ra những kỷ ức đã chôn chặt. Tiềm thức của anh đã cảm thấy an toàn và vì vậy các thông tin bắt đầu đến nhanh và dồn dập, không ngập ngừng như trước kia. Cứ như hàng rào cản đã được phá bỏ và anh không thể chậm trễ nói cho tôi biết tất cả mọi thứ.

Vì vậy khi bắt đầu phiên thôi miên kế tiếp, sau khi cánh cửa thang máy mở ra và một lần nữa hình ảnh của một thành phố xa lạ với các tòa tháp hiện ra trước mắt, anh không còn bất kỳ do dự mà sẵn sàng khám phá nó. Anh hăm hở bước ra khỏi thang máy và bước vào một thế giới khác. Tôi ngay lập tức nắm bắt cơ hội tuyệt vời này, phỏng vấn người ngoài hành tinh và tìm hiểu về cuộc sống của anh ta khi ở trên một hành tinh khác.

P: Tôi đang đứng ở bên ngoài thành phố. Có cỏ xanh, và tôi có thể nhìn thấy bên trong thành phố từ nơi này. Đó là trung tâm thành phố, là khu vực dân cư sinh sống. Tôi đã sống nơi này trước đây. Các tòa nhà là những tháp cao hình tròn, đây là kiến trúc phổ thông, mỗi tòa tháp có kích cỡ và độ cao khác nhau. Ở nhiều nơi những tòa nhà kết nối với nhau từ bên hông. Có cửa sổ ở mỗi tầng lầu. Tất cả tòa nhà đều tròn và nhóm lại thành từng khu, nhưng các nhà không phải đều giống một kiểu mẫu. Một số là nhà kho hoặc khu vực lưu trữ hàng hóa, chúng thấp và tròn. (Xem hình) Những tòa nhà cao hơn là nhà ở của dân cư. Lớp bên ngoài của các nhà được làm bằng kim loại bạc, được khai thác ở hành tinh này. Nó không phải là bạc kim mà là kim loại màu bạc. Nó có màu sắc bạc lung linh và tỏa sáng và phản chiếu trong ánh sáng mặt trời. Khi nó được tinh chế đến mức có thể được sử dụng cho xây dựng, nó dễ uốn, dễ định hình và có thể được uống nắng ngay cả ở nhiệt độ bình thường ở hành tinh này.

D: Liệu có kim loại tương tự như vậy trên trái đất không?

P: Nhôm có một thành phần của kim loại bạc này; tuy nhiên nó có những thành phần khác và khoáng chất mà trên hành tinh này có nhưng trái đất không có. Nhưng nhôm có tính chất gần nhất với kim loại màu bạc. Kim loại này chỉ được dùng bao bọc bên ngoài tòa nhà thôi. Có các kim loại cứng hơn và nặng hơn được dùng cho khung cửa tòa nhà, chúng tương đương với thép, chúng được dùng cho các bức tường và sàn nhà và trần nhà. Và bên ngoài được bao bọc bằng kim loại bạc vì muốn làm cho nó có bề ngoài sáng bóng.

D: Tại sao họ muốn nó được sáng bóng?

P: Không có lý do gì cả. Đây là kiến trúc tân thời và nó hấp dẫn. Nó phù hợp với sở thích của xã hội. Không phải tất cả mọi người đều thích như vậy nhưng nó được đa số mọi người đồng thuận, và như thế là nó được thực hiện.

D: Nghe ra có vẻ rất đẹp, nhưng tôi nghĩ có lẽ nó có một chức năng nào đó.

P: Các chức năng của nó là thứ yếu.

Thấy anh diễn tả các tòa nhà rất trôi chảy, tôi nghĩ đây là lúc tôi có thể tìm hiểu thêm về hành tinh này. Tôi hỏi nơi đó mặt trời không?

P: Vâng, có. Tất cả đều gần giống như hành tinh trái đất vậy. Nhưng không có quá nhiều đồi. Có đồng bằng, đồng bằng chiếm phần lớn diện tích. Hành tinh này khi được sinh ra không có bạo lực (violent) như khi Trái Đất ra đời. Chúng tôi có hai mặt trăng. Bầu trời có một chút màu xanh giống như Trái Đất. Có nước và gió, thực vật và cây cối. Chúng tôi cũng gọi cư dân là "con người." Nói chung, họ là chủng tộc con người, mặc dù họ nhìn không giống người trái đất lắm. Họ là những người có cơ thể vật chất (terrestrial), không phải ở dạng tinh thần và hay dạng năng lượng (vô

hình). Đây là những con người trong cơ thể vật chất, sống trên một hành tinh vật chất. Họ đi bộ thẳng đứng và họ cũng có bộ máy tuần hoàn và hệ thống hô hấp tương tự như người trái đất.

D: Họ có cánh tay, bàn tay và bàn chân không?

P: Có hai chân, hai cánh tay và bàn tay có năm ngón tay. Rất tương đồng, theo khuôn mẫu của con người nhưng những ngón tay họ dài hơn. Tuy nhiên, bề ngoài của họ khác. Họ cao và ốm hơn, không có tóc và 2 tai hơi nhọn. Làn da phát sáng, rắn chắc nhưng rất dẻo dai. Họ có bộ não lớn hơn cho nên trán của họ, phần trên đầu và vùng sọ lớn hơn, quá lớn so với cơ thể của họ. Điều này là do sự gia tăng năng lực tinh thần. Đôi mắt rất tròn được đặt gần nhau, và nhìn thấy mọi thứ trong bóng tối rất tốt.

D: Mắt của họ có con ngươi giống như người trái đất không?

P: Mắt của họ tất cả đều là màu nâu, tròn và sáng. Về cơ bản thì chức năng giống nhau.

D: Mọi người giao tiếp như thế nào? Họ có nói chuyện không?

P: Có những từ ngữ dùng để nhấn mạnh hoặc để giải nghĩa, nhưng phần lớn giao tiếp về mặt tinh thần. Thực ra, gọi là thần giao cách cảm thì chính xác hơn. Nó giống như việc thiết lập sự rung động tương liên với nhau. Cảm giác rung động mà nhiều người trên trái đất ngày nay bắt đầu từ từ cảm nhận được. Những người này (trên hành tinh lạ) rất nhạy cảm, các giác quan có ý thức rất cao, đặc biệt là xúc giác.

D: Ý của bạn là bàn tay của họ rất nhạy cảm?

P: Vâng, và không chỉ là bàn tay, toàn thể con người của họ rất nhạy cảm. Làn da của họ nhạy cảm hơn loài người bình thường. Nhưng nhiều hơn là ở bàn tay, bởi khu vực này là trung tâm của năng lượng. (Tôi yêu cầu anh giải thích.) Năng lượng đưa đến cơ thể qua bàn tay. Điều này cũng tương tự như một chakra, bàn tay của họ là giao điểm của năng lượng.

D: Họ sử dụng những năng lượng này để làm gì?

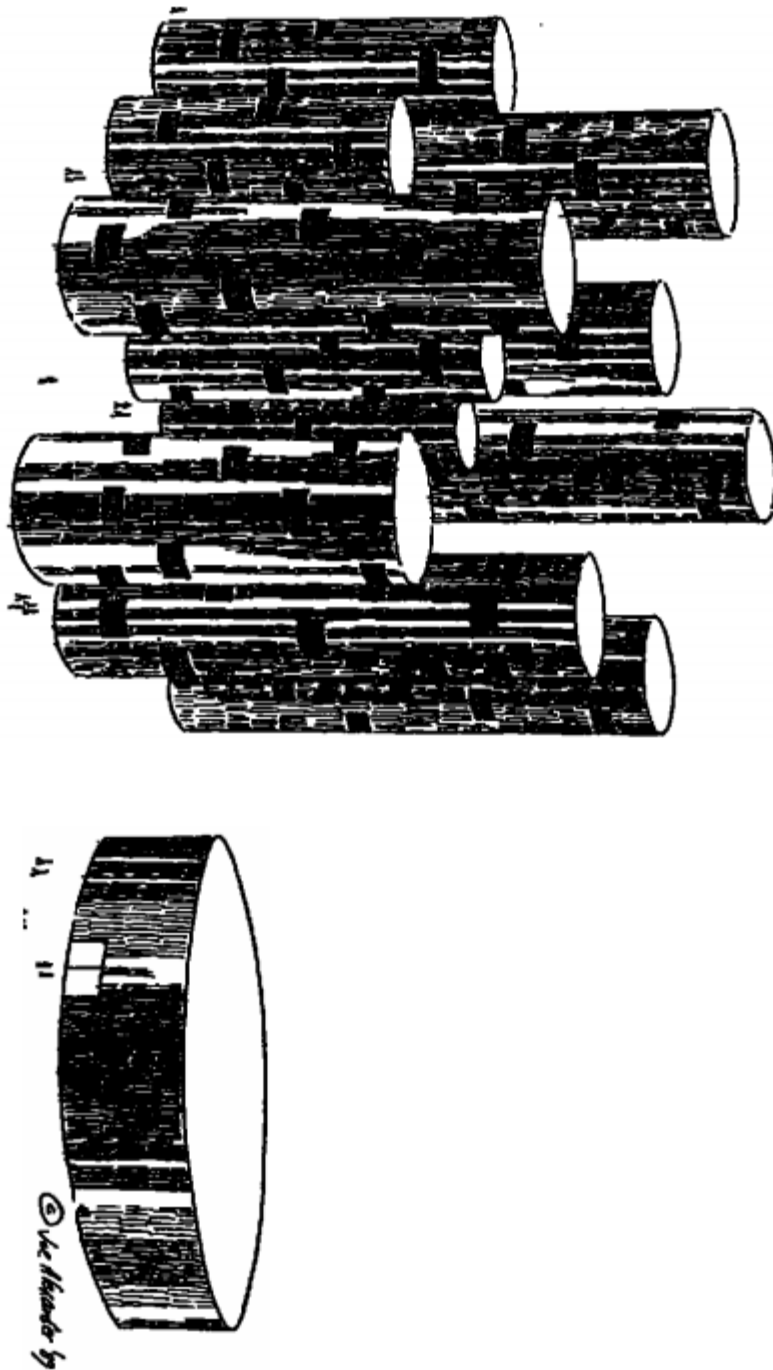
P: Rất nhiều việc như chữa bệnh, thông tin liên lạc, di chuyển hay “hóa” ra đồ vật. Nhiều người cảm nhận thông tin bằng năng lượng thông qua bàn tay.

D: Bạn nói “thông tin liên lạc bằng bàn tay”, ý của bạn họ đối thoại bằng thần giao cách cảm qua bàn tay? (câu trên Phil nói không rõ, anh ta dùng chữ “cảm nhận thông tin”, nên Dolores hiểu lầm)

P: Không phải như vậy. Thần giao cách cảm tự nhiên là từ bên trong đầu. Tuy nhiên, cảm nhận (đồ vật) từ khoảng cách xa có thể được thực hiện qua tay. Ngoài ra còn có khả năng di chuyển mọi thứ ở xa bằng năng lượng được điều khiển qua bàn tay.

D: Nó tương tự như nâng vật lên cao?

P: Đúng vậy. Gọi là Telekinesis – phép dời chỗ.

D: Nó có thể được thực hiện ở một khu vực rộng lớn, một khoảng cách xa không?

P: Nó có thể được thực hiện dễ dàng trong khu vực lân cận. Tuy nhiên, nếu được huấn luyện tốt và đúng đắn, người đó có thể thực hiện ở một khoảng cách rất xa, thậm chí khoảng cách giữa các vì sao, vượt ra khỏi hành tinh.

D: Bạn nói rằng họ có hệ thống hô hấp tương tự như chúng tôi?

P: Đúng vậy. Tương tự, nhưng không hoàn toàn giống y, bởi vì hàm lượng của các chất khí khác nhau. Phổi của người trên trái đất lấy oxy từ không khí và thở ra khí carbon dioxide. Toàn bộ cấu trúc sinh lý trên hành tinh này khác bởi vì không khí khác, kết cấu của không khí khác nhau. Do đó, cấu tạo của của hệ thống hô hấp khác nhau.

D: Những loại khí mà họ thở có tương đương với trên Trái đất không?

P: Có heli, nitơ, oxy, carbon dioxide. Tuy nhiên, các điểm quan trọng là khối lượng của các chất khí này khác nhau. Có nhiều khí heli trên Trái đất hơn. Khí mà họ thở ra không có trên Trái đất. Tôi không hoàn toàn hiểu biết hết về ngành khoa học này bởi vì đó không phải thuộc lĩnh vực lựa chọn của tôi.

D: Nói vậy, người từ trái đất sẽ không thể thở được ở hành tinh này.

P: Đúng vậy. Họ sẽ chết ngạt do thiếu oxy.

D: Các cơ quan chức năng của họ có giống như cơ thể của người Trái Đất không?

P: Có. Họ cũng ăn thức ăn, tiêu hóa, và loại bỏ các chất thải. Họ có hệ thống sinh sản.

D: Vậy cách làm việc của các cơ quan chức năng có gì khác trong không?

P: Hóa học trong thân thể hơi khác nhau, tuy nhiên, không lớn. Sự khác biệt nhỏ là do bầu không khí khác nhau và sự kết hợp của các yếu tố hóa học trong hành tinh khác nhau, vì vậy, thành phần vật lý của cơ thể có khác một chút.

D: Có nam hay nữ hay không?

P: Có nam và nữ. Họ có cơ quan sinh dục của nam và nữ. Họ sinh sản để duy trì chủng tộc. Khi họ không mang thai, bề ngoài của họ rất giống nhau bởi vì họ không có tóc, trong khi đó người trái đất có thể phân biệt nam nữ rõ ràng hơn từ mái tóc của họ.

D: Vậy sau đó, một đứa trẻ sẽ được sinh ra tương tự như cách người trái đất sinh hay sao?

P: Đúng. Chúng ta là con người và họ cũng là con người.

D: Liệu gọi họ là “giống hình hài con người - humanoid” thì có chính xác hơn không?

P: Tương tự như con người, giống nhưng khác. Họ là loài người, tất cả chúng ta đều giống nhau. Nhưng loài người nơi hành tinh này nổi bật bởi vì môi trường sống của họ. Nếu chúng ta gặp phải họ đi trên đường phố của Trái đất thì sẽ rất sợ hãi.

D: Bởi vì chiều cao của họ hay là sao?

P: Chiều cao của họ, thái độ của họ, tính cách của họ. Trạng huống tinh thần của họ khác, vì chủng tộc của họ có tâm thức phát triển cao, và như vậy trong cách cư xử và cử chỉ của họ không có sự đề phòng. Chúng ta trên trái đất quen với việc thể hiện sự đề phòng qua ngôn ngữ của cơ thể. Cho nên khi ta nhìn thấy một ai đó thiếu đi cử chỉ khéo léo giữ mình thì chúng ta cảm thấy không thoải mái.

D: Nói cách khác, họ rất cởi mở với mọi người?

P: Họ vô cùng cởi mở. Họ sẽ làm bạn sợ vì quá gần gũi, cởi mở.

Đây là một khái niệm khá khó hiểu. Rõ ràng họ có một ý thức tâm linh cho phép họ nhận thức được sự thật đối với bất cứ điều gì. Sẽ không có sự giả vờ hay giả dối bề ngoài. Khi giao tiếp với loại người này, yêu cầu đối với chúng ta chính là sự trung thực. Sẽ không có cách nào để che giấu bất cứ điều gì. Điều này sẽ là một đe dọa cho loài người chúng ta bởi vì chúng ta không quen để cho người khác biết những ý nghĩ sâu thẳm nhất của chúng ta. Con người chắc chắn sẽ xem những người như thế này là mối đe dọa. Thái độ đề phòng của chúng ta đã được tích lũy vào trong gen của chúng ta từ tổ tiên nguyên thủy. Nó là một tính cách khó bỏ đi.

D: Tôi nghĩ tôi hiểu những gì bạn nói. Những người này sống được bao lâu?

P: Trung bình là một trăm hai mươi năm, một số sống lâu hơn, và một số người sống ngắn hơn nhiều. Vẫn có nhiều chứng bệnh ở hành tinh này, nhưng hoàn toàn không tồi tệ đến mức như ở trên trái đất. Quá trình chọn lọc giống nòi đảm bảo thân thể vật lý của chủng tộc đạt mức cao nhất có thể về sức khỏe và khả năng tiến hóa.

D: À, vậy khi cơ thể già đi, ngoại hình có thay đổi hay không?

P: Vâng. Da nhăn và chùng xuống, xương mất canxi. Có một dạng viêm khớp, tuy nhiên không nghiêm trọng như ở trại đất vì lực hấp dẫn của hành tinh này chỉ bằng 1/6 lực hấp dẫn của trái đất. Vì vậy, trọng lượng của cơ thể trên hành tinh đó không nặng lắm, nhưng sự lão hóa là nhất định.

D: Bạn đã nói về một số bệnh mà chưa được chinh phục. Có một số loại bệnh nào tồi tệ hơn những bệnh khác không?

P: Bạn nói về quá khứ hay hiện tại?

D: Cả hai. Có bệnh nào nghiêm trọng mà bạn có thể chinh phục được?

P: Có một loại bệnh đã bị đem về từ một hành tinh thuộc địa trong lúc các nhà hoa học đi khám phá nó, và chúng tôi đã không có sinh học phòng thủ. Và điều này gây ra sự kinh hoàng. Một phần tư dân số đã chết trong một cái chết khủng khiếp vì sự bất cẩn và thiếu chú ý đến chi tiết. Điều này là một bài học. Nguyên nhân gây bệnh được cô lập lại. Đó là một loại vi trùng đã được nuôi trên một hành tinh khác dưới một mặt trời có phổ ánh sáng khác với mặt trời của hành tinh này. Mầm bệnh đã không bị phát hiện, rất mạnh và rất độc hại đến hệ thống của cơ thể vật lý.

D: Họ không có hệ thống miễn dịch chống lại mầm bệnh đó sao? Hiện tại họ có biện pháp phòng ngừa đối với những chuyện như vậy có thể sẽ xảy ra một lần nữa không?

P: Vâng, tất nhiên! Tất nhiên!

D: Bạn nói rằng có bệnh tật chưa được chinh phục?

P: Đúng. Những điều này, phần lớn là do sự bất cẩn và thiếu chú ý đến chế độ ăn uống và các thủ tục y tế thích hợp. Nếu một người chú ý tới nhu cầu dinh dưỡng của họ và tập thể dục, nếu họ có ý thức về sức khỏe, thì sẽ có một cuộc sống lành mạnh. (là bệnh khác, không phải bệnh trên.)

D: Nhưng trong những trường hợp bình thường và chú ý đến những điều này, tất cả đều sống vào khoảng 120 năm tuổi?

P: Vâng, đó là độ tuổi trung bình.

D: Bạn có bệnh viện và sử dụng thuốc không?

P: Vâng, hiện vẫn có. Bất chấp những nỗ lực diệt trừ bệnh tật, một số bệnh và cơ thể trục trặc, nội tạng ngưng làm việc, và tai nạn lúc nào cũng có thể xảy ra. Những điều này đòi hỏi sự cần thiết của các thiết bị y tế và thuốc để thúc đẩy chữa lành.

D: Bạn có sử dụng những thứ như tiêm chủng để chống lại bệnh không?

P: Vâng, tương tự như chích ở trái đất. Nói đúng hơn là tiêm thuốc vào trong hệ thống của cơ thể.

D: Bạn đề cập đến vấn đề cơ quan nội tạng nhưng hoạt động, bạn có thực hiện sự cấy ghép nội tạng hay không?

P: Không, điều này không được thực hiện. Khu vực của hành tinh này không thực hiện điều này. Tôi không nghĩ nó không liên quan đến mặt đạo đức. Nó chỉ đơn giản là không được thực hiện.

D: Còn việc sử dụng các cơ quan nhân tạo thì sao?

P: Có những máy móc có thể được kết nối vào cơ thể để bổ sung chức năng của một cơ quan bị bệnh hoặc bị hư hỏng. Tuy nhiên, tôi không có bất kỳ kiến thức nào về việc cấy ghép các máy này vào trong cơ thể.

D: Vậy, bạn có bác sĩ và y tá chứ?

P: Giống như vậy. Có những người lựa chọn nghề nghiệp trong lĩnh vực đó, và họ có thể được gọi là bác sĩ và y tá. Tuy vậy, họ không phải được quá tôn kính như trên trái đất. Các bác sĩ trên trái đất được xem như có vàng hào quang của một vị thánh, điều này không thấy trên hành tinh đó. Họ được xem như là những người lựa chọn ngành nghề cho đời sống và có kiến thức và nỗ lực trong lĩnh vực đó.

Bởi họ dùng thần giao cách cảm để giao tiếp, tôi thắc mắc họ có sử dụng trí óc để chữa bệnh hay không?

P: Có, chắc chắn sử dụng năng lượng chữa bệnh, và là một lĩnh vực được sử dụng rộng rãi. Tuy nhiên, đó không phải là câu trả lời chính xác nhất, bởi đó không phải là phương pháp chữa bệnh duy nhất. Nó được sử dụng khi nó có thể sử dụng được, khi nó sẽ hữu ích cho căn bệnh nào đó. Ví dụ như nó không hợp lý khi ta dùng năng lượng tâm trí để chữa lành một cánh tay bị cắt đứt. Mức độ sự tiến hóa của hành tinh vào ở thời điểm này không thể chữa lành bệnh ngay lập tức thông qua tâm trí. Họ không tiến triển đến mức độ đó.

D: Bạn nói rằng cái chết sẽ xảy ra cho dân cư nơi này. Vậy sau khi chết, cơ thể sẽ được xử lý như thế nào?

P: Thi thể sẽ được chôn cất và trở về với đất. Họ không ướp xác và xây lăng mộ như trên trái đất. Đây là một vinh dự lớn khi họ có thể trả lại cho hành tinh những hóa chất, khoáng chất, những yếu tố hóa học mà hành tinh đã cho họ mượn để làm nhà cho linh hồn của họ. Họ đơn giản chỉ là trả lại hành tinh các nguồn năng lượng và các vật liệu để chúng được tái sử dụng.

D: Còn hỏa táng thì sao?

P: Điều này là hợp lệ, nó có thể được thực hiện. Trong một số trường hợp điều này được yêu cầu. Có một số mầm bệnh có thể sống trong đất, và nếu một người đã qua đời vì những bệnh này thì hỏa táng là phương pháp thích hợp để ngăn chặn mầm bệnh làm ô nhiễm đất đai.

D: Tôi hiểu. Bạn nói về các tòa nhà bằng kim loại. Vậy gỗ có được sử dụng trong xây dựng không?

P: Không, chúng tôi không sử dụng gỗ. Có nhiều cây cối, nhưng chúng không thích hợp cho xây dựng vì gỗ không rắn chắc đủ để chịu đựng sức nặng. Gỗ trên trái đất được phát triển để chịu được lực hấp dẫn của trái đất, cho nên chúng cứng chắc hơn, do đó chúng được làm vật liệu xây cất. Các lực hấp dẫn trên hành tinh này chỉ là một phần sáu của Trái Đất; do đó các cây không dày đặc. Chúng rất cao lớn xum xuê. Nhưng chúng hơi xốp. Chúng có số lượng lá và cành tương đương với cây ở trái đất. Chúng có quá trình quang hợp, chuyển ánh sáng mặt trời thành các chất dinh dưỡng cho cây.

Điều này nhắc nhở tôi về cây chuối. Chúng phát triển rất nhanh chóng nhưng thân của chúng không có tính nhất quán, không thích hợp để được sử dụng như là vật liệu xây cất.

D: Bạn có bất cứ thức ăn nào là sản phẩm của cây không?

P: Không có thực phẩm được sản xuất từ những cây mà chúng ta nhắc ở trên, nhưng có các loài thực vật khác có trái cây và rau, nhiều như trên hành tinh này Trái Đất. Đa số là các cây nho. Chúng thuộc về cây bản địa của hành tinh này. Có một số loại trái cây khác nhau và rau quả được nhập khẩu từ các hành tinh khác.

D: Chúng có giống như các loại rau được trồng trên trái đất không?

P: Có một số loại tương tự, ví dụ như cà chua. Nhưng có rất nhiều loại rau quả mà trái đất không có. Có phong phú sản phẩm trồng trọt, bởi vì có rất nhiều dân cư làm nghề nông. Chúng tôi hoàn toàn không ăn thịt, bởi vì nó được coi là không khỏe mạnh, vì vậy chúng tôi chỉ có một chế độ ăn chay.

D: Họ có uống chất lỏng gì không?

P: Vâng, có. Ví dụ, có một số loại cây cho ra nhiều nước rất bổ dưỡng. Đây là thực vật nhưng nó bổ dưỡng giống như sữa bò ở trái đất vậy. Tuy chất lỏng này có nguồn gốc thực vật nhưng rất ngon.

D: Những vật liệu xây dựng mà bạn sử dụng đều được đào từ dưới đất sao?

P: Có nhiều vật liệu tương đương với thủy tinh. Những sợi dây điện không phải làm bằng đồng nhưng chất lượng rất tốt. Đồng không được sử dụng trên hành tinh này. Số lượng đồng không đủ để làm ra những dụng cụ hữu ích. Đồng được xem như là kim loại hơi quý và chỉ được dùng trang trí.

D: À, như vậy là bạn có sử dụng điện. Vậy, có chất liệu nào tương đương như kim loại được dùng làm dây điện không?

P: Nhôm có tính chất tương tự; Tuy nhiên, nó không giống hoàn toàn, chỉ là gần giống thôi. Nhôm là một kim loại rất phổ biến. Nó được sử dụng trong nhiều ngành công nghiệp trên hành tinh này vì trọng lượng của nó nhẹ, dễ uốn và rất phong phú.

Anh đã rất cởi mở cung cấp một loạt thông tin về các đề tài này cho nên phản ứng của anh đối với câu hỏi tiếp theo của tôi đã làm cho tôi rất đỗi ngạc nhiên.

D: Bạn có đồ nội thất hay không?

P: (Tạm dừng) Đây không phải là một đề tài thích hợp để thảo luận. Đơn giản bởi vì có một số đồ vật nhạy cảm, rất khó chịu khi phiên dịch.

Điều này có vẻ kỳ lạ. Đồ vật nhạy cảm liên quan đến đồ nội thất? Tôi không thể tưởng tượng một chủ đề bình thường như vậy sao có thể làm cho người ta khó chịu?

D: Hừm. Tôi thắc mắc tại sao nó sẽ không thoải mái? Bạn có biết không?

P: Chỉ đơn giản là không thoải mái để nói về nó.

D: Tôi không ép bạn. Tôi chỉ tò mò là tại sao đồ nội thất sẽ là một chủ đề không thoải mái. (Không có câu trả lời.) Nhưng nếu bạn thấy không đúng khi thảo luận về nó thì cũng không sao.

P: Đúng vậy.

Điều này có vẻ lạ, nhưng bởi vì anh ta không muốn nói thêm về nó nên tôi không có cách nào tìm ra lý do tại sao thông tin này bị nhạy cảm. Tôi thay đổi chủ đề.

D: Về vấn đề giải trí thì sao?

P: Cũng tương tự như ở Trái Đất; có truyện, các bài hát, xem phong cảnh. Có phong phú các trò giải trí trên hành tinh này.

D: Vì vậy, bạn nghĩ rằng bạn đã từng sống trên hành tinh này ở quá khứ?

P: (Phil hơi khó hiểu câu hỏi của tôi bởi vì tôi đã dùng chữ “nghĩ” khi hỏi anh ta. Câu trả lời là anh ta đã nhiều lần là cư dân của hành tinh này trong quá khứ.)

Đây là một ví dụ về việc đặt câu hỏi như thế nào khi hỏi các đối tượng trong lúc thôi miên. Câu hỏi của bạn phải thật rõ ràng bài tỏ những gì bạn muốn biết.

CHƯƠNG 5: CƠ CẤU XÃ HỘI CỦA HÀNH TINH LẠ

D: Có chính quyền trên hành tinh này không?

P: Không có chính phủ như trên Trái Đất. Mọi người tự biết giữ luật lệ. Pháp luật của hành tinh không được viết thành văn và không được tuyên bố. Mọi người đại khái tự biết những gì nên làm và không nên làm, do đó không có những chính trị gia và những người thi hành pháp luật giống như ở Trái Đất. Tuy nhiên, có thương mại.

D: Có một nhà lãnh đạo nào không?

P: Không có một lãnh đạo, không có quốc gia. Nó là một cộng đồng toàn cầu. Có hội đồng gồm nhiều cá nhân, thiết lập chính sách. Họ được chọn bằng cách bỏ phiếu chung, từ sự đồng thuận của người dân.

D: Như thế không phải là một hình thức chính trị sao?

P: Không giống, bỏ phiếu trên hành tinh này là một sự đồng thuận. Không có đảng phái chính trị. Không có cãi nhau, không có quay lại cắn nhau hoặc bỏ nhọ nhau. Sự đồng thuận được hình thành, đó là sự khác biệt. Bạn có thấy không?

D: Tôi đang cố gắng hiểu các khái niệm này. Họ phục vụ trong một thời gian nhất định hay sao?

P: Điều này thay đổi tùy theo vị trí của họ. Một số người giữ vị trí trong hội đồng cho đến khi họ nghĩ họ đã làm đủ hoặc họ muốn làm điều gì khác.

D: Có bao giờ một người nào đó trong hội đồng bị dân chúng yêu cầu rời khỏi vị trí không?

P: Điều này rất ít khi xảy ra. Đó là chuyện bất thường nhất, nhưng cũng đã từng xảy ra.

D: Vì vậy hội đồng sẽ là những người cai trị hành tinh. Theo bạn thì sử dụng thuật ngữ "quản lý" hay "hướng dẫn" thì đúng hơn?

P: "Quản lý" không phải là một thuật ngữ chính xác. Chính xác hơn là "hướng dẫn viên".

D: Có người nào không chấp nhận sự hướng dẫn của hội đồng hay không?

P: Phải nói là "bất đồng ý kiến". Có phải đây là ý bạn muốn hỏi? Có thể có bất đồng ý kiến cá nhân. Tuy nhiên, theo quy tắc ngầm của nhà nước là một người không thể "phá hoại nguyên tắc chung". Đó là vì hội đồng được chọn làm việc vì mục đích tiến bộ cho tất cả mọi người, vì vậy nếu có một ai bất đồng thì cũng phải tự bỏ qua.

D: Tôi có chút khó hiểu sao mọi người có thể dễ dàng bỏ qua như vậy. Giống như trong tiểu thuyết vậy.

P: Hành tinh này được quản lý bằng trái tim mà không phải là trí óc. Bên trong của người dân thức tỉnh hơn; do đó lợi ích chung được thực hiện dễ dàng hơn nhiều.

D: Bạn có tôn giáo nào trên hành tinh này không?

P: Không có những điều như vậy. Tôn giáo và chính trị không tồn tại, nơi đây không cần. Tôn giáo và chính trị được hình thành là do nhu cầu. Nếu không có nhu cầu thì không cần thiết phải có.

D: Bạn có tin vào Thượng Đế hay Vị Sáng Tạo không?

P: Chắc chắn. Không phải chỉ là niềm tin mà là sự khai ngộ, nhận thức, là sự tỉnh thức. Nó có rất ít điểm tương đồng với những gì chúng ta gọi là "tôn giáo" trên trái đất. Vào thời điểm này trên Trái Đất, tôn giáo là một thực thể chính trị, hầu hết ở mọi nơi. Sự câu thông với minh triết của một Đấng tối cao hay Đấng Sáng Tạo dường như nâng tôn giáo lên vị trí cao cả của nó. Nhưng nó không được tiếp nhận nhiều bằng đảng Dân chủ hay đảng Cộng hòa, bạn thấy không?

D: Ý của bạn là bạn gần gũi với Thượng Đế hơn?

P: Không phải là gần gũi hơn... không phải là bất cứ ai gần gũi hơn với Thượng Đế. Nhận thức Thượng Đế là yếu tố quan trọng.

D: Có phải đó là khả năng giao tiếp với tâm trí hay không?

P: Nhận thức Thượng Đế và giao tiếp với tâm trí là 2 việc song song, nhưng nó không phải là nguyên nhân và kết quả.

D: Vâng, bạn có trường học trên hành tinh này không?

P: Chắc chắn có. Có nhiều nhóm người muốn học hỏi, tất cả đều có tuổi tác khác nhau, và họ học hỏi được nhiều điều khác nhau. Nơi đây không có phân biệt theo tuổi tác. Những người có cùng một sở thích sẽ được nhóm lại với nhau. Những giáo viên có thể đến từ hành tinh khác hoặc từ hệ hành tinh xa xôi khác và có đủ tiêu chuẩn để giảng dạy. Nhiều lĩnh vực khác nhau được giảng dạy, chẳng hạn như các môn học về nền văn hóa của các hành tinh khác, lịch sử, quá trình sản xuất, các môn khoa học khác nhau.

D: Sự giáo dục có bị bắt buộc không? Những đứa trẻ đi học từ độ tuổi nào?

P: Tất cả mọi người đều tự nhiên muốn học hỏi, không cần phải bắt buộc. Mọi người đều mong muốn học hỏi bởi vì sự tiến bộ. Được giáo dục là khao khát và yêu cầu và vì vậy được đáp ứng. Bởi vì quan điểm giáo dục ở đây khác với Trái Đất; giáo dục ở đây và trên trái đất không được xem như bằng nhau.

D: Và nếu ai đó không muốn học thì họ sẽ không bị bắt buộc chứ?

P: Không, đây không phải là một tình huống bắt buộc. Có một điều ở nơi đây tương đương với ở Trái Đất là sự lựa chọn để trở thành một vai trò nào đó trong xã hội. Cũng giống như trên Trái Đất, mọi người đều muốn có những người bạn và được tôn trọng và được yêu thích. Đây là điều tự nhiên vốn có trên hành tinh này và trên Trái Đất. Chỉ có những người tâm trí khiếm khuyết, hoặc bạn có thể nói là chậm phát triển thì không có hướng đi rõ ràng.

D: Những người này có được phép sinh hoạt bình thường hay không, hay họ bị giam cầm ở một chỗ nào đó?

P: Điều này phụ thuộc phần nào vào mức độ nghiêm trọng của sự rối loạn chức năng thần kinh của họ. Những người có thể tìm thấy được một vai trò thích hợp nào đó trong xã hội thì sẽ được khuyến khích. Những người không may mắn, thậm chí không thể làm được điều gì sẽ được che chở và chăm sóc. Vấn đề rối loạn tâm trí này đã được nghiên cứu qua rất nhiều năm; nhiều ngàn năm qua hành tinh này đã cố gắng nâng cao chủng loại nhằm thoát khỏi tình trạng cơ thể bị khiếm khuyết.

D: Nói vậy, đây không phải là một hành tinh với những người hoàn hảo. Bạn có cảnh sát hay những người tương đương thực thi pháp luật không?

P: Không, không có, bởi vì tất cả mọi người tự thi hành luật lệ. Không cần có quân đội hoặc cảnh sát khi mà tất cả mọi người tự biết giữ trật tự.

D: Vậy bạn không có vấn đề với các loại người tiêu cực hay sao?

P: Đôi khi có những người kém cỏi, và thỉnh thoảng có người đang sinh hoạt khá tốt bỗng trở nên tệ đi. Hoàn cảnh này tương đương với bệnh tâm thần ở Trái Đất. Có những người bởi vì hoàn cảnh mà tự hủy hoặc làm ra những chuyện mà sau đó họ không còn được sinh hoạt bình thường.

D: Ý của bạn là họ có thể gây tổn hại cho người khác?

P: Không có nhiều trường hợp hại người khác mà họ hại chính mình nhiều hơn. Những người như vậy thường được giúp đỡ rất nhiều và được cho nhiều tình thương để họ có thể trở nên mạnh mẽ có thể tự gánh vác ... sai lầm của họ. Và sau đó họ được giúp đỡ phục hồi.

D: Bạn không có nhà tù hay những gì tương tự sao?

P: Không, sẽ có những nơi tương đương như bệnh viện. Những người này, những người bất hạnh sẽ được nhập viện và được đặc biệt quan tâm. Không có hình phạt vì đây không phải là một việc làm sai trái bởi cố ý. Điều này đơn giản chỉ là sự hiểu lầm.

D: Vậy có trường hợp nào sai trái do cố ý hay không?

P: Vô cùng hiếm và hầu như là chưa bao giờ xảy ra. Tôi chưa bao giờ biết đến có trường hợp như vậy xảy ra.

D: Vậy tức là họ đã phát triển lên trên cấp bậc đó.

P: Đúng vậy. Đây là một khái niệm tiến hóa.

D: Có bất kỳ chủng tộc khác sống trên hành tinh này không?

P: Có một tầng lớp sinh vật thấp kém hơn, được đối xử tử tế và giao cho các nhiệm vụ lao động chân tay. Họ không thực sự thấp kém, họ chỉ đơn giản là kém phát triển. Họ không bị khi dễ. Năng lực tinh thần của họ có một chút kém, nhưng họ rất hữu ích. Họ là những người thợ mỏ kim loại mà chúng tôi sử dụng. Họ là "đầy tớ", nhưng chúng tôi rất quan tâm và chăm sóc họ. Họ là một chủng tộc bản địa của hành tinh này, hiện hữu trước khi chủng tộc siêu đẳng xuất hiện và nâng cao ý thức tinh thần của hành tinh này. Bề ngoài của họ giống loài thú, thân thể bao phủ bởi lông, tầm vóc nhỏ hơn và vai hơi chùng xuống. Chúng tôi triu mến gọi họ là "những người nhỏ bé", và yêu thương và chăm sóc họ như anh em.

D: Nhưng họ được sử dụng cho các nhiệm vụ khác nhau?

P: Chính xác không phải là "sử dụng" ... (anh dừng lại, như thể tìm kiếm đúng từ ngữ). Thật khó dịch vì ở Trái Đất không có khái niệm này. Chữ gần nhất có thể dùng là "nô lệ", nhưng điều này không chính xác... Đó là một sự hội nhập. Họ biết vị trí của họ, chúng tôi biết vị trí của họ và có sự chấp nhận. Chúng tôi sống hài hòa, Trái Đất có rất ít trường hợp như vậy. Họ đã chấp nhận địa vị của họ với sự cao thượng. thỉnh thoảng có vài sự cố hay trục trặc không phải do cố ý. Họ cũng bị bệnh giống như những người khác. Đây không phải là cố ý mặc dù nó gây khó khăn. Bởi vì bản chất họ có thú tính, nếu họ làm việc quá sức hoặc bị thúc giục, họ có khả năng sẽ trở nên bạo lực và do đó họ phải được chăm sóc cẩn thận. Tuy nhiên, điều này cũng không phải xảy ra do cố ý. Đây là một phản ứng cảm xúc với hoàn cảnh. Chỉ cần loại bỏ được sự kích thích thì các phản ứng sẽ biến mất. Nếu họ không bị thúc giục hay đối kháng, họ sẽ không hiển thị phản ứng này. Những gì tôi đang nói là những khả năng xảy ra, chuyện này rất hiếm, nhưng có thể xảy ra.

D: Vì vậy bạn không có nhu cầu về vũ khí?

P: Không có vũ khí chiến đấu giữa người với người. Nhưng có một số lượng lớn những loài bò sát trong rừng sâu, cao khoảng 30 feet (9 m), giống như khủng long trên Trái Đất. Nếu một người đi vào rừng sâu, họ phải cần sự bảo vệ. Trong những trường hợp nhất định, như khi một người nào đó gây rối hang ổ của chúng, chúng sẽ tấn công để bảo vệ con của chúng. Chúng có thể bị đẩy lùi bởi điện. Thiết bị điện này hình ống, tròn và dài, với một nút điều khiển có thể thay đổi cường độ điện. Dụng cụ này được dùng cho tự vệ chứ không dùng tấn công. Con vật sẽ không chết; ấn đầu điện vào cơ thể của con vật, ta có thể đánh lui nó. Chúng sẽ nhanh chóng biết rằng chúng không nên đến gần vật làm đau chúng và sẽ ngay lập tức đi nơi khác.

Không phải tất cả các sinh vật đều to lớn. Hầu hết không lớn hơn con người trên hành tinh này nhiều. Nhóm này sống đông đúc ở những khu vực không có người ở cách xa thành phố. Hầu hết là loài bò sát, nhưng một số không phải. Có những sinh vật có đầy lông. Và các dụng cụ điện này được sử dụng rất có hiệu quả trên động vật có lông hay trên loài bò sát.

D: Nhưng bạn sẽ không bao giờ bị bắt buộc phải giết sao?

P: Chúng tôi có thể đi đến hoàn cảnh đó. Nếu rơi vào hoàn cảnh này thì chúng tôi phải giết, nhưng chúng tôi luôn luôn cố gắng đẩy lùi các sinh vật nếu có thể. Cường độ điện không mạnh đủ để giết

các loài sinh vật. Có những dụng cụ tương đương với súng. Những vũ khí này sử dụng những viên đạn. Vũ khí này chỉ được sử dụng khi cần thiết.

D: Tại sao mọi người phải đi đến nơi những sinh vật sinh sống?

P: Hiện vẫn còn các cuộc thăm dò trên hành tinh, và có những người thích sống trong môi trường đó.

D: Những sinh vật đó có phải là những loại động vật hoang dã duy nhất?

P: Chúng hầu như là loại sinh vật nguy hiểm nhất. Có nhiều loại động vật hoặc sinh vật khác, lớn nhỏ khác nhau, tuy nhiên, không đa dạng như trên hành tinh Trái Đất. Nói chung phần lớn những sinh vật trong rừng đều là bò sát và ăn chay. Có những vùng đồng bằng có sinh vật nhiều lông. Có những loài tương đương như cá hoặc những sinh vật sống trong nước, và sinh vật sống trong không khí.

D: Bạn có thuần hoá động vật không?

P: Có những vật nuôi, giống như ngựa hoặc tương tự, có thể được sử dụng để kéo xe. Đây là loại động vật duy nhất được sử dụng làm việc. Có động vật thuần hóa tương tự như khỉ. Có một số sinh vật bề ngoài rất kỳ lạ, nếu chúng ở trên trái đất sẽ hù dọa các người trẻ tuổi, nhưng chúng vô hại và cũng đáng yêu. Chúng giống như những người bạn nhỏ. Tất cả các loài động vật trên hành tinh này có bề ngoài và đặc tính khác với các động vật trên Trái Đất. Ngựa thì hơi giống nhưng con bò thì hình dáng bên ngoài rất khác.

D: Và bạn sẽ không sử dụng sữa hay bất cứ thứ gì từ động vật?

P: Có những loài động vật cho sữa, nhưng nó không được dùng để uống.

D: Những sinh vật nói trên đã ở trên hành tinh này từ khai thiên lập địa hay sao?

P: Một số đã ở đây, một số đã được đưa từ các hệ thống hành tinh khác. Chúng tôi có các thành phố, có các thác nước, chim, cây cối và những buổi dã ngoại. Chúng tôi không có xe ô tô và không có ô nhiễm, không có những bản quảng cáo dọc theo xa lộ. Những biểu hiện văn hóa của trái đất vào thời điểm này không tồn tại ở hành tinh này.

D: Có những loại xe cộ nào trên hành tinh?

P: Có các loại xe bay trong không khí, và có xe đi trên mặt nước.

D: Chúng được dùng loại năng lượng nào?

P: Các xe bay thường sử dụng pha lê cho động cơ đẩy. Những chiếc phi cơ nhỏ dùng điện từ. Vỏ xe bay và phi cơ được làm bằng vật liệu giống nhôm. Những loại xe nhỏ này sẽ lướt trên các dòng điện năng. Có những con đường cho xe bay được thiết lập giống như đường cao tốc trên Trái Đất vào thời điểm này.

D: Ý của bạn là nó giống như dòng điện từ?

P: Đại khái giống như vậy.

D: Những chiếc xe này không thể đi lệch khỏi dòng điện năng này sao?

P: Điều này không đúng, chúng có khả năng bay độc lập khỏi dòng điện năng này. Tuy nhiên, sử dụng các đường điện năng là hiệu quả nhất, nó không đòi hỏi phải dùng một nguồn năng lượng khác bên ngoài.

D: Tôi hiểu. Vậy nguồn năng lượng bên ngoài là gì?

P: Là một loại năng lượng được lưu trữ, tương đương với pin ở Trái Đất vậy. Năng lượng này sẽ được dẫn qua bộ máy của xe, phân cực với lực lượng của những dòng từ tính của hành tinh.

D: Những chiếc xe này được người điều khiển hay là nó tự động lái?

P: Có thể điều khiển bằng tay, giống với các chức năng của xe ô tô trên Trái Đất. Trong tương lai Trái Đất sẽ được cung cấp kỹ thuật chế tạo ra các xe bay hay phi cơ nhỏ này, chúng có thể sử dụng các nguồn năng lượng hữu ích vốn có sẵn trên Trái Đất. Những nguồn năng lượng này không giống như than đá hoặc dầu, không thể tái tạo. Những năng lượng này không bao giờ cạn và rất dồi dào và có hiệu quả vô cùng tốt. Không những vậy, chúng không làm ô nhiễm môi trường. Đây là những phát minh của vũ trụ, sẽ được mang đến hành tinh Trái Đất ở một thời điểm trong tương lai.

D: Bạn có các mùa trong năm không?

P: Không, không có. Chỉ có sự thay đổi khí hậu dần dần qua một khoảng thời gian nhiều năm, do hành tinh nằm trên một quỹ đạo lớn quay quanh mặt trời, lớn hơn quỹ đạo của Trái Đất xung quanh mặt trời của nó. Thời tiết không khắc nghiệt và không thay đổi đột ngột giữa các mùa. Nhiệt độ giống như chuyển từ tháng 8 đến cuối hè, hay cuối hè chuyển trở lại đầu mùa hè của Trái Đất vậy.

D: Ý của bạn là nó không bao giờ lạnh như mùa đông trên Trái Đất?

P: Đúng là vậy. Bạn thấy đấy, sự thay đổi các mùa trên Trái Đất là do độ nghiêng của trục. Trục của hành tinh này không bao giờ nghiêng, luôn ổn định, vì vậy không có sự thay đổi các mùa. Nhiệt độ luôn luôn hoặc dễ chịu hoặc nóng, từ ấm đến nóng và từ nóng đến ấm áp, so sánh đại khái như vậy. Các mùa không thay đổi ở mỗi vùng, nhưng thời tiết giữa các vùng có khác nhau. Bên mặt tối của hành tinh có dày đặc rừng rậm và không có người sinh sống. Dân số hầu hết tập trung ở bên sáng của hành tinh.

D: Mặt tối có phải cũ kỹ hơn không?

P: Có đôi chút, nhưng không đáng kể. Luôn luôn có một nguồn nhiệt tỏa ra cho toàn bộ hành tinh.

D: Vậy hành tinh không phụ thuộc hoàn toàn vào ánh sáng của mặt trời để sưởi ấm?

P: Đúng vậy.

D: Bạn đã bao giờ đi đến mặt tối của hành tinh không?

P: Tôi đã mạo hiểm vào khu vực đó. Thảm thực vật rất dày đặc. Địa hình 2 bên không khác nhau lắm. Toàn thể hành tinh không có nhiều núi cao.

D: Tôi thắc mắc làm thế nào cây có thể phát triển bên mặt tối khi không có mặt trời.

P: Không lẽ Trái Đất không có cây mọc trong bóng tối hay dưới đáy của đại dương sao? Thì cũng giống như vậy. Những cây này phát triển từ các chất khí trong bầu khí quyển. Chúng không lệ thuộc vào ánh sáng mặt trời. Chúng lấy dinh dưỡng từ đất. Ánh sáng chỉ là một trong những nguồn dinh dưỡng cho cây cối.

D: Còn đời sống của động vật bên mặt tối thì sao, nó có khác gì không?

P: Các loại động vật sống bên tối không đi vào ánh sáng, vì chúng được tiến hóa để thích nghi với bóng tối. Có một số loài động vật có thể qua lại 2 bên.

D: Cả 2 mặt trăng có xuất hiện trên bầu trời cùng một lúc không?

P: Chúng xoay vòng. Có lúc cả hai đều xuất hiện trên bầu trời, và có lúc chỉ có một.

D: Còn mưa thì sao? Bạn có bất cứ thứ gì tương tự như mưa rơi xuống từ bầu trời không?

P: Không, không giống như trên Trái đất. Mưa rơi trên Trái đất xảy ra do lực hấp dẫn. Như tôi đã nói, lực hấp dẫn là một phần sáu. Có những giọt nước lớn giống như sương mù. Đó là khi không khí có độ ẩm cao. Điều này xảy ra khi có sự thay đổi của gió. Thời tiết nơi đây tuy ổn định hơn trên Trái Đất nhưng vẫn có sự thay đổi; nó có thể làm hỏng cả một buổi đi chơi dã ngoại. Chúng tôi có nhiều tiêu khiển, chúng tôi có những chuyến đi nghỉ mát, chúng tôi tranh luận về chim, và có cả kiến nữa.

D: Vậy là bạn cũng có côn trùng. Có con sông hoặc đại dương không?

P: Có. Có những con sông và các hồ nước lớn; Tuy nhiên, không nhiều như trên Trái Đất vì nơi đây khí hậu khô hơn rất nhiều. Tuy nhiên, người dân cũng có thể trồng trọt quanh năm, những cây trồng này không cần nhiều nước.

D. Bạn có ngày và đêm không? Ở đây ngày và đêm xảy ra do Trái Đất xoay tròn.

P: Không có thay đổi ngày và đêm trên hành tinh này... Tôi có một cảm giác gần như rất buồn vì chúng tôi không có ngày và đêm. Một phần của hành tinh mãi mãi là hoàng hôn và một phần thì không. Điều này là do tiến hóa của hành tinh, bạn thấy đó. Nó không quá xáo động như sự phát triển của Trái Đất.

Phil đã nói những người trên hành tinh này có đôi mắt có thể nhìn thấy trong bóng tối rất tốt. Điều này có thể không có mâu thuẫn, vì anh cũng có nói rằng người dân đã di cư đến hành tinh này mà không phải là người bản địa ở đó. Chỉ có "người nhỏ" và động vật và thực vật thuộc về bản địa. Có lẽ điều này giải thích nỗi buồn của anh ta, có một nỗi nhớ nằm sâu trong các tế bào gen của anh về những cảnh ban đêm trên hành tinh nhà của mình.

CHƯƠNG 6 : NGƯỜI ĐIỀU KHIỂN NĂNG LƯỢNG

D: Bạn có nói đến thương mại. Bạn có thể cho tôi biết thêm về điều đó không?

P: Có sự thông thương giữa các hành tinh và hệ thống hành tinh khác. Có một số kim loại rất phong phú trên một số hành tinh nhưng rất hiếm hoi ở các hành tinh khác, và do đó thương mại được thành lập trên phương diện khai thác.

D: Đây có phải là vật liệu chính mà các hành tinh xuất khẩu? Tôi dùng từ này có thích hợp không?

P: Thuật ngữ này hoàn toàn thích hợp. Đây không phải là vật liệu duy nhất được xuất khẩu. Có cả các loại rau và trái cây nữa.

D: Những thứ gì mà hành tinh bạn cần được nhập khẩu?

P: Một số kim loại hữu ích cần trong xây dựng mà không có ở hành tinh bản địa. Còn có những vật tư y tế. Có nhiều hệ thống hành tinh khác đã đạt đến một trình độ y khoa rất cao và họ xuất khẩu "thuốc" của họ. Ngoài ra còn có kiến thức và kỹ thuật của cuộc sống, kiến thức về cách làm cho cuộc sống tốt hơn và làm thế nào để làm cho cuộc sống dễ dàng hơn, cũng được nhập khẩu.

D: Bạn sử dụng phương tiện trung gian gì để nhập khẩu và xuất khẩu?

P: Không có tiền. Đây là một hệ thống trao đổi hàng hóa. Năm cân (pound) quặng có thể được trao đổi cho năm cân tri thức. Đây chỉ là một ví dụ duy nhất và không được hiểu theo nghĩa đen.

D: Nhưng rất khó để cân đo kiến thức?

P: Chính xác.

D: Có bao giờ xảy ra chuyện lừa đảo trong hệ thống trao đổi không?

P: Vấn đề đó sẽ không thể xảy ra bởi vì mọi thứ được thỏa thuận công khai. Chúng tôi hoàn toàn trung thực, như tôi đã nói trước đó. Chúng tôi đang ở trên một trình độ (tâm linh) vượt qua sự gian dối hoặc che giấu, hay những thủ đoạn gian trá hoặc vì lợi ích cá nhân.

Tôi có thể hiểu được làm sao chủng tộc này có những tính cách như thế, đặc biệt là khi họ có thể đối thoại với nhau bằng tâm trí của họ. Nhưng còn những người từ các hành tinh khác mà họ làm kinh doanh với nhau thì sao? Hay là tất cả những người này có cùng một mức độ tâm linh cao như nhau?

P: Trong khu vực lân cận của hành tinh này, mỗi người đều đồng loạt tiến hóa. Nhưng cũng có những hành tinh không tiến hoá bằng. Nhưng chúng tôi có lợi thế là có thể nhìn thấu sự lừa dối. Điều này rất dễ dàng, bởi vì mọi sự cố gắng lừa dối đều trong suốt và dễ dàng bị nhìn thấy.

Phil nói như tất cả đều rất dễ dàng, hợp lý và có thể tưởng tượng, nhưng ý tưởng này rất xa lạ đối với lối suy nghĩ của người Trái Đất chúng ta.

D: Bạn nói về con đường thương mại và sử dụng phi thuyền bay trong không gian. Vậy bạn cũng có kiến thức về xuyên thời gian chứ?

P: Thời gian không phải là một cái gì đó chúng ta có thể xuyên qua được. Thời gian trên thực tế không tồn tại. Thời gian chỉ là một khái niệm, thời gian không phải là ... (anh ta tìm kiếm từ chính xác) một chất liệu hay là một chức năng. Nó chỉ đơn giản là một khái niệm. Nếu một người ta có thể đi qua một khái niệm, vậy thì câu trả lời sẽ là "có thể". Trình độ của chúng tôi không thực hiện được.

D: Người trên Trái Đất luôn nghĩ đến việc đi về quá khứ hay đi vào tương lai của họ.

P: Nhưng sự sắp đặt trước sau từng sự kiện chỉ là nhận thức của con người. Tất cả mọi thứ đều đồng thời hiện hữu, vì vậy quá khứ hay tương lai đều đang xảy ra cùng một thời điểm. Thời gian

đơn giản chỉ là một khái niệm mà con người đã tạo ra để trình độ của họ có thể dễ dàng hiểu được những gì xảy ra xung quanh.

D: Rất khó khăn để hiểu được một khái niệm như thế bởi vì chúng tôi nghĩ các sự kiện trong quá khứ sẽ ảnh hưởng đến các sự kiện hiện tại và tương lai.

P: Nó đơn giản chỉ là một cách để hiểu. Nếu nó được hiểu như vậy thì cũng không sao. Nó phù hợp với mục đích của nó. Nếu cố gắng nhận thức những gì làm bạn không thoải mái thì không nên làm. Hãy ở trình độ mà con người cảm thấy thoải mái. Nếu bạn mong muốn được biết nhiều hơn, hãy tìm kiếm và nó sẽ tự tìm đến, trong giấc mơ, trong diễn biến cuộc sống của bạn, ở những người bạn gặp. Chắc chắn rằng sẽ có rất nhiều ý tưởng xa lạ đối với Trái Đất nhưng nó rất bình thường ở các khu vực khác của thiên hà. Sự thật sẽ đến như bạn mong muốn.

Khái niệm “thời gian đồng thời hiện hữu” luôn luôn làm phiền tôi bởi vì nó quá khó hiểu. Vì vậy, tôi trở lại những vấn đề liên quan đến thế tục.

D: À, nếu bạn không dùng tiền hay những gì tương tự, vậy những người dân bình thường đối phó với vấn đề thực phẩm và vật chất như thế nào?

P: Mọi người đều làm gì đó để họ có thể trao đổi những vật dụng của họ. Có rất nhiều thứ khác nhau để làm. Mỗi cá nhân chỉ đơn giản lựa chọn một cái gì đó để làm, và như vậy họ có hàng để đổi. Có những người làm ruộng, có người dạy học, có người chữa bệnh, và có người làm công việc xây dựng. Chọn một nghề nghiệp và bạn có cách thu nhận thực phẩm, quần áo, chỗ ở. Đây là thuộc về cá nhân. Chúng tôi không có tiền, do đó chúng tôi không có siêu thị hoặc các doanh nghiệp trong lãnh vực thương mại. Có những người trồng thực phẩm, do đó nếu bạn cần thực phẩm thì bạn đi đến những người trồng thực phẩm.

D: Quần áo bạn mặc trên hành tinh này là loại gì?

P: Nói chung là quần áo ôm nhưng không bó sát, màu bạc rất sáng. Kiểu dáng giống như bộ đồ nhảy dù nhưng ôm hơn, giống như một mảnh đồ lót. Là loại vải đàn hồi, có thể co giãn cho nên người ta có thể mặc nó bằng cách bỏ 2 chân vào cổ áo và sau đó kéo áo lên từ dưới hai chân. Vật liệu này làm từ một kim loại màu bạc sáng bóng, nhưng khi sờ vào lại mềm mại giống như bất kỳ loại vải nào ở trên trái đất.

D: Sẽ không bị nóng nực sao?

P: Không, những bộ quần áo này dùng để mặc cho đẹp chứ không phải để giữ ấm bởi vì hành tinh này không quá lạnh. Như tôi đã nói, hành tinh này hầu hết có khí hậu ôn đới. Quang phổ mặt trời khác với ở Trái Đất, cường độ tia sáng không cao, không có những ảnh hưởng giống như trên Trái Đất.

D: Vì vậy quần áo không phải dùng để chống lại thời tiết?

P: Quần áo là để bảo vệ con người chống lại thời tiết, nhưng ánh sáng mặt trời chỉ là một khía cạnh của thời tiết. Có những hạt nhỏ trong không khí mà khi gió thổi nó có thể làm tổn thương cơ thể của một người nếu không có sự bảo vệ. Những hạt này có thể là các hạt đá hay hạt thủy tinh, có rất nhiều loại. Chúng không rơi xuống đất dễ dàng như trên hành tinh này vì lực hấp dẫn thấp do đó dễ bị gió thổi đi khắp nơi.

D: Những hạt này tự nhiên có trong không khí hay sao?

P: Một số là tự nhiên, một số được tạo ra sau những tai nạn.

D: Còn khuôn mặt thì sao? Có được bảo vệ hay không?

P: Trong trường hợp cực kỳ cần thiết thì có mặt nạ. Quần áo này được mặc thường ngày. Nếu một người đi trong một trận dông bão, thì sẽ có thêm quần áo bảo vệ khác.

D: Vậy chúng có ảnh hưởng đến hô hấp của con người không? Họ sẽ không hít vào những hạt này sao?

P: Ở hành tinh này không có nhiều vấn đề về hô hấp như trên Trái Đất. Còn trường hợp gặp bão cát trên Trái Đất, bạn có thấy bị khó thở không? Câu trả lời là "có" đúng không? Thì ở hành tinh này cũng giống như vậy.

D: Tôi nghĩ ý của bạn là các hạt luôn luôn có trong không khí?

P: Không nhiều bằng khi có bão bụi ở đây.

D: À! Vậy họ có mang giày hay gì đó trên chân không?

P: Điều này phụ thuộc vào sở thích của mỗi người cũng như môi trường sống của họ. Người ta có thể đi bộ chân không xung quanh nơi cư ngụ hay trong nhà của họ. Ở nơi công cộng có phong tục mặc quần áo bao cả 2 bàn chân.

D: Đàn ông và phụ nữ đều ăn mặc như nhau sao?

P: Họ ăn mặc rất giống nhau.

D: Mọi người có tên để gọi nhau hay không?

P: Không có tên. Có một cụm từ được gắn liền với mỗi cá nhân để biểu thị mức độ thành đạt hoặc thành tích đặc biệt của người đó. Nhưng hầu hết chúng tôi không cần gắn nhãn hiệu trên tất cả mọi thứ như được làm trên Trái Đất.

D: Bạn có biết tên của hành tinh này là gì không?

P: Kể từ khi giao tiếp nhau bằng thần giao cách cảm thì không thể nào dịch tên của hành tinh từ một năng lượng âm thanh.

Đây là một khái niệm xa lạ khó hiểu. Trên trái đất chúng ta quen sử dụng tên hoặc nhãn hiệu cho tất cả mọi thứ. Thật khó để chấp nhận một nơi tên lại không cần thiết.

D: Hành tinh này có nằm trong một thiên hà hay một hệ thống hành tinh mà trái đất biết đến không?

P: Nó nằm trong chòm sao Sirius. Nó nằm trong một khu vực mà bầu trời của nó đã được nhìn thấy từ Trái Đất, nhưng ranh giới của hệ thống hành tinh này đã không được nhìn thấy. Không có ranh giới vật chất. Chỉ có ranh giới của ảnh hưởng tâm linh. Bởi vì có một hệ thống của những cõi tâm linh cao mà phần lớn Trái đất không biết đến tại thời điểm này.

D: Vậy hầu hết các giao dịch thương mại được thực hiện trong khu vực của chòm sao Sirius sao?

P: Có nhiều tuyến đường thương mại trải dài qua nhiều thiên hà và các vũ trụ khác. Tuy nhiên, Sirius là nơi có một hệ thống dân cư gần nhất với Trái Đất.

D: Đây là một trong những nơi nhộn nhịp nhất?

P: Không, nói nhộn nhịp nhất sẽ không đúng bởi vì rất nhiều nơi càng nhộn nhịp hơn nơi này. Chỉ là nơi đây gần với Trái Đất nhất. Nhưng Trái Đất sẽ không nhìn thấy được bất kỳ hoạt động nào từ nơi đây.

D: Trái Đất có thể bắt được làn sóng radio hoặc bất cứ những gì tương tự từ khu vực Sirius cho thấy các hoạt động ở đó hay không?

P: Có một số hành tinh ít tiên tiến hơn Sirius và thậm chí ở xa hơn Trái Đất vẫn có thể phát hiện được tín hiệu từ Sirius. Điều này không xảy ra nhiều, nhưng không phải không có. Thông tin liên lạc giữa các hành tinh vượt xa những gì máy móc của Trái Đất hiện tại có thể thực hiện. Trái Đất cần nâng cao kiến thức mới có thể nhận được các thông tin liên lạc. Và khi nó có thể nhận được các thông tin thì các tín hiệu sẽ rất mạnh.

D: Các nhà khoa học trên trái đất hiện đang cố gắng nhận ra dấu hiệu của sự sống ngoài không gian bằng cách lắng nghe sóng radio.

P: Họ đang cố gắng bắt lấy tín hiệu của sự sống ở trình độ của họ. Nhưng nếu họ biết làm thế nào để thử và bắt lấy tín hiệu của sự sống vượt xa trình độ họ đang có hiện nay thì có lẽ họ sẽ rất vui

về, ngạc nhiên. Họ có thể sẽ khá giết mình, thậm chí hiểu được một phần những gì đang thực sự xảy ra.

D: Ý của bạn là họ không có cách giao tiếp với Sirius bằng với trình độ đang có sao?

P: Ít nhất không phải vào lúc này, ở thời điểm hiện tại không thể. Khoa học kỹ thuật hiện tại không có công cụ để bắt tín hiệu từ nơi đó. Đây là một trở ngại cho các nhà khoa học trên Trái Đất.

D: Bằng cách sử dụng các phương pháp với sóng âm thanh, họ có thể đến gần mục đích bao xa?

P: Họ sẽ không bao giờ tìm được bằng cách sử dụng các công nghệ hiện nay bởi vì nó không phải là cùng một loại sóng vô tuyến.

D: Anh có thể cho tôi bất kỳ ví dụ tương đương để tôi có thể hiểu làm thế nào các tín hiệu có thể được tìm thấy không?

P: Sử dụng các lực lượng tự nhiên như tia gamma hoặc tia vũ trụ. Những tia này lợi dụng hiện tượng tự nhiên chứ không phải tạo ra hiện tượng như các nhà khoa học trên Trái Đất đang làm bây giờ. Bạn hiểu không?

D: Rất mơ hồ! Và sau đó họ sẽ phải có một cách nào đó để ngăn chặn các tia này và phân tích chúng?

P: Các nhà khoa học có thể phát hiện những tia này, ví dụ, bằng cách điều chỉnh một máy phát thanh (radio) và định vị nó ở giữa 2 đài để giữ nó ở vị trí tĩnh. Nền tảng của bức xạ vũ trụ là ở thể tĩnh này. Các nhà khoa học chưa phát triển được khả năng điều khiển tín hiệu tự nhiên. Tia gamma, tia X, vân vân, các thông tin liên lạc sử dụng các tia này để giao tiếp với nhau. Vì vậy để nhận được các tín hiệu, các thiết bị sẽ phải dò ra các thông tin trong quang phổ của các năng lượng này.

D: Nếu họ có thể dò ra nó, họ có thể hiểu được nó không? Ý tôi là nó sẽ giống như một âm thanh chứ?

P: Đây là điều khó nói vì nó giống như cố gắng dự đoán câu trả lời cho một vấn đề trước khi vấn đề được giải quyết. Cho dù họ có thể hiểu được tín hiệu hay không thì nó cũng không cùng một hình thức ngôn ngữ như trên trái đất.

D: Nếu họ nghe thấy được tín hiệu, họ có nhận ra đó là sự giao tiếp hay không?

P: Hầu như là chắc chắn. Đó không phải là những tiếng ồn xung quanh, khác xa với tiếng ồn của nhiên nhiên. Không thể nghi ngờ rằng những âm thanh đó là một hình thức giao tiếp tiên tiến. Nó có một mô hình nhất định. Tuy nhiên, những nhà khoa học có hiểu được các mô hình này hay không là một chuyện khác.

D: Nó có tương tự như mã Morse của chúng tôi không?

P: Ở nơi đó không có gì cần phải giấu diếm (ý nói lập ám hiệu, mã số). Nó chỉ đơn giản là một hình thức giao tiếp mà khu vực thiên hà đó sử dụng thôi. Họ không cần phải che giấu các thông tin liên lạc. Nếu bây giờ bạn nghe được các tín hiệu, các âm thanh sẽ giống như những âm điệu tương tự âm thanh của một loại thông tin mà Trái Đất đang sử dụng gọi là Frequency Shift Keying, FSK, được điều chỉnh ở một giai điệu hay âm thanh cố định nhưng thay đổi tần số của giai điệu đó. (đại khái nghe giống như tiếng bíp bíp của máy nhắn tin caller ID)

D: Vậy nó nghe như âm thanh một cái máy hoặc một máy vi tính?

P: Có thể nghĩ như vậy, nhưng không chính xác lắm. Trên Trái Đất hiện nay không có âm thanh nào tương tự với âm thanh này. Chỉ có âm thanh của FSK là gần nhất.

Sau khi Phil được đánh thức, anh nói anh nghĩ ra rằng các âm thanh đó tương tự như âm nhạc. Là một hợp âm với nhiều nốt thăng trầm bởi sự thay đổi của tần số âm thanh.

D: Bạn có nghĩ từng có ai đó trên Trái Đất đã nghe qua những âm thanh này nhưng không biết đó là gì không?

P: Chưa có bất kỳ máy móc nào trên Trái đất có thể nhận được làn sóng âm thanh này. Có thể có những người từng sống ở một trong những hành tinh Sirius nhớ về nó, nhưng nó chưa bao giờ được phát hiện vào thời điểm này.

D: Vậy thì một loại máy mới sẽ phải được phát minh?

P: Mới đối với Trái Đất, đúng vậy.

Trong khi tôi đang soạn cuốn sách này, tôi đã đọc qua một bài báo đăng vào ngày 29 tháng 5, 1986, nói rằng các nhà khoa học có thể đang cố tìm cách dò tìm vi sóng (microwave) hồng tìm kiếm dấu vết của những người ngoài hành tinh. Vẫn chưa có kết quả.

D: Tôi biết các nhà khoa học đang nóng lòng giao tiếp với người ngoài hành tinh.

P: Họ thực sự không có gì để nói với những người ngoài hành tinh. Những người trên Trái đất sẽ không làm gì có ích cho những người đang ở trên các hành tinh khác.

D: Điều đó có thể là sự thật. Nhưng tôi nghĩ rằng họ đang tìm kiếm kiến thức, nếu họ có thể hiểu được các kiến thức đó.

P: Đúng là họ đang tìm kiếm kiến thức, nhưng chỉ để sử dụng trong những việc gây hại. Thực chất đó là mục đích chính ở hoàn cảnh hiện tại. Hành tinh này phải phát triển tâm thức trước khi kiến thức này được đem đến và triển khai. Nhiều bài học được dạy cho những người sống trên Trái Đất rằng họ chỉ sống một mình trong vũ trụ. Và vì vậy, nhiều người trên trái đất nghĩ họ chỉ là loài người duy nhất trong vũ trụ, giống như một ẩn sĩ đã được nuôi lớn một mình trong rừng hay sa mạc, bị cách ly, và tự nhiên sẽ nghĩ anh ta là người duy nhất. Bởi vì ẩn sĩ trong sa mạc sẽ không được học những bài học giống như những ẩn sĩ đã được xuống thành phố. Và Trái Đất là một hành tinh ẩn dật. Sự cô lập là điều cần thiết để người dân trên địa cầu học được những bài học cho sự tiến hóa. Nhiều người được sinh ra trong thế giới này sống một cuộc sống cô đơn và có tính cách cô độc để học hỏi những bài học này. Đây không phải là một sự trùng hợp ngẫu nhiên, điều này là cố ý. Cũng như các hành tinh khác đều có những bài học của họ. Bài học mà nền văn minh trên Trái Đất đang học hỏi là bài học cô độc và sau đó bước vào thế giới thực, họ sẽ áp dụng những bài học này và sẽ là những người độc lập. Trái đất đang trong tình trạng ở sau đuôi, không phải cùng dòng chảy của vũ trụ. Lời nói này không có ý xúc phạm và cũng đừng cảm thấy bị xúc phạm đến quyền lợi. Bởi vì nhân loại trên Trái Đất là những người hàng xóm với những nhân loại đang phát triển. Và số phận của nhân loại trên Trái Đất là bị cô lập để tiến bộ và gia nhập với đoàn thể tiên tiến. Đây là điều rất cấp bách.

D: Có bất kỳ hành tinh nào khác trong hệ mặt trời chúng tôi có sự sống và chúng tôi có thể giao tiếp với họ hay không?

P: Trước hết tôi thắc mắc tại sao một người muốn giao tiếp với bên ngoài hành tinh, trong khi Trái Đất đang có các vấn đề trong thời điểm này. Thứ hai, ý của bạn hỏi là một hành tinh ở một mức độ tiến hóa bằng với Trái Đất phải không?

D: Tôi nghĩ rằng đây là những gì các nhà khoa học đang tìm kiếm; một cái gì đó mà họ có thể giao tiếp.

P: Có. Có những hành tinh tiến hóa chậm hơn Trái Đất rất nhiều. Mục đích của các nhà khoa học vào thời điểm này chỉ đơn thuần là nắm bắt bất cứ bằng chứng gì về sự hiện hữu của một sự sống khác ngoài Trái Đất. Tuy nhiên, điều này là hơi ... Tôi ghét phải nói 'thật lỗi bịch', nhưng điều kiện của Trái Đất thật đáng buồn vào thời điểm này. Tốt hơn hãy cố gắng học hỏi để giao tiếp với nhau trên Trái Đất hơn là mang thêm gánh nặng học tập nền văn hoá khác.

D: Vâng. Nhưng có bất kỳ hành tinh nào trong hệ mặt trời của Trái Đất phát triển cao hơn Trái Đất không?

P: Không, không có trong hệ thống mặt trời của Trái Đất. Như tôi đã nói, chỉ có các hành tinh trong chòm sao Sirius tiến hóa hơn Trái đất là gần với Trái đất nhất vào lúc này. Tuy nhiên, nếu bạn nghĩ

tâm lý của nhân loại trên Trái Đất là một căn bệnh, thì sẽ không có ai muốn hòa lẫn với những người bệnh này để bị ô nhiễm. Trạng thái tâm lý là một phần rất quan trọng của nhân loại. Nó không bị coi nhẹ trong vũ trụ. Cốt lõi của sự tồn tại của con người sẽ bị ảnh hưởng bởi tâm lý này và toàn bộ quá trình tiến hóa của họ sẽ bị còi cọc bởi "bệnh" này. Và, không có sự sống tiên tiến khác trong hệ thống mặt trời ở thời điểm này.

D: Vậy họ nên tìm kiếm ở hướng khác?

P: Họ có thể tìm ở những nơi họ chưa bao giờ nhìn đến trước đây. Nhưng, tốt hơn hết là hãy làm sạch các hành động của mình trước, hơn là học hỏi các hành động ở nơi khác.

D: Vâng, tôi có thể hiểu ý của bạn, nhưng khó có thể ngăn cản các nhà khoa học tiếp tục tìm kiếm. Theo như bạn đã mô tả thì có vẻ như hành tinh của bạn tiến hóa rất cao?

P: Nếu so sánh thì chắc chắn có nhiều hành tinh tiến hóa còn xa hơn hành tinh đó. Nhưng so với Trái đất thì nó được coi là rất phát triển.

D: Trước đó bạn có nói về trồng trọt mà bạn không biết nhiều về nó, bởi vì đây không phải là lĩnh vực của bạn lựa chọn. Vậy lĩnh vực trong đời sống của bạn là gì?

P: Lĩnh vực cá nhân của tôi luôn luôn là khoa học, giống như những gì tôi đang làm trên Trái Đất này. Trên hành tinh đó, tôi đã tham gia làm việc với các nguồn năng lượng, truyền dẫn những nguồn năng lượng và sử dụng chúng cho các mục đích khác nhau, chẳng hạn như năng lượng được sử dụng cho thông tin liên lạc hoặc định hướng hoặc dùng trong các mục đích công nghiệp. Tất cả mọi người có một lựa chọn riêng. Đây là lĩnh vực tôi đã chọn, nó không có nghĩa tốt hơn hoặc tồi tệ hơn bất kỳ khác lĩnh vực nào khác. Nó chỉ đơn giản là sự lựa chọn của cá nhân tôi.

Tôi hướng dẫn Phil nhìn vào thời gian anh đang sống ở hành tinh đó và xem anh đã làm những gì với loại nghề nghiệp này. Tôi không tưởng tượng được loại công việc mà anh làm là những gì.

P: Đây là vai trò của một người điều khiển năng lượng, là người thao tác các nguồn năng lượng để được sử dụng ở những nơi khác trên hành tinh, nhận và phân phối các nguồn năng lượng. Có nhiều loại năng lượng tự nhiên từ hành tinh và trong vũ trụ, và tôi có thể hướng dẫn và gửi chúng đến cho những ai muốn sử dụng chúng.

D: Những người điều khiển năng lượng có các phòng thí nghiệm hoặc những nơi để họ làm việc không?

P: Có những khu vực nghiên cứu. Sẽ không bao giờ học hết được tất cả các kiến thức ở cấp độ vật chất. Luôn luôn có kiến thức mới để học hỏi, thậm chí ngay cả khi ở trên các hành tinh tiên tiến rất xa. Luôn luôn có điều mới lạ mới nhất được khám phá.

D: Ngay cả khi họ không biết hết tất cả, bạn có nghĩ họ đã học được tất cả các khả năng sử dụng năng lượng không?

P: Các linh hồn ở cấp độ của Thiên Chúa, cấp độ tốt cùng, hay các Đấng Sáng Tạo mới có quyền tuyên bố hiểu biết tất cả các kiến thức đó. Còn chúng tôi rất xa với cấp độ đó và vì vậy phải vất vả học hỏi và khám phá ra.

D: Bạn có làm việc trong một tòa nhà hay không?

P: Có một khu vực dành riêng. Khu vực này hơi thấp, tròn, và được nâng lên cao giống như một bụi thờ, nằm chính xác ở trung tâm của vòng xoáy năng lượng. Đây là vòng xoáy năng lượng trên hành tinh vào thời điểm này. Người điều khiển các nguồn năng lượng đứng giữa vòng xoáy và hướng dẫn các nguồn năng lượng đến những nơi cần sử dụng. Sở dĩ khu vực này có hình dạng tròn là để ngăn chặn các nguồn năng lượng chỉ phân định ở một hướng nhất định.

D: Tôi đang cố gắng hình dung những gì bạn đã miêu tả. Bạn ngồi hay đứng ở trung tâm vòng xoáy?

P: Có một bức cao để đứng, và người điều khiển đứng trong vòng xoáy năng lượng và dùng tinh thần hướng dẫn năng lượng đến những người muốn nhận được chúng.

D: Bạn có sử dụng bất cứ công cụ gì ở thể vật chất không? Như là cái máy hay bảng điều khiển hoặc một cái gì đó tương tự?

P: Có dụng cụ hỗ trợ. Nó là những công cụ làm bằng pha lê. Tuy nhiên, công việc này đòi hỏi dùng tinh thần nhiều hơn.

D: Bạn có thể vẽ một bức tranh của các công cụ này sau khi bạn tỉnh dậy không?

P: Có thể phác thảo đơn giản bức đứng của người điều khiển năng lượng, nhưng không thích hợp vẽ các dụng cụ vào thời điểm này. (xem hình vẽ)

D: Bạn có đi đến nơi này để làm việc mỗi ngày không?

P: Có lúc phải làm việc liên tục trong một khoảng thời gian dài, nhưng có khi không cần làm việc. Nói chung là tùy theo nhu cầu.

D: Tôi nghĩ đó là công việc đòi hỏi phải thực hiện liên tục?

P: Điều đó không chính xác, vì nó sẽ không tốt cho sức khỏe của người điều khiển nếu ở trong vòng xoáy liên tục. Nó sẽ làm cơ thể mau hư hỏng và nhanh chóng bị lão hóa.

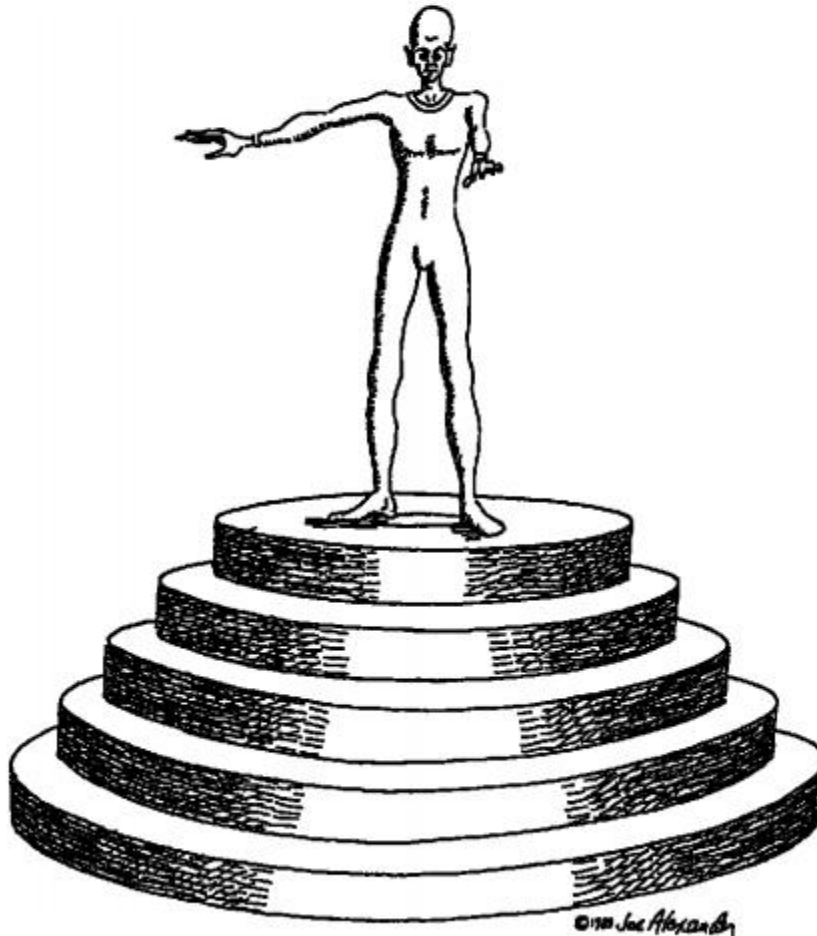
D: Công việc này có cần nhiều huấn luyện hay không?

P: Cần phải có ... (tạm dừng – Phil đang gặp khó khăn tìm từ để diễn đạt).

D: Học vấn?

P: Là nhân phẩm đạo đức tinh khiết nhất, để năng lượng được thuần khiết nhất. Bởi vì người hướng dẫn có thể làm hư các nguồn năng lượng nếu anh ta không có phẩm chất đạo đức cao nhất, giải thích đại khái như vậy. Nó đòi hỏi người điều khiển phải có nhân cách tuyệt đối. Khi còn nhỏ anh ta phải được dạy dỗ bởi một vị thầy. Những người có năng lực sẽ được khảo nghiệm hoặc kiểm tra cho thấy anh ta có phù hợp hay không. Đây là một vinh dự những ai nhẫn nại kiên trì, bởi vì chế độ rất nghiêm ngặt và đòi hỏi nhiều nỗ lực.

D: Có mất nhiều thời gian để được huấn luyện hay không?

P: Phải mất hầu hết thời kỳ thanh thiếu niên cho đến tuổi trưởng thành, tương đương với toàn thể thời gian học ở trường lớp khi còn nhỏ suốt đến ra khỏi đại học.

D: Bạn có phải sống ở một nơi đặc biệt nào đó để học hỏi những điều này không?

P: Ở nhà với gia đình. Trường học được giảng dạy trong một khu vực trung tâm của cư dân. Điều này rất cần thiết để dạy cho một người có cá tính đa dạng như là học học hỏi về các vấn đề của chủng tộc, học hỏi các vấn đề từ cha mẹ liên quan đến việc nuôi dưỡng mình, và sống hòa lẫn với các anh chị em và họ hàng. Nó không giống như văn hóa trên trái đất vào thời điểm này.

D: Tôi nghĩ bạn phải rời xa gia đình của bạn và đi nơi khác.

P: Điều đó không chính xác. Tính cách một người sẽ không được khỏe mạnh nếu không được sống với gia đình của mình.

D: Bạn có thích công việc này không?

P: Vâng, đây là công việc rất có ích, bởi vì khi hướng dẫn các nguồn năng lượng, người điều khiển cũng hòa hợp với người nhận và như vậy nâng cao khả năng liên lạc thần giao cách cảm với người nhận. Và khi làm như vậy sẽ nhận được lòng biết ơn bởi sự chia sẻ các nguồn năng lượng thông qua phương tiện ngoại cảm.

D: Những năng lượng này có được lưu trữ và sau đó khuếch đại nó hay không? Hay chỉ đơn giản là gửi trực tiếp đến người nhận?

P: Không, không cần thiết để làm điều này, bởi vì nguồn năng lượng được cung cấp từ trong vũ trụ không bao giờ cạn kiệt. Năng lượng chảy khắp nơi, trên Trái Đất cũng vậy, vấn đề là chúng ta biết hướng dẫn các luồng năng lượng đến những khu vực được cần đến.

D: Chỉ cần một số người biết làm thế nào để sử dụng nó và điều khiển nó?

P: Chính xác.

D: Bạn đã làm gì trong những lúc bạn không cần làm việc này?

P: Cùng với gia đình tham gia nhiều việc thú vị và hạnh phúc. Cuộc sống gia đình trên hành tinh này cũng giống như ở Trái Đất, dành thời gian ở cùng với người thân yêu của mình.

D: Bạn chết như thế nào trên hành tinh này?

P: Cái chết xảy ra bởi các nguồn năng lượng. Đời sống của một người điều khiển năng lượng bị rút ngắn vì thường xuyên sống trong cường độ năng lượng cao. Tuy nhiên, điều này đã được cho biết trước khi chấp nhận trách nhiệm này và là một giá nhỏ để trả cho công việc.

D: Tôi nghĩ có lẽ nó gây ra sự mệt mỏi và hao mòn cho các cơ quan nội tạng.

Toàn bộ cuộc sống trên một hành tinh ngoài vũ trụ có lẽ sẽ rất buồn tẻ và nhạt nhẽo đối với một thể hệ quen bị nhồi nhét những cuốn phim khoa học viễn tưởng. Nhưng đối với tôi, điều này đã cung cấp cho tôi những thông tin vô cùng giá trị. Phil là một người đàn ông trẻ bình thường, đã lớn lên với bộ phim Star Wars (chiến tranh giữa các vì sao) và các loại phim tương tự và các chương trình truyền hình. Anh ta chắc chắn nắm trong tay phong phú các thông tin về hành tinh ngoài không gian, và nếu anh muốn, anh có thể viết ra biết bao nhiêu là “ảo tưởng” (cho những cuốn truyện và các bộ phim). Nhưng thay vào đó, anh đã sống một cuộc sống bình thường, tràn trề tương tự như bất kỳ những người bình thường khác trên trái đất, ngoại trừ sự phát triển năng lực đạo đức và khả năng tinh thần cao hơn người bình thường. Với tôi, câu chuyện đã cung cấp cho tôi sự thật đáng tin tưởng và rất hợp lý. Tiềm thức của Phil đã không cố gắng gây ấn tượng gì đối với tôi, anh chỉ đơn thuần kể lại những gì đã được cất giữ trong ký ức của mình.

(Hết chương 6)

CHƯƠNG 7: THÀNH PHỐ THUỘC CHIỀU KHÔNG GIAN THỨ TƯ

Sau khi tìm hiểu chi tiết về một hành tinh thuộc chòm sao Sirius, tôi nóng lòng khám phá những đời sống khác mà Phil có thể đã từng sống bên ngoài không gian. Tôi không hề nghĩ đến việc một trong số đó lại không phải là không gian ba chiều như chúng ta đã quen thuộc. Bởi vì chúng ta đã quen thuộc với thế giới vật chất cho nên tôi đã không bao giờ nghĩ đến một đời sống có thể tồn tại ở chiều không gian khác. Chúng ta đã được dạy rằng chúng ta chỉ có 3 chiều: chiều dài, chiều rộng và chiều sâu. Chiều không gian duy nhất khác mà tôi được nghe nói đến là chiều thứ tư, gọi là "thời gian", và chắc chắn không phải là một thể vật chất. Chúng tôi đã đi vào khu vực mà tâm trí của tôi rất khó thấu hiểu. Lúc đó, tôi không đòi hỏi Phil phải rời khỏi vùng không gian quen thuộc 3 chiều và đi lang thang vào các nơi lạ lẫm khác. Khám phá không gian bên ngoài hóa ra phức tạp hơn tôi từng nghĩ. Xem ra các khu vực không gian được diễn tả trong phim sách khoa học viễn tưởng an toàn hơn nhiều. Nhưng ít ra thì những thông tin được khám phá không buồn tẻ như chúng ta nghĩ.

Trong phiên thời miên tiếp theo, khi cửa thang máy mở ra, Phil thấy hình bóng của những ngọn tháp nhọn, cao và lờm chờm ở đường chân trời. Tôi ngay lập tức nghĩ rằng anh đã trở lại cùng một nơi đã từng đến trước đây, là hành tinh đã làm anh cảm thấy khó chịu, nơi các nhà thám hiểm đã chết. Tuy nhiên, Phil cho biết thành phố này không phải cùng một thành phố với những tòa tháp và những chiếc xe kỳ lạ mà anh đã thấy trong các phiên thời miên trước.

P: Thôi thấy hình bóng của các tòa nhà xa xa trong thành phố. Các tòa nhà là những ngọn tháp có độ cao khác nhau.

Khi tôi hỏi Phil anh có muốn bước ra khỏi thang máy và khám phá nơi xa lạ này không thì anh đã đồng ý. Tiềm thức của anh nhận thấy các buổi thời miên trước đó đã không làm anh khó chịu nữa và vì vậy nó nghĩ rằng đã đến lúc phát ra các thông tin với tốc độ nhanh hơn.

Phil thấy mình đang đi bộ trên đường phố và đang khám phá nơi xa lạ này. Có một người đang đi về hướng anh, dường như anh đã từng quen biết người đó, người này vẫy tay chào anh. Người đó đầu hói, mặc bộ đồ một mảnh màu xanh đậm bó sát người với cổ áo cao. Khi anh nhìn xuống chính mình, anh thấy mình cũng mặc cùng một loại quần áo.

P: Chúng tôi dường như là ở vùng ngoại ô của thành phố. Tôi không nghĩ rằng tôi sống trong thành phố. Dường như tôi sống ở vùng ngoại ô nhưng làm việc trong thành phố.

Tôi yêu cầu anh cho tôi biết anh làm công việc gì.

P: Nơi làm việc có vẻ như hình bầu dục hoặc một khu vực hình tròn, có bức tường gợn sóng từ trên nóc nhà xuống dưới chân tường. Tôi nhận thấy các bức tường làm bằng chất liệu mềm mại. Có một bức cao cho một người đứng trên đó để phát biểu, và có những băng ghế phía dưới cho khán giả ngồi. Nó giống như là một hội trường. Nó được dùng cho những việc liên quan đến công lý, hoặc có thể là hòa giải.

D: Có những người khác làm việc với bạn không?

P: Có, có những trợ lý. Họ làm các việc.... tôi không muốn dùng chữ "thấp kém" vì công việc của họ cũng quan trọng như tôi nhưng không phức tạp.

D: Bạn có tên cho chức vụ bạn đang làm không?

P: Công việc của tôi là hòa giải các vụ bất đồng quan điểm. Hỗ trợ cho cả hai bên, xem xét đúng sai giữa 2 phía. Giúp cả hai bên chấp nhận một sự thỏa thuận chung.

D: Bạn có huy hiệu hay bất cứ một cái gì để mọi người biết bạn hay phân biệt được bạn là ai hay không?

P: Cá tính sẽ là một huy hiệu, bởi vì cá tính sẽ phản ánh công việc một người đang làm. Bạn ngay lập tức có thể biết một người là ai và việc làm của họ sau khi gặp gỡ họ. Người dân trên trái đất

mặc đồng phục để cho biết họ là ai bởi vì bạn không có khả năng nhận diện mọi người. Ở đây, nếu bạn gặp một cảnh sát, bạn ngay lập tức trực giác được anh ta là một cảnh sát, không cần đồng phục. Bạn có hiểu ý của tôi không?

Rõ ràng là chúng ta lại đang ở một nơi giao tiếp bằng tinh thần và trực giác, và nó được phổ biến và phát triển cao.

D: Công việc của bạn có khó khăn không?

P: Có đôi khi. Đôi khi các vấn đề có thể rất phức tạp.

D: Những người khác luôn luôn lắng nghe bạn chứ?

P: Hầu hết mọi việc đều nghe. Họ tôn trọng chức quyền hay sự khôn ngoan của tôi. Sẽ không có bất kỳ lợi thế gì nếu không đồng ý. Toàn bộ mục đích của việc hòa giải là để giải quyết vấn đề. Nếu chống lại người hòa giải sẽ được coi như là đã thất bại.

D: Bạn cũng biết, thật khó để họ đồng ý về điều này.

P: Người dân ở đây là như vậy đó. Họ dễ dàng chấp nhận quan điểm của người khác hơn.

Tôi hỏi Phil cho tôi một ví dụ về một tranh luận mà anh cần phải giải quyết, và anh đã đưa ra một trường hợp sau.

P: Trong chòm sao Signus có một cuộc tranh chấp mạnh mẽ giữa các chủng tộc... Có hai chủng tộc ở đây bất đồng về việc ai có quyền sở hữu một hệ thống hành tinh có dân cư sinh sống. Chủng tộc thứ (1) cảm thấy họ sở hữu nơi này bởi vì họ là những người đầu tiên khám phá ra hệ thống hành tinh này. Chủng tộc thứ (2) cảm thấy họ có quyền sở hữu bởi vì họ là hậu duệ ở nơi này. Tình huống là như thế này: khi xưa 1 nhóm người trên hệ thống hành tinh này đã di cư đến một hành tinh khác, và chủng tộc thứ (2) sau khi di cư đã phát triển cao hơn, họ phát minh ra phi thuyền không gian to lớn và sống trên phi thuyền qua nhiều thế hệ. Nền văn minh của họ đã sớm quên đi quyền thừa kế của mình từ hệ thống hành tinh này. Sau đó, hệ thống hành tinh này được khám phá bởi các nhà thám hiểm (chủng tộc 1), chủng tộc (2) cũng nhận ra họ hàng của họ đang sống trên nhóm hành tinh này và khẳng định danh hiệu con cháu.

D: Theo bạn nói, nó giống như một cuộc chiến tranh?

P: Nó không phải là một cuộc chiến tranh, vì không có bạo lực xảy ra. Nó đơn giản chỉ là tranh luận rất dữ dội và bất đồng. Có Hội Đồng được mời đến ... họp tại phòng hội đồng với các đại diện của mỗi bên, cố gắng đạt được một sự đồng thuận mà cả hai bên sẽ cảm thấy họ đã đạt được mục tiêu của họ. Có quyền lợi khoáng sản trên nhóm hành tinh này. Ngoài ra còn có trách nhiệm chăm sóc các cư dân đang sống trên hệ thống hành tinh này. Những cư dân này không tiến tiến như 2 nhóm người đang tranh chấp.

D: Có khi nào chuyện này biến thành một cuộc chiến tranh nếu họ không tìm ra giải pháp?

P: Họ không đi theo phương hướng đó. Họ có những bất đồng và thảo luận rất nóng về điều này, nhưng họ không dùng đến bạo lực. Họ cử đại diện của mỗi bên và họ phải đi đến một hiệp định. Cả hai phía đều có lý trong vụ này. Chỉ là các con cháu của cư dân nơi này lo lắng cho sự an toàn và hạnh phúc của tổ tiên họ, không phải ý ám chỉ nhóm khám phá ra nơi này sẽ rũ bỏ trách nhiệm lo cho sự an toàn của người dân. Nhưng nếu tổ tiên của bạn đã được tìm thấy sống trên một hòn đảo mà một nước khác đến tranh chấp thì bạn tự nhiên sẽ quan tâm đến sự an toàn của họ. Đó là tình hình tranh chấp vào lúc đó.

D: Điều này nghe rất giống với người da đỏ và người da trắng trên nước Hoa Kỳ đã từng tuyên bố quyền sở hữu lãnh thổ Hoa Kỳ vậy.

P: Tình trạng này đã xảy ra ở nhiều nơi trên khắp vũ trụ, không phải là một sự kiện mới. Hệ hành tinh này, như đã được đề cập, rất giàu khoáng sản. Có một số loại thực vật được trồng trên một số hành tinh có thể dùng để sản xuất thuốc. Vì vậy, có sự quan tâm về thương mại cũng như quan tâm tổ tiên. Quyết định cuối cùng là trách nhiệm được chia sẻ cho 2 bên. Đó là, chủng tộc

(1) có trách nhiệm với thương mại và tiếp tục thám hiểm hệ thống hành tinh này. Và tổ tiên của chủng tộc 2 có trách nhiệm quản lý hệ thống xã hội, văn hóa và hạnh phúc của người dân. Sự hài hòa luôn luôn là điều khao khát, và trong trường hợp này sự hài hòa được đạt thành, được sự đồng thuận của cả 2 bên.

D: Bạn có bao giờ đưa ra hình phạt nào không?

P: (Một khoảng yên lặng dài) Tôi không thể nói về điều này.

D: Ý bạn là bạn không được phép nói về chuyện đó?

P: Đây là chuyện mà tôi ... chỉ đơn giản là không có gì để nói. Tôi không đối phó với những điều như thế.

D: Tôi chỉ thắc mắc là xã hội của bạn được miễn hình phạt hay là bạn không có các vấn đề trong khu vực đó.

P: Nó không giống như trong xã hội trên trái đất, nó khác.

Tôi luôn luôn cố gắng xác định nơi chúng tôi khám phá qua. Khi tôi hỏi về tên của thành phố hay hành tinh này, Phil lại nói với tôi rằng không thể thông dịch nó ra âm thanh của ngôn ngữ.

P: Tên không thể được dịch ra bởi vì sự rung động của nó không tương đồng với tần số của ngôn ngữ trên trái đất.

D: Vậy bạn có cách nào để xác định thời gian bạn đang sống lúc đó không? Chẳng hạn như, bạn có năm và tháng như chúng tôi trên Trái Đất không?

P: Không, chúng tôi không có thời gian bởi vì chúng tôi đang ở trên chiều không gian thứ tư, nơi không có thời gian.

Từ trước tới nay, chưa bao giờ có ai nói với tôi về sự sống ở chiều không gian thứ tư, và tôi cũng chưa bao giờ nói chuyện với bất cứ ai đến từ hành tinh khác. Trong hoàn cảnh này, Phil mô tả một chiều không gian mà tôi hoàn toàn không có một chút kiến thức nào. Thật khó khăn để đặt câu hỏi có ý nghĩa khi mà các khái niệm rất xa lạ đối với tôi và không có gì trên Trái Đất để so sánh.

D: À, vậy thì cơ thể của bạn sẽ không có tuổi tác bởi vì không có thời gian hay bất cứ cái gì tương tự để dựa vào và đánh giá?

P: Có sự thay đổi nhưng không dựa vào tuổi tác. Rất khó để giải thích nhưng có một sự thay đổi giống như những gì bạn gọi là thời gian.

D: Vậy cơ thể của một người bắt đầu từ một em bé và sau đó phát triển lớn lên?

P: Cơ thể được tạo ra, không phải được sinh ra. Nó được ngưng kết thành.

D: Nói cách khác, nó được hình thành như một người đã trưởng thành, đúng không?

P: Cơ thể như một người trưởng thành nhưng học vấn không tự nhiên có được ngay từ đầu. Mục đích của mọi người ở đây là để học tập. Vì vậy vào lúc ban đầu họ không có sẵn kiến thức mà sẽ thu thập chúng qua kinh nghiệm sống. Và thông qua những kinh nghiệm, cơ thể sẽ thay đổi, và nó sẽ phản ánh trong tính cách của họ.

D: Được rồi, tôi đang cố gắng để hiểu được điều này. Trong xã hội của chúng tôi, con người bắt đầu như một em bé và sau đó cơ thể phát triển dần dần để trở thành một người lớn. Điều này không xảy ra trong xã hội của bạn?

P: Đúng vậy. Sự khác biệt là: trên trái đất, cơ thể vật chất sẽ thay đổi và lớn lên, đến một mức độ nào đó nó sẽ phản ánh sự phát triển của linh hồn. Đây là một khía cạnh của vật lý ba chiều. Tôi vẫn còn mơ hồ về vấn đề này, nhưng vẫn quyết định tiếp tục hỏi và hy vọng sẽ được minh bạch sau khi tôi có thời gian nghiên cứu và suy nghĩ lại về những thông tin lạ lùng này.

D: Bạn có nam và nữ hay sự phân biệt giới tính trong xã hội của bạn không?

P: Không, không cần có giới tính vì chúng tôi không sinh sản như con người ở Trái Đất. Bạn hiểu không?

D: Tôi không hiểu lắm. Vậy làm thế nào để tạo ra con người? Nó được thực hiện ở một nơi riêng biệt hay sao?

Tôi đang nghĩ có lẽ con người được tạo ra trong phòng thí nghiệm hay là tạo ra bản sao bằng phương pháp sinh hóa gì đó (cloning).

P: Tất cả được tạo ra từ tinh thần. Khi linh hồn cần một cơ thể thì năng lượng sẽ được sử dụng để tạo ra cơ thể đó. Và cơ thể đó sẽ trở thành một phương tiện để làm việc hoặc để học những bài học mà người đó cần phải học.

D: Vậy linh hồn có thể nhập vào cơ thể sau khi cơ thể được tạo ra?

P: Không phải nhập, đây không phải là một cơ thể vật chất. Tất cả đều là năng lượng. Linh hồn cũng là cơ thể. Bạn hiểu không? (Người dịch: chắc ý nói cơ thể và linh hồn hòa thành một?)

D: Đây là một khái niệm khá xa lạ đối với tôi nhưng tôi đang cố gắng hiểu. Nếu cơ thể được tạo ra từ năng lượng và năng lượng cũng là linh hồn, vậy thì môi trường xung quanh thì sao, chúng thuộc về vật chất hay là chất liệu gì?

P: Chúng là năng lượng. Tất cả mọi thứ đều là năng lượng. Năng lượng có thể được di chuyển và điều khiển, giống như là chất liệu vật lý vậy. Chỉ cần nhận thức điều này có thể thực hiện được thì nó sẽ được hoàn thành.

D: Vậy một nhóm linh hồn sẽ hóa thành cơ thể vì mục đích mà họ cần?

P: Đây là sự thật. Nghiệp quả sẽ được giải quyết thông qua nỗ lực của một nhóm người.

D: Bạn có còn nghiệp để giải quyết không?

P: Có, tất cả mọi người đều có nghiệp quả để giải quyết.

D: Vậy trong loại xã hội này, bạn có bất kỳ hình thức gia đình gì không?

P: Có, bởi vì chúng ta đều giống nhau, ở đó cũng giống như trên Trái đất. Nó không phải là một gia đình có huyết thống. Nhưng chúng tôi có xu hướng sống chung với những người quen thuộc, đại khái là vậy. Chúng tôi, nói chung tất cả mọi người, đều có tình bạn và tình thân giữa các chúng sinh.

D: Vậy, ngay cả khi bạn ở trong thể trạng năng lượng tinh khiết vẫn có cảm xúc và tình cảm?

P: Chắc chắn. Chính xác là như vậy. Tình yêu và sự đồng cảm là một phần tính cách của chúng sinh.

D: Vậy thực phẩm thì sao? Bạn có cần chất dinh dưỡng gì không?

P: Không, không cần thực phẩm. đây không phải là thể giới vật chất. Cơ thể của chúng sinh nơi đây là năng lượng tinh khiết, còn ở thể giới vật chất, cơ thể của bạn cần thực phẩm bởi do sự phát triển sinh học của nó.

D: Tôi luôn nghĩ những người ở các hành tinh khác sẽ giống như trên Trái Đất, đòi hỏi các nhu cầu vật chất.

P: Trên các hành tinh ba chiều không gian thì điều đó đúng.

D: Tôi đang cố gắng phân biệt giữa trạng thái của chiều không gian thứ 4 với trạng thái của người Trái Đất sau khi chết. Sau khi con người chết đi thì linh hồn của họ thoát ra khỏi cơ thể, trạng thái này có giống như chiều không gian thứ 4 mà bạn nói hay không? Hay là là chiều thứ tư mà bạn nói là một kiếp sống khác của linh hồn ở một thế giới khác?

P: Khi một ai đó trên Trái Đất chết, (linh hồn) họ có thể chọn sống trên một hành tinh khác (4 chiều) nếu họ có đủ tiêu chuẩn.

D: À!

Tôi thực sự không hiểu. Những khái niệm kỳ lạ đã làm cho tôi chóng mặt. Tôi bắt đầu gặp khó khăn suy nghĩ ra những câu hỏi sao cho có ý nghĩa.

D: Nếu bạn là năng lượng tinh khiết, vậy bạn sẽ chết như thế nào?

P: Họ không có chết. Họ chỉ làm tan rã cơ thể của họ. Ví dụ, một người sử dụng xong cơ thể của họ hay họ đã học xong những bài học cần thiết thì họ sẽ không còn cần đến nó nữa. Do đó, cơ thể sẽ được làm tan rã và năng lượng được trả lại ... bất cứ nơi nào cần đến nó. Tuy nhiên, tính cách của linh hồn đó vẫn thuộc về linh hồn đó.

D: Tôi nghĩ nếu mọi người ở trong một xã hội mà họ không thể chết thì có lẽ họ sẽ muốn ở lại đó mãi mãi.

P: Không, bạn sẽ buồn chán rất nhanh. Ví dụ, nếu bài học của bạn ở lớp ba đã kết thúc, tại sao bạn muốn ở lại lớp ba? Tại sao bạn muốn ở lại lớp 3 suốt đời?

D: Một số người rất sợ chết, họ rất sợ những điều không biết ở phía trước, và họ muốn ở lại nơi họ quen thuộc...

P: (Ngắt lời) Nó có thể rất thoải mái, nhưng sẽ không có học hỏi và tiến bộ.

D: Không có thách thức?

P: Đúng vậy.

D: Chúng ta đang nói về thành phố. Bạn có sử dụng xe không?

P: Có. Những chiếc xe này là năng lượng tinh khiết, giống như tất cả mọi thứ khác trên chiều không gian thứ tư. Chúng có thể được ngưng kết và tháo gỡ tùy theo nhu cầu.

D: Tôi đang cố gắng để hiểu, tại sao bạn cần xe nếu bạn có khả năng sử dụng năng lượng tinh khiết và tâm trí thanh tịnh?

P: Cũng giống như trên Trái Đất, bạn sử dụng những vật liệu ba chiều để làm việc ở không gian 3 chiều. Bạn cần những “vật liệu” của chiều thứ tư để làm việc trong chiều không gian thứ 4. Cũng giống cơ thể của chúng sinh ở trên hành tinh này, những chiếc xe là công cụ để thực hiện công việc. Không có nhiều khác biệt giữa thế giới 3 chiều và 4 chiều, chỉ là các chiều không gian càng lên cao thì các nhu cầu càng giảm đi cho đến khi tất cả chỉ là ‘ý nghĩ’. Những linh hồn trên thế giới cao hơn không còn các nhu cầu này và vì vậy họ chỉ tồn tại trong ý nghĩ và chỉ ý nghĩ mà thôi.

D: Đó là những gì tôi đang cố gắng để hiểu. Tôi nghĩ rằng những chúng sinh từ năng lượng tinh khiết sẽ không có bất cứ nhu cầu gì. Nhưng không phải vậy, họ là loại chúng sinh ở giữa trạng thái vật chất và trạng thái tinh thần thuần túy. Họ đạt được khả năng kiểm soát tâm trí của họ đến mức độ mà họ có thể “biến hóa” ra những vật liệu theo nhu cầu của họ.

(Lưu ý Phil dùng chữ “chúng tôi” để xưng hô)

P: Đúng vậy. Chúng tôi muốn nói với bạn rằng bạn sẽ được cho thấy nhiều thứ. Bạn sẽ được tiếp cận với nhiều thông tin và hồ sơ lưu trữ. Một số thông tin có các khái niệm khó giải thích nhưng chúng tôi sẽ cố gắng để làm cho nó dễ hiểu hơn. Tuy nhiên, tôi xin lỗi trước là có những khu vực mà chúng ta không thể đi đến, bởi vì nó sẽ không giúp ích gì cho bạn hay cho tôi, mà còn có thể gây hại cho chúng ta nữa.

Thông báo bất ngờ này làm tôi rất ngạc nhiên và cũng gây ra sự tò mò trong tôi. Tôi tự hỏi không biết có những gì ở ngoài không gian mà chúng ta không thể biết được. Trước đây tôi chưa bao giờ được đưa ra một lời cảnh báo như thế. Nhưng tôi không có ý định tìm cách để biết được vì có lẽ trí nhớ của tôi cũng sẽ bị xóa thôi. Có một số điều tốt hơn hết là không nên hỏi đến.

P: Đây là ý tốt, cho nên có những việc không được phép biết. Tuy nhiên, có rất nhiều thông tin, sẽ đáp ứng tất cả sự tò mò của bạn.

D: Được rồi, chúng ta sẽ theo ý của bạn.

P: Nó không liên quan đến ý của tôi... Có một số hồ sơ tôi không có quyền truy cập, đó là lý do đó. Có những người lực lượng mạnh hơn tôi rất nhiều, họ có thể trông chừng chúng ta. Họ cũng là những người đang ở trong phòng này và hướng dẫn chúng ta trong các câu hỏi và câu trả lời. Họ là những người hộ pháp của chúng ta hay thậm chí còn cao hơn nữa.

Câu này đã làm tóc ở phía sau gáy tôi dựng đứng lên, bởi vì tôi thường cảm nhận sự hiện diện vô hình của "người khác" trong phòng khi tôi làm việc.

P: Họ rất vui vì họ thấy được việc làm này có thể giúp được nhân loại trên Trái đất. Nếu họ nhìn thấy bất kỳ tác hại nào trong việc này, nó sẽ không được hoàn thành. Họ sẽ không cho phép tôi nói chuyện. Chỉ đơn giản như vậy. Vì thế, sẽ có những "vùng cấm" mà chúng ta không thể vào và tôi sẽ không được phép nói hoặc không có quyền truy cập.

Tôi bảo đảm với Phil rằng mặc dù tôi tò mò và muốn đạt được tất cả kiến thức nếu có thể, nhưng chúng tôi sẽ không bao giờ làm bất cứ điều gì gây khó chịu hay tổn hại cho anh ta.

Tôi vô cùng vui mừng khi biết nhiều thông tin sẽ được được phép tiết lộ trong tương lai. Những thông tin trước đây cũng đã làm tâm trí của tôi bị kéo căng bởi những khái niệm mới lạ và chiều không gian mà tôi chưa từng biết đến.

(Hết chương 7)

CHƯƠNG 8: DẤU ẤN (IMPRINT)

(Dấu ấn = hồ sơ về trải nghiệm sống của một kiếp người, Là 1 bản ghi dữ liệu được lưu trữ trong cơ sở dữ liệu thường gọi là trường Akashic record, trường nhân quả, trường A lại da thức)

Đề tài về chiều không gian khác làm cho tôi rất rối rắm và không biết làm sao đặt câu hỏi. Tôi hy vọng hoãn lại đề tài này một thời gian để tôi có thêm thời gian nghiền ngẫm về nó. Trong khi đó tôi định sẽ hướng dẫn Phil trở lại cuộc sống ở trần gian, nơi tôi quen thuộc hơn. Tuy nhiên cánh cửa đi ra những thế giới khác đã mở, không cho chúng tôi trở lại với trần tục quen thuộc nữa, bởi có những điều vô cùng bất ngờ xuất hiện, là những điều trước đây tôi chưa từng gặp phải. Và nó đã rung chuyển tận gốc rễ và niềm tin của tôi đối với những việc tôi đang làm. Có lẽ nó đúng với câu nói "Mọi thứ không giống như bề ngoài mà ta thấy".

D: Bạn có nhiều kiếp sống trên hành tinh Trái Đất này không?

P: Đây là kiếp sống trên thế gian đầu tiên của tôi, là kiếp sống mà tôi chính thức đầu thai trên Trái Đất. Tôi đã sử dụng dấu ấn (imprint) của nhiều người khác. Trước khi đầu thai trên Trái Đất, tôi từng hỗ trợ cho người khác trên Trái Đất (trong vô hình). Tuy nhiên, đây là kiếp sống đầu tiên của tôi trên trái đất.

Chờ một chút! Anh ta có ý gì? Trước đó Phil đúng là có nói thế giới này mới lạ đối với anh ta và rằng anh quen thuộc với các khu vực hành tinh khác và chiều không gian khác nhiều hơn... Nhưng làm sao có thể đây là kiếp sống đầu tiên của Phil trên trái đất? Đây có lẽ là nhầm lẫn vì lần đầu tiên chúng tôi bắt đầu làm việc cùng nhau chúng tôi đã đề cập đến bốn kiếp sống khác của Phil trên Trái Đất. Điều gì đã xảy ra trong những phiên thôi miên trước đó?

D: Nói vậy những gì chúng ta thảo luận trước đây đều không có thật sao?

P: Chúng là những dấu ấn, không phải là những kiếp sống thực sự.

Thông tin này thực sự đã làm tôi giật mình té ghế. Tôi chưa bao giờ nghe nói về một dấu ấn. Trong những lần thôi miên trở về quá khứ trước đây mà tôi đã làm việc, chỉ có 2 trường hợp, một là người ta đã từng có kiếp sống trong quá khứ, hai là không có quá khứ hoặc có thể là không trở về được quá khứ. Có một trường hợp khác là đối tượng thôi miên đã dựng ra tất cả mọi chuyện, nhưng trường hợp này luôn luôn được tôi phát hiện; tôi rất tự hào rằng tôi có khả năng phân biệt được một người có thật sự trở về quá khứ hay không. Nhưng, tôi chưa bao giờ nghe nói về bất cứ điều gì được gọi là "dấu ấn." Phil đã ném cho tôi cả một sự kiện mới toanh. Nhưng tôi đã nhắc nhở bản thân mình, tôi phải nhớ rằng tôi không phải đang làm việc với một năng lượng (linh hồn) quen thuộc trên Trái Đất. Tôi thật rối rắm. Nếu một đời sống không phải là một kiếp sống thật sự, vậy thì tôi đang đối mặt với cái gì?!

D: Ý của bạn là khi một số linh hồn đi vào đời sống trên Trái Đất, họ không phải thật sự từng trải nghiệm các kiếp sống trước đây mà là ...

P: Họ có thể lấy các thông tin từ thư viện Akashic và ấn dấu những thông tin này vào linh hồn của họ, và sau đó nó sẽ trở thành kinh nghiệm sống của họ.

Nhưng các nhà nghiên cứu đã nói rằng các hồ sơ Akashic không đề cập đến thời gian, chỉ có các sự kiện, cảm xúc và những bài học đã học. (Dolores tự nghĩ)

D: Vậy... bạn có thể cho tôi biết làm sao để phân biệt được một người sống một kiếp sống thật hay giả hay không?

P: Không, thậm chí tôi cũng không thể biết được sự khác biệt. Nếu tôi mang một dấu ấn thông tin, thì dấu ấn đó sẽ rất thật như thể tôi đã thực sự trải nghiệm nó, trải nghiệm tất cả những cảm xúc, những kỷ niệm, những tình cảm, và hầu như tất cả mọi thứ liên quan đến dấu ấn đó. Tôi hoàn toàn được thu hút vào trong kinh nghiệm sống đó. Đây là ý nghĩa tổng quát về người mang dấu ấn, họ

thể nghiệm những kiếp sống trong hàng ngàn, hàng trăm ngàn năm trên một hành tinh nhưng thực sự chưa từng bao giờ chính thức sống ở đó.

D: Lý do của dấu ấn là gì?

P: Nếu một người từ một hành tinh hoặc chiều không gian khác đến Trái Đất mà không có sự trợ giúp của dấu ấn thì họ sẽ hoàn toàn bị mất phương hướng. Người đó sẽ không hiểu phong tục, tôn giáo, chính trị, hoặc không biết làm thế nào để hoạt động trong môi trường xã hội nơi đây. Đây là sự cần thiết của dấu ấn. Những người từ các vì sao không có kinh nghiệm sống trên thế gian trước đó. Vì để giúp cho những người này cảm thấy thoải mái và dễ chịu thì phải có một cái gì đó để tiềm thức của họ có thể so sánh những kinh nghiệm sống ngày xưa với nay khi họ gặp phải một vấn đề trong cuộc sống. Nếu không có như vậy, họ sẽ có cảm giác không hài hòa hay chán chường, hầu như mỗi ngày. Sự bối ngỡ và không hài hòa sẽ ảnh hưởng không tốt đến kinh nghiệm học tập trong kiếp sống này. Vì vậy, dấu ấn là điều cần thiết để cho phép một người cảm thấy thoải mái trong môi trường mới và trong hoàn cảnh hoàn toàn xa lạ. Ngay cả một việc đơn giản như một trận gây gỗ cũng sẽ làm cho họ cảm thấy thất kinh và hoàn toàn vô lực. Người từ các ngôi sao không có kinh nghiệm với sự giận dữ hay sợ hãi, nó sẽ làm cho họ bị tê liệt, họ sẽ hoàn toàn bị tổn thương.

Nhiều người tin rằng tâm trí của em bé là hoàn toàn mới mẻ và trống trải, và tất cả thông tin sẽ được tiếp thu trong quá trình nó lớn lên và trải qua cuộc sống. Nhưng nó không phải như vậy. Rõ ràng là chúng ta dựa vào tiềm thức của chúng ta nhiều hơn chúng ta nghĩ. Chúng ta không ngừng so sánh cuộc sống hàng ngày với kinh nghiệm trong tiềm thức. Theo ý tưởng mới này thì một người ngoài hành tinh đầu thai đến Trái Đất lần đầu tiên sẽ đối mặt với một nền văn hóa mới lạ thì phải có ký ức của quá khứ để tự định hướng và cung cấp cho họ một cái gì đó để dựa vào. Toàn bộ ý tưởng này làm cho tôi vô cùng ngạc nhiên và nó đã mở ra một lối suy nghĩ hoàn toàn mới. Nó đã thay đổi toàn bộ quan điểm của tôi về luân hồi.

D: Nhưng khi tôi làm việc với những người khác thì làm sao mà tôi có thể biết được họ thật sự có kiếp sống trước đây hay không, hay đó chỉ là một dấu ấn?

P: Tại sao bạn lại muốn biết?

D: À, có lẽ để giúp chứng minh những gì tôi đang cố gắng chứng minh?

Tôi cười thầm bởi vì tôi cũng thật sự không biết tôi đang cố gắng chứng minh điều gì nữa. Phil dường như đọc được ý nghĩ của tôi.

P: Vậy bạn muốn chứng minh điều gì?

Tôi lắc đầu và cười bối rối, "Đó là một câu hỏi rất hay. "

P: Chúng ta sẽ sớm có được câu trả lời mà bạn muốn biết.

D: Vâng. Là như vậy, tôi đang cố gắng chứng minh luân hồi là có thật, bởi vì nhiều người không tin vào luân hồi. Nếu ai đó có thể trở về tiền kiếp thì để chứng minh rằng có luân hồi, tôi sẽ xác minh những sự kiện trong quá khứ mà người đó nhắc đến. Nhưng nếu như một người chỉ có dấu ấn thì tôi có thể xác minh những sự kiện lịch sử hay không?

P: Có thể, bởi vì những kinh nghiệm trong dấu ấn là thuộc về những kiếp sống thực sự. Cho dù kiếp sống đó không phải do người mang dấu ấn tự mình trải nghiệm, nhưng tất cả các thông tin đến từ một kiếp sống thật. Trò chuyện với một người mang dấu ấn cũng giống y như khi bạn đang trò chuyện với linh hồn đã trải nghiệm qua kiếp sống đó.

D: Điều này có thể giải thích cho việc nhiều người cùng một lúc tuyên bố kiếp trước của họ là một nhân vật nào đó trong lịch sử, ví dụ là nữ hoàng Cleopatras, hay Napoleons. Có phải điều này liên quan đến dấu ấn hay không?

P: Đúng vậy. Bởi vì dấu ấn không có... "bản quyền", ai cũng có thể sử dụng. Không có quy định ai là người nào được sử dụng dấu ấn này hay dấu ấn kia. Làm như vậy thật vô nghĩa.

Tôi có chút hoài nghi:

D: Lý lẽ của những người chống lại thuyết luân hồi là như thế này; Họ nói nếu có nhiều người cùng một lúc thấy được mình là một nhân vật nào đó trong quá khứ thì điều đó không thể nào là sự thật.

P: Họ đang bị thách thức để mở rộng phạm vi tri thức của mình. Họ được cho biết những sự kiện mâu thuẫn để thử thách và để mở rộng nhận thức của họ.

D: Nói chung, không cần biết người nào đó thật sự là một nhân vật nào trong quá khứ hay người đó chỉ mang dấu ấn, chúng ta vẫn có thể lấy được các thông tin về cuộc sống của nhân vật đó?

P: Đúng. Không có sự khác biệt.

D: Nhưng có khi nào nhiều người mang cùng một dấu ấn lại có khái niệm khác nhau không?

P: Một câu hỏi rất hay. Ý thức của con người muôn màu muôn sắc nhưng cũng là một cái máy lọc tin tức. Nếu ý thức cảm thấy kinh nghiệm sống của quá khứ không thích hợp với nó, tự nó sẽ xóa đi một số thông tin hay thay đổi nó để không gây ảnh hưởng cho linh hồn.

Giống như là tự chỉnh sửa. Giống như một người đọc một bản báo cáo nghiên cứu của nhà khoa học và nêu ra quan điểm của riêng mình?

D: Đúng vậy. Có những cách khác nhau để nhìn một sự việc.

D: Vậy, có thể xác minh được các sự kiện quá khứ hay không thực ra quan trọng.

P: Chính xác. Người ta có thể mất cả thiên niên kỷ để truy tìm một "kiếp trước", việc làm này hoàn toàn không có giá trị. Tuy nhiên, cũng có nhiều điều có thể học từ những chuyến trở về kiếp trước, không chỉ lợi ích cho người được thôi miên, nhiều kiến thức có thể được thu thập và chia sẻ cho tất cả mọi người.

D: Vâng. Bằng cách nhớ lại các kiếp sống quá khứ, một số người nhận được rất nhiều lợi ích cho bản thân họ, chẳng hạn như hiểu biết các mối quan hệ cá nhân của họ với người khác.

P: Đúng vậy.

D: Bạn chọn dấu ấn cho mình như thế nào? Làm sao quyết định dấu ấn nào thích hợp cho bạn và dấu ấn nào thích hợp cho những người khác? Có dấu ấn nào được đặc biệt chỉ định cho một cá nhân hay không?

P: Dấu ấn được xác định theo mục tiêu của kiếp sống tương lai. Ví dụ, nếu một người sẽ trở thành một nhà lãnh đạo, một tổng thống, người ta sẽ có thể chọn những dấu ấn từ các cấp lãnh đạo, ví dụ lãnh đạo của một bộ tộc, kiếp trước của một vị tổng thống, một thị trưởng, hay ngay cả lãnh đạo của một băng cướp. Nói chung, những dấu ấn giúp cho linh hồn quen thuộc với các khía cạnh mà anh ta sẽ thực hiện trong tương lai. Ngoài ra còn có các khía cạnh khác như học tập sự khiêm nhường, kiên nhẫn, vui vẻ và thói quen giải trí. Tôi không biết phương pháp cài đặt dấu ấn. Tôi chỉ học hỏi những bài học trong dấu ấn này. Mỗi bài học mà chúng ta học được trong một kiếp sẽ được lưu trữ và chia sẻ cho những ai muốn dùng chúng. Giống như chúng ta mượn những quyển sách trong thư viện vậy. Đó là những quyển sách về kinh nghiệm sống.

D: Ý của bạn là năng lượng của một đời sống sẽ được lưu trữ trong một cuốn sách và đặt trong một thư viện, và sẽ được in vào cuộc sống của những người khác nếu họ muốn sử dụng những thông tin đó?

P: Đúng vậy. Không có giới hạn bao nhiêu người có thể sử dụng thông tin của cùng một kiếp sống. Hàng ngàn người có thể cùng lúc thể nghiệm cùng một dấu ấn. Những dấu ấn được lựa chọn trước khi đầu thai. Phương pháp in dấu ấn vô cùng phức tạp khó hiểu được. Nhưng có một máy vi tính chủ, đại khái vậy, truy cập tất cả các đời sống của mỗi một linh hồn. Và vì vậy trước khi đầu thai, thông tin của một linh hồn được khôi phục xem xét và tùy theo mục đích của kiếp sống tới mà dấu ấn thích hợp sẽ được chọn. Những linh hồn ở cấp bậc tâm linh cao sẽ làm những công việc này. Có một hội đồng giám sát, họ sẽ giúp các linh hồn. Tất cả những ký ức, những suy nghĩ, tất cả cảm

xúc, giác quan, tất cả mọi thứ mà một kiếp sống đã trải nghiệm đều được lưu trữ đầy đủ nguyên vẹn trong dấu ấn. Đó là một hình ảnh ba chiều của một đời người. Được in vào linh hồn và trở thành một phần của linh hồn đó. Sau khi kiếp sống kết thúc, những thông tin này sẽ là một món quà và sẽ trở thành một phần trong hồ sơ của linh hồn đã sử dụng nó, vĩnh viễn thuộc về linh hồn đó.

D: Có thích hợp để gọi dấu ấn là một mô hình không? Hay có từ nào khác thích hợp hơn? Bạn chọn những mô hình đời sống và sử dụng chúng để làm khuôn mẫu cho đời sống của bạn?

P: Có thể gọi như vậy.

D: Nhưng khi một người thực sự sống qua một kiếp và thu thập được nhiều kinh nghiệm qua từng ngày một, những kinh nghiệm này có cùng giá trị với những kinh nghiệm mà người khác có được từ dấu ấn hay không?

P: Nếu nói từ quan điểm nhân quả thì không giống nhau. Dấu ấn chỉ đơn giản cung cấp tài liệu tham khảo, nó không giải quyết nghiệp chướng. Nó chỉ đơn giản là một công cụ hỗ trợ một linh hồn đối phó với nghiệp chướng của riêng mình.

D: Vâng. Có lẽ các linh hồn sau này sẽ thích chọn con đường tắt để trải qua kiếp sống của họ.

P: Một số linh hồn thích hợp con đường tắt, nhưng một số khác thì không. Nếu không thực sự thể nghiệm cuộc sống thì sẽ không học được những bài học. Có 2 trường hợp đầu thai, thứ nhất là luân hồi qua nhiều kiếp để học các bài học và để tiến bộ, và thứ hai là dùng dấu ấn. Có người sống năm kiếp người nhưng có kinh nghiệm của 500 kiếp. Đó là kết hợp giữa luân hồi và sử dụng dấu ấn. Những bài học và kinh nghiệm sống thực sẽ được lưu trữ trong máy vi tính và sẽ cho các linh hồn khác sử dụng. Linh hồn có quyền từ chối sử dụng những dấu ấn mà họ cảm thấy không thích hợp vì bất cứ lý do gì.

D: Vậy khi một người mang dấu ấn đầu thai thì những thông tin đã có sẵn khi họ sinh ra để họ có thể sử dụng trong suốt cuộc đời của họ?

P: Các dấu ấn có sẵn lúc mới sinh, nhưng không phải tất cả các dấu ấn đều được mang ra sử dụng. Chúng được bao phủ bởi nhiều màn bảo vệ. Bất cứ khi nào cần thiết thì linh hồn sẽ lấy ra thêm dấu ấn để dùng. Điều này tương tự như bạn đóng gói hành lý cho một chuyến đi xa và trên đường đi bạn phát hiện bạn thiếu một món đồ gì đó, và như vậy, bạn có thể mua nó thêm ở những cửa hàng dọc đường. Khi một người gặp phải kinh nghiệm đau thương như một cái chết của người thân hay bị mất việc làm, hoặc khi ở bất kỳ thời điểm vui hay buồn nào mà người đó mở cửa linh hồn thì sẽ tiếp xúc với một số kinh nghiệm tương tự với hoàn cảnh đó. Và như vậy dấu ấn thích hợp với hoàn cảnh sẽ được mang ra sử dụng. Tuy nhiên, có nhiều người trải qua vô số kiếp sống mà không bao giờ sử dụng dấu ấn. Dấu ấn chỉ là một sự hỗ trợ. Không phải ai cũng cần dùng đến nó, trừ những người đến từ hành tinh khác, họ bắt buộc phải có nó.

Nhớ lại lần đầu tiên tôi làm việc với Phil, rõ ràng tiềm thức của Phil đã sử dụng một tấm màn bảo vệ, chỉ cho phép những dấu ấn của những kiếp sống trên Trái Đất xuất hiện trước. Nếu tôi không tiếp tục làm việc với Phil thì những kiếp sống trên các hành tinh khác sẽ không bao giờ được biết đến. Sự bảo vệ này rất độc đáo. Tôi cũng đã quan sát khi làm việc với các đối tượng khác. Các thông tin tốt nhất chỉ được đưa ra sau khi chúng tôi làm việc với nhau được một thời gian dài. Mỗi quan hệ phải được thiết lập thì các thông tin mới được tiết lộ. Công việc này đòi hỏi nhiều kiên nhẫn. Nếu tôi mệt mỏi và bỏ cuộc quá sớm, tôi đã không bao giờ nhận được bất kỳ thông tin gì để có thể viết ra các cuốn sách của tôi.

D: Những người từ các ngôi sao hay những chúng sinh vô hình khác có từng đến Trái Đất bằng cách khác mà không phải do đầu thai vào cơ thể hay không? Ý tôi là, liệu họ đã từng đến Trái đất bằng cách tạo ra một cơ thể và trà trộn với người dân ở đây hay không?

P: Có chứ, rất nhiều lần và sẽ được tiếp tục. Họ chỉ đơn giản điều khiển các nguồn năng lượng trên trái đất và tạo ra những gì họ cần. Không khó lắm.

D: Vậy các cơ thể đó ở thể rắn hay chỉ là những hình ảnh mà ta có thể nhìn thấy?

P: Cả hai. Nó ở thể rắn nhưng không đặc như một cơ thể vật lý bởi vì được duy trì bằng năng lượng tinh thần.

D: Tại sao họ làm điều này?

P: Để truyền đạt một số thông điệp đặc biệt cho một số cá nhân đặc biệt, hoặc cho những người mong mỏi và tìm cách tiếp xúc với họ.

D: Họ có bao giờ đồng hóa cơ thể và ở lại trên Trái Đất một thời gian dài hay không?

P: Nếu cần thiết họ có thể tạo ra cơ thể có thể sử dụng vô thời hạn. Thời hạn cơ thể được sử dụng sẽ tùy theo nhiệm vụ mà họ cần hoàn thành.

D: À. Tôi có nghe những câu chuyện về những người không gian đang sống giữa chúng tôi.

P: Điều này hoàn toàn có thể.

D: Những người sống giữa chúng ta có bất kỳ nguy hại gì cho loài người không?

P: Loài người còn nguy hiểm hơn là họ. Họ đang ở đây để giúp đỡ và hỗ trợ. Nhiệm vụ của họ chỉ đơn giản giúp loài người giác ngộ, và nếu điều này không được xem là một sự giúp đỡ thì sẽ không gì có thể giúp đỡ cho nhân loại.

D: Có cách nào chúng ta có thể nhận ra những người này không?

P: Chúng tôi không muốn có đặc điểm gì khác lạ để dễ bị phát hiện, cho nên câu trả lời là không có. Họ có thân thể bằng thịt và máu như bao nhiêu người khác. Có manh mối có thể nhận ra, nhưng chúng tôi cảm thấy không phù hợp để tiết lộ bởi vì nó sẽ tạo ra một bầu không khí sẵn “phù thủy” và sẽ ảnh hưởng đến sự riêng tư của những người chưa nhận ra bản thân họ là ai. Nó sẽ gây ra cho họ nhiều sự phiền phức hoặc đau buồn không cần thiết.

Điều này đúng. Có rất nhiều người trên Trái Đất cũng giống như Phil, ban đầu không nhận thức bản thân họ đến từ các hành tinh khác.

P: Vì nếu một cá nhân bị truy tố là phù thủy thì tâm trí của anh ta sẽ cho điều này là đúng. Chúng tôi không muốn chuyện này xảy ra. Chúng tôi sẽ không đẩy các cá nhân này vào những cái bẫy mà một số người đặt ra vì mục đích riêng của họ. Họ sẽ không xem chúng tôi như là con người.

D: Vâng, chúng tôi bị các phim ảnh trên truyền hình tẩy não rằng người ngoài hành tinh rất là xấu.

P: Đúng vậy, bạn bị tẩy não. Chúng tôi hy vọng bạn viết trong cuốn sách của bạn lý do tại sao bạn không đề cập đến các thông tin về cách phân biệt những người từ các ngôi sao và đem họ ra ánh sáng. Như chúng ta biết, có những người không thích gì khác hơn là tìm kiếm người nào đó để săn. Có những luật lệ chống lại phân biệt chủng tộc, v.v. , nhưng không có pháp luật bảo vệ người ngoài hành tinh, và điều này đã cho phép trò chơi điên rồ được thực hiện.

D: Vậy, những người đến từ ngôi sao bằng cách tạo ra cơ thể từ năng lượng và sống giữa chúng tôi một thời gian, họ có những cảm xúc như chúng tôi không? Hoặc họ có mang những dấu ấn không?

P: Đối với những người từ ngôi sao đầu thai đến Trái Đất, họ có dấu ấn của cảm xúc và họ biết làm thế nào để đối phó với những cảm xúc nhờ sự hỗ trợ của những dấu ấn. Những người tạo ra cơ thể và sống trên Trái Đất thì khác. Họ không có các dấu ấn. Họ là những cá nhân đặc biệt đã từng nghiên cứu loài người qua một thời gian dài, đến mức họ cảm thấy rất thân thuộc và có thể hòa nhập với loài người. Không có sự khác biệt rõ ràng giữa họ và những người xung quanh.

D: Họ không bị bất kỳ cảm xúc nào ảnh hưởng? Họ chỉ là những người quan sát thôi?

P: Chúng tôi không đồng ý với ý nghĩ này. Họ rất giống con người và có thể đối phó với cảm xúc rất xuất sắc, không khác gì bất cứ người nào trên Trái Đất có thể làm.

D: Tôi nghĩ nhiều người cho rằng người ngoài hành tinh sẽ không có cảm xúc, giống như một người máy. Ý tưởng này đã làm cho nhiều người lo sợ.

P: Họ sẽ rất vui mừng khi được tham gia một cuộc họp mặt của các chủng tộc trên các hành tinh, bởi vì khi đó họ mới được thấy nhiều cảm xúc, như khóc, cười, ca hát và khiêu vũ. Những cảm xúc này không chỉ trên Trái Đất mới có. Nó thuộc về tình huynh đệ. Loài người trên Trái Đất dường như luôn luôn cảm thấy tất cả mọi thứ họ làm hoàn toàn là duy nhất. Nhưng cảm xúc là được chia sẻ cho toàn thể vũ trụ, không phải đơn giản chỉ có người Trái Đất cảm nhận được. Niềm vui, nỗi buồn, giận dữ, sợ hãi sẽ xuyên khắp vũ trụ. Tuy nhiên, những cảm xúc này được hiển thị khác nhau trong các cõi giới khác nhau. Sự giận dữ và sợ hãi của loài người trên Trái Đất có màu đậm hay đen. Điều này cho thấy tần số rung động ở mỗi nơi không tương đương nhau. Về khía cạnh này thì trái đất là vô song. Nhân loại trên Trái Đất bị trói buộc trong sự sợ hãi quá lâu và bây giờ là lúc cần phải phá vỡ xiềng xích và giải thoát nhân loại, giúp họ chấp nhận trách nhiệm của mình và trở thành người anh em với những hành tinh láng giềng. Bởi vì sau khi những xiềng xích được phá vỡ, sự sợ hãi này sẽ lây lan toàn vũ trụ. Vì vậy, bạn đã được cô lập để tự đối phó với nỗi sợ hãi của mình trước. Sau khi bạn đã xử lý xong sự sợ hãi trên hành tinh nhỏ bé của bạn, bạn sẽ được phép khám phá vũ trụ và gặp gỡ các nền văn minh khác, những người chưa bao giờ bị xiềng xích trong sự sợ hãi. Bởi vì sự sợ hãi sẽ truyền nhiễm cho nên chúng tôi không muốn nó truyền nhiễm cho một số những sinh vật yếu mềm bởi họ sẽ bị hủy hoại bởi chỉ một ý nghĩ sợ hãi dù nhỏ nhất, họ chưa bao giờ có kinh nghiệm về phương diện này. Họ là những người tràn đầy lòng chân thành, họ không cần phải thể nghiệm những điều này.

D: Sợ hãi là đặc điểm của con người trên Trái Đất hay sao?

P: Vào thời điểm này nó là một căn bệnh. Là một bệnh làm cho bạn phải bị cách ly ở trong một góc nhỏ của vũ trụ. Căn bệnh này không có ở những khu vực khác trong vũ trụ. Nhân loại trên Trái Đất lạm dụng và sử dụng sai tất cả các nguồn năng lượng, và sự sợ hãi là một ví dụ của việc sử dụng sai năng lượng. Nó là sự hủy hoại, không mang tính xây dựng. Sau khi bệnh này được chinh phục, cánh cửa sẽ mở ra và bạn sẽ được phép đến thăm các hành tinh khác và v.v..

D: Những người từ hành tinh khác đến Trái Đất của chúng tôi bao lâu rồi?

P: Trong suốt lịch sử của Trái đất, luôn luôn có những cuộc thăm viếng của những người ngoài hành tinh, họ chưa bao giờ đầu thai trên Trái Đất. Những chuyến thăm có thể là 1 ngày hoặc nó có thể kéo dài nhiều năm. Những chúng sinh đầu thai vào Trái Đất chỉ xảy ra gần đây. Đợt đầu thai lớn nhất và gần đây nhất bắt đầu trong vài thập kỷ qua.

D: Có lý thuyết cho là người ngoài hành tinh đến và ảnh hưởng đến tổ tiên của chúng tôi, giúp họ học hỏi những điều mới và sống tốt hơn. Điều này có đúng không?

P: Thực tế là loài người không bao giờ chịu tiến bộ.

(Hết chương 8)

CHƯƠNG 9: Ý ĐỊNH TỰ SÁT CỦA PHIL

Sau phiên thôi miên về dấu ấn, tôi rất rối rắm. Tôi đã được cho biết rất nhiều kiến thức khác thường và đã cố gắng hấp thụ và tiêu hóa. Tôi sẽ phải đánh giá lại toàn bộ đường lối suy nghĩ của tôi và nghiên cứu xem thông tin mới mẻ này có phù hợp với các thông tin tôi thu thập được từ hàng trăm người khác hay không. Đó là một cú sốc, khi nền tảng niềm tin của mình bị lung lay. Nhưng tôi nghĩ chúng ta phải linh hoạt, bởi vì chúng ta thật sự không biết hết tất cả. Chúng ta phải cảm thấy may mắn ngay cả khi chỉ hiểu được phần ngọn của sự thật. Nếu tôi chỉ bám vào các lý thuyết mà tôi cảm thấy thoải mái thì tôi sẽ trở thành một người có thành kiến như nhiều tín đồ tôn giáo, nhất định cho rằng con đường của họ là duy nhất. Duy trì tâm trí cởi mở thật cực kỳ khó khăn nhưng đó là cách duy nhất để tìm kiếm kiến thức tối thượng nhất.

Phil cũng ngồi trầm mặc rất sâu bởi vì anh đang nhớ lại nhiều điều anh đã nói trong phiên thôi miên. Sau vài phút trầm mặc, Phil nói: "Bạn biết không, tôi nghĩ đây là lần đầu tiên tôi bắt đầu hiểu những gì đã xảy ra trong cuộc đời tôi. Tôi chưa thấu hiểu tất cả nhưng có rất nhiều thứ tôi bắt đầu cảm thấy có ý nghĩa. Đó là lời giải thích tôi chưa bao giờ nghĩ tới".

Tôi nói với Phil điều quan trọng nhất là anh có thể học được một cái gì đó sau một phiên thôi miên, cho dù điều đó có vẻ kỳ lạ đối với người khác. Thôi miên để trở về tiền kiếp là một việc thuộc về riêng tư cá nhân. Tuy nhiên, Phil quyết định tâm sự với tôi và cho tôi biết một số trải nghiệm kỳ lạ của mình mà ít người biết đến. Những trải nghiệm mà bây giờ mới có lời giải thích hợp lý.

Khi tôi làm việc với một người trong một khoảng thời gian dài, mối quan hệ cá nhân giữa chúng tôi sẽ tự nhiên phát triển, nếu không, chúng tôi sẽ không thể truy cập vào tiềm thức. Tôi thường trở thành hình ảnh một "bà mẹ giải tội", một người biết lắng nghe, một "cái hồ" để họ giải tỏa. Tôi không bao giờ tọc mạch hoặc đặt câu hỏi về cuộc sống riêng tư của họ. Tôi cũng không bao giờ đánh giá họ. Bất cứ chuyện gì xảy ra bên ngoài việc làm giữa chúng tôi thì nó không phải là chuyện tôi nên quan tâm. Có lẽ vì vậy mà niềm tin và mối quan hệ giữa chúng tôi dần dần được phát triển và vững chắc hơn. Sau một thời gian làm việc với nhau họ thường tâm sự với tôi, chủ yếu là vì họ biết nó sẽ không đi xa hơn nếu không nói ra, và nó thường giúp giải thích mọi thứ khó hiểu trong các đề tài mà chúng tôi gặp phải.

Phil kể về những năm trưởng thành, và người bạn thân nhất của anh là người anh sinh đôi, Paul. Phil có nghe nói rằng những cặp song sinh giống hệt nhau thường có sự liên kết về tâm linh, nhưng anh không bao giờ cảm thấy có bất cứ điều gì khác thường hơn so với các người anh em khác. Họ thường cạnh tranh để giành sự quan tâm của cha mình, và anh trai Paul thường giỏi hơn anh về điều này. Cặp song sinh có những sở thích hoàn toàn khác nhau. Paul năng động, thích thể thao và tất cả các loại hoạt động ngoài trời như săn bắn và đánh bắt cá, giống như sở thích của cha mình. Phil thì hoàn toàn ngược lại, sống nội tâm hơn và quan tâm đến sách, thích đọc sách và các hoạt động về tinh thần. Điều này có thể là lý do cho cảm giác lạc lõng. Phil chỉ biết rằng anh luôn luôn có một cảm giác mơ hồ rằng anh không thuộc về nơi này, rằng anh khác mọi người, và cảm thấy có cái gì đó không đúng. Anh không nhớ có bất kỳ sự kiện đặc biệt gì xảy ra trong thời thơ ấu đã làm cho anh có cảm giác như bây giờ. Cảm giác này luôn luôn tồn tại. Nó trở nên quen thuộc và không làm cho anh cảm thấy phiền hà. Anh chỉ biết nó hiện hữu nhưng cũng không cố gắng tìm hiểu sâu về nó. Phil nói đó là cảm giác không gần gũi với thế giới này nhưng nó cũng không gây cho anh bất kỳ khó khăn gì. Anh sợ những cảm giác xúc động và không thể mở lòng biểu hiện những cảm xúc của mình với mọi người. Có nhiều thứ làm anh khó hiểu, đặc biệt là hành vi của con người. Anh không thể hiểu tại sao người ta cư xử như thế này hay thế kia, tại sao họ nói chuyện như vậy, và lý do tại sao họ có thể làm tổn thương nhau mà không có cảm giác gì. Trải qua thời gian đi học, anh đã nhiều lần cố gắng để giống như mọi người, cố gắng hành động như những người khác, và hành xử theo cách mọi người làm. Nhưng bên trong anh biết đó chỉ là giả vờ, chỉ là bề mặt. Anh không thể giống như họ, có cố gắng hơn nữa thì chỉ làm cho mọi việc tồi tệ

hơn. Càng ngày anh càng trở nên bối rối hơn. Anh quen bạn gái nhưng không cho phép họ đến quá gần vì anh sợ vướng vào cảm xúc. Quan hệ tình cảm của anh lúc nào cũng rất hời hợt. Tôi nghĩ Phil sợ bị tổn thương nếu anh ta nghiêm túc.

Sau khi tốt nghiệp trung học, Phil chuyển tới thành phố Kansas một thời gian và sau đó tham gia Hải quân, chủ yếu là muốn thử nghiệm cuộc sống tự lập. Anh thích cuộc sống khác biệt này. Những cảm giác mơ hồ được lắng xuống và không làm phiền anh trong khoảng thời gian này. Cảm giác nhớ nhà rất mạnh mẽ và anh luôn luôn trở về nhà, nơi anh đã lớn lên. Anh luôn luôn có một cảm giác bị cô lập mỗi khi anh rời xa nhà một thời gian quá dài.

Đỉnh điểm của cuộc đời Phil là khi anh 22 tuổi và chuyển đến California để sống với chị gái của mình (sau khi xuất ngũ). Vào thời gian đó anh bắt đầu trải nghiệm những giấc mơ kỳ lạ, và thử nghiệm nhiều lần linh hồn xuất ra ngoài cơ thể. Anh đã đọc sách tìm hiểu về những hiện tượng này nhưng chưa bao giờ thảo luận với bất cứ một ai. Phil tin tưởng nếu lúc đó có một người để anh chia sẻ những điều này, một người có thể cho anh biết rằng những thử nghiệm này là bình thường và nhiều người khác cũng có những thử nghiệm tương tự, thì mọi thứ có thể đã khác..

Lần xuất hồn đầu tiên của Phil đã xảy ra một cách tự nhiên vào một buổi chiều khi anh đang ngủ trưa. Có một lực lạ lùng kéo anh ra khỏi cơ thể của mình và anh thấy mình nổi lên bên trên giường của mình. Sau đó anh trôi qua khỏi trần nhà và xuyên qua các căn hộ ở lầu trên. Phil giải thích rằng những thử nghiệm đó có một kết cấu rất kỳ lạ, cảm giác giống như đang trong nước có cát và cát đang bị khuấy lên. Sau đó không hiểu sao anh thấy mình là một người phụ nữ, đang niệm một cái gì đó. Anh nói: "Người phụ nữ giống như đang đọc một kinh cầu nguyện hay một quyển lịch sử, là lịch sử của linh hồn tôi. Và tôi chỉ nhớ một điều mà người phụ nữ đó nói: "Bạn là một cái gì đó lớn hơn ở một vũ trụ khác."" Thử nghiệm này không đáng sợ gì cả, là một thử nghiệm rất dễ chịu.

Phil đã xuất hồn nhiều lần sau đó, hầu hết là những chuyến trở về nhà nhìn người anh hay bạn bè của mình. Giấc mơ của Phil ngày càng trở thành rất thực, sống động hơn, và trở nên mạnh mẽ hơn: "Dường như tôi không thể giao tiếp với mọi người ở đây tốt bằng ở chỗ đó. Ngôn ngữ nơi đây (trái đất) không đủ để bày tỏ mọi điều, và lại tôi vốn không phải là một người có nhiều biểu cảm. Và khi tôi trở lại với thế gian này, tôi luôn cảm thấy vô cùng bị hạn chế và bị mất đi sự kết nối với mọi người xung quanh. Ý của tôi là ở nơi đó rất trọn vẹn, những ý nghĩ được cảm nhận một cách trọn vẹn. Bạn biết không, ý nghĩ bao gồm tất cả các sắc thái và tất cả mọi thứ gắn liền với nó. Và ở đây, ngôn ngữ chỉ thể hiện được một phần nhỏ của toàn bộ ý nghĩ. Có một giấc mơ tôi đã được nhìn thấy những điều như sau, trong mơ tôi đã nhận thức được thế giới này thậm chí không phải màu đen và trắng mà là màu xám, nó giống như quá cạn so với độ sâu của thế giới hiện thực ở thế giới bên kia. Tôi cảm thấy rất thất vọng về thế giới này, và tôi không muốn ở lại đây. Tôi bắt đầu tìm đọc rất nhiều sách vở về những điều này, càng hiểu về nó tôi càng mong muốn rời khỏi nơi đây."

Ý nghĩ tự sát hoàn toàn không phải là mới bắt đầu sau này. Nó đã xuất hiện trong suy nghĩ của Phil nhiều lần trong suốt cuộc đời, nhưng những lúc đó nó chỉ thoáng qua trong đầu của anh. Nhưng bây giờ sự trầm cảm đến thường xuyên hơn và kéo dài lâu hơn. Phil mô tả nó như: "Chỉ là một loại cảm giác ám ảnh mơ hồ. Cảm giác cuộc đời này thú vị nhưng cũng rất cực khổ và có nhiều thất vọng. Nhưng ở nơi đó tôi không cảm thấy như vậy. Tôi chưa bao giờ cảm thấy nơi đây là nhà của tôi." Thay vào đó anh bắt đầu cảm thấy một nỗi khát khao, một nỗi nhớ "nhà" lạ lùng, nhớ thế giới mà anh đã được nhìn thoáng qua. Bởi vì những cảm giác "nhớ" này có vẻ như không hợp lý, Phil càng rối rắm và trầm cảm.

Phil quyết định trở về nhà cha mẹ một chuyến để lấy chiếc xe mô tô của anh. Khoảng thời gian này cuộc sống của Phil rất ổn định. Anh chia phòng ở với chị gái của anh, anh có một việc làm tốt, là một chức giám đốc trông coi một nhóm nhân viên khác. Anh không thiếu bất kỳ tiện nghi vật chất nào trong đời sống. Nhưng dường như nó vẫn không đủ.

Phil nghĩ chuyển trở về nhà sẽ giúp anh cảm thấy đỡ hơn nhưng chứng trầm cảm vẫn còn đó. Người anh sinh đôi quyết định đi theo Phil để giúp đỡ anh mang chiếc xe mô tô về California. Không ai trong gia đình nhận ra sự khác thường ở Phil, bởi vì từ trước đến nay anh vẫn luôn ít nói và tánh tình bất thường. Nhưng khi Phil thu thập thêm đồ đạc để mang theo, anh phát hiện một cái ống tiêm thuốc mà lúc trước gia đình dùng để tiêm thuốc cho thú nuôi trong nhà. Anh nhặt lên và bỏ nó vào trong hành lý của mình, suy nghĩ rằng có lẽ một ngày nào đó anh sẽ cần đến nó. Điều này chứng tỏ một phần trong con người của Phil đang tìm kiếm một phương pháp tự tử và chuẩn bị con đường đó mà thậm chí ý thức của anh cũng không phát hiện việc anh đang làm.

Có cái gì đó ở California làm cho Phil cảm thấy bị cô lập và không câu thông được với môi trường xung quanh. Ngay cả khi Phil đứng giữa đám đông, anh vẫn cảm giác cô đơn. Sau khi trở về California, chứng trầm cảm của Phil càng trầm trọng hơn cho tới khi anh hoàn toàn bị nó thu phục và bao vây. Ngay cả khi có người chị và anh trai ở bên cạnh cũng không làm cho Phil cảm thấy tốt hơn. Cảm giác lạc lõng, có cái đó không đúng, càng ngày càng tồi tệ hơn. Phil cho biết: "Cảm giác này lúc nào cũng tồn tại liên tục, nhưng lúc trước không tệ đến nỗi tôi không thể chịu đựng. Tôi vốn là một người thất thường, nhưng đặc biệt nhất khi ở California vào lúc này tôi cảm thấy tâm trạng của tôi thất thường và u sầu một cách mãnh liệt. cảm thấy tôi sống như vậy đã quá đủ, tôi sẵn sàng buông tha cho cuộc sống nơi đây."

Phil trở lại làm việc nhưng anh cảm thấy rất mệt mỏi và chán chường. Anh không thể làm việc, anh không muốn làm gì cả. Anh lấy cờ bệnh và xin phép về nhà. Thân thể không có vấn đề gì, chỉ có cảm xúc và tinh thần rất sa sút.

Về đến nhà, kế hoạch đã được hình thành trong tâm trí của Phil bắt đầu lộ diện. Anh tìm thấy kim tiêm và sau khi lục lọi xung quanh trong bếp, anh tìm thấy một chai rượu whiskey gạo nguyên chất với nồng độ cồn rất cao. Anh dùng ống chích hút đầy một ống rượu whiskey, bỏ vào túi áo.

Phil cưỡi lên xe gắn máy của mình với tâm trí đầy ấp những kế hoạch. Anh nói: "Tôi đã nghe nói nhiều người tự sát bằng cách rất phổ biến như nhảy xuống một tòa nhà trước mặt một đám đông lớn, nhưng tôi lại không muốn bắt cứ ai xung quanh. Tôi nghĩ rằng điều này rất riêng tư, và vì vậy tôi lái xe đi tìm kiếm một chỗ thật vắng vẻ để thực hiện. Tôi rất nghiêm túc về nó. Tôi đã nhất quyết rằng cuộc đời này đã quá đủ. Tôi thật sự sống quá mệt mỏi... rất mệt mỏi, chỉ có vậy".

Phil thực sự không biết mình đang đi đâu, cho đến khi anh chạy đến một con đường mòn ngoằn ngoèo dẫn xuống một bãi biển. Bãi biển có hàng rào bảo vệ và chỉ có một lối vào nhỏ đủ để chiếc xe mô tô của anh lách qua. Lối vào nhỏ hẹp dẫn đến một khu nhà nhỏ bị bỏ hoang, biệt lập bên một cái vịnh. Nhiều năm trước có lẽ nơi đây là một khu nghỉ mát mùa hè, nhưng bây giờ nó chỉ còn 12 cái lều nhỏ cũ kỹ và đổ nát. Ba mặt của vịnh được bao bọc bởi những dốc cao, và mặt còn lại đối diện một bãi biển đầy cát trắng rất sạch sẽ. Nơi này hoàn hảo, hoàn toàn tách biệt với bên ngoài, không có người nào khác ở đây. Anh sẽ ở đây một mình suy nghĩ về mục đích của mình.

Phil uể oải khám phá những chiếc lều vắng vẻ, tản bộ dọc bãi biển, và hưởng thụ ánh sáng mặt trời. Nhưng sự quấy rối trong đầu óc anh cũng không chịu nằm im. Nó lại nổi lên và tâm trí của anh trở lại với kế hoạch của mình. Anh nói với tôi một cách kiên quyết: "Tôi lấy ống tiêm ra, ngồi xuống trên cát, nhìn chăm chăm vào mũi kim và nghĩ về nó một lúc. Tôi muốn chắc chắn đó là điều tôi muốn làm. Tôi không muốn mình bị áp lực và không muốn mình quyết định sai lầm. Tôi nghĩ đây là một địa điểm tốt và tôi có một công cụ tốt để làm việc này ngay bây giờ, nếu để lỡ tôi sẽ không bao giờ có một cơ hội tốt hơn. Và tôi đã rất quyết tâm thực hiện nó. "

Một số người nói rằng tiêm cồn vào tĩnh mạch không đủ để chết. Những người khác thì nói rằng nó phụ thuộc vào nồng độ của rượu, tùy vào số lượng rượu và trọng lượng của cơ thể. Phil không nghĩ đến việc rượu này có thể giết chết được anh hay không. Điều duy nhất mà anh nghĩ đến là muốn kết liễu đời mình. Phil đã chọn một vị trí biệt lập vắng vẻ, vắng đến nỗi có lẽ không một ai sẽ phát hiện được cơ thể của anh trong một thời gian dài. Thực tế là không có ai xung quanh để có

thể ngăn cản anh làm việc đó. Chỉ có duy nhất một cách để ngăn cản anh ta lấy mạng của mình là một cái gì đó không liên quan đến con người.

Phil nói: "Tôi đưa kim vào tĩnh mạch trên cánh tay của tôi ... và ngón tay cái của tôi đặt trên pít tông." Anh dừng lại khi nhớ lại sự kiện này: "Nhưng đột nhiên tôi thấy khuôn mặt của người anh trai sinh đôi của tôi và tôi lập tức nghĩ đến Paul, và điều đó đã ngăn tôi lại. Tôi nghĩ rằng tôi đã xem xét tất cả mọi mặt, phân nặng nhẹ tất cả mọi thứ, so sánh giữa những ưu và khuyết điểm.. nhưng khi nghĩ đến Paul, tôi tự hỏi tôi có thực sự muốn rời khỏi anh hay không? Tôi có nên đối xử với Paul như thế hay không? Anh sẽ nghĩ thế nào về tôi? Và anh sẽ cảm giác ra sao nếu tôi rời bỏ anh? Và như vậy... tôi kéo kim ra. Tôi nhìn ống tiêm và cảm thấy vô cùng xấu hổ và ghê tởm. Tôi cảm thấy như mình đã phản bội bản thân mình khi quyết định làm ra những chuyện này... Và tôi đã ném tất cả dụng cụ ra ngoài đại dương."

Phil cảm thấy sạch sẽ, nhẹ nhõm, như là tái sinh. Nhưng chuyện này không kết thúc tại đây. Khi Phil trở về căn hộ của chị gái mình, anh phát hiện ra một chuyện đã diễn ra cách đó vài dặm trên cùng một bãi biển vào chính xác cùng thời điểm mà anh đã quyết định tự sát. Anh trai của Phil lúc đó đang đi lặn dưới biển và đã gặp một cơn sóng dữ. Paul đã bị kéo xuống dưới biển và gần như chết đuối. Sau đó do một phép lạ mà Paul không thể giải thích, anh đã được đẩy ra khỏi con sóng và cuối cùng sụp đổ trên bãi biển và kiệt sức. Đây là một sự trùng hợp ngẫu nhiên sao? Phil không nghĩ như vậy. Anh nói: "Tôi thực sự cảm thấy rằng nếu tôi nhất quyết ra đi thì Paul cũng sẽ bị chết đuối. Nhưng tôi cũng không biết. Nó có thể là điều ngược lại; có lẽ tôi đã đặt bản thân mình trong một tình huống sẵn sàng cho trường hợp anh tôi bị chết đuối. Chúng tôi rất gần gũi, là anh em sinh đôi, nhưng chúng tôi chưa bao giờ thực sự kết nối với nhau về mặt tinh thần. Nhưng sự kiện xảy ra cho thấy chúng tôi cùng đi đến ranh giới cuối cùng và quay trở lại cùng một lúc."

Trùng hợp ngẫu nhiên sao? Ai biết được? Có một giả thuyết cho rằng ở những cặp song sinh giống hệt nhau, mỗi người mang một phần của cùng một linh hồn. Qua việc làm thời miên của tôi, tôi được biết rằng trước khi linh hồn đầu thai vào thế giới này, họ thực hiện một hợp đồng với những người khác, đặc biệt là với những người sẽ trở thành người thân trong một gia đình. Họ có thể cùng đồng ý với nhau thời gian mỗi người sống là bao lâu, tùy theo mong muốn của mỗi cá nhân. Đối với Phil, nhất định là có một cái gì đó ảnh hưởng anh, làm cho anh đổi ý và muốn chấm dứt kiếp sống này sớm hơn.

Một thể nghiệm kỳ lạ xảy ra ngay đêm đó. Khi Phil đi ngủ, anh đã xuất hồn rất mạnh mẽ ra ngoài cơ thể. Phil nói: "Tôi bay lên khỏi giường, nhìn thấy bản thân mình, và sau đó bay xuyên qua bầu trời và thậm chí ra khỏi trái đất. Tôi nhớ tôi đã quay đầu lại và nhìn thấy trái đất phía sau tôi càng ngày càng nhỏ. Và sau đó tôi không nhớ nữa. Nhưng sau khi tôi thức dậy tôi có thể nhớ tôi đã xuất hồn ra khỏi cơ thể và biết rằng tôi đã đi đâu đó. Nó giống như tôi đã đưa toàn vẹn ý thức của tôi đến một nơi khác. Không biết chuyện gì đã xảy ra trong đêm đó, nhưng lúc đó tôi đã biết tôi phải ở lại thế gian này. Tôi không nhớ những gì đã xảy ra ở nơi tôi đã đến, nhưng tôi biết rằng bây giờ không phải là lúc ra đi. Khi thời gian của tôi đến, tự nhiên tôi sẽ đi. Tôi không biết tôi có nhiệm vụ hay mục tiêu gì trong kiếp sống này, chỉ biết rằng tôi phải ở đây và tiếp tục làm những gì tôi đang làm. Không nghi ngờ gì, khi chúng ta biết đến những thế giới khác thì nó sẽ làm cuộc sống chúng ta thêm phong phú và giúp ta giải quyết các vấn đề của cuộc sống tốt hơn, nhưng đồng thời chúng ta cũng nhận thức sâu sắc được những thiếu sót trong cuộc sống này. Những thiếu sót này sẽ ép chúng ta phải ráng ngoi lên và buộc chúng ta trở nên có trách nhiệm hơn. Bởi vì tôi đã quyết định đến thế giới này, tôi phải chấp nhận tất cả những thiếu sót của cuộc sống. Vì vậy, tôi rất vui mừng vì cho đến bây giờ tôi đã làm được những gì mà tôi đã làm."

Tôi nghĩ rằng Phil đã nhấn mạnh được điểm quan trọng. Có nhiều người khác có lẽ cũng có những cảm xúc giống như Phil. Anh nói rằng anh không bao giờ nghi ngờ rằng anh khác với bất cứ ai. Anh chỉ cảm thấy khó chịu trong suốt phần lớn cuộc đời mình. Biết được anh là một người ngoài hành tinh là một điều rất ngạc nhiên, nhưng cũng không phải quá sốc, bởi vì nó đã giúp Phil giải

thích về kiếp sống của mình và cuối cùng anh có thể hiểu lý do tại sao anh đã sống ở đây vào lúc này.

Nếu dấu ấn thực sự được sử dụng, vậy thì có lẽ nó đã không thể hiện được hết hiệu quả. Chắc hẳn có nhiều người khác đã tự tử mà không thể truy ra được nguyên nhân đau buồn gì mà đơn giản chỉ là vì những cảm xúc mơ hồ, không thuộc về thế giới này. Giống như Phil, họ không thể hiểu được những cảm xúc họ đang chịu đựng và cũng không dễ dàng diễn tả nó cho một người nào khác để họ hiểu. Điều này có thể phổ biến hơn chúng ta nghĩ.

Những buổi thôi miên này đã mang đầy bất ngờ cho tôi, nhưng đối với Phil, anh đã đạt được cái nhìn sâu sắc từ nó và đó là một sự giúp đỡ rất lớn. Điều này mới là quan trọng.

(Hết chương 9)

CHƯƠNG 10: HÀNH TINH NĂNG LƯỢNG

Việc làm của tôi với Phil tiến triển khá tốt và mỗi phiên thôi miên gặt hái được nhiều bất ngờ. Tôi chưa bao giờ làm việc với một đối tượng có lối làm việc giống như Phil. Công việc của tôi có được kết quả tốt nhất là khi các đối tượng ở trạng thái mộng du. Những đối tượng này hoàn toàn biến đổi bản thân họ qua nhân vật của kiếp trước nhưng sau khi tỉnh dậy họ không nhớ gì cả. Tâm thức của họ hoàn toàn bị ức chế, họ hoàn toàn đắm mình trong không gian và nhân cách của tiền kiếp, và cuộc sống hiện tại của họ lúc này không tồn tại. Công việc của tôi với Phil không giống như những người bình thường bởi vì anh có thể kiểm soát tâm thức của mình. Anh có thể trả lời lời các câu hỏi trong trạng thái mộng du nhưng không hoàn toàn rơi vào trạng thái thôi miên sâu. Anh vẫn có thể giữ sự liên kết giữa cuộc sống hiện tại với những hình ảnh mà ý thức của anh đang thể nghiệm, và có thể so sánh và suy luận các thông tin anh thu nhận được. Sau khi tỉnh lại, anh có thể nhớ rất nhiều về những gì đã diễn ra trong lúc thôi miên, trong khi những người khác khi ở trạng thái mộng du hầu như không nhớ gì cả. Loại thôi miên này giống như trạng thái những người vô hình truyền đạt thông điệp qua một người trung gian (người dịch: chắc giống lên đồng). Tôi đã nghe nói về trường hợp này nhưng đây là lần đầu tiên tôi có kinh nghiệm về nó.

Tôi hỏi Phil anh cảm thấy như thế nào trong khi được thôi miên: "Bạn có cảm thấy như bạn đang bị đẩy sang một bên và chỉ đơn thuần đứng bên ngoài quan sát mọi thứ mà không có quyền kiểm soát những gì bạn đang nói hay không?"

"Không," anh trả lời sau khi cân nhắc câu hỏi và cố gắng nghĩ làm sao để giải thích. "Điều đó không chính xác. Tôi không phải là bị đẩy sang một bên mà là được mở rộng ra, là nhận thức của tôi được mở rộng ra, nhưng tôi vẫn ở vị trí trung tâm. Tôi điều chỉnh bản thân rất chặt chẽ với những hình ảnh được truyền tải cho tôi, và sau đó tôi giải thích những hình ảnh này ra ngôn ngữ của thế gian. Tôi nhận thấy rằng cách nói chuyện của tôi khi đó khác với lúc bình. Nó giống như là tôi không cần phải dừng lại và suy nghĩ mà chỉ đơn giản nói ra những gì đã có sẵn. Tất cả hình ảnh đều ở trước mắt, tôi chỉ cần giải thích những gì tôi thấy. Điều này dễ dàng hơn nhiều so với phát biểu trước đám đông, bởi vì bạn không cần phải dừng lại và suy nghĩ phải dùng từ ngữ gì, bạn không cần phải suy nghĩ ra những khái niệm mà bạn muốn nói. Những gì bạn cần làm là tìm những từ thích hợp để diễn tả. Nó là một việc làm rất tự nhiên. Trước đó tôi không tin rằng tôi có thể làm việc này, nhưng có một cái gì đó hỗ trợ trong quá trình tôi làm việc. Và trước mỗi sự việc diễn ra, tôi chỉ cần dựa vào kinh nghiệm sống của tôi và giải thích những gì tôi thấy bằng từ vựng tiếng Anh quen thuộc."

D: Tôi tin rằng nó phức tạp hơn mọi người nghĩ. Bạn có bao giờ cảm thấy rằng điều này chỉ đến từ trí tưởng tượng của bạn không?

Phil: Ban đầu, tôi tự hỏi rất nhiều về điều đó bởi vì tôi có một trí tưởng tượng rất sinh động. Tôi đã tự đặt câu hỏi có phải đây là một sự tưởng tượng hay một giấc mơ không, hay một cái gì đó mà tôi đã tự tạo ra để đáp ứng mong muốn tìm hiểu của bạn. Nhưng nếu đúng là như vậy thì tại sao tôi phải tạo ra những cảnh quang mà tôi không cảm thấy thoải mái và không muốn khám phá? Tôi thậm chí chưa bao giờ nghĩ đến những cảnh quang như vậy. Tôi thắc mắc nó từ đâu mà đến. Tôi nghĩ nếu tôi muốn truyền đạt lại các thông tin cho bạn một cách không trung thực, hoặc thêm thắt vào câu chuyện thì có lẽ sẽ không khó. Nhưng vì một số lý do nào đó tôi không thể làm điều này. Nó như thể là tôi bị bắt buộc phải giải thích càng chính xác càng tốt những gì tôi nhìn thấy. Ngay cả khi tôi muốn tôi cũng không thể thay đổi nó hay thêm thắt vào đó sự tưởng tượng của tôi. Vì vậy điều này không thể xảy ra. Dường như có một sự khác biệt rất nhỏ giữa sự thật và sự tưởng tượng. Rất khó để nhận biết được các hình ảnh bạn thấy được là do tưởng tượng hay là thật, nhưng qua tập luyện bạn có thể phân biệt được rõ ràng. Tôi không thể mô tả nó bằng từ ngữ thế gian. Nó chỉ là... khi ai đó trải nghiệm qua điều này, sau nhiều lần suy nghiệm, bạn sẽ có thể cảm giác được sự khác biệt rất tinh tế rất giữa cả hai. Nó liên quan đến sự

... buông xả. Tôi không biết cách nào khác để mô tả về nó... Nó giống như là sự tin tưởng và không cố gắng để hợp lý hóa bất cứ điều gì, chỉ cần chấp nhận những gì tôi nhìn thấy, và để cho nó xảy ra tự nhiên mà không cần cố gắng giải thích duy lý hoặc biện minh gì cả. Chỉ cần tin tưởng và để mọi việc xảy ra một cách tự nhiên.

D: Vâng, tôi nghĩ rằng nếu bạn tưởng tượng, bạn sẽ có thể kiểm soát và uốn nắn nó thành những gì bạn muốn nhìn thấy chứ không gặp phải những cảnh đau buồn.

Từ mô tả của Phil cho ta thấy rõ rằng những hình ảnh đã không đến từ trí tưởng tượng của anh mà là từ một nơi nào khác, một nơi nào đó mà anh không kiểm soát được. Anh cũng nói rằng khi được cho thấy hình ảnh của thế giới khác, nó có rất nhiều chi tiết trong đó, hơn là những gì anh nói cho tôi biết. Anh cảm thấy anh chỉ có thể trả lời câu hỏi của tôi theo nghĩa đen. Anh thường tự nguyện muốn cho tôi biết tất cả các thông tin anh đã thấy, nhưng nếu tôi không hỏi các câu hỏi liên quan đến các thông tin đó thì nó sẽ không có dịp được nói ra v.v. Điều này cũng cho thấy rằng anh không dùng trí tưởng tượng của mình hoặc thêm thắt thêm mọi thứ. Và nó cũng chứng minh với tôi rằng toàn bộ quá trình thôi miên đều phải dựa vào người đặt câu hỏi. Câu hỏi phải đúng thì mới có được một câu trả lời đúng, và vì vậy câu hỏi rất là quan trọng. Trong các trường hợp thôi miên trở về tiền kiếp, câu hỏi là một nghệ thuật.

Tôi cũng nghĩ đến một trong những lý do mà Phil khác với những đối tượng thôi miên khác là có lẽ bởi vì anh là một loại năng lượng (linh hồn) khác, một loại năng lượng từ các ngôi sao và chiều không gian khác, chủ yếu là không phải của trái đất này. Có lẽ đây là một trong những lý do anh không cho phép tâm thức của mình tách rời hoàn toàn.

Sau mỗi buổi thôi miên, năng lượng của Phil trở nên mạnh mẽ hơn và nhiều ký ức được đánh thức. Cả 2 chúng tôi đều rất ngạc nhiên. Trực giác của Phil cũng trở nên nhạy cảm hơn trong đời sống hàng ngày của anh. Bằng cách nào đó, chúng tôi đã có thể làm việc rất hợp nhau và nhận được những thông tin quý giá của những thế giới khác, và một lần nữa, một cái gì đó bất thường lại xảy ra.

Bạn tôi, Harriet, một nhà thôi miên từng làm việc với tôi nhiều lần trước đây đã có mặt trong phiên thôi miên lần này. Tôi đã để ý và nhận ra rằng năng lượng của Harriet đã bổ sung "một cái gì đó" cho sự khiếm khuyết của đối tượng. Những hiện tượng kỳ lạ và tốt đẹp luôn luôn xảy ra mỗi khi cô tham dự các phiên thôi miên của tôi. Cô ấy giống như một cục pin, cung cấp thêm năng lượng cho cả tôi và các đối tượng thôi miên.

Khi phiên thôi miên bắt đầu, sự bổ sung "cái gì đó" của Harriet đã giúp cho phiên thôi miên diễn ra vô cùng tốt. Có lẽ hơi quá tốt cho nên đã thúc đẩy Phil mạnh mẽ vượt tới một cảnh giới vô cùng xúc động. Khi cửa thang máy mở ra, Phil thấy ba ngọn tháp. Anh mô tả chúng: "Cao, mặt ngoài lán, và nhọn. 3 ngọn tháp đứng cạnh nhau, được sắp xếp từ thấp đến cao, cao nhất là ngọn tháp nằm bên phải." (Xem hình vẽ)

Tôi không lập tức nhận ra được ý nghĩa quan trọng trong lời nói của Phil trong khi anh mô tả nó cho đến khi tôi chú ý đến những giọt nước mắt của Phil bắt đầu lăn xuống. Phil chưa bao giờ thể hiện bất kỳ cảm xúc nào trong những buổi thôi miên trước đây. Sự việc này chắc chắn là dấu hiệu của một cái gì đó vô cùng quan trọng đã xuất hiện. Nhưng, có cái gì liên quan đến ba ngọn tháp mà có thể gây cho Phil phản ứng xúc động như thế? Giọng nói tiếp theo của Phil mang theo sự run rẩy bởi cảm xúc hạnh phúc tràn đầy: "Đây là nhà! Đây là nhà của tôi!"

Lời nói của Phil làm cho tôi lạnh run. Điều này chắc chắn rất quan trọng với anh. Tôi yêu cầu anh mô tả quang cảnh đó, hy vọng anh có thể trả lời tôi mặc dù cảm xúc của anh đang tràn ngập trong tim.

P: Tôi đang nhìn các tòa tháp từ xa, chúng nằm một mình trên một bãi đất trống. Các tòa tháp này là một tượng đài... của nền văn minh nơi này.

Giọng nói của Phil không giống như bình thường. Đó là giọng nói của một người được trở về nhà sau một hành trình xa nhà rất lâu... rất lâu. Tôi hy vọng xoa dịu những cảm xúc của anh để anh có thể giải thích cho tôi biết tại sao nơi này ảnh hưởng anh nhiều như thế.

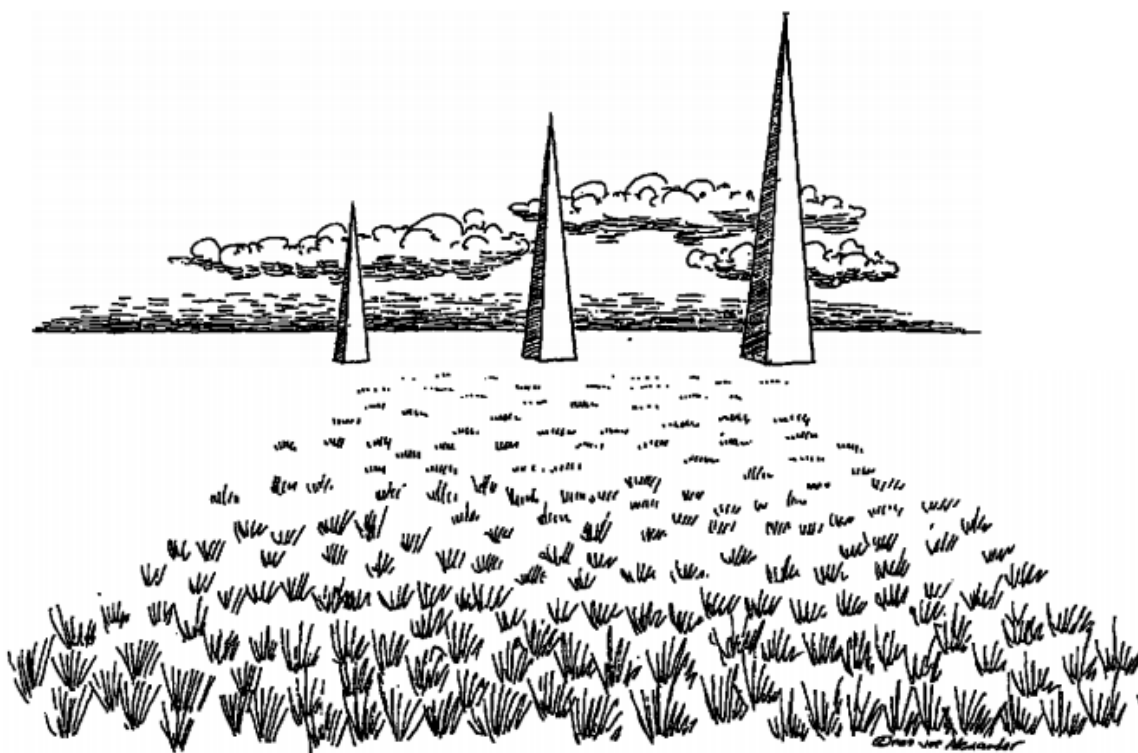
D: Đây là một tượng đài?

P: (Giọng anh run lên và anh gặp khó khăn khi mở miệng.) Đây không chỉ là một tượng đài; nó là một loại ăng-ten, là trung điểm liên lạc của hành tinh này với các hành tinh khác. Đây cũng là trung điểm liên lạc với tôi, nơi tôi sẽ liên lạc với hành tinh này.

Tôi vẫn không thể hiểu được những gì anh đang cố gắng giải thích. Tại sao ba ngọn tháp rất quan trọng?

P: Đây là nhà của tôi! Đây là nơi tôi ...

Giọng nói của anh trở nên nghẹn ngào, anh òa khóc! Rõ ràng là đang trải qua một cái gì đó rất quan trọng. Sau khi anh thức dậy, anh nói anh đã cảm thấy như bị một cơn sốt mạnh mẽ của tình yêu và sự khao khát về nơi này tràn ngập trong tim anh. Không nghi ngờ gì anh đã trở về nhà, và từ “nhà” này chưa bao giờ có một ý nghĩa đẹp đẽ như vậy. Anh biết đó là nhà thực sự của mình và rằng tiềm thức của anh đã nhớ nhưng nó rất tha thiết. Bây giờ thì anh biết lý do tại sao anh đã luôn luôn cảm thấy không thuộc về nơi này (trái đất). Trái đất không phải là ngôi nhà thực sự của anh, hành tinh kỳ lạ này với ba ngọn tháp mới là nhà. Bước đột phá này của anh thật lớn.

D: Bạn có muốn nói về nơi đó hay không? Hay bạn muốn rời khỏi đây?

P: Tôi muốn được ở đây, chỉ là thật khó khăn khi nói về nó.

Tôi luôn luôn cho đối tượng lựa chọn khi họ gặp phải cảnh đau thương. Nếu họ cảm thấy khó chịu hoặc không thoải mái bởi những gì họ đang nhìn thấy, tôi cho phép họ rời khỏi nơi đó cho đến khi họ cảm thấy họ có thể đối mặt với nó một cách thoải mái. Cũng giống như lần đầu tiên Phil đã gặp phải cảnh đau buồn ở thế giới khác.

D: Nếu nó làm bạn không thoải mái, bạn không cần phải nhìn vào nó. Bạn có nghĩ rằng bạn có thể học hỏi một cái gì đó từ nơi này không?

P: (Rất cảm xúc) Tôi đã trở về quê hương!

D: Nếu bạn chỉ muốn làm một người quan sát những hình ảnh nơi đó từ bên ngoài thì bạn có thể làm như vậy.

Anh phản đối mạnh mẽ: "Không, tôi muốn cảm giác nó!". Đây là phản ứng khác thường của Phil. Anh luôn luôn rất hiếm khi biểu hiện cảm xúc của mình một cách công khai. Anh thường có xu hướng che giấu cảm xúc và thậm chí sẽ không cho phép người thân trong gia đình thấy được cảm xúc của anh. Đây là hành vi kỳ lạ, và tôi đã quyết định tiến hành thận trọng nhưng vẫn cho phép anh thử nghiệm nó bởi vì dường như nó rất quan trọng đối với anh. Nhưng nếu có xảy ra bất kỳ dấu hiệu nào cho thấy anh không thể điều khiển cảm xúc bởi nơi xa lạ này thì tôi sẽ ngay lập tức kéo anh ra khỏi hoàn cảnh này.

D: Nếu bạn muốn nói về nó, vậy thì rất tốt. Phải có một lý do gì đó làm cho bạn rất xúc động?

P: Tôi sẽ giải thích cho bạn biết ý nghĩa nơi này đối với tôi. Đây là...

Giọng nói của anh lại nghẹn ngào 1 lần nữa. Tôi an ủi anh. Anh bắt đầu thở nặng nề như thể đang cố gắng giữ lại cảm xúc bên trong và không khóc một cách công khai nữa. Tôi nói với anh rằng nói ra mọi thứ và cố gắng hiểu chúng sẽ tốt cho anh.

P: (Vẫn còn thẫn thức) Tôi sẽ ổn thôi.

Tôi cố gắng dời sự chú ý của anh để giúp anh giảm bớt cảm xúc.

D: Anh có hạnh phúc ở thế giới này không? Nó là một nơi đặc biệt?

P: Có! (Thẫn thức) Tôi đã nhớ nơi này vô cùng mãnh liệt trong một thời gian dài... một thời gian dài xa cách. Nhưng đó là vì tốt cho... tất cả. Điều này đối với tôi rất quan trọng... Nơi đây là nhà tôi! Một hành tinh... là nơi tôi ... tôi là một phần của nơi đó!

D: Tôi nghĩ rằng tất cả chúng ta đôi khi cảm thấy cô đơn. Chúng ta đều có những nơi như thế để chúng ta nhớ. Đây có phải là cùng một hành tinh mà chúng ta đã nói đến lúc trước hay không?

P: Chúng ta chưa bao giờ đi đến nơi này trước đây. Đây là... nhà.. của tôi!

Mỗi khi anh nói đến chữ nhà anh trở nên xúc động. Cảm xúc của anh rất mạnh.

D: Hành tinh này có phải ở chiều không gian thứ 3 hay không? (Phil: phải) Nó có nằm trong cùng một vùng với các hành tinh mà chúng ta đã nói qua hay không?

P: Ở gần đó.

D: Bạn hãy mô tả về nó, như vậy bạn có thể bớt xúc cảm.

P: Nó giống như Trái đất. Như tôi đã nói trước đây, tôi đã chọn Trái Đất vì nó giống như hành tinh nhà của tôi. Tôi cũng có thể đi đến một hành tinh khác nếu như tôi muốn, nhưng tôi chọn Trái Đất.

D: Đúng vậy. Bạn sẽ muốn ở trong môi trường mà bạn khá quen thuộc.

P: Khu vực mà tôi đang nhìn thấy là một đồng bằng, một vùng đất bằng phẳng màu xanh lá cây với ba ngọn tháp đứng sừng sững. Chúng hình vuông, có bốn mặt và có đỉnh nhọn. Tôi không chắc chắn nó làm từ vật liệu gì. Nó có màu trắng ngà. Xung quanh các tòa tháp này không có gì khác. Chúng đứng lẻ loi nơi này.

D: Bạn nói rằng nó là một ăng-ten, nhưng nó cũng là một tượng đài? Bạn có biết đài này dùng để tưởng niệm cái gì không?

P: Nó tượng trưng cho ba lần tiến hóa. Mỗi tiến hóa sau cao hơn lần tiến hóa trước đó. Sẽ có một tòa tháp thứ tư được dựng thêm trong tương lai sau khi họ tiến hóa thêm một bước nữa. Vì vậy, đó là tượng đài tưởng niệm sự tiến hóa của chúng sinh nơi này.

D: Họ có biết khi nào họ đạt đến điểm tiến hóa mới và cần xây dựng một tượng đài hay không?

P: Họ biết được. Trực giác của họ biết.

D: Anh có thể miêu tả những người sống ở đây không?

P: Những chúng sinh ở nơi đây không phải ở chiều không gian thứ 3. Những linh hồn ở đây không có cơ thể bao bọc. Nơi đây là hành tinh năng lượng. Bản thân hành tinh thuộc về chiều không gian thứ 3, nhưng chúng sinh trên hành tinh đều ở dạng năng lượng. Đây là một loại năng lượng liên kết, tức là năng lượng được sử dụng để tạo ra môi trường mà chúng sinh nơi đây muốn hoặc cần để duy trì mục đích của họ. Đây là một hình thức sáng tạo.

Điều này nghe có vẻ khác với thành phố ở chiều không gian thứ tư mà Phil mô tả trước đây, bởi vì ở đó, hành tinh và tất cả mọi thứ trên hành tinh đó đều ở chiều không gian thứ 4.

D: Tôi không nghĩ rằng điều này có thể xảy ra ở chiều không gian thứ ba.

P: Hành tinh ở chiều không gian thứ 3. Chúng sinh sống trên hành tinh ở dạng linh hồn, và họ sử dụng các nguồn năng lượng trên hành tinh sáng tạo bất cứ những gì họ muốn để phục vụ cho mục đích của họ.

D: Vậy cơ thể của họ không ở thể vật chất?

P: Đúng vậy. Không có kết cấu cơ thể như ở chiều không gian thứ 3. Linh hồn nơi đây là một loại năng lượng phức tạp, và có nhiều hình dạng khác nhau. Mỗi hình dạng phản ánh một nhiệm vụ hoặc một công việc mà linh hồn cần hoàn thành. Nó là một “bộ đồng phục” cho công việc đang được tiến hành.

D: Tôi đang cố gắng để hiểu. Tôi nghĩ rằng nếu một người ở dạng năng lượng thuần khiết, họ sẽ không cần thiết có một cơ thể hoặc một hình dạng gì đó.

P: Bạn đã hiểu lầm rồi. Có một thứ gọi là năng lượng cơ thể. Các linh hồn nơi đây có thể điều chỉnh năng lượng xung quanh mình để tạo thành một cơ thể năng lượng, nhưng không phải giống như một cơ thể vật lý. Các cơ thể năng lượng sẽ hoàn toàn không có tính chất vật lý hay chiều không gian vật chất. Nó là năng lượng tinh khiết. Năng lượng bao quanh các linh hồn là một lá chắn hoặc một cơ thể năng lượng của linh hồn đó, mà linh hồn cũng là năng lượng. Bạn có hiểu rõ không? (người dịch: theo mình hiểu thì linh hồn là năng lượng tinh vi hơn, không có hình dáng. Còn cơ thể năng lượng ở hành tinh này thì thô hơn một chút và có thể tạo ra hình dạng này nọ)

Một lần nữa tôi lại bị cuốn vào dòng suy nghĩ phức tạp và quá tải cho tâm trí của tôi. Tôi không thể hiểu được nó, vì vậy tôi đã chọn thay đổi chủ đề.

D: Vậy thì dân số nơi đó sẽ cố định chứ?

P: Dân số luôn thay đổi vì có người đến và có người rời đi. Cũng có nhiều những người ghé thăm hành tinh này. Bạn so sánh nó với trường hợp của người tị nạn trên Trái Đất. Có những người rời một quốc gia và tị nạn ở quốc gia khác. Vì vậy dân số luôn luôn thay đổi.

D: Những người ngoài đến hành tinh của bạn có phải cùng một loại người giống như các bạn hay không?

P: Ý của bạn là họ có cùng cấp bậc năng lượng hay không? Họ sẽ cùng cấp bậc, nhưng họ từ các khu vực khác. Họ là khách.

D: Điều này có gây ảnh hưởng cho đời sống của bạn hay không?

P: Đôi khi có chút vấn đề vì cách làm việc của họ khác với chúng tôi. Nhưng đó cũng là cơ hội cho chúng tôi học hỏi kinh nghiệm, cho nên xảy ra những chuyện như vậy cũng có mặt tốt, mặc dù nó có thể gây cho chúng tôi một chút khó chịu. Từ “người lạ” không được dùng trên hành tinh này. Theo nhận định của mỗi người ở đây là bất cứ ai mà bạn gặp đều là anh em của bạn. Tuy chúng tôi không quen thuộc với nhau, không có cùng một nguồn gốc, nhưng không có thù oán với nhau.

Đây là ý tưởng đằng sau tình yêu vô điều kiện. Bạn có thể không biết họ nhưng bạn thương yêu họ.

D: Khi người ngoài đến hành tinh này, họ cũng không cần một cơ thể (vật chất) hay sao?

P: Vâng, đúng vậy.

Khái niệm rất khó để tôi nắm bắt. Tôi rất hài lòng khi Harriet đặt câu hỏi như sau.

H: Làm sao bạn thấy được mọi người xung quanh? (ý nói cơ thể chỉ là năng lượng thì làm sao nhìn ra)

P: Nếu bạn hay bất cứ ai trong phòng này có trực giác cao và đang bị bịt mắt, thì trực giác của bạn sẽ làm việc hết công suất. Ở một cấp độ tâm linh trong vũ trụ có một sự nhận thức về sự hiện diện của các nguồn năng lượng khác. Cho dù bạn không hiện diện trong hình hài vật chất, bạn cũng sẽ được nhận ra bạn là ai. Chúng tôi cảm nhận nhau qua cá tính. Khái niệm này hơi khó giải thích, bởi vì tất cả các khái niệm phải được dựa trên tài liệu vật lý mà chúng ta quen thuộc thì mới dễ hiểu hơn. Rất khó nói về một khái niệm tinh thần trên cơ sở vật lý. Nó không phải là một hình ảnh vật lý mà là một sự hiểu biết pha trộn với sự nhận thức.

H: Tôi thắc mắc bạn có nhìn thấy nhau giống như chúng tôi trên Trái Đất hay không?

P: Nó nhiều hơn là 'nhìn thấy'. Đó là sự kết hợp của các loại - là sự hiện diện của năng lượng và chia sẻ các nguồn năng lượng mà không chỉ đơn thuần là quan sát.

H: Vậy, hành tinh này là nhà của bạn trong một thời gian dài rồi sao?

P: Vâng, tôi đã ở đó một thời gian dài vô tận. Khi tôi nói "thời gian dài" thì lời này cũng không chính xác vì nơi đây không có khái niệm về thời gian. Nói chính xác hơn là tôi trên hành tinh đó hầu hết thời gian của tôi, làm việc với nền văn minh của nó. Tôi đã làm việc ở đó trong nhiều hình thức khác nhau, bằng nhiều cách khác nhau, và trên nhiều cấp độ tinh thần khác nhau.

D: Tôi rất muốn biết tính chất của hành tinh này. Bạn có các thành phố ở đây không?

P: Không có. Nếu bạn đứng trên hành tinh này, bạn sẽ không thấy thành phố, nhà cửa, không có gì cả, nhưng có thực vật tự nhiên như cỏ và một lượng nhỏ cây cối và bụi rậm. Bạn cũng sẽ không thấy những chúng sinh đang sống trên hành tinh này. Bạn phải biết, tất cả ở đây đều ở dạng năng lượng. Đây không phải là một nền văn minh vật chất, đây là một nền văn minh năng lượng. Chỉ có bản thân hành tinh này là ở chiều không gian thứ ba, bạn có thể hốt lên được một nắm đất trên hành tinh này. Những ngọn tháp là thể vật chất. Chúng ở chiều không gian thứ ba và được làm bằng vật liệu từ hành tinh. Tuy nhiên, nền văn minh đang sống trên hành tinh là vô hình đối với mắt phàm. Bạn sẽ đi xuyên qua nền văn minh mà bạn không biết. Bạn sẽ đứng ở giữa một nền văn minh mà không bao giờ biết điều đó. Cũng như trên Trái Đất chúng ta đang có một nền văn minh vô hình ở xung quanh chúng ta ngay vào lúc này, trong căn phòng này, nhưng chúng ta không nhận thức được điều đó.

H: Những ngọn tháp có mục đích nào khác không, ngoài việc là một tượng đài?

P: Như tôi đã nói trước đây, chúng cũng có tác dụng là ăng-ten, tương tự như ảnh hưởng của các kim tự tháp trên Trái Đất. Bởi vì cấp độ năng lượng ở trên hành tinh này cao hơn ở Trái Đất nhiều nên hình dạng của 3 ngọn tháp khác với kim tự tháp. Tôi không biết bạn có hiểu được không, hình dạng điện tử của các ăng-ten sẽ tùy thuộc vào tần số của làn sóng vũ trụ mà nó truyền tải hoặc nhận được. Tần số cao hơn thì ăng-ten ngắn hơn. Nói chung, 3 ngọn tháp này hoàn toàn giống như các kim tự tháp trên trái đất. Chúng đặc biệt được dùng cho việc giao tiếp giữa các hành tinh. Và như chúng ta đã nói trước đó, mục đích thứ 2 của chúng là để tưởng nhớ đến sự tiến hóa của ba nền văn minh trước đó. Nó là niềm hãnh diện cho sự phấn đấu hay nỗ lực của nền văn minh. Cũng giống như các tòa nhà chọc trời ở trên Trái Đất là niềm hãnh diện của sự phát triển của khoa học kỹ thuật của nhân loại trên Trái Đất vậy. Ý tưởng là giống nhau.

D: Nền văn minh đầu tiên của hành tinh đó có khác gì với nền văn minh hiện tại hay không?

P: Nền văn minh đầu tiên không phải ở trên hành tinh này. Nó đã bắt đầu ở hình thức không gian ba chiều trên một hành tinh khác, và đã phát triển đến mức không còn cần phải ở dạng vật chất nữa, và như vậy họ được chuyển đến hành tinh này.

D: Vậy, một trong những ngọn tháp này là tượng đài cho lần mà nền văn minh đã phát triển cho đến thời điểm mà họ di cư đến hành tinh đó?

P: Vâng. Trái đất cũng đang tiến triển theo hướng tương tự. Sẽ đến một thời điểm mà các linh hồn của hành tinh này (Trái Đất) sẽ không còn cần đầu thai vào một thân thể vật chất nữa và sẽ cùng nhau chuyển đến một hành tinh khác để tiếp tục phát triển cho đến cấp bậc của Đấng Tạo Hóa. Đây là những gì Trái đất đang trải qua.

D: Tại sao chúng tôi phải di chuyển? Tại sao chúng tôi không thể tiếp tục phát triển trên trái đất?

P: Bạn có muốn ở lại trong phòng học của lớp ba để học lớp 4 hay lớp 6 không? Hay bạn muốn đến một môi trường mới và bắt đầu với một viễn ảnh mới? Nếu bạn bị bỏ trong lớp học cũ, bạn sẽ có xu hướng nghĩ cùng một phạm vi kiến thức. Phạm vi tâm thức rất quan trọng. Giống như chúng ta học lên trung học và sau đó đến đại học, mỗi lần đều thay đổi nơi học. Sự di chuyển đến từng nơi học có ảnh hưởng lớn đến suy nghĩ và thái độ đối với việc học tập.

D: Có phải ý bạn là nếu chúng ta ở trong cùng một môi trường, chúng ta sẽ không phát triển? Chúng ta cần những thách thức của một cái gì đó mới, ví dụ như là một nơi mới, hay một môi trường mới?

P: Môi trường mới rất quan trọng đối với sự phát triển. Nhắc nhở ta sự hạn chế của quá khứ và thúc đẩy ta nhìn về tương lai.

D: Vậy, khi bạn nhớ về quá khứ, nó có làm bạn thấy phiền không?

P: Chắc chắn là không. Chúng tôi không phải ở trong quá khứ. Chúng tôi đang trong tương lai và nhìn lại quá khứ, như vậy không sao. Tuy nhiên khi nhớ về quá khứ, chúng ta không nên sống lại với quá khứ, cũng không nên dừng lại ở đó.

D: Tức là cố gắng học hỏi những điều từ quá khứ và tiếp tục đi về phía trước.

P: Vâng. Sự hội nhập của tôi trên Trái Đất là một kinh nghiệm của tôi, trong đó quá khứ của tôi đang xen với tương lai của tôi.

D: Hành tinh mà chúng ta đã nhìn thấy lúc trước có vẻ rất tiên tiến. Nó không nằm gần hành tinh năng lượng này sao? (nói về thành phố lạ ở chương 4)

P: Đó là hành tinh được tạo ra bởi ý tưởng. Nó thật sự hiện hữu nhưng không hoàn toàn thật. Nó có thể được so sánh như vỏ ngoài của một cái bánh bông lang chứ không phải là toàn bộ cái bánh. Nó được tạo ra có mục đích vào thời điểm đó.

D: (Thông tin này làm cho tôi rối rắm và ngạc nhiên) Nó không phải là thật? Đó chỉ là...

P: Đó là một phần của toàn bộ hình ảnh thật. Sự có mặt của Harriet ở đây rất quan trọng để tôi có thể nhớ lại toàn bộ kiến thức và kinh nghiệm của tôi, bởi vì cô ấy đã cung cấp cho tôi thêm năng lượng cần thiết. Tôi chưa bao giờ trở thành hoàn thiện như bây giờ. Các thông tin chúng ta đã thu thập được là thật. Những kinh nghiệm cũng là thật. Bởi do bạn mong muốn được biết về nó cho nên bạn được cho thấy, tuy nhiên, những kiến thức được hé mở chỉ là một phần của toàn bộ sự thật, vì hiện tại các bạn chỉ được biết bấy nhiêu đó thôi. Bạn hiểu không?

Tôi không hiểu lắm.

P: Nếu ai kể cho bạn nghe một câu chuyện về họ, nhưng họ chỉ nói một số chi tiết mà họ cảm thấy thoải mái nói ra. Một phần của câu chuyện đó cũng là sự thật, đúng không? Bạn nhận thức, học hỏi, hay cảm nhận câu chuyện đó như thế nào là hoàn toàn do bạn.

Như vậy, câu chuyện của Phil về kiếp sống của mình ở thành phố lạ là thật, nhưng còn có nhiều...nhiều chi tiết hơn nằm ở bên dưới bề mặt đó, mà vì một số lý do nào đó Phil không muốn

tiết lộ cho tôi biết. Lúc chúng tôi nói về thành phố lạ đó là thời gian đầu khi chúng tôi làm việc với nhau. Lúc đó tiềm thức của Phil chỉ mới hé lộ các thông tin từng chút một, bởi lúc ấy anh chưa hoàn toàn tự kiểm soát chính mình. Nhưng sau đó chúng tôi tiếp tục tiến về phía trước, chưa bao giờ trở lại nơi đó để khám phá ra những gì mà anh đã giữ bí mật.

Tôi quay trở lại đề tài về nền văn minh năng lượng trên một hành tinh ba chiều.

D: Vậy, nền văn minh năng lượng có cần thức ăn hoặc quần áo hay nhà cửa gì không? Hay họ đã phát triển vượt qua khỏi những điều đó?

P: Không hoàn toàn vượt qua cấp bậc đó. Như chúng ta đã thảo luận trước đó, trong nền văn minh này cũng vẫn có những người tiến bộ hơn những người khác. Nền văn minh đó có thể được so sánh là tiên tiến hơn nền văn minh của con người, vào thời điểm này. Trong tất cả các nền văn minh, luôn luôn có những người tiến bộ vượt bậc, và có người chậm phát triển. Và những người tiến bộ chậm thường có xu hướng cần những thứ như thức ăn, quần áo, hoặc nơi ở. Vì vậy, không chính xác nếu nói rằng họ không cần ăn, không uống, hoặc không thở bởi vì sự tồn tại của họ là thật. Họ không phải ở không gian ba chiều, nhưng họ thật sự tồn tại.

D: Những chúng sanh còn cần các nhu cầu có nhận thức được các chúng sinh khác không?

P: Chắc chắn là được. Giống như các giáo sư đều nhìn ra được những người không có học vấn, và những người này cũng nhìn ra được những người làm giáo sư.

D: À. Tôi cứ nghĩ rằng họ khác nhau sao đó và họ sẽ không biết sự hiện hữu của nhau.

P: Bản thân các chúng sinh ở đây vốn đã có sự tỉnh thức. Có nhiều linh hồn có sự tỉnh thức cao hơn những chúng sinh nơi này, và chúng sinh nơi này có lẽ không nhận ra được họ. Chúng sinh nơi này có thể biết sự tồn tại của những chúng sinh cấp bậc cao hơn nhưng họ có thể không nhận thức được những chúng sinh ở cấp độ cao hơn này. (người dịch: mình nghĩ cũng giống như chúng ta không nhận thức được sự hiện hữu của chúng sinh vô hình đang sống xung quanh chúng ta vậy.)

D: Thông tin này có một chút phức tạp. Nhưng nếu họ cần thực phẩm hoặc bất cứ những gì khác, họ có thể tạo ra nó bằng tâm trí của mình? Càng phát triển cao họ càng thấy không cần những thứ này nữa?

P: Có thể nói như vậy. Tuy nhiên, mong muốn có thức ăn nước uống không nhất thiết là dấu hiệu của sự tiến hóa cao hay không. Nó có thể đơn giản chỉ là một thú vui, và có thú vui này cũng không có gì sai trái cả. Giải trí này là lành mạnh. Nếu giải trí mà không gây tổn hại đến sự phát triển của một người thì không sao. Nếu ăn thức ăn như là để giải trí mà không phải vì đói thì cứ vui vẻ mà hưởng thụ.

D: Và các chúng sinh nơi đây không phải được sinh ra?

P: Chính xác. Không có sinh hay tử, chỉ có sự phát triển về tâm linh.

D: Nó có phải giống như những gì bạn nói trước đây, nghĩa là chúng sinh tạo ra cơ thể của họ bằng cách cô đọng các năng lượng và sẽ làm tan rã nó khi họ không cần đến nó nữa?

P: Ở thế giới của không gian bốn chiều thì đúng là như vậy. (ở đây họ chỉ dùng năng lượng để bao bọc cơ thể. Không có đông đặc nó lại)

D: Một số người muốn sống mãi mãi. Vì vậy, tôi không thể hiểu tại sao người ta lại muốn bỏ đi cơ thể của họ mặc dù họ có thể tiếp tục sống trong thân thể đó mãi. Tại sao họ muốn thay đổi, “chết”, và đi đến một nơi khác?

P: Vậy bây giờ bạn có hiểu tại sao không?

D: Tôi nghĩ là tôi hiểu. Như bạn nói, họ sẽ cảm thấy nhàm chán, sẽ không có những thách thức.

P: Vâng, nếu các bài học đã được hoàn tất, vậy thì họ sẽ kết thúc với những kinh nghiệm đã được học hỏi, và tiếp tục học hỏi những kinh nghiệm mới, tìm hiểu những cái mới và các bài học cao

đẳng hơn. Nó giống như là leo thang, mỗi bậc thang là một cấp bậc phát triển ý thức. Và môi trường xung quanh sẽ là chất xúc tác cho sự phát triển này. Môi trường mới cho những kinh nghiệm mới.

Tôi bắt đầu cảm thấy tôi không còn khả năng nghĩ ra bất kỳ câu hỏi nào nữa. Tôi không quen thuộc với những đề tài như thế này. Tôi cảm thấy đề tài về lịch sử có vẻ như thân thuộc hơn, tôi có thể kiểm chứng nó và có thể kiểm soát, và lên kế hoạch cho những phiên thôi miên tiếp theo. Khoa siêu hình này với những khái niệm xa lạ nằm ngoài phạm vi hiểu biết của tôi. Tôi hoàn toàn không thể đoán được hướng đi của các phiên thôi miên tiếp theo.

Và đây là lý do tôi xướng lên câu hỏi tiếp theo: "Mục đích để tiếp tục theo đuổi đề tài này là gì?"

P: Không phải bạn đã được nhận thức rõ hơn về những gì đang xảy ra trong thế giới vô hình sao?

D: Tôi đồng ý. Tôi cần một thời gian để hấp thụ những thông tin này và hiểu nó hơn.

P: Vậy mục đích đã được thực hiện.

D: Vậy có lý do gì để chúng tiếp tục không?

P: Chắc chắn, nếu muốn. Nếu không muốn cũng không sao. Không có luật lệ hay mệnh lệnh hay ép buộc mỗi người phải làm điều này hay điều khác. Hay làm những gì mà bạn muốn hoặc cảm thấy thoải mái. Có rất nhiều thứ để học hỏi, và chúng tôi có rất nhiều thông tin có thể cung cấp cho bạn. Nếu bạn hỏi thì sẽ có câu trả lời, nhưng các câu hỏi phải đến từ bên trong, không thể là những câu hỏi trống rỗng. Chúng tôi hy vọng đề tài có thể tiếp tục.

Sự xuất hiện của Harriet đã vô tình cho phép Phil tác động lên năng lượng của cô và nó hoạt động như một cục pin vô cùng hiệu quả. Có lẽ nếu không có cô ấy thì bước đột phá này sẽ không thể thực hiện được. Mặc dù Harriet thỉnh thoảng cũng tham dự vào các buổi thôi miên khác sau này của Phil, nhưng sự hiện diện của cô đã không còn cần thiết nữa.

Sau khi Phil tỉnh lại, anh ngồi suy nghĩ về cảm xúc kỳ lạ của mình khi nhìn thấy 3 ngọn tháp. Nó không làm cho anh cảm thấy khó chịu sau khi anh đã hoàn toàn lấy lại ý thức, nhưng anh có một cảm giác u sầu kéo dài mãi. Anh đã cố gắng để giải thích những cảm giác của anh: "Nó rất thật. Nhưng vì một lý do gì đó tôi lấy làm tiếc vì đã tác động vào nó. Tôi không biết làm thế nào để mô tả rõ ràng cảm giác này, đó là một cảm giác buồn vui lẫn lộn. Một mặt tôi cảm thấy tiếc vì đã nhớ lại cảm giác đó bởi vì tôi đã quên nó và nỗi đau đã ngưng, cảm giác rất mạnh khi tôi ở nơi đó. Nhưng mặt khác, tôi rất vui mừng vì đã có thể nhớ lại ... Lấy một ví dụ, giả sử bạn có một người mà bạn đã yêu rất thắm thiết, có một mối quan hệ rất gần gũi và yêu thương nhau nhiều năm. Hai người yêu thương rất sâu sắc. Nhưng vì một số tình huống nào đó mà 2 người đã chia tay hay phải xa cách. Sau đó, bạn tiếp tục với cuộc sống bận rộn của bạn và đã hoàn toàn quên người đó. Bạn thậm chí không còn nghĩ về người đó rất nhiều năm. Sau đó, vì một cơ duyên nào đó bạn gặp lại người đó một lần nữa, và lập tức tất cả những cảm xúc lại ào ạt trở lại. Một mặt bạn cảm thấy rất làm tiếc đã nhìn thấy người đó một lần nữa, cùng lúc bạn lại rất vui mừng khi thấy người đó... Đó là cảm giác mà tôi có hiện tại. Tôi cảm thấy buồn vì phải rời xa nơi đó, nhưng bây giờ tôi biết tôi có thể trở lại đó. Đúng hơn là tôi chưa bao giờ thực sự rời khỏi đó, chỉ là quan điểm của tôi đã rời khỏi thôi. Và tôi cảm thấy hạnh phúc khi tôi có thể tìm thấy nó một lần nữa."

Đây là một phiên thôi miên kỳ lạ. Phản ứng của Phil là hoàn toàn bất ngờ. Thông thường khi một người nhìn thấy một cảnh có ba tòa tháp sẽ không có cảm xúc như thế trừ khi nó có mối quan hệ cá nhân rất mạnh mẽ đối với người đó. Mặc dù cảm xúc của Phil hơi phức tạp và không phải là loại cảm xúc mà chúng ta thường thấy, tôi tin rằng Phil thực sự đã tìm lại được nơi anh đã trải qua nhiều "đời". Ý nghĩa của nó đối với Phil dường như còn hơn là "nhà". Có lẽ đây là nơi anh đã vô thức cố gắng để trở về vào ngày anh ở trên bãi biển, khi anh gần như đã kết thúc cuộc sống của mình. Nhưng bây giờ Phil đã nhận ra mình chưa bao giờ thật sự bị mất liên lạc với nó. Anh ấy có thể trở lại nơi đó bất cứ lúc nào anh muốn. Mặc dù cảm giác ban đầu là buồn vui lẫn lộn, nhưng sau đó anh đã bắt đầu tìm được sự bình hòa bên trong. Phil đã bắt đầu hiểu về mình.

Chúng tôi đã mở cửa đến hành tinh năng lượng và chúng tôi sẽ quay trở lại hành tinh này nhiều lần nữa để thu thập thêm nhiều thông tin quan trọng.

(Hết chương 10)

CHƯƠNG 11: CỨU HÀNH TINH TRÁI ĐẤT

Năng lực đi sâu vào tĩnh lặng và trả lời một loạt các câu hỏi rõ ràng mạch lạc của Phil đã tiến bộ hơn rất nhiều. Sự hiện diện của Harriet là một sự thúc đẩy cần thiết để Phil mở ra các công năng của mình. Anh dường như càng ngày càng trở nên thoải mái và thông suốt hơn trong những lần thôi miên tiếp theo. Nhưng anh đã được đưa đến những khu vực xa lạ và khó hiểu đối với tôi và tôi đã không còn biết phải đặt các câu hỏi như thế nào nữa. Tôi quen thuộc với việc khám phá lịch sử qua đời sống của tiền kiếp, không quen thuộc đối phó với những sự kiện trừu tượng, ý tưởng triết học và những khái niệm hoàn toàn xa lạ.

Trong thời gian này tất cả chúng tôi đã tham dự các cuộc họp với một nhóm người quan tâm đến chủ đề tâm linh và siêu hình. Các cuộc họp thường được tổ chức khá thân mật tại một nhà riêng. Kể từ khi Phil quen biết những người này, tôi nghĩ anh có thể sẽ thoải mái nếu tôi mở các phiên thôi miên của Phil trong các cuộc họp mặt... Rất nhiều các câu hỏi của nhóm đều có tính chất cá nhân. Mọi người đã lợi dụng cơ hội để nhận được câu trả lời cho các vấn đề trong cuộc sống của họ... Sau một thời gian, tôi nhận thấy thôi miên ở chốn đông người không phải là bầu không khí thuận lợi cho loại công việc tôi đang làm. Nó không có cơ hội để mở rộng bởi không ai có ý tưởng thú vị hoặc một câu hỏi hay.

Tuy nhiên trong một phiên thôi miên giữa nhóm đông người, chúng tôi cũng có thu thập được một số thông tin như sau.

Khi cửa thang máy mở ra, Phil đã nhìn thấy hành tinh xa lạ và một lần nữa anh thốt lên: "Đó là nhà. Đó là nhà của tôi!" Lần này anh không có nhiều cảm xúc giống như trước. Giống như là anh đã chấp nhận sự thật và chào đón nó. Mọi người hỏi anh ấy mô tả và giải thích ý nghĩa của ba ngọn tháp.

P: Ba ngọn tháp đại diện cho ba cấp bậc thành tích của chúng sinh trên hành tinh này. Có một quá trình chuyển đổi từ thể vật chất đến thể tinh thần. Toàn bộ nhân loại vào lúc ấy không còn cần đến cơ thể vật chất nữa và đã di cư ồ ạt tới một không gian khác. Sự di cư là từ thể vật chất đến thể vô hình, hay thể tinh thần. Số người di cư này vẫn sống trên một hành tinh của không gian 3 chiều nhưng họ không còn cần thân thể ở dạng vật lý nữa. Đây là ý nghĩa của ngọn tháp đầu tiên. Ngọn tháp thứ hai là biểu tượng cho sự thăng hoa trên phương diện tâm linh. Là sự thăng tiến từ dạng năng lượng thấp đến dạng năng lượng cao hơn. Các chúng sinh ở thể vật chất sẽ không thấy được điều này một cách rõ ràng. Ngọn tháp thứ ba là thành quả mà họ đã đạt được tại thời điểm này, nó đơn giản chỉ là một bước tiến khác.

D: Có điều gì xảy ra và thúc đẩy làm cho họ quyết định thăng tiến hay không?

P: Không có nhiều thúc đẩy, sự tiến hóa là một điều tự nhiên.

D: Khi họ không còn cảm thấy cần thể xác này, hay cảm thấy nó vướng bận, họ sẽ cởi bỏ thể xác của họ và trở thành năng lượng tinh khiết?

P: Chính xác.

D: Bạn có thể cho tôi biết loại năng lượng của bạn là gì không?

P: Có rất nhiều loại năng lượng khác nhau. Đàm luận chi tiết về những đặc thù hay sự khác biệt về nó là điều vô nghĩa.

D: Tôi đã nghe nhiều về chúng sinh ánh sáng. Tôi thắc mắc nó có giống với chúng sinh năng lượng hay không?

P: Chúng sinh ánh sáng là chúng sinh năng lượng, là những chúng sinh hiển hiện bản thân họ dưới dạng hình ảnh thị giác. Nói cách khác, họ hiển hiện bản thân sao cho những người sinh tử bình thường khác có thể nhìn thấy được họ. Đây là sự biểu lộ hình dáng bề ngoài của họ. Các năng

lượng thuộc về vũ trụ. Các loại năng lượng cũng đa dạng như sự đa dạng của các chúng sinh trong vũ trụ, nhiều như hạt cát trên biển. Một chúng sinh ánh sáng có thể có nhiều năng lượng khác nhau. Năng lượng được thể hiện như ánh sáng chỉ là một khía cạnh mà các chúng sinh bình thường có thể nhận thức được. Còn có chúng sinh âm thanh nữa. Có một loại chúng sinh tuyệt mà bạn đã biết. Tóm lại, ánh sáng chỉ đơn giản là một trong năm giác quan để cho phép con người nhận diện sự hiện hữu của một chúng sinh năng lượng.

D: Chúng ta có thể phát hiện ra họ bằng giác quan thứ sáu không?

P: Chắc chắn. Con người có sẵn rất nhiều khả năng mà họ không biết. Các chúng sinh ánh sáng chỉ đơn giản hiển hiện bản thân họ qua một cách phổ biến, thuận tiện và quen thuộc nhất với loài người. Nhân loại cuối cùng sẽ đạt tới giai đoạn này, nhưng không phải là ngay lập tức. Cần phải bước lên từng bậc thang và từ từ thích nghi với trạng thái mới thì sau đó mới có thể cởi bỏ những thói quen cũ và hòa nhập vào chúng sinh ánh sáng.

D: Nếu bạn đã rất hạnh phúc ở đó, tại sao bạn phải rời khỏi hành tinh?

P: Tôi không cần phải rời hành tinh, tôi chỉ vì mong muốn hỗ trợ. Đó đơn giản chỉ là một sự lựa chọn, là tự nguyện. Đây là một nhiệm vụ mà nhiều người đã và đang thực hiện. Mục đích là để: nâng cao tâm linh và sự giác ngộ của bản thân, và hỗ trợ Trái Đất bất cứ những gì cần thiết vào bất cứ lúc nào. Ví dụ, khi một đứa con rời khỏi nhà để đi học đại học, họ rất là buồn bởi vì 'nhà' có một sợi dây tình cảm gắn liền với họ, và sự ràng buộc rất mạnh mẽ. Nhưng rời nhà đi học cũng có lợi cho họ. Trường hợp của tôi cũng tương tự như vậy. Đây là một kinh nghiệm học tập của tôi.

D: Các linh hồn từ hành tinh của bạn đã được yêu cầu đầu thai đến Trái đất để giúp hành tinh này sao?

P: Nói "yêu cầu" là không chính xác. Đó hoàn toàn là tự nguyện. Không có một người nào từ các ngôi sao đến Trái Đất một cách bị bắt buộc. Đó hoàn toàn là tự nguyện. Cơ hội được đưa ra, và nhiều người đã tình nguyện đi. Thật ra có nhiều linh hồn tình nguyện hơn nhưng đã không được lựa chọn vì nhiều lý do. Một số lý do là vì hoàn cảnh của họ lúc bấy giờ. Họ đã không hoàn thành công việc của mình tại hành tinh của họ vào thời điểm đó, hoặc chỉ đơn giản là không có đủ thân thể vật chất cho số lượng lớn tình nguyện viên. (người dịch: mình nghĩ là phải có đủ số lượng cha mẹ trên Trái Đất mang thai và họ phải chọn cha mẹ thích hợp với họ chứ không phải đầu thai đại xuống khắp nơi).

D: Nếu có một số lượng lớn người của ngôi sao đầu thai vào Trái Đất, vậy những linh hồn thuộc về Trái Đất phải đi đâu?

P: Có sự đồng ý của các linh hồn thuộc về Trái Đất và có sự an bài cho họ ở thế giới bên kia. Thời gian này là để cho những người của ngôi sao đầu thai vào thân thể vật chất, và nâng cao ý thức nhân loại trên bình diện vật chất. Trong khi đó những linh hồn thuộc về Trái Đất học hỏi để nâng cao trình độ tâm linh của họ ở thế giới bên kia. Vì vậy, có thể nói rằng những người bản xứ hay "đội nhà" đang nghĩ ngơi, trong khi các vị khách tham gia vào cuộc chơi.

D: Những linh hồn bản xứ không đi đâu xa sao, họ chỉ là tạm nghỉ ngơi?

P: Đúng vậy, có thể nói là đang ở trong linh hồn của Trái Đất.

D: Vậy, những linh hồn từ hành tinh khác không phải là đi trở lại đẳng cấp vật chất sao?

P: Nó có khác. Đây là một thể nghiệm mới và rất đáng giá. Trường hợp này không phải là đi thực lùi. Nó đơn giản chỉ là một sự điều chỉnh với môi trường mới.

D: Tôi nghĩ nó giống như là đi ngược trở lại sự tiến hóa và đầu thai vào một cơ thể vật chất vô cùng hạn chế.

P: Nếu không thể học hỏi được gì ở nơi đây, chúng tôi sẽ không đến Trái Đất. Vì vậy, về phương diện thể xác, sự hạn chế và cảm giác khó chịu hay bất kỳ khó khăn gì chúng tôi gặp phải đều là một phần của sự học hỏi và phát triển. Để tôi lấy một ví dụ, giả sử vào một ngày hè oi bức bạn

đang lái xe trên đường với máy lạnh trong xe rất thoải mái. Bạn đột nhiên thấy một người lạ đang đậu xe dọc đường với lốp xe của anh ta bị bể. Bạn dừng lại và bước ra khỏi môi trường thoải mái, cuộn ống tay áo lên giúp người lạ này thay bánh xe bởi vì anh ta không biết thay bánh xe. Môi trường của Trái Đất tuy rằng thô sơ hơn so với môi trường của hành tinh của tôi, nhưng mục đích tôi đến Trái Đất mới là quan trọng. Giúp cho những nhân loại trên Trái Đất tiến bộ không chỉ tốt cho nhân loại mà còn tốt cho bản thân tôi. Và như vậy tất cả chúng ta đều tiến bộ. Trái Đất được ví như là chiếc bánh xe bị xẹp lốp, và người của thiên hà đang nỗ lực thay lốp xe bị xẹp. Trong tương lai gần, Trái đất sẽ được tiến bộ hơn, và những người của thiên hà cũng sẽ được tiến bộ thêm một bước.

D: Bạn nói rằng người của thiên hà đang nỗ lực để giúp trái đất vào thời điểm này. Điều đó có nghĩa là có nhiều hành tinh khác và các chúng sinh khác cũng tham gia vào việc này?

P: Chính xác. Hành tinh của tôi không phải là hành tinh duy nhất tham gia giúp đỡ Trái Đất. Cả một thiên hà đang nỗ lực tham gia. Các hành tinh láng giềng của Trái Đất đang gấp rút hỗ trợ. Trái đất thực sự có rất nhiều bạn bè. Tất cả các chúng sinh láng giềng đều biết được những gì đang xảy ra trên Trái đất hiện tại. Có một loại thông tin liên lạc giữa các hành tinh về những gì đang xảy ra trên các hành tinh đó, ngay cả trong góc ngách của các thiên hà. Và thông tin về Trái Đất đã được truyền tải khắp nơi bằng cách đó. Và nhiều người đã tình nguyện đến đây.

D: Bạn có thể giải thích thêm ý nghĩa của thông tin liên lạc mà bạn nói hay không?

P: Tương tự như đài phát sóng, nói nôm na như thế. Bạn có thể điều chỉnh cảm nhận của bạn thích hợp với tần số làn sóng phát ra từ một hành tinh khác và nghe tin tức về những gì đang diễn ra trên hành tinh đó.

D: Những thông tin được bắt sóng bằng cách sử dụng một loại máy gì đó sao? Chẳng hạn như một đài phát thanh?

P: Có thể dùng máy móc để bắt sóng các thông tin. Tuy nhiên, trên các hành tinh có tâm thức cao, người ta chỉ cần đặt tâm thức của mình vào tần số đó và nhận được thông tin.

D: Trái đất không phải nằm trong hệ thống liên lạc này đúng không?

P: Có chứ. Tuy nhiên, hiện tại trên Trái đất không có loại máy có thể liên lạc với bên ngoài. Có nhiều người trên Trái Đất có khả năng liên lạc với vũ trụ, nhưng hiện tại chưa phải là lúc các thông tin được truyền đạt đến Trái Đất.

D: Đây có phải là cùng một loại máy mà bạn đã nói trước đó không, bằng cách sử dụng tia gamma thay vì sóng vô tuyến?

P: Vâng, các tia gamma hoặc tia vũ trụ là phương tiện của truyền thông.

D: Vâng, trước đó bạn có nói với tôi rằng các nhà khoa học của chúng tôi đang tìm cách lấy thông tin liên lạc từ vũ trụ, nhưng đi sai hướng.

P: Hướng đi thì đúng, nhưng họ tìm kiếm trên một cấp độ sai. Nhưng hành tinh của bạn hiện đang có một tượng đài giống với thiết kế của 3 tòa tháp của chúng tôi, đó là Đài tưởng niệm Washington (Washington Monument). Đài tưởng niệm Washington hoạt động như là một vật truyền tin. Mục đích của đài tưởng niệm ở Washington DC không khác gì các ngọn tháp trên hành tinh của tôi. Nó truyền đạt những hình ảnh ở Washington D.C (D: quá ngạc nhiên!). Phương pháp truyền tin là như thế này: Đài tưởng niệm truyền đạt những hình ảnh ở dạng ý thức hay hạ ý thức và giao tiếp với năng lượng của những chúng sinh ngoài không gian. Tượng đài chuyển những nguồn năng lượng ra bên ngoài từ đỉnh của nó và những chúng sinh ở hành tinh khác điều chỉnh năng lượng của họ theo tần rung động của năng lượng được phát ra, và như vậy họ sẽ nhận thức được hoàn cảnh của đất nước này. Washington DC vốn là thủ đô của đất nước, thu nhận tất cả tình hình trong nước, giống như não của con người thu nhận thông tin từ các bộ phận khác của cơ thể. Do đó,

Washington DC là bộ não của cả nước và liên tục đánh giá tình trạng của cả đất nước. Nhưng đánh giá này sau đó được gửi đến những nơi xa xôi ngoài không gian.

D: Ai sẽ thu nhận những tần số rung động hay các tin tức này?

P: Những người anh em của bạn trong vũ trụ đọc những tin nhắn này. Đài tưởng niệm như thế này là một dụng cụ truyền tin rất phổ biến trong vũ trụ. Các kim tự tháp cũng là một công cụ truyền tin nhưng chúng có tính chất khác.

D: Liệu có phải cả hai, đài tưởng niệm và các kim tự tháp, đều được xây bằng đá?

P: Chính xác. Những viên đá này có đầy đủ các tính chất có thể truyền đạt năng lượng. Nguồn gốc của những viên đá là từ hành tinh Trái Đất. Nếu chúng không phải là những viên đá của Trái Đất thì chúng sẽ không đủ tiêu chuẩn để truyền đạt năng lượng.

Thật là thú vị khi biết Đài tưởng niệm Washington thực ra là một kim tự tháp nhỏ.

D: Hình dạng của nó, bốn cạnh và đỉnh của nó có ý nghĩa gì sao?

P: Đúng vậy. Nó có một hiệu quả là tập trung năng lượng, và để đạt được điều này các bề mặt của nó phải tỷ lệ với nhau. Nó giống như là một lăng kính phản chiếu, sẽ trực tiếp phản xạ ra các năng lượng mà nó nhận được từ nơi khác.

D: Các nhà xây dựng đài tưởng niệm Washington có biết điều này khi họ xây dựng nó hay không?

P: Họ không ý thức được điều này, nó được truyền đạt vào trong tâm trí của họ qua năng lượng.

D: Ý của bạn là chương trình xây dựng Đài tưởng niệm Washington được đưa đến những người xây dựng nó qua hạ ý thức? Ông ta không biết ông ta đã thực sự xây dựng cái gì? (Xem hình kiến trúc sư Robert Mills, người thiết kế ra đài tưởng niệm Washington.)

P: Đúng vậy, vì trong nhận thức của người thiết kế, đó là một tác phẩm nghệ thuật. Trong tâm trí của người thiết kế, ông ta nhìn thấy hình dạng của những gì ông muốn xây dựng và sau đó cố gắng để xây dựng nó để phản ánh hình ảnh mà ông đã có trong tâm trí của mình. Và bạn có thể đoán được hình ảnh đến từ đâu. (D: Ah-ha!) Đây là cách mà các thông điệp được truyền qua con người. Những hình ảnh được in vào trong tâm trí của một người và sau đó người này nhìn thấy nó và cảm nhận nó như là ý tưởng hoặc sự tưởng tượng của riêng mình. Thông thường các ý tưởng chỉ là từ trí tưởng tượng, nhưng ở những trường hợp đặc biệt, ý tưởng đã được quyết định từ bên trên và được mệnh lệnh, và sau đó ý tưởng được gieo vào tâm trí của loài người để đạt được kết quả như mong muốn.

D: Vậy là nó cố tình được xây dựng, và không có cái gì có thể cản trở việc đó. Ý của bạn là vậy đúng không?

P: Điều này không đúng, bạn có lẽ cũng biết, trải qua quá trình lịch sử của Trái Đất, có nhiều thứ đáng lẽ đã xảy ra nhưng bị cản trở và làm chậm sự tiến bộ. Trái Đất có ý chí tự do. Tuy nhiên, trong trường hợp của đài tưởng niệm vào lúc đó thì không có gì ngăn cản công trình này và vì vậy nó đã được hoàn thành.

Đây là một ý tưởng rất hay nhưng nó làm cho tôi khó chịu bởi vì cảm giác chúng tôi bị theo dõi, có người nghe trộm về chúng tôi. Tôi cũng thắc mắc là tháp Eiffel có phải cũng là một dụng cụ truyền tin?

P: Nó là một máy truyền tin nhưng có một giới hạn nhất định, không hoàn toàn giống như đài tưởng niệm Washington. Nó không thể truyền tin tức qua khoảng cách xa.

D: Vậy còn Nga và các nước khác thì sao? Họ có các đài truyền tin tương tự không?

P: Không có nơi nào trên thế giới có dụng cụ truyền tin như thế. Đài tưởng niệm Washington là một dụng cụ truyền tin cho cả thế giới bởi vì Hoa Kỳ biết được các thông tin của tất cả các nước khác. Bạn nghĩ đúng không?

D: Vâng, họ nghĩ rằng họ biết tất cả. Họ hy vọng họ biết tất cả các thông tin trên toàn thế giới.

P: Tôi không nói về những thông tin mà Hoa Kỳ thu thập được qua tình báo mà là những vấn đề liên quan đến điều kiện thời tiết, điều kiện nhân văn như đói khát, đau khổ, tình yêu thương, sự cảm thông và lòng nhân ái. Là tất cả hình ảnh về hoàn cảnh của thế giới. Và những người anh em ngoài vũ trụ có thể xem các sự kiện diễn ra trên hành tinh của bạn. Trong vụ ám sát Tổng thống Kennedy, tin hiệu đã được phát ra ngoài và tin tức đã nhận được từ các hành tinh xa xôi. Đây chỉ là một ví dụ. Điều này rất quan trọng đối với toàn thể vũ trụ của chúng ta, không liên quan đến lý do cá nhân. Nó cho thấy rõ ràng tình trạng của các bạn trên hành tinh này. Vì vậy, chúng tôi đã có sự đồng cảm và trái tim nặng nề cho các bạn.

D: Nói chung, đài tưởng niệm này giống như một hệ thống giám sát để họ có thể theo dõi những gì xảy ra trên trái đất?

P: Đúng vậy.

Tôi đã làm một nghiên cứu về vụ nổ nguyên tử tại Hiroshima cho quyển sách tôi đang viết “Linh hồn nhớ về Hiroshima”. Tôi thắc mắc có phải vào lúc đó có một thông điệp cũng đã truyền ra ngoài vũ trụ sự kiện khủng khiếp này, họ đã có thể nhìn thấy được nó đã xảy ra như thế nào?

P: Không phải chỉ là nhìn xem mà là đã cảm nhận được vụ nổ nguyên tử đã phá vỡ các kênh năng lượng của vũ trụ. Hãy tưởng tượng nếu bạn có một dòng nước đang chảy, đột nhiên một tảng đá lớn được ném vào dòng nước đó và gây ra sự thay đổi của dòng chảy. Tảng đá ngắt đi dòng chảy và vì vậy dòng chảy bị tắt nghẽn và tạm thời bị chuyển hướng. Đây là một ví dụ tương tự để diễn tả ảnh hưởng của vụ nổ nguyên tử, nhưng ảnh hưởng này còn sâu và vượt xa hơn thể vật chất, bởi vì toàn bộ vũ trụ đều có thể nhận thức được sự kiện này. Như trường hợp dòng năng lượng của ánh sáng mặt trời vốn đang có sự cân bằng và hài hòa, vụ nổ hạt nhân đã làm xáo trộn sự hài hòa của nó và âm thanh vang dội xuyên suốt năng lượng vũ trụ. Nó được cảm nhận bởi tất cả những chúng sinh trong vũ trụ nhỏ này, và mức độ ảnh hưởng đến các vũ trụ xa hơn sẽ giảm dần, hiệu ứng mất dần theo khoảng cách. Những đài thông tin này đều là dụng cụ giao tiếp phổ biến thông suốt tất cả các vũ trụ. Không phải chỉ giới hạn giữa các hành tinh, giữa các thiên hà mà còn là giữa các vũ trụ. Có nhiều đẳng cấp thông tin liên lạc và những đài thông tin này có khả năng tiếp nhận thông tin từ tất cả cấp bậc. (người dịch: mình có đọc bài tâm linh nói là bom nguyên tử không chỉ nổ tung thân thể con người mà còn làm biến dạng DNA (cấu trúc năng lượng) của họ. Vì vậy bề trên rất lo lắng loài người chúng ta tiếp tục dùng bom nguyên tử phá hủy luôn cả vũ trụ. Đó là lý do thiên đàng mới phải can thiệp vào Trái Đất.)

D: Bạn nói "thông tin liên lạc giữa các vũ trụ"? Đây là một ý tưởng mới đối với tôi. Tôi luôn nghĩ chúng ta chỉ có một vũ trụ duy nhất. Bạn có thể giải thích thêm không?

P: Có rất nhiều vũ trụ, vô số, vô số vũ trụ. Vũ trụ của chúng ta chỉ là một trong nhiều vũ trụ. Có rất nhiều, rất nhiều vũ trụ khác nhau. Chúng ở trong không gian vật chất. Khái niệm này đòi hỏi một trí tưởng tượng rất rộng để hình dung các khoảng cách liên quan của vũ trụ. Mỗi vũ trụ có nhiều tầng lớp "chính phủ" trông coi từng vũ trụ và có "chính phủ" trông coi một nhóm vũ trụ.

D: "Chính phủ" đây có phải tương đương với Thượng Đế (God) mà mọi người thường gọi không?

P: Thượng Đế, hay các khái niệm về Thượng Đế, là sự tổng hợp của tất cả mọi thứ. Chúng ta là Thượng Đế. Chúng ta là các phần tử của Thượng Đế. Chúng ta thuộc về Thượng Đế. Thượng Đế không phải là một, nhưng Thượng Đế là tất cả.

D: Có nhiều vũ trụ như thế, vậy mỗi vũ trụ có Thượng Đế riêng của họ hay sao?

P: Tất cả các vũ trụ gộp lại sẽ làm thành Thượng Đế. Mỗi vũ trụ có chúng sinh đã nhận thức được Thượng Đế trông coi, mặc dù sự nhận thức ở mỗi vũ trụ có khác nhau. Khái niệm về Thượng Đế giữa các vũ trụ cũng khác nhau. Sự thật về Thượng Đế là bất biến trong tất cả các sáng tạo. Mỗi linh hồn chúng ta là một phần của Thượng Đế. Nhưng tất cả chúng ta gộp lại sẽ là một tổng thể của Thượng Đế.

D: Đây có phải là lực lượng tạo ra tất cả mọi thứ?

P: Chính xác. Tất cả chỉ là sự hiển hiện của Thượng Đế.

D: Bạn có biết bất cứ điều gì về sự tạo thành các khu vực chúng ta đang sống không?

P: Vũ trụ chúng ta đang sống bây giờ còn rất trẻ. Nó trở nên bạo lực hơn nhiều so với tình trạng bình thường. Bạo lực hoàn toàn thiên về vật chất, xảy ra tự nhiên trong quá trình tiến hóa ở một đẳng cấp nhất định. Có nhiều cách vũ trụ được hình thành, và vũ trụ của Trái Đất được tạo nên bằng cách riêng của nó.

D: Có một lý thuyết mà người ta gọi là lý thuyết "big-bang/ nổ lớn". Lý thuyết tuyên bố rằng vũ trụ của chúng ta được tạo ra trong thời điểm xảy ra một vụ nổ lớn. Điều này có đúng với sự thật hay không?

P: Hầu như là đúng. Nhưng vũ trụ đã tồn tại trước vụ nổ. Vụ nổ chỉ là một phần của toàn bộ quá trình của tạo hóa. Vụ nổ lớn này chỉ là một khía cạnh của sự tiến hóa liên tục của vũ trụ. Lý thuyết về vũ trụ dao động được dạy trên Trái Đất là lý thuyết chính xác nhất nói về sự hình thành của vũ trụ.

D: Phương pháp mà một vũ trụ được tạo ra là gì?

P: Phương pháp tạo ra một vũ trụ sẽ tùy thuộc mục đích cụ thể của vũ trụ đó. Các kiến thức về "làm thế nào" và "tại sao" và "khi nào" vượt xa trình độ hiểu biết của nhân loại trên Trái Đất và khó có thể mang ra thảo luận. Nhưng có một cấp bậc nhận thức có thể hiểu được những điều này một cách khá dễ dàng.

D: Còn linh hồn của mỗi người chúng ta? Bạn có biết linh hồn của chúng ta được tạo ra như thế nào không?

P: Bạn có thể nói rõ bạn muốn hỏi về khía cạnh nào không?

D: Theo tôi thì mỗi linh hồn là một cá nhân riêng biệt. Và bạn nói chúng ta là một phần của Thượng Đế, vậy bạn có bất kỳ thông tin gì về sự tạo thành của linh hồn chúng ta hay không?

P: Chúng ta là những phần nhỏ của Thượng Đế và Ngài đã ban cho mỗi chúng ta những cá tính riêng biệt.

D: Tại sao chúng ta được chia ra từng phần nhỏ từ Thượng Đế?

P: Đây chỉ là một phần của toàn thể kế hoạch. Phần lớn kế hoạch thì chỉ có Thượng Đế mới biết một cách toàn vẹn mà thôi. Nhiều người biết được các chi tiết nhỏ trong kế hoạch nhưng Thượng Đế thì biết trọn vẹn kế hoạch đó. Tổng thể tất cả các tri thức là Thượng Đế. Nếu chúng ta mở được cánh cửa của tri thức hoàn thiện này thì ta sẽ tiếp cận được nguồn tri thức không giới hạn. Các bạn đang ở trong căn phòng này nếu muốn mở ra cánh cửa tri thức này thì cũng sẽ nhận được nguồn tri thức giống như thế bất cứ lúc nào.

D: Sự tiếp cận với nguồn tri thức có giống như là một sự kết nối qua hạ ý thức của chúng ta hay không?

P: Chính xác hơn là thông qua tâm trí con người. Tri thức tồn tại ở khắp mọi nơi cùng một lúc. Các năng lượng hoặc thông tin ở khắp vũ trụ và mọi người có thể dễ dàng nhận được chúng bất cứ lúc nào và ở bất kỳ nơi đâu. Nó luôn luôn có sẵn cho tất cả các sáng tạo của Thượng Đế để họ có thể tiếp cận nó một cách dễ dàng.

D: Hành tinh của bạn và các hành tinh khác có trải qua quá trình tiến hóa từng bước giống như hành tinh Trái Đất hay không?

P: Không, không giống như Trái Đất. Không có nhiều ... cộ sát giống như trên Trái Đất. Họ tiến hóa một cách dễ dàng hơn. Không dễ dàng, nhưng dễ dàng hơn.

D: Có vẻ như hành tinh của bạn không có nhiều thử thách. Nó dường như là một thế giới hoàn mỹ.

P: Không phải tất cả đều hoàn mỹ. Những thử thách có thể không giống nhau, nhưng họ cũng phải trải qua thử thách. Chỉ là không giống như trên Trái Đất. Toàn bộ ý tưởng đằng sau sự tiến hóa là vượt qua thử thách để đạt được sự hoàn hảo. Và một khi họ đã đạt đến sự hoàn hảo rồi thì không còn cần tiến hóa nữa. Vì vậy, có những thế giới hoàn hảo tồn tại cho những linh hồn không cần phải tiến hóa nữa.

D: Có phải đó là lý do tại sao bạn tình nguyện đến thế gian này? Bởi vì hành tinh của bạn không có những thử thách tương tự như trên Trái Đất?

P: Vâng. Đây là điều mà tôi không muốn trải nghiệm, nhưng hữu ích cho tôi.

D: Khi bạn đang trên hành tinh nhà của bạn, bạn là năng lượng tinh khiết. Có lẽ điều này giải thích tại sao bạn dễ dàng tiếp cận với các thông tin này hơn những người cơ thể có nhiều nghiệp quả.

P: Đúng vậy. Đầu thai đến Trái Đất sẽ làm cho ý thức của một linh hồn bị đóng kín. Điều này có thể được khắc phục bằng cách thực hành, tập luyện và dựa vào đức tin. Có hội đồng vũ trụ sẵn sàng giải đáp thắc mắc và cung cấp cho chúng ta nhiều kiến thức. Có rất nhiều linh hồn trên các hành tinh khác muốn trải nghiệm sự sống trên Trái đất nhưng họ không thể thực hiện được do có những cam kết khác ở hành tinh của họ. Vì vậy, vô số những linh hồn trên các hành tinh khác đã và đang gián tiếp trải nghiệm cuộc sống thế gian này từ một khoảng cách xa xôi. Những kinh nghiệm sống được thu thập và chia sẻ cho những linh hồn từ khoảng cách xa này. Chúng tôi giống như đang tham gia vào một bộ phim vậy.

D: Ý của bạn là họ đang theo dõi chúng tôi?

P: Hơn cả theo dõi, là thể nghiệm. Sự trải nghiệm đời sống trên Trái Đất không chỉ tốt cho bản thân họ mà còn vì lợi ích của vũ trụ.

D: Tại sao họ lại lo lắng đến chúng tôi?

P: Dùng từ “lo lắng” thật ra không chính xác, đúng hơn là quan tâm. Nhiều linh hồn không thể có mặt Trên Trái Đất, vì vậy đây là cơ hội để họ quan sát và thể nghiệm cuộc sống trên Trái Đất. Đây là một sự kiện rất lớn đang xảy ra trên Trái đất và trong vũ trụ nhỏ này, là một đề án to lớn trong kế hoạch của Thượng Đế. Đây chỉ là một khía cạnh của toàn bộ chương trình, nhưng cũng không vì vậy mà ta nên đánh giá thấp nó. Rất nhiều hành tinh khác đang quan sát với sự quan tâm rất lớn những gì đang xảy ra ở đây.

D: Có phải đó là lý do tại sao họ liên tục gửi những linh hồn từ nơi khác đến đây để hỗ trợ?

P: Vâng, họ hoàn toàn tình nguyện đến để giúp một hành tinh láng giềng đang bị khốn đốn.

D: Những linh hồn này có thể giúp chúng tôi được gì? Bạn có thể giải thích cụ thể hơn không?

P: Nỗ lực này rất tinh tế, không dễ dàng nhận ra. Chúng tôi sẽ không đến đây và nói với các bạn rằng "Đây là cách để giải quyết vấn đề này nọ!" bởi vì làm như thế sẽ không giúp đỡ được bất cứ ai. Mọi người sẽ cảm thấy lo sợ và như vậy mục đích giúp đỡ sẽ bị thất bại. Chúng tôi đầu thai vào thế giới này để làm việc và làm những tấm gương ở giữa dân chúng. Cách này rất tinh tế nhưng vô cùng hiệu quả và toàn vẹn. Cũng có những chúng sinh của ngôi sao không muốn giúp đỡ, nhưng đó là sự lựa chọn của họ.

D: Bạn nói rằng họ biết những gì đang xảy ra trên trái đất. Vậy họ biết điều gì? Điều gì đang xảy ra làm họ rất quan tâm đến chúng tôi? Bạn có thể nói thêm về nó hay không?

P: Nhân loại đang ở một ngã ba đường, hay nói cách khác là họ đang đứng trước 2 ngã rẽ, một là sự hủy diệt và hai là sự tiến hóa. Vào lúc này, nếu không có sự giúp đỡ, nhân loại có thể rất dễ dàng đi đến con đường tự hủy diệt. Vì lý do đó mà có sự ào ạt đầu thai vào thế giới này hòng cứu giúp nền văn minh hiện tại. Nếu người hàng xóm của bạn đang chuẩn bị tự tử, bạn có vội vàng nhào đến giúp người đó không? Bạn sẽ dùng hết khả năng để ngăn cản người hàng xóm đứng không? Bởi vì bạn biết được đó không phải là điều nên làm. Ngay trước khi các chúng sinh từ những hành tinh khác đến Trái đất thì Trái Đất đang ở trong tình trạng đi đến con đường tự tử. Hiện tại thì Trái Đất đang ở trạng thái ổn định.

D: Bạn có nghĩ rằng họ có sức mạnh để làm bất cứ điều gì để giúp Trái Đất hay không? Chúng sanh đều vô cùng bướng bỉnh.

P: Chúng tôi cũng vậy! (Đám đông bật cười)

D: Nhưng nếu Trái đất ngu ngốc đến nỗi tự hủy diệt mình thì có ảnh hưởng gì đến những chúng sinh khác hay không?

P: Những chúng sinh khác sẽ vẫn tiếp tục phát triển. Về mặt này thì sẽ không có ảnh hưởng. Tuy nhiên, họ sẽ không thể nào đứng nhìn nếu họ biết được họ có thể làm gì đó để cứu giúp. Lương tâm của họ sẽ ra lệnh cho họ phải cố gắng giúp đỡ cho dù nó có thành công hay không.

D: Trước kia có điều gì tương tự như thế xảy ra hay không? Tôi đang nghĩ đến sự hủy diệt của Atlantis trong thời cổ đại.

P: Có một sự khác biệt trong đó. Vào thời đại Atlantean, không có mối đe dọa của sự hủy diệt. Chỉ có... sự "khó chịu" xảy ra trên Trái đất, nhưng không trầm trọng như bây giờ. Nhưng hiện tại nhân loại đang ở trên bờ hủy diệt, là hủy diệt toàn thể nhân loại, hủy diệt hành tinh Trái Đất này, theo nghĩa đen là giết chết hành tinh này và tất cả sự sống trên đó. Đây không phải như trường hợp ở Atlantis. Nếu không có sự giúp đỡ, bạn có thể đoán được số phận của bạn sẽ dẫn bạn đi đến đâu? Nói cách khác, bạn có thể tưởng tượng được điều gì sẽ xảy ra nếu bạn không được giúp đỡ không?

D: Tôi thực sự không biết. (Cả nhóm đều trả lời giống nhau.) Bạn có thể nói cho chúng tôi biết thêm không?

P: Nền văn minh này đang đi trên con đường hủy diệt bởi chiến tranh hạt nhân. Toàn bộ sẽ bị xóa sạch bởi chiến tranh hạt nhân. Kỹ thuật công nghệ hạt nhân này đang lan rộng và còn đang tiếp tục lan rộng đến thậm chí những đất nước nhỏ kém phát triển. Không cần tưởng tượng nhiều cũng thấy được những gì sẽ xảy ra nếu một quốc gia, hoặc thậm chí một người trong một quốc gia bắt đầu gây chiến tranh. (Người dịch: mình đọc được một nguồn tin cho biết những chúng sinh trông coi hành tinh này đã nhiều lần vô hiệu hóa những quả bom nguyên tử sắp sửa phóng ra ngoài.)

Mặc dù toàn bộ viễn cảnh này vô cùng đáng sợ, tôi vẫn quyết định đưa ra giả thuyết: "Vậy, có

khác gì nếu cả thế giới này bị phá hủy? Chẳng phải là chúng tôi sẽ trở lại dạng linh hồn một lần nữa thôi sao?"

P: Lúc này không phải là thời điểm Trái Đất bị phá hủy. Sẽ có lúc nó sẽ bị phá hủy nhưng không phải là bây giờ. Còn có nhiều bài học, nhiều điều tốt, nhiều lợi ích từ hành tinh này trước khi thời điểm đó sẽ đến.

D: Trái Đất sẽ đến lúc bị phá hủy hay sao?

P: Chắc chắn. Nhưng nó sẽ xảy ra bởi tác động tự nhiên. Hành tinh này không phải được an bài phá hủy bởi cư dân của nó.

D: Ý của bạn là khi hành tinh này đến hồi kết thúc, nhân loại sẽ bước một bước tiến chứ không phải là sự là hủy diệt hàng loạt?

P: Chính xác. Khi thời gian đến tất cả mọi người sẽ sẵn sàng. Không có gì phải lo lắng về điều đó, nó sẽ xảy ra ở thời điểm hàng ngàn và hàng ngàn năm trong tương lai. Hành tinh này là một bàn đạp cho tất cả nhân loại đang ở đây nhảy bậc lên các khu vực khác trong vũ trụ. Khi nào hành tinh này không còn hữu dụng nữa, nó sẽ bị phá hủy bởi một vụ nổ tự nhiên.

D: Nó sẽ nguy hiểm cho nhân loại nếu nó không bị hủy diệt một cách tự nhiên?

P: Chính xác.

D: Sự khác nhau giữa bùng nổ tự nhiên và bởi vũ khí nguyên tử là như thế nào? Cả hai đều là một sự bùng nổ đúng không?

P: Cơ thể của chúng ta đều sẽ chết. Khi đến tuổi già, là lúc chúng ta sẽ chết. Một đứa trẻ 12 tuổi rõ ràng không phải là tuổi sẽ chết, trừ khi có sự thỏa thuận trước khi đầu thai. Theo quy luật, 12 tuổi không phải là tuổi chết. Trái đất hiện tại tương đương với con người 12 tuổi vậy. Nó chưa đến thời điểm đó! Không phải là nó sẽ bị phá hủy như thế nào mà là thời điểm nó bị phá hủy. Trái đất chưa trưởng thành. Nền văn minh trên Trái đất đang ở tuổi vị thành niên. Còn có nhiều điều sẽ đến trong các thế hệ tương lai. Khi đến hồi kết thúc, nó sẽ được chuẩn bị kỹ càng.

D: Nếu như Trái Đất bị kết thúc sớm hơn, nó sẽ ảnh hưởng đến các thiên hà và các hệ hành tinh khác như thế nào?

P: Sẽ có sự cản trở trình tự và kế hoạch của vũ trụ bởi chiến tranh hạt nhân. Điều này sẽ gây nhiễu loạn toàn bộ các hệ thống trong toàn thể vũ trụ. Kế hoạch sẽ phải được thay đổi. Mục tiêu cuối cùng vẫn sẽ được đạt thành trên mức độ vũ trụ, nhưng mục tiêu của mỗi cá nhân sẽ phải được thay đổi.

D: Có nhiều hành tinh gửi các chúng sinh đến Trái Đất hay không?

P: Có, có rất nhiều.

D: Chúng tôi có bị bất kỳ ảnh hưởng xấu nào từ các chúng sinh của hành khác hay không?

P: Không thể nói là có ảnh hưởng xấu. Bọn họ đến Trái Đất không phải vì mục đích để làm hại nhân loại. Có nhiều chúng sinh tạo ảnh hưởng tốt cho mọi người, họ đến đây vì mục đích nâng cao tâm thức của nhân loại.

D: Vậy cái gì đã ảnh hưởng làm cho chúng tôi tăng tốc trên con đường hủy diệt thế giới? Nó đến từ đâu?

P: Đó là từ năng lượng, năng lượng phát ra từ ý nghĩ của loài người trên hành tinh này.

D: Nói như vậy thì sự tà ác đến từ bản thân chúng tôi sao?

P: Dùng từ "Tà ác" thì không chính xác. Nó đúng hơn là ... sai lầm. Những nguồn năng lượng đang sống trên Trái Đất không phát triển. Tất cả chúng ta đều là năng lượng. Bạn là năng lượng, linh hồn của bạn là năng lượng. Chúng ta có thể gọi những năng lượng này là "linh hồn".

D: Vậy những suy nghĩ tiêu cực đến từ đâu?

P: Ý nghĩ của chúng ta là năng lượng. Linh hồn của bạn thao tác năng lượng. Ý nghĩ là do năng lượng được thao tác ra. Những tư tưởng này phát ra bởi vì những kinh nghiệm trong quá khứ, vì môi trường sống của một người và ý chí của người đó. Ý nghĩ không có điều kiện, ý nghĩ là sản phẩm của sự mong muốn.

D: Vậy có phải ý nghĩ thuộc về vật chất?

P: Chính xác. Ý nghĩ là năng lượng. Ý nghĩ là sự hiển hiện của năng lượng.

D: Ý của bạn là khi con người suy nghĩ về những điều xấu xa thì họ thực sự tạo ra những điều xấu này?

P: Đúng vậy. Suy nghĩ về địa ngục trên Trái đất sẽ mang lại địa ngục, và chắc chắn địa ngục sẽ được tạo thành.

D: Vậy thì suy nghĩ về những điều tàn ác (giống như nguyên tử hạt nhân, v.v) và sự sợ hãi về những vũ khí này, con người sẽ tạo ra một năng lượng đủ mạnh làm cho những điều này xảy ra thật sự?

P: Chúng ta có thể nói rằng việc chấp nhận khả năng một sự kiện có thể xảy ra sẽ mở cửa cho phép khả năng đó xảy ra thật sự. Ngược lại, nếu năng lượng tinh thần được hướng dẫn rằng một sự kiện sẽ không thể xảy ra thì sự kiện đó sẽ không xảy ra. Đây là lý do tại sao việc xóa đi các nguồn năng lượng cho là 'sự kiện xấu có thể xảy ra' là vô cùng quan trọng. Và đó là mục đích năng lượng tinh khiết không bị ô nhiễm bởi những suy nghĩ phủ định được mang đến Trái Đất; những năng lượng với những ý tưởng mới, hy vọng mới và hướng đi mới từ những chúng sinh của các ngôi sao.

D: Vâng. Những nguồn năng lượng mới đến từ thế giới khác sẽ không là những năng lượng dưới hình thức tư tưởng phá hoại đã ăn sâu vào nhân loại trong nhiều, nhiều kiếp.

P: Chính xác. Điều đó giống như là truyền máu mới, máu tốt. Họ đến là để xóa các nguồn năng lượng phủ định, thay vào đó năng lượng mới, cách nhìn các sự việc một cách mới mẻ. Họ sẽ chỉ dẫn những linh hồn trên Trái Đất biết cách xóa đi các nguồn năng lượng phủ định mà những linh hồn này chưa bao giờ được cho biết. Nếu không thì tất cả nhân loại sẽ tiếp tục phát ra những năng lượng tiêu cực, và kết quả cuối cùng sẽ là sự hủy diệt.

D: (Cuối cùng đã thông suốt) Ồ! Đó là lý do.

P: Học các bài học của bạn và áp dụng chúng trong cuộc sống hàng ngày. Sống như một tấm gương. Như vậy bạn sẽ trở thành đại sứ giống như những đại sứ đến từ các hành tinh khác.

D: Tôi nghĩ rằng một trong những vấn đề trên Trái Đất là mọi người ở nơi đây đã được dạy phải sợ người từ hành tinh khác. Họ có ý tưởng rằng bất cứ điều gì liên quan đến người ngoài hành tinh đều là xấu.

P: Điều này là do trí tưởng tượng, sự không chắc chắn và không quen thuộc. Con người luôn luôn sợ những gì họ không hiểu.

Tôi bỗng nhiên có một thắc mắc rằng không biết đời sống tiền kiếp (hoặc dấu ấn) của Phil có từng làm ra những hành động bạo lực hay gây hại cho ai không. Phil luôn là nạn nhân của bạo lực và luôn luôn phiền não. Có lẽ đây là lý do. Anh đã không được lập trình để hiểu kiểu tư duy bạo lực này. Điều này cũng đồng thời xảy ra cho các chúng sinh ngôi sao khác, những người đã được gửi đến hành tinh này để truyền "máu" mới. Thông tin trên có thể giải thích được nhiều điều, ví dụ như những người biểu tình phản chiến, những người có khuynh hướng chống hạt nhân, những người chống lại bạo lực, bản chất yêu chuộng hòa bình đã được lập trình vào họ trước khi họ bước vào thế giới này.

(Hết chương 11)

CHƯƠNG 12 : HẠT GIỐNG NHÂN LOẠI

Tôi không biết như thế nào mà tôi đã được dẫn dắt vào những câu chuyện thật tuyệt vời như đã nói trên. Những điều tuyệt vời này đã xảy ra một cách bất ngờ, và nó không khó khăn khơi dậy lòng tò mò của tôi và chúng tôi luôn nắm bắt cơ hội và triển khai thêm các thông tin đã được mở ra cho chúng tôi. Mỗi khi cánh cửa mở ra, trước mắt luôn luôn là con đường hướng dẫn chúng tôi đến với những điều lạ lùng và kỳ diệu. Và như vậy, một cơ hội khác lại đến và những người từ thế giới khác đã hướng dẫn chúng tôi phát hiện ra hạt giống của hành tinh Trái Đất của chúng ta. Tôi sẽ để cho các bạn đọc tự trải nghiệm cuộc phiêu lưu mà tôi đã trải nghiệm, từ một ý tưởng hoàn toàn xạ lạ, sau đó đi vào các cõi làm cho ta đắm mê. Mặc dù những khái niệm này rất lạ lùng, nhưng bên dưới bề mặt của nó là những lời thì thầm êm dịu nói lên những sự thật. Đây, rất có thể là một là câu chuyện có thật của sự khởi đầu của chúng ta trên Trái Đất. Tôi không tuyên bố là tôi biết chắc về nó, nhưng ít nhất bạn hãy đọc với một tâm trí cởi mở và cho phép bạn tiếp nhận sự thật mỏng manh nhưng thật hơn cả những gì chúng ta từng có thể tưởng tượng.

Sự việc xảy ra trong một phiên thôi miên khi Phil đang nói về các cấp bậc của 3 tòa tháp trên hành tinh nhà của anh, nơi mà anh có quyền truy cập tất cả các kiến thức về lịch sử của Trái Đất. Sự truy cập này được thực hiện bằng cách tác động qua hệ thống thông tin liên lạc mà Phil từng đề cập đến trước đây. Vì đây là hành tinh quê hương của Phil, năng lượng của anh rất tương hợp với năng lượng của nó và vì vậy Phil có khả năng tìm kiếm các hồ sơ một cách dễ dàng. Chúng tôi đã khám phá và cố gắng để tìm câu trả lời cho những bí ẩn của trái đất và Phil có đề cập đến chủng tộc từ Atlantis. Tôi đột nhiên nghĩ đến một câu hỏi thường xuyên lảng vảng trong tâm trí của tôi. Tôi thường hay thắc mắc rằng các chủng tộc khác nhau trên Trái Đất ban đầu đến từ đâu. Những chủng tộc mà chúng ta gọi là da đen, da vàng, da đỏ và da trắng, tất cả đều rất khác nhau. Nguồn gốc của họ là gì?

P: Các sắc tố da và đặc điểm thể chất mà bạn mô tả như là một chủng tộc đã xảy ra trong quá trình tiến hóa. Khi xưa, khi mà sự di chuyển có khó khăn thì một bộ tộc loài người sẽ định cư ở một khu vực nhất định từ thế hệ này đến thế hệ khác. Và như vậy bề ngoài thân thể của họ sẽ phản ánh môi trường mà họ đang sống trong đó. Điều này giải thích về các chủng tộc có màu da khác nhau. Có một vài chủng tộc được biết đến trên Trái đất có làn da màu xanh lá cây và những người có làn da màu xanh da trời, họ đã tuyệt chủng. Màu xanh lá cây là những cư dân sống trong các khu rừng và các khu vực màu xanh lá cây và vì vậy họ chọn làn da màu xanh lá cây.

Đây không phải câu trả lời tôi đã mong đợi.

D: Ý của bạn là họ giống như một tác kè hoa sẽ thích ứng với môi trường xung quanh của nó?

P: Không, màu xanh lá cây có từ khi sinh ra và vẫn như vậy. Da màu xanh da trời cũng là màu da từ khi sinh ra. Đây là một đột biến di truyền gen xảy ra. Có chủng tộc da màu tím nữa. Những màu sắc này thỉnh thoảng có thể được nhìn thấy trong mỗi người chúng ta ngày nay. Người ta thường cho là "màu xanh lá cây là ghen tị", hay có câu nói "xanh mặt", hoặc họ nói là "Tức giận đến tím mặt", những cái đó không phải là trùng hợp ngẫu nhiên mà là những màu sắc thực sự của da.

D: Nói vậy, tất cả chúng ta có thể bao gồm 4 loại màu da?

P: Chính xác.

D: Vậy các chủng tộc này có màu tóc khác nhau không?

P: Những người có da màu xanh lá cây có màu tóc nâu sẫm và hơi gợn sóng. Những người da màu xanh da trời có tóc nhạt hơn, gần như là màu vàng và tóc thẳng. Những người da tím có mái tóc đỏ và xoăn.

D: Vâng, đó là những màu da rất khác biệt với những gì chúng ta thấy ngày nay. Có khả năng nào những chủng tộc này sẽ trở lại Trái Đất hay không? Người ta thường gọi những trường hợp khác biệt này là "sự thoái bộ" của gen.

P: Có đôi khi ta có thể được nhìn thấy một dị tật bẩm sinh xuất hiện như một đốm màu tím trên da của một em bé. Điều này nhắc nhở chúng ta về thời gian xa xưa đó. Hãy tưởng tượng nếu đốm màu tím này xuất hiện trên toàn bộ cơ thể của một người, như vậy là bạn có một người thuộc chủng tộc da tím rồi.

D: Tưởng tượng như vậy thì dễ hiểu hơn nhiều. Chúng ta thường gọi nó là "vết bớt."

P: Vâng, đó là một nhắc nhở nhỏ cho chúng ta về một thời gian trước đó trong lịch sử Trái đất.

D: Vậy sau đó, những chủng tộc da màu xanh này đã biến mất thông qua sự lai giống hay sao?

P: Trải qua lịch sử của hành tinh này, những người này đã không thể sống sót ... chỉ có vậy. Họ không phải là loại người tích cực như những người khác. Họ có tính chất tao nhã hơn và nghiêng về tâm linh chứ không có thân thể kịch cộm hung hăng.

D: Đây là một trong những lý do họ ... bị tàn sát?

P: Không phải là tàn sát, từ này không chính xác.

D: Và các chủng tộc khác đã sống sót cho đến ngày hôm nay? chủng tộc da vàng và da đỏ, da đen và da trắng?

P: Và nâu.

D: Bạn có biết lục địa nào các chủng tộc đã định cư vào lúc mới bắt đầu không?

P: Hạt giống được gieo trong khu vực của sông Nile. Điều kiện môi trường ở nơi đó rất thích hợp. Đời sống đã được gieo vào thời điểm đó và được khuyến khích lớn lên. Những dạng sống ban đầu là: tế bào, các hình thức tế bào sống di động, và sau đó lớn lên và phát triển thành các hình thức phức tạp hơn.

D: Phát triển thành các động vật và các hình thức của con người?

P: Vâng, đúng vậy.

D: Chúng ta có thể nói đó là nơi sinh của loài người, nơi sinh của sự sống trên trái đất hay không?

P: Khu vực sông Nile chỉ là một trong vài khu vực được gieo hạt giống của sự sống, không thể được xem như là nguồn gốc của sự sống, bởi vì có một số nơi khác trên bề mặt của hành tinh cũng được gieo giống cùng một lúc.

D: Bạn có thể giải thích thêm một chút không? Khi bạn nói "hạt giống", nó nghe giống như một ai đó gieo hạt giống trong vườn.

P: Ý tưởng của bạn rất chính xác.

D: Tôi không hiểu. Các hạt giống sẽ phải đến từ một nơi nào đó?

P: Điều này là đúng. Sẽ không có sự sống nếu nó không được mang đến từ nơi khác. Sự sống phải có nguồn gốc từ đâu đó.

D: Vâng, các nhà khoa học và nhà thần học có rất nhiều lý thuyết về nguồn gốc của đời sống con người. Ý của bạn là vào lúc ban đầu không có bất cứ thứ gì trên Trái Đất? Không có cỏ, cây, không có gì cả, và tất cả bắt đầu bằng một hạt giống?

P: Đúng vậy. Điểm chính đó là Trái Đất có được một môi trường thuận lợi cho sự sống tồn tại và vì vậy Trái Đất nhận được đặc quyền có sự sống. Và để mang lại đời sống trên hành tinh này, có rất nhiều việc cần phải thực hiện. Quá trình của đời sống được ghi nhận kỹ càng và ghi chép lại trong hồ sơ lịch sử của vũ trụ. Không có gì là tình cờ ngẫu nhiên.

D: Cái gì gọi là "đặc quyền có sự sống" ?

P: Tức là Trái đất được công nhận là một hành tinh có thể hỗ trợ đời sống. Có sự khác biệt giữa một hành tinh không có sự sống nào cả và hành tinh có thể mang sự sống. Đó là một bước tiến trong quá trình tiến hóa của hành tinh.

D: Ai là người quyết định khi nào một hành tinh được mang sự sống?

P: Có những linh hồn ở cấp bậc tinh thần cao làm việc cùng những chúng sinh ở cấp bậc vật chất. Họ đánh giá sự tiến hóa của hành tinh này. Và sau khi nghiên cứu môi trường, hành tinh này được xác định rằng môi trường có thể thuận lợi để hỗ trợ sự sống. Và như vậy sự sống được trao cho hành tinh. Hãy lưu ý, tôi nói là "được trao" sự sống.

D: Các tế bào có nguồn gốc từ đâu? Tôi nghĩ họ phải có đến từ một nơi nào đó.

P: Họ đã được đưa đến từ các hành tinh đã ở trạng thái tiến hóa cao. Vào thời điểm Trái Đất được đặc quyền mang sự sống thì đã có nhiều hành tinh trong vũ trụ nhỏ này có đông dân cư. Và như vậy các tế bào đã được đưa từ một số các hành tinh đó.

D: Ý của bạn là họ đã được nuôi cấy tương tự như điều kiện trong phòng thí nghiệm?

P: Giống như một khu vườn. Một khu vườn mà trong đó hạt giống mới được trồng và được dịu dàng theo dõi, chăm sóc và hỗ trợ.

D: Họ được vận chuyển đến như thế nào?

P: Bằng phi thuyền vũ trụ.

D: Điều này có thể giải thích lý do tại sao tôi cứ nghi ngờ rằng những người từ không gian luôn trông chừng chúng tôi.

P: Đúng vậy. Bởi vì hành tinh này vẫn còn đang trong giai đoạn làm vườn và gieo hạt giống, và đang chuẩn bị sẵn sàng cho việc sinh sản ra trái.

D: Và chúng tôi sẽ sản xuất ra đúng loại trái cây mà người làm vườn mong muốn?

P: Điều đó được quyết định bởi khu vườn. Không ai có thể nói với khu vườn là phải sản xuất ra loại trái cây như thế nào. Khu vườn được trao cho cơ hội tự phát triển. Không có một điều lệ nói rằng 'vườn này phải sản xuất trái loại trái cây này hay nọ'. Bởi vì lịch sử của Trái đất nói rằng Trái Đất được quyền tự do phát triển. Vì vậy ý chí tự do phát sinh từ đây.

D: Sau khi chúng tôi vượt qua giai đoạn hạt giống, chúng tôi sẽ gieo giống trên những hành tinh khác?

P: Điều này đang được chuẩn bị. Có thể trong lúc chúng ta nói về vấn đề này thì công tác chuẩn bị đang được thực hiện. Khu vườn đã sẵn sàng sản xuất ra trái.

Tôi đang nghĩ đến việc thám hiểm không gian của người trên Trái Đất, và tôi tự hỏi có phải đây là ý Phil muốn nói đến hay không. Có phải chúng ta sẽ cố gắng tạo ra sự sống trên một hành tinh khác trong hệ mặt trời của chúng ta?

D: Ý của bạn là có những người trên Trái đất đang thử nghiệm điều này sao?

P: Nó đang xảy ra ở hai cấp bậc, vật chất và tinh thần. Tuy nhiên, phần lớn công việc này là thuộc về vô hình.

D: Có lẽ nhiều người sẽ có ý kiến mạnh mẽ về điều đó. Công việc này đang được thực hiện bởi NASA hay các nhà khoa học của hành tinh khác? (NASA= cơ quan hàng không vũ trụ quốc gia)

P: Chúng ta đang nói về hạt giống có tính chất tâm linh trong đó, hạt giống có mang theo ánh sáng và những kiến thức, không phải chỉ là những thân thể vật chất. Sự khai ngộ của mỗi cá nhân là một phần của toàn bộ quá trình này. (Ý của câu trả lời này là không phải NASA)

D: Nhưng bạn có nghĩ rằng có các nhà khoa học nào đó của Trái Đất đang nghĩ đến việc gieo giống ở các hành tinh khác không, ý tôi nói là về mặt vật chất?

P: Có những người chỉ có những ý tưởng giải trí về việc thuộc địa hóa các hành tinh khác. Và có những người thực sự đang có kế hoạch và kỹ thuật để thực hiện việc này.

D: Bạn có biết họ có một hành tinh nào đó trong đầu mà họ muốn thử hay không?

P: Theo trình độ kỹ thuật công nghệ của họ và các hành tinh đang có sẵn vào thời điểm này thì có hai hành tinh đang được xem xét, một là Mặt Trăng, và hai là Hỏa Tinh (Mars). Mặt trăng không phải là một hành tinh nhưng đang được xem xét cho dân chúng sống trên đó. Mars đang được xem xét kỹ càng như là một thuộc địa. Bởi vì sự giới hạn của kỹ thuật công nghệ của con người vào thời điểm này, 2 nơi này là sự lựa chọn duy nhất.

D: Nói đến việc gieo giống, tôi nghĩ rằng các nhà khoa học này sẽ gieo những hoa màu trên các thuộc địa để có thức ăn sinh sống. Đó có phải cũng là ý bạn không? Hay ý của bạn là họ gieo hạt giống của sự sống trên đó?

P: Đây chỉ là những bước đầu tiên mà một đứa trẻ sẽ làm trên con đường hướng tới tuổi trưởng thành: khám phá và thuộc địa hóa các hành tinh, và tương tự. Đây là những bước đi không có ý nghĩa gì cả, hay nói cách khác đây là những cố gắng đầu tiên nhưng không được công nhận là sự khởi đầu của sự phát triển, bởi họ ngay cả đi bộ cũng chưa có khả năng.

D: Nó sẽ xảy ra một ngày nào đó trong tương lai, và họ cũng sẽ gieo giống sự sống giống như nó đã xảy ra trên Trái Đất, đúng không?

P: Đúng vậy.

D: Còn hành tinh Venus thì sao? Tôi tin nó cũng có tình trạng giống như Hỏa Tinh.

P: Khi kỹ thuật công nghệ đạt đến mức độ thích hợp, những hành tinh này sẽ không còn được quan tâm đến nữa bởi vì nhân loại có thể đi đến các thiên hà khác, nơi có những hành tinh thích hợp hơn những hành tinh nằm trong hệ thống năng lượng mặt trời này.

D: Bạn nói Mặt Trăng không phải là một hành tinh, đó là sự thật. Bạn có biết gì về Mặt Trăng không?

P: Bạn muốn hỏi về điều gì?

D: Luôn luôn có những câu hỏi về nguồn gốc của nó.

P: Mặt trăng đã được tách rời từ Trái đất trong một vụ va chạm với một ngôi sao lang thang trong vũ trụ. Lúc đó Trái Đất đang trong giai đoạn hình thành sự tiến hóa của bản thân, và một phần của Trái Đất đã bị tách rời từ một khối lớn bởi lực hấp dẫn của một ngôi sao đi ngang qua nó.

D: Mặt trăng có từng có sự sống hay không?

P: Không, bởi vì nó chưa bao giờ có bầu khí quyển. Vào lúc Mặt Trăng tách rời khỏi Trái Đất, chất liệu của Trái Đất lúc đó chưa có khả năng mang được sự sống. Tuy nhiên cũng có những cuộc thăm viếng Mặt Trăng của những người ngoài hành tinh.

D: Tôi cũng nghe nói rằng người ngoài hành tinh có thể có những căn cứ ở Mặt Trăng trong một khoảng thời gian nào đó trước đây.

P: Họ có xuất hiện trên bề mặt của Mặt Trăng, điều đó có thật. Nhưng họ không có các căn cứ ở đó. Họ chỉ ghé thăm thôi. Mặt Trăng là một nơi thuận tiện cho các phi thuyền đáp xuống nghỉ ngơi.

D: Có nhiều người cho rằng họ có thể nhìn thấy nhiều thứ trên mặt trăng qua kính viễn vọng, và những thứ họ thấy trông giống như các vật thể nhân tạo. Bạn có biết gì về điều đó không?

P: Họ chỉ tuyên bố như thế. Trên đó, ngoài những dụng cụ mà chương trình không gian của đất nước này bỏ lại ở đó thì không có bằng chứng vật chất nào cho thấy có các cuộc thăm viếng của những người ngoài không gian trước đó. Và điều này không phải là ngẫu nhiên, bởi vì tất cả dấu vết của một cuộc thăm viếng Mặt Trăng luôn luôn được dọn dẹp rất cẩn thận để không làm phụ lòng sự hiện diện của các người khách viếng thăm trước đó. Và cũng tránh cho việc người Trái

Đất sẽ bị chấn động nếu khám phá ra những rác rưởi mà người ngoài hành tinh bỏ lại trên Mặt Trăng.

D: Nói vậy những gì người dân khẳng định họ nhìn thấy chỉ là những hiện tượng hay cấu trúc tự nhiên của Mặt Trăng?

P: Đúng vậy.

D: Vậy hiện tại có còn bất kỳ người ngoài hành tinh nào đang sử dụng mặt trăng như là một trạm nghỉ ngơi hay không?

P: Hiện thỉnh thoảng vẫn còn khách ghé thăm, nhưng cũng chỉ có như vậy, không hơn không kém.

D: Bạn có nghĩ rằng sẽ có một ngày Trái đất sẽ thuộc địa hóa mặt trăng hay đặt một cơ sở ở đó đó hay không?

P: Điều đó rất có thể, rất có khả năng.

Phiên thời miên này đã làm cho tôi nảy ra một ý tưởng rất thú vị. Các nhà khoa học của chúng ta đã đi khá xa trong nỗ lực thám hiểm không gian xung quanh ta. Tôi nghĩ rằng sẽ không có gì là ngạc nhiên nếu như họ nghĩ đến việc tạo ra sự sống trên một hành tinh cần cỗi nào đó. Và nếu điều này được thành công thì ở một vùng tối nào đó trong tương lai, những chúng sinh được tạo thành sẽ xem chúng ta là Đấng Tạo Hóa của họ.

Tại sao một ý tưởng xa lạ đối với chúng ta lại có thể xảy ra ngay trên Trái Đất này vào lúc xa xưa trong quá khứ?

Tôi nghĩ rằng toàn bộ khái niệm này rất thú vị nhưng tôi đã không nhận ra tầm quan trọng của những gì Phil đã nói với tôi. Tôi nghĩ đó chỉ là một chủ đề tình cờ được nhắc đến thông qua câu chuyện về Ba Ngọn Tháp, vì vậy tôi không có kế hoạch theo đuổi đề tài này thêm nữa. Nhưng các lực lượng (bề trên), những người đã chỉ đạo và hướng dẫn chúng tôi nhận được các thông tin vừa qua, lại có những ý tưởng khác. Họ quyết định đây là lúc toàn bộ câu chuyện sẽ được mở ra.

(Hết chương 12)

CHƯƠNG 13: KHÁM PHÁ MỚI

Một vài tuần sau, chúng tôi nhiều lần trở lại với ba tòa tháp và hỏi những câu hỏi về những nơi bất thường trên Trái đất, và chúng tôi đã cho phép nhiều người tham gia các buổi thôi miên của Phil để đặt câu hỏi. Sau đây là một trường hợp trong một phiên thôi miên với rất nhiều người có mặt. Những người mới tham dự lần này chưa bao giờ chứng kiến hiện tượng như thế này. Họ đã nghe về những câu chuyện của các buổi thôi miên của Phil từ bạn bè và cảm thấy tò mò. Tất cả chúng tôi dự kiến sẽ đặt các câu hỏi về những bí ẩn trên Trái đất, những điều mà chúng tôi đã luôn luôn thắc mắc, và tôi chắc chắn rằng có một số người tham dự cũng đã chuẩn bị các câu hỏi liên quan đến cá nhân. Nhưng đặc biệt trong buổi thôi miên này, các lực lượng (bề trên), những người chỉ đạo những gì đã và đang xảy ra không có ý định cho phép buổi giao tiếp này đi theo hướng mà chúng tôi dự định thực hiện. Họ đã có một kế hoạch khác. Lần này, khi thang máy dừng lại, nó không phải ở trên hành tinh có ba tòa tháp. Thay vào đó Phil cho biết anh thấy nhiều cây cối.

P: Có một chiếc phi thuyền nhỏ màu bạc đang nằm bên phải đang chờ đợi ba thuyền viên trở về từ trong rừng.

Phil lựa chọn khám phá một kiếp sống trong quá khứ sao? Điều này không thường xảy ra trước đây trong các buổi thôi miên với một nhóm người. Anh ấy theo lẽ đã đi vào tĩnh lặng và sẵn sàng trả lời các câu hỏi của chúng tôi. Những gì anh đang nhìn thấy không giống như là cùng một quang cảnh với hành tinh bị bỏ hoang mà lúc trước Phil đã đến; hành tinh đó rất cần cỗi. Rõ ràng là lực lượng bên trên đang kiểm soát hiện tượng này và đã chỉ đạo chúng tôi đến một nơi mà họ nghĩ chúng tôi nên đến, không như mong muốn của những người trong phòng này. Tôi không có lựa chọn nào khác nên đành tiếp tục đi theo phương hướng đã được dẫn dắt. Tôi yêu cầu Phil mô tả chiếc phi thuyền.

P: Nó màu bạc và tròn. Nó có thân hình bầu dục và được chống đỡ bởi bốn chân với một cánh cửa mở từ phía dưới (bụng).

D: Nó có lớn không?

P: Khoảng 30 feet đường kính (9 m).

D: Cũng rất lớn.

P: Không quá lớn, chiếc phi thuyền mẹ chứa phi thuyền nhỏ này còn lớn hơn rất nhiều. Đây là chiếc phi thuyền dùng để dò thám hoặc khám phá, chỉ được sử dụng cho các chuyến bay ngắn.

D: Bạn nói bạn nhìn thấy cây cối. Phong cảnh nơi đó như thế nào?

P: Quang cảnh này là của Trái đất. Đây là thời điểm mà người bạn này (tức là Phil) đã viếng thăm hành tinh Trái Đất trong quá khứ.

Vậy là Phil đã nhìn thấy tiền kiếp thật sự của mình, và đây KHÔNG phải là một dấu ấn.

(xin nhắc lại về dấu ấn, nó giống như là một cuộn băng thêu hình từng chi tiết và cảm giác của một người ở một kiếp sống quá khứ. “Cuộn băng thêu hình” này được cất giữ trong một thư viện ở cảnh giới trên. Các chúng sinh từ hành tinh khác phải mượn các “băng thêu hình” và khắc nó vào hạ ý thức của họ trước khi đầu thai vào Trái Đất)

D: Bạn nói có ba thuyền viên đang đi về hướng của phi thuyền?

P: Họ đang ở trong rừng vào lúc này. Họ đang đi lấy mẫu đất và mẫu thực vật bởi vì hành tinh này sắp nhận được nhiệm vụ mang sự sống. Trước khi hành tinh này được gieo sự sống, các nhà khoa học phải nghiên cứu và xác định xem nó có phù hợp với các điều kiện đòi hỏi hay không. Điều kiện phải thích hợp mới có thể hỗ trợ và duy trì sự sống. Đây là mục đích của chuyến đi.

D: Có một điều làm cho tôi khó hiểu. Nếu có những cây ở đó, thì đó là một hình thức của sự sống không phải sao?

P: Đúng vậy. Nhưng chúng ta đang nói về sự sống của con người, hay đời sống động vật, và chúng đòi hỏi phải có một môi trường khác mới có thể duy trì. Thời điểm này là lúc các vương quốc khoáng sản và rau quả tồn tại, là trước khi vương quốc động vật hiện hữu trên hành tinh này. Vào lúc này chỉ có thực vật.

D: Bạn nói rằng họ phải lấy các mẫu đất và cây để làm thí nghiệm, họ đem các mẫu thí nghiệm đó đi đâu? Ai là người sẽ đưa ra quyết định về điều này?

P: Các mẫu thí nghiệm được thu thập và gửi đến các trung tâm siêu vũ trụ, và ở đó chúng sẽ được xem xét và phân tích. Các nghiên cứu về khả năng thích ứng cho sự sống sẽ được thực hiện và được quyết định xem nó có phù hợp để hỗ trợ đời sống động vật hay không.

D: Địa điểm trung tâm này ở đâu?

P: Đó là Havona, vũ trụ trung tâm hay siêu vũ trụ. (Tôi tự hỏi không biết nó có tương đồng gì với chữ “heaven – thiên đàng” của chúng ta hay không?). Đó là nơi mà tất cả các sáng tạo (chúng sinh) đều hướng về. Vũ trụ trung tâm này là nơi trú của Ngài, Ngài là đấng cai trị cao quý nhất của mọi vạn vật được sáng tạo gọi là Hosanna, và Ngài được gọi là Thượng Đế. Đây là trung tâm điểm của tất cả các sáng tạo, và từ đó toàn bộ các sáng tạo xoay xung quanh nó.

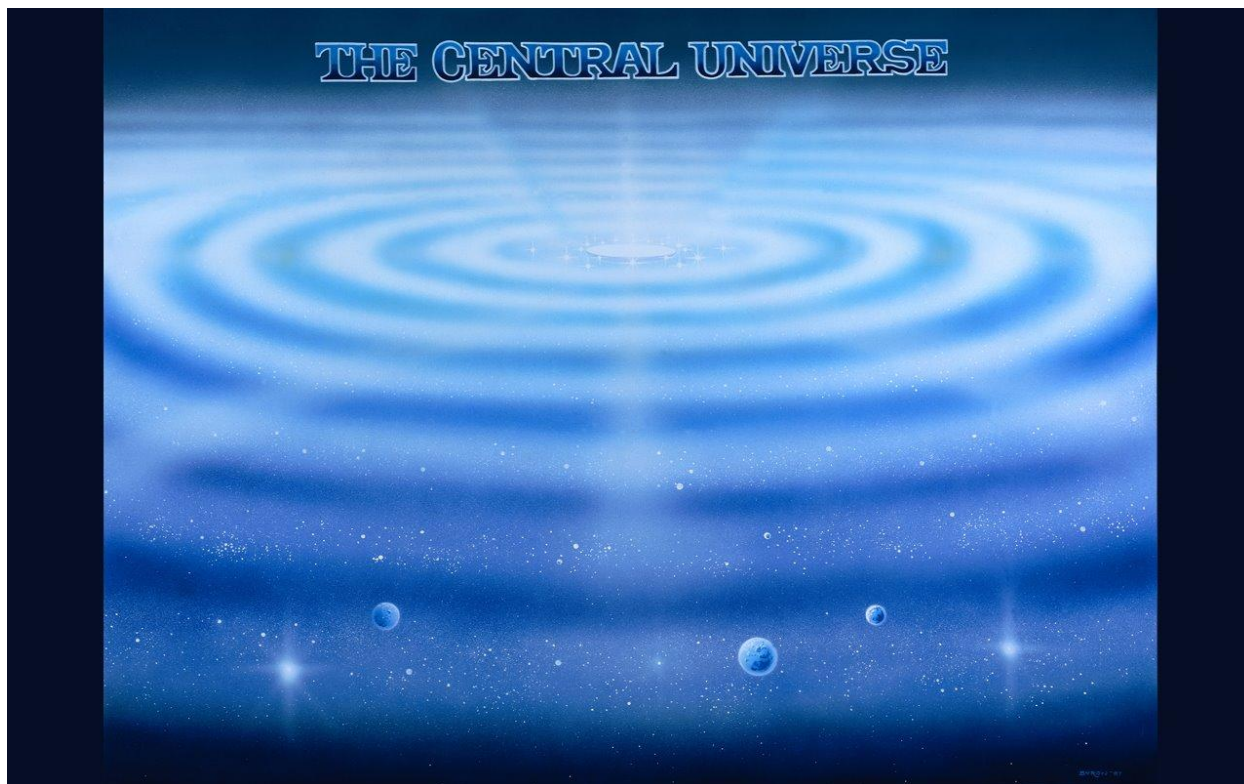
(Ảnh minh họa lấy từ sách : The Urantia)

D: Nói như vậy thì nền văn minh của bạn nhận biết được Thượng Đế?

P: Tất cả các nền văn minh nhận biết Thượng Đế vì Ngài là một và Ngài là tất cả. Ngài chỉ là được công nhận bởi nhiều tên và nhiều khái niệm khác nhau, nhưng bản chất của Ngài được tất cả công nhận, vì chúng ta thuộc về Ngài.

D: Bạn đã bao giờ đến nơi đó chưa?

P: Tôi sẽ không trả lời câu hỏi đó, bởi vì những câu hỏi tiếp theo sẽ đưa chúng ta đến một đề tài không thích hợp. Chúng tôi tạm thời không nói về điều này bây giờ.

(Ảnh minh họa từ internet)

Phil rõ ràng là biết trước rằng tôi sẽ yêu cầu anh mô tả nơi này và sau đó là yêu cầu anh mô tả Thượng Đế. Tôi đảm bảo với Phil rằng anh không bao giờ bị yêu cầu làm bất cứ điều gì anh không muốn làm. Trong những phiên thôi miên trở về quá khứ thường có những tình huống như thế này xảy ra, khi mà đối tượng không thể nói về một điều gì đó. Khi điều này xảy ra, thường thì rất khó khăn hoặc ngay cả không thể nào vượt qua được. Tôi thường tôn trọng quyết định của họ, vì họ nhận thức tình hình rõ ràng hơn tôi.

D: Tôi chỉ tò mò.

P: Điều này có thể hiểu được, chúng ta đều tò mò. Tò mò là tình trạng chung không phải chỉ con người mới có. Chúng tôi đào những mẫu thí nghiệm trong rừng và gửi các mẫu đi đến trung tâm vũ trụ hầu đáp ứng sự tò mò của chúng tôi.

D: Tôi nghĩ rằng nếu Thượng Đế cư ngụ ở một nơi, nó giống như là Ngài đang ở dạng vật chất hơn là ở dạng vô hình. Đó là lý do mà tôi tò mò.

P: Ngài không phải ở dạng vô hình gì cả. Ngài hiện hữu, và chúng ta chỉ có thể nói như vậy ở mức độ hiểu biết của nhân loại vào lúc này. Nhưng tất nhiên là có nơi cư trú cho Ngài, là “ngôi nhà” của Thượng Đế, đó là nơi cư trú và nguồn gốc của vạn vật, và nó nằm ở trung tâm của tất cả. (hãy xem hình)

D: Tôi chỉ nghĩ nó thật lạ lùng khi Thượng Đế cũng có một nơi cư trú.

P: Điều này chỉ là một cách giải thích đơn giản để bạn có thể hiểu với trình độ tâm linh của bạn. Bởi vì nếu chúng tôi cung cấp cho bạn các thông tin ở trình độ cao hơn thì bạn sẽ hoàn toàn không thể hiểu nổi. Do đó, chúng tôi phải hạ thông tin này xuống cấp độ thấp hơn, và tại đó bạn có thể hiểu được.

D: À. Nhưng nói cách khác, Ngài có một chỗ ở trung tâm nơi Ngài có thể được liên lạc và phi thuyền của bạn là một trong những phi thuyền sẽ đem những mẫu thí nghiệm đến nơi đó, hay sao?

P: Đây là một đội phi thuyền đặc biệt. Các phi thuyền này đảm nhiệm công việc du hành đến những hành tinh có đời sống, hoặc hành tinh đã đạt đến trạng thái có thể mang sự sống. Có những quy tắc và luật lệ cần phải tuân theo.

D: Nhưng bạn không liên hệ gì với việc ra quyết định?

P: Đúng vậy, thu thập các mẫu thí nghiệm đơn thuần chỉ là công việc ở một khía cạnh rất nhỏ trong toàn bộ kế hoạch. Đó chỉ là một công việc, không có gì hơn.

D: Bạn có thể miêu tả các thuyền viên trông giống như thế nào khi họ ra khỏi khu rừng không?

P: Chúng tôi không muốn miêu tả về họ vào lúc này, bởi vì nó sẽ làm cho những người nghe được nghĩ rằng tất cả các thuyền viên trông giống như thế, nhưng sự thật không phải như vậy. Vì có nhiều chủng tộc bề ngoài rất kỳ dị đối với người Trái Đất. Vì vậy, chúng tôi không muốn miêu tả họ vào lúc này.

D: Nhưng trong quá khứ khi bạn nói về những người từ hành tinh khác, bạn có miêu tả cho tôi về họ.

P: Đúng vậy, nhưng các phiên thời miên đó đã được đóng lại và những gì đã được nhắc đến chỉ nằm trong một phạm vi giới hạn. Hiện tại chúng ta không phải trong môi trường đó nữa, vì vậy chúng tôi phải có những biện pháp phòng ngừa.

D: Được rồi, tôi sẽ tuân theo quyết định của bạn. Bạn có thể cho tôi biết những gì đang xảy ra với cảnh tượng bạn đang nhìn thấy hay không?

P: Các mẫu thí nghiệm được thu thập và được đặt trong các thùng chứa hình trụ và sau đó được đóng gói và đem đến chiếc tàu thám thính. Sau đó chúng được vận chuyển tới các tàu mẹ. Từ đó chúng lại được vận chuyển đến các trạm tiếp theo, đó là những “trụ sở chính” của khu vực thiên hà này. Và sau đó chúng được vận chuyển bằng ... “UPS” của vũ trụ, nếu bạn muốn gọi nó là như thế (Cả nhóm cười lớn), đến vũ trụ trung tâm, nơi đây chúng được kiểm tra và được quyết định.

(UPS = hãng bưu điện ở Mỹ)

D: Quả nhiên có khá nhiều nơi mà nó phải đi qua.

P: Bạn hãy nhìn vào xã hội của mình, bạn sẽ thấy nó có nhiều lĩnh vực giống với vũ trụ. Xã hội của bạn chỉ đơn thuần là một sự phản ánh của vũ trụ trên quy mô lớn hơn.

D: À, họ đã lấy mẫu của đất và thực vật. Vậy còn không khí hoặc những thứ tương tự như thế thì sao? Nó cũng quan trọng chứ?

P: Nhiệm vụ lần này, phạm vi công việc tập trung hoàn toàn vào đất và thực vật.

D: Còn các thuyền viên thì sao? Họ có khả năng hoạt động và hít thở trong bầu khí quyển của Trái đất không?

P: Chúng tôi sẽ không trả lời câu hỏi đó tại thời điểm này vì các lý do đã nêu trên. Chúng tôi rất muốn nói điều này, tuy nhiên ... nói chung họ có khả năng di chuyển tự do và không gặp rắc rối hay khó chịu gì.

D: Được rồi. Bạn có thể nói cho tôi biết những điều này ở một phiên thời miên riêng tư không?

P: Chúng tôi sẽ không nói về điều này, bởi vì ... chúng ta sẽ không nói thêm về điều đó nữa.

Dường như có nhiều đề tài cấm kỵ trong lần nói chuyện này. Thông thường tôi có thể tìm được con đường vòng để lấy được thông tin tôi muốn, nhưng hiện tại có vẻ như chúng tôi đã bị kiểm duyệt chặt chẽ.

D: Điều đó không sao. Bạn có thể cho tôi biết về phi thuyền mẹ không? Nó trông như thế nào?

P: Các phi thuyền mẹ có hình điệu xì gà mà nhiều người trên Trái Đất báo cáo đã nhìn thấy. Đây không phải là phi thuyền mẹ duy nhất, có những chiếc phi thuyền lớn hơn mà phi thuyền mẹ được gắn vào nó. Hãy tưởng tượng một chiếc hạm của hải quân chứa các máy bay trên sân bay của nó, đó là hình ảnh của phi thuyền lớn chứa các phi thuyền mẹ. (xem hình phi thuyền mẹ)

Hạ ý thức của Phil đã sử dụng kinh nghiệm hải quân của mình để diễn tả một điều tương tự với nó.

D: Phi thuyền mẹ cũng đáp xuống mặt đất sao?

P: Điều đó không đúng. Phi thuyền mẹ sẽ không đi xuyên qua bầu khí quyển. Chỉ có các phi thuyền thám hiểm được gửi đi vào bầu khí quyển.

D: Bạn có thể diễn tả cho tôi các phi thuyền này đến từ đâu không?

P: Chúng tôi có thể nói rằng chúng đến từ một chòm sao mà bạn có thể nhìn thấy được bằng mắt thường, Andromeda. Và rằng một số cuộc viếng thăm Trái Đất xảy ra trong khoảng thời gian này cũng là từ một chòm sao nói trên.

D: “Thời gian này” mà bạn nói có phải là khoảng thời gian hiện tại không?

P: Là thời điểm hiện tại, năm 1984.

D: Tại sao họ vẫn còn đến hành tinh này?

P: Họ đã trở lại, sau một thời gian dài vắng mặt từ cuộc thăm viếng lần trước. Hiện tại là lúc mà hành tinh này phải hoàn thành sứ mệnh của mình, và nhiều thông tin cần được thu thập để biết được hành tinh này đã đi đến đâu, ví dụ về mặt ô nhiễm không khí, ô nhiễm đất, mức độ năng lượng, vv

D: Các phi thuyền đến để gieo hạt giống loài người và các phi thuyền thám hiểm có phải đến từ cùng một hành tinh hay không?

P: Không. Công việc gieo hạt giống loài người được thực hiện bởi một nhóm khác, họ được ủy thác nhiệm vụ duy nhất là gieo đời sống trên hành tinh. Bây giờ thì bạn đã biết được rằng đời sống của con người và nhiều dạng sống khác trên hành tinh này đã được cố ý gieo trồng và đã phát triển trong khu vườn này. Vì vậy, bây giờ bạn cũng đã biết các người anh em của mình đang bay ở trên bầu trời trong khi bạn vẫn còn đang đi bộ, hay đứng hơn bò trên mặt đất. Nhưng thời điểm bạn có thể được bay cùng với các người anh em của bạn cũng đã đến gần rồi.

D: Các hạt giống có nguồn gốc từ đâu?

P: Tại sao bạn hỏi về điều đó? Vì nếu chúng tôi nói cho bạn biết một nơi, bạn sẽ nghĩ rằng: “Ồ, đó phải là một nơi tốt hơn những nơi khác, nếu không họ sẽ không bao giờ đem chúng tôi từ nơi đó đến đây.” Chúng tôi muốn bạn duy trì một tâm trí cởi mở, những hạt giống đã được đưa đến từ nhiều nơi khác nhau, không phải từ một nơi duy nhất.

D: Tôi chỉ thắc mắc chúng đến từ một hành tinh nào đó hay là chúng được phát triển trong một phòng thí nghiệm, đại khái là vậy.

P: Chúng được dự trữ từ các chủng tộc và đã được thử nghiệm, chứng minh, và được xác định là phù hợp cho hành tinh này. Có rất nhiều lựa chọn được tiến hành. Nếu quyết định lúc trước là khác thì bạn sẽ không có bề ngoài giống như bây giờ, và bạn sẽ cảm thấy buồn cười nếu bạn tưởng tượng ra bề ngoài của bạn có thể trông như thế nào. (Mọi người cười).

D: Tôi đã nghĩ đến thuật ngữ “nhân bản - cloning” mà hiện nay trở nên rất phổ biến. Đó là lý do tại sao tôi thắc mắc họ tạo ra chúng tôi thế nào.

(Chuyện bên lề – người dịch: mình đọc được một bài nói nhân bản được làm trong phòng thí nghiệm bởi các nhà khoa học của Trái Đất. Đại khái là họ lấy tế bào DNA của một người và nuôi cho nó lớn rất nhanh, thường là vài ngày là lâu nhất là có được một người giống như anh em sinh đôi của người thật. Nhưng người nhân bản nghe nói không sống được lâu, nếu làm việc hay suy

nghĩ quá sức sẽ già rất mau, có thể chỉ sống được trong vòng vài tháng thôi, sống lâu nhất cũng chỉ vài năm. Điểm đặc biệt là người nhân bản không có linh hồn, họ giống như là người máy. Nghe nói họ được găng một con chip trí nhớ vào đầu.)

P: Chúng tôi sẽ không nói về điều này, bởi vì chúng tôi có thể kiểm soát những gì chúng tôi tạo ra. Mỗi khi đối tượng không muốn nói về một chủ đề nào đó thì tôi luôn luôn có thể chuyển đến một đề tài khác. Thường thì tôi có thể nhận được câu trả lời bằng cách thay đổi từ ngữ để hỏi.

D: À. Còn các động vật thì sao? Loại động vật nào được gieo giống trên hành tinh này trước tiên?

P: Các loại động vật như là ngựa. Loại động vật nào ở đây đầu tiên ư? Có quan trọng sao?

D: Vâng, tôi có một sự tò mò rất cuồng nhiệt.

P: Chúng tôi nhận thấy rất khó có thể trả lời một số câu hỏi của bạn tại thời điểm này bởi vì chúng tôi phải theo các nguyên tắc nghiêm ngặt, có những câu hỏi không được phép trả lời. Và bạn thường đi đến giới hạn những gì chúng tôi có thể trả lời. Vì vậy, với câu hỏi này, một lần nữa chúng tôi phải nói rằng chúng tôi sẽ không trả lời vì chúng tôi không được phép.

D: Tôi chỉ thắc mắc là có phải động vật đến đây trước con người hay không?

P: Con người là động vật.

D: Đó là sự thật.

P: Nếu bạn muốn nhìn theo quan điểm này, bạn là anh em với động vật trên hành tinh này cũng giống như bạn là anh em với những người ở trong các phi thuyền vũ trụ hay trong vầng hào quang trên bầu trời. Ở thế giới này, bạn có bản chất kép, đó là ánh sáng và bóng tối, hoặc tính chất nhẹ nhàng thanh khiết và tính chất thô thiển (vật chất).

D: Tôi chỉ cố gắng để hiểu. Bạn nói rằng chúng tôi tiến hóa từ động vật? (Phil thờ dài.) Nếu bạn không muốn trả lời thì cũng không sao.

P: Chúng tôi đang cố gắng làm sao để trả lời câu hỏi của bạn mà không vượt qua sự cấm kỵ mà vẫn có được một câu trả lời bạn có thể hiểu được. Nó là như thế này, hạt giống được trải qua quá trình lựa chọn từ từ và kỹ càng, sau đó được nuôi dưỡng và chăm sóc rất cẩn thận để bảo đảm kết quả như mong muốn, và sau đó được cất giữ ở một nơi. Không phải ngẫu nhiên mà bạn có thân thể giống như hiện tại. Thân thể của bạn đã được thiết kế rất cẩn thận mới có hình dáng và cấu trúc như vậy.

D: Tôi luôn luôn nghĩ rằng thân thể con người phải trải qua một số thử nghiệm trong thời gian đầu nó được sử dụng.

P: Đúng vậy, luôn luôn có những cuộc thử nghiệm trên hành tinh này và những nơi khác. Bởi vì mỗi hành tinh đều có hoàn cảnh và điều kiện riêng của nó, và do đó không bao giờ có một sự hoàn hảo cho tất cả.

D: Tôi nghĩ điều này có thể giải thích cho huyền thoại nửa người nửa thú đã được truyền lại qua lịch sử.

P: Trí tưởng tượng tạo nên phần lớn các huyền thoại.

D: À. Vậy sau khi Trái Đất được cấy giống thì phi thuyền vũ trụ đã để cho nó tự phát triển hay sao?

P: Như đã nói trước đây, khu vườn được theo dõi cẩn thận và chu đáo để đảm bảo rằng tất cả đều tốt đẹp. Đôi khi có kẻ xâm nhập từ bên ngoài ... (Phil dừng lại như thể đang lắng nghe.) ... chúng tôi sẽ không nói về điều này nhiều hơn nữa vì chúng ta đang tiếp cận tới ranh giới. Nhưng có một sự phá hoại các kế hoạch, và vì vậy cuộc sống của nhân loại đã bị nhiễu loạn bởi sự xâm nhập này.

D: Có một cái gì đó xảy ra mà không nằm trong kế hoạch?

P: Đúng vậy. Ngay cả với kiến thức mà chúng ta đã có sẵn cũng không thể hoàn toàn kiểm soát được tất cả các cấp bậc. Hoặc nói chính xác hơn, các kế hoạch cho dù là tốt nhất cũng có thể gặp phải sự cản trở, cho dù nguồn gốc của nó là từ đâu. Ngay cả ở cấp bậc thiên thần và siêu thiên thần, các kế hoạch cũng có thể bị phá vỡ. Vì vậy, có một kế hoạch dự phòng được thực hiện từ trên cấp bậc tinh thần cao nhất xuống đến cấp bậc con người.

D: Tôi hy vọng bạn có thể cung cấp cho tôi một số manh mối những gì đã xảy ra mà không chạm đến ranh giới của bạn.

P: Tôi cũng hy vọng chúng tôi có thể nói cho bạn biết vì đây là một câu chuyện thú vị nhất. Nhưng hiện tại không thích hợp.

D: Được rồi. Nhưng có một lúc nào đó sẽ thích hợp trước khi chúng ta kết thúc công việc này chứ?

P: Đúng.

Ít nhất là tôi không bị từ chối được biết về các câu chuyện. Chỉ là nó đòi hỏi một môi trường riêng tư hơn.

D: Vậy được rồi, như vậy tôi sẽ gác câu hỏi này lại một bên. Vậy, sau khi các hạt giống được gieo trồng thì những người gieo trồng thỉnh thoảng đã trở lại để thăm chừng khu vườn của họ sao?

P: (Cảm thấy hài hước) Họ vẫn đang làm vườn, bởi vì cỏ dại đã mọc ở khắp mọi nơi và phải được nhổ bỏ.

Tâm trạng của tôi cũng bị Phil ảnh hưởng, tôi cũng cười và hỏi: "Tôi thắc mắc hiện tại họ nghĩ chúng tôi là cái gì đây."

P: (Anh mỉm cười ranh mãnh.) Chúng tôi hy vọng không cần phải trả lời câu hỏi này vì chúng tôi có thể thấy ... (Càng nhiều người cười lớn hơn.)

D: Tôi chỉ là có một ý tưởng đại khái. (Cười)

P: Nhận thức của bạn rất chính xác, hãy nhìn vào mớ hỗn độn ở nơi này. Đó là lý do chúng tôi nói như thế. (Cười)

Họ dường như cũng có sự hài hước và thỉnh thoảng cũng thích đùa với chúng tôi. Điều này rất tốt, bởi nó có thể giảm bớt mức độ nghiêm trọng trong các cuộc thảo luận. Nhóm người tham dự cũng hưởng thụ cảm giác này bởi vì có một số người đến đây chỉ vì tò mò và để giải trí.

Điều này có thể giải thích sự miễn cưỡng trả lời một số câu hỏi bởi vì họ có thể cảm nhận tâm trạng của những người có mặt ở đây.

D: Điều này có liên hệ gì với những gì chúng tôi gọi là UFO hay đĩa bay mà chúng tôi đã nhìn thấy trong những năm qua hay không?

P: Ý của bạn là bạn không hiểu những điều chúng ta đang nói hay sao?

D: Tôi chỉ muốn xác nhận. Thật ra có nhiều loại UFO khác nhau đã đến nhiều nơi trên Trái Đất, hoặc ...

P: Đúng vậy. Bạn có thể nhìn vào xã hội của bạn và thấy được nó là phản ánh xã hội của các anh em của bạn trong vũ trụ. Ví dụ như nước Pháp có nhiều nhãn hiệu xe ô tô khác nhau, xe hiệu Porsche và xe hiệu Pinto, và bạn sẽ thấy được rằng UFO cũng phản ánh thiết kế của những người sản xuất ra nó.

D: Mục đích các UFO khác đến hành tinh này là gì?

Ý của tôi là mục đích của các UFO đến từ các hành tinh khác nữa, nhưng Phil hiểu câu hỏi của tôi theo ý khác.

P: Các phi thuyền nhỏ là phương tiện dùng để thám hiểm. Các UFO mẹ dùng để tiếp tế và chăm sóc cho các phi thuyền con. Các phi thuyền trung ương là dùng để vận chuyển các phi thuyền mẹ và phi thuyền con qua lại giữa các địa điểm.

D: À. Nhưng câu hỏi của tôi là mục đích của các UFO, khác hơn là các phi thuyền gieo hạt giống đời sống trên Trái Đất, đã và đang đến Trái Đất là để làm gì?

P: Có rất nhiều nhiệm vụ khác nhau và nhiều mục đích khác nhau, và vì vậy mỗi phi thuyền được gửi đến bởi nhiệm vụ đặc biệt của riêng họ. Có phi thuyền giữ nhiệm vụ gieo giống, phi thuyền thăm dò, phi thuyền giữ nhiệm vụ ghi chép, họa đồ, vv. Có rất nhiều điều để làm trong một chương trình như thế này; nó không chỉ đơn thuần là rải các hạt giống trong gió và để chúng tự nhiên phát triển. Các kế hoạch được tính toán và sắp xếp rất cẩn thận. Chúng tôi là nói về việc chính tay gieo các tế bào vào môi trường tốt, ví dụ như gieo vào trong một vũng nước hay đầm lầy hoặc trong rừng. Và sau đó cho phép chúng nảy mầm và lớn lên từ đó.

D: Điều này dường như rất phức tạp. Nó có lẽ cần rất nhiều sự chuẩn bị và kế hoạch chặt chẽ.

P: Chính xác. Như chúng tôi đã nói đến trước đó. Không có gì là ngẫu nhiên.

D: Nhưng bạn phải thừa nhận đó là một ý tưởng cấp tiến.

P: Nó không phải là một ý tưởng. Chúng tôi muốn nhấn mạnh một điều, rằng đây không chỉ đơn giản là một ý tưởng mà là lịch sử. Các thông tin chỉ đơn giản được tiết lộ cho bạn, nó không nằm trong một kế hoạch lớn lao gì. Chúng tôi còn có nhiều thông tin để cung cấp cho bạn nếu bạn vẫn tiếp tục tìm hiểu. Nhưng thông tin này có thể nói là đủ chính xác ở trình độ hiểu biết của bạn. Những thông tin ở các trình độ tâm linh cao hơn thì bạn sẽ không thể nào hiểu được, ngay cả một phần nhỏ của các kiến thức liên quan đến kế hoạch này, bởi vì các thông tin đó vượt xa trí tuệ con người có thể hiểu được, vì vậy cho dù chúng tôi có nói về nó thì cũng sẽ hoàn toàn vô dụng. Lý do là bởi vì ngôn ngữ giới hạn của con người.

D: Có lẽ sẽ có một số thông tin mà chúng tôi sẽ không bao giờ nhận được bởi ngôn ngữ giới hạn của con người không thể giải thích các kiến thức được rõ ràng.

P: Đúng vậy, ngôn ngữ của con người có nhiều khiếm khuyết hoặc những điểm yếu trong khả năng truyền đạt ý tưởng. Nếu thông tin này được truyền đạt qua thần giao cách cảm thì lại có sự khác biệt rất lớn và kết quả sẽ tốt hơn rất nhiều.

D: Vâng, dù sao tôi cũng rất cảm kích bạn đã cố gắng truyền đạt các câu chuyện lại cho tôi.

P: Bạn có kỹ năng sử dụng ngôn ngữ tiếng Anh rất cao, vì vậy bạn được lựa chọn để làm công việc này. Các thông tin phải được truyền đạt ra ngoài, và đây là lúc, là thời điểm đã đến. Hiện tại chúng tôi đang tiến hành một phần của kế hoạch là chuẩn bị cho hành tinh này gieo giống (ý nói là “cây” trên Trái Đất đã lớn và sắp có quả, bây giờ chuẩn bị đem hạt giống của cây này gieo ở nơi khác). Và vì vậy chúng tôi phải làm việc thông qua những người có kỹ năng trong việc phổ biến sự kiện và ý tưởng này ra ngoài.

D: Sự kiện này có phải đi cùng với những gì bạn đã nói với tôi trước đây về việc chúng tôi đang đi đến giai đoạn gieo hạt giống ở hành tinh khác hay không?

P: Đúng vậy, những khái niệm về việc gieo giống đã bị hiểu sai lệch. Chúng tôi muốn làm rõ điều này. Việc gieo giống sẽ không thiên về mặt vật chất mà là về mặt tinh thần. Những linh hồn đang sinh sống trên hành tinh này sẽ đi tới các hành tinh khác, mang theo họ những kinh nghiệm đã được tích lũy qua nhiều thiên niên kỷ của các kiếp sống trên hành tinh này. Vì vậy, ý thức của một hành tinh khác (thấp hơn) sẽ được nâng lên bởi sự định cư của các linh hồn từ hành tinh Trái Đất sau khi họ đã đạt đến giai đoạn gây giống. Và họ sẽ tiếp tục tiến lên như thế. Trong toàn thể vũ trụ luôn luôn có các hành tinh sẵn sàng bước vào giai đoạn gieo giống và di chuyển đến một hành tinh khác.

D: Bạn có thể nói rõ hơn về việc “Trái Đất sinh sản” mà bạn đã đề cập đến trước đó hay không? Ý của bạn thật sự là gì?

P: Đây là khái niệm về một hành tinh gieo giống. Hãy tưởng tượng về một cây hoa hướng dương khi nó phát triển. Trong giai đoạn đầu, nó chỉ tồn tại một cách rất bình thường. Tuy nhiên, khi nó

nở hoa, nó mở cho tất cả xem. Và cuối cùng nó còn phân phát giống của mình để phát triển rộng hơn. Trái đất đang ở ranh giới nở hoa và mở rộng ra cho toàn vũ trụ xem.

D: Liệu chúng tôi có giống như những hạt giống hoa hướng dương hay không?

P: Một số sẽ như vậy.

D: Vậy chúng tôi sẽ tiếp tục đi đến đâu?

P: Điều này tùy thuộc vào mỗi cá nhân và không ai khác có thể xen vào. Mỗi người phải tự quyết định cho bản thân mình. Nhiều người sẽ chọn ở lại; Trái Đất chưa đến hồi kết thúc, vẫn còn nhiều thứ chưa được thực hiện. Tuy nhiên, có rất nhiều linh hồn sẽ lựa chọn mang các hạt giống kinh nghiệm từ Trái Đất đến các hành tinh và các chiều không gian khác để giúp nơi đó nở hoa và cuối cùng là gây giống. Nó có thể chỉ là ở trên một cấp bậc tinh thần, hoặc có thể là trên cấp bậc vật chất bằng cách là đầu thai vào một hành tinh khác đem theo kinh nghiệm sống trên Trái Đất với họ. Điểm quan trọng ở đây là sự lan truyền rộng rãi năng lượng, mà năng lượng của Trái Đất này là đặc biệt và duy nhất. Và như vậy năng lượng Trái Đất có thể được trải rộng sang một hành tinh khác, nơi cần một dòng năng lượng tinh thần tươi mới từ bên ngoài.

D: Tại sao năng lượng của Trái Đất là duy nhất?

P: Nó là đặc biệt duy nhất của riêng Trái Đất này. Năng lượng của hành tinh khác cũng là duy nhất của riêng nó. Cũng giống như mỗi linh hồn có cá tính riêng của mình.

D: Trở lại với Trái Đất. Sau khi hành tinh Trái Đất được gieo hạt giống đời sống thì khi nào hạt giống tâm linh được cấy vào?

P: Quá trình này được thực hiện từng bước một, đợi đến sau khi cơ thể con người chắc chắn có thể sống được. Cần một thời gian nhất định để cơ thể con người phát triển, cho đến thời điểm mà nó có thể chứa đựng được linh hồn.

(Chuyện bên lề – người dịch: một trong các sách của Dolores Cannon có nói đến khoảng 50% dân số trên Trái Đất không có linh hồn. Mình chưa đọc hết các sách của Dolores nên không biết là sách nào. Chỉ nghe bà ấy nhắc đến trong một buổi phỏng vấn.)

D: Những con vật có từng chứa các linh hồn hay không?

P: Chúng tôi sẽ không nói về điều đó vào thời điểm này bởi vì vẫn còn nhiều bất đồng giữa chúng tôi về việc bao nhiêu thông tin được tiết lộ và tiết lộ như thế nào. Chúng tôi sẽ tiết lộ một số thông tin vào một thời điểm khác trong tương lai sau khi tất cả đều đồng ý. Tuy nhiên, chúng tôi sẽ không nói điều đó vào lúc này.

D: Được rồi. Tôi sẽ ghi nhớ câu nói của bạn. (Cười)

P: Chúng tôi sẽ không quên ...

D: Tôi cũng sẽ không quên. Tôi có trí nhớ rất dài, dài đến hàng dặm đó. (Cười)

P: Chúng tôi có trí nhớ dài đến hàng thiên niên kỷ lận. (Cả nhóm cười lớn tiếng hơn.)

D: Được rồi. Tôi đặt tất cả những thắc mắc trên qua một bên cho đến khi chúng ta có thể trở lại với chúng.

P: Đúng vậy. Chúng tôi mong muốn nói đến một số thông tin mà chúng ta chưa thảo luận đến, nhưng sẽ vào một thời điểm thích hợp trong tương lai. Chúng tôi sẽ tiết lộ cho bạn nhiều hơn bạn có thể sử dụng. Bạn sẽ tự quyết định những thông tin nào sẽ được dùng đến và sử dụng nó như thế nào. Chúng sẽ trở thành quyền sở hữu của bạn. Tất nhiên sẽ có các thông tin thuộc về riêng chúng tôi. Tuy nhiên, chúng tôi sẽ cho bạn biết những thông tin bạn có thể biết.

D: Được, tôi rất cảm kích điều đó. Theo những gì bạn nói, khi con người trải qua quá trình tiến hóa, thì tại một thời điểm nào đó các linh hồn sẽ được ghép vào cơ thể của họ?

P: Đúng vậy. Bởi vì kế hoạch đã định là cơ thể con người có khả năng chứa đựng linh hồn. Tôi hy vọng bạn nhận thấy được sự khác biệt tinh tế ở đây; thông thường người ta cho rằng linh hồn sinh sống trong cơ thể. Điều này là không đúng. Sự thật là cơ thể sinh sống trong linh hồn, bởi vì linh hồn là hình dáng thật.

D: Điều này đúng là trái ngược. Xin hỏi các linh hồn đến từ đâu?

P: Các linh hồn đến từ nhiều hành tinh khác nhau. Không có linh hồn nào thực sự có nguồn gốc từ Trái Đất này, tất cả đến từ các hành tinh khác. Có rất nhiều linh hồn đã trải qua một thời gian rất dài trên Trái Đất này và họ được coi là người bản địa.

D: Xin cho tôi hỏi thông tin này có sự trùng hợp nào với những câu chuyện trong Kinh Thánh về “Sự Sáng Tạo của Thiên Chúa” hay không?

P: Chúng tôi yêu cầu bạn xem lại các quyển sách “Sự Tiến Hóa”, hay “Lý Thuyết Darwin”, bạn sẽ thấy rằng cả hai đều có một phần sự thật trong đó. Các quyển sách này có đề cập đến sự tiến hóa của cơ thể, và món quà thiêng liêng của cuộc sống được ban phát cho con người, đó là linh hồn.

D: Tôi có kết luận rằng chúng rất giống nhau.

P: Chúng không phải hoàn toàn giống nhau, nhưng mỗi quyển sách chứa đựng một phần của sự thật. Chúng không mâu thuẫn với nhau. Một người phải có niềm tin bên trong mới có thể tiếp cận toàn bộ sự thật một cách chính xác hơn.

D: Vậy, bạn tin tưởng những gì bạn nói với chúng tôi không mâu thuẫn với những câu chuyện về tạo hóa trong Kinh Thánh chứ?

P: Chúng tôi sẽ để cho bạn nói cho chúng tôi biết về điều đó.

D: Tôi không nghĩ rằng nó mâu thuẫn, nhưng sẽ có nhiều người nghĩ khác.

P: Chúng tôi sẽ để cho họ tự hiểu ra, đó là toàn bộ mục đích của chúng ta. (Cười)

D: Tôi luôn bị kẹt ở giữa.

P: Đúng vậy. Bạn đơn thuần chỉ là người trung gian.

Vào lúc này, tôi cảm thấy rất nhẹ nhõm vì có một người trong nhóm đã đưa ra câu hỏi: "Khi Trái Đất đã có người ở, có nhiều hình thức của đời sống tồn tại vào thời điểm đó hay không?"

P: Có rất nhiều hình thức đời sống khác nhau được thử nghiệm và cuối cùng đã tiến hóa tới những gì được gọi là “con người” ngày nay. Họ được theo dõi chặt chẽ để xem loại nào thích nghi nhất với môi trường mà họ được an bài. Và quyết định cuối cùng được đưa ra rằng hình thức con người mà bạn thấy hiện nay là thích hợp nhất bởi vì họ đã có thể đạt đến trạng thái tốt nhất cần phải có. Như đã nói trước, có nhiều khả năng hình dạng con người có thể khác hơn bây giờ, và hình dáng con người giống bây giờ vào lúc đó cũng cấp và bền bỉ nhất, và vì vậy nó đã được lựa chọn và được phép tiếp tục tiến hóa.

D: Là sự sống còn thích hợp nhất.

P: Đúng vậy. Bởi vì cơ thể con người được ấn định phải có khả năng thực hiện đầy đủ những đặc điểm mà nó đã được hoạch định.

D: Tôi đang tưởng tượng ra chúng tôi đã được phát họa trên một bản vẽ thiết kế của phòng thí nghiệm. (Cười)

P: Chúng tôi đã sử dụng những thuật ngữ mà thân thể này (Phil) quen thuộc để các bạn có thể hình dung chúng một cách dễ dàng. Trong quá trình truyền tải các thông điệp, những ý tưởng và khái niệm được diễn tả sao cho khán giả có thể hiểu được một cách dễ dàng. Nếu người trung gian là một mục sư, một bác sĩ hay một người làm vườn thì sẽ có nhiều cách giải thích khác nhau.

D: Vâng. Khi các kế hoạch này được hoạch định, có ai khác đã giúp Thượng Đế hay không? Hay Ngài đã tự làm tất cả?

Tôi đang suy nghĩ về những câu chuyện của Elorhim hay câu chuyện về những vị thần đã giúp đỡ Thượng Đế trong việc sáng tạo.

P: Câu hỏi này thật sự rất hài hước. Cả đêm thảo luận xem như đã bị ném ra ngoài cửa sổ. (Nhiều tiếng cười)

Sau đó tôi đã nhận ra được ý của Phil. Anh đã kể cho chúng tôi tất cả các nhiệm vụ khác nhau của các phi thuyền vũ trụ và các thuyền viên được phân công giúp đỡ với công việc gieo giống trên Trái Đất. Nhưng tôi thì đề cập đến những Vị ở vị trí cao hơn, chẳng hạn như một vị thần.

D: Nói cách khác, bạn không nghĩ rằng Ngài có ai đó giúp đỡ góp ý kiến hay là gì đó tương tự?

P: Chúng tôi có thể yêu cầu bạn làm rõ hơn câu hỏi của bạn không? Chúng tôi nhận thấy rằng bạn cảm thấy Thượng Đế là một cá nhân độc lập, vươn tay ra xuyên qua các tầng trời để thả hạt giống trên những hành tinh nhỏ, và sau đó Ngài ngồi đó xem chúng phát triển và nở nụ cười mãn nguyện? Và nếu có một hoặc hai hạt giống phát triển lệch lạc thì Ngài có thể vươn tay đập vỡ nó? (Cười)

D: À, thật ra thì đó là một khái niệm mà một số người cho rằng như thế. (Cười)

P: Chúng tôi cảm thấy rằng bạn nên cởi mở hơn. Hãy xem Thượng Đế như là một người quan sát và những đứa con của Ngài đang làm nhiệm vụ của mình. Thượng Đế chỉ đơn giản hiện hữu. Các con của Thượng Đế đang việc; Ngài chính là Ngài.

D: Tôi chỉ đang cố gắng hình dung, tôi chỉ tò mò rằng không biết Thượng Đế có từng muốn hỏi ý kiến của người khác, hay Ngài muốn tự lên kế hoạch cho tất cả mọi việc.

P: Thượng Đế không hỏi mọi người góp ý kiến mà là mọi người hỏi Thượng Đế cho ý kiến. Chúng tôi đang học kiên nhẫn với các bạn cũng như bạn đang học kiên nhẫn với chúng tôi. Chúng tôi muốn bạn biết rằng chúng tôi thích buổi nói chuyện này bởi vì nó mang không khí hài hước.

D: Vâng, bạn nên biết bây giờ tôi có cả một triệu câu hỏi.

P: Chúng tôi cũng vậy. Chúng tôi sẽ tiếp tục trả lời từng câu hỏi một. Chúng tôi sẽ cố gắng trả lời các câu hỏi bằng những cách mà chúng tôi có thể. Chúng tôi có tất cả là 12 người đang cười với bạn. (Cười)

Tôi bỗng dưng có một chút lo lắng khi các bề trên (hay bất cứ danh hiệu gì mà họ được gọi) bắt đầu nói đùa với chúng tôi. Tôi hỏi họ rằng các thông tin mà họ đã tiết lộ cho chúng tôi có chính xác hay không, hay là họ chỉ đùa giỡn với chúng tôi, thì ngay sau đó các lực lượng bề trên lập tức trở nên nghiêm túc.

P: Chúng tôi đã tiết lộ cho các bạn những thông tin chính xác nhất có thể. Chúng tôi sẽ không cố ý cung cấp cho bạn các thông tin sai lệch. Chúng tôi đang thực hiện một nhiệm vụ rất nghiêm túc, không hề có tính đùa giỡn. Chúng tôi hưởng thụ những giây phút nhẹ nhàng vui vẻ bởi vì nó làm giảm bớt không khí nghiêm trọng. Nhưng chúng tôi không chơi trò chơi. Chúng tôi sẽ không tạo ra không khí nghiêm trọng nữa bởi vì đề tài sẽ trở nên vô vị cho cả chúng tôi lẫn các bạn. Chúng tôi muốn nhấn mạnh một sự thật rằng nhiệm vụ này không phải là một điều giải trí.

D: (Tôi thực sự cảm thấy như tôi bị la rầy) Nhưng bạn cũng nhận ra tôi phải ...

P: Chúng tôi nhận thấy chúng tôi cũng phải cẩn thận. Việc giải thích và nhận thức những thông tin phải được xếp đặt lại cẩn thận.

D: Tôi thật sự đã không có ý xúc phạm bất cứ ai.

P: Chúng tôi không cảm thấy bị xúc phạm. Chúng tôi chỉ muốn nhấn mạnh sự thật và làm rõ mức độ nghiêm trọng của nhiệm vụ đang được thực hiện trên Trái đất.

Sau phiên họp mặt này tôi có thể hiểu được sự miễn cưỡng của các lực lượng bên trên khi trả lời một số câu hỏi (tôi bắt đầu gọi họ là nhóm hội đồng). Có một số người đang có mặt trong nhóm của chúng tôi là những người mới và mục đích họ đến đây là để giải trí, không phải vì muốn tìm hiểu sự thật. Các hội đồng vô cùng quan tâm rằng các thông tin phải được giải thích một cách

chính xác. Họ không muốn bất cứ thông tin nào bị hiểu một cách sai lạc. Đây là lý do tại sao họ rất cẩn thận và cố gắng tìm những từ thích hợp để diễn tả một khái niệm mà họ truyền đạt. Độ chính xác rất là cần thiết và sẽ tiếp tục qua suốt các phiên họp diễn ra trong tương lai.

Hiện tại chúng tôi đã có một hướng đi mới trong việc theo đuổi kiến thức bởi vì các hội đồng đã tác động mạnh mẽ lên sự tò mò của tôi và tôi nghĩ tôi sẽ cố gắng hết sức tìm ra tất cả những kiến thức về sự bắt đầu của hành tinh Trái Đất.

(Hết chương 13)

CHƯƠNG 14: CỎ DẠI TRONG VƯỜN

Tuần tiếp theo chúng tôi mở một phiên thôi miên riêng tư, mục đích của tôi là cố gắng để lấy được những câu trả lời mà Phil đã từ chối nói ra trước mặt nhóm đồng. Bởi vì chúng tôi đã dùng phương pháp “thang máy” trong những phiên thôi miên trước đây và rất có hiệu quả, nó đã đưa chúng tôi đến nhiều nơi khác nhau, câu hỏi đầu tiên của tôi ngay khi Phil đi vào tĩnh lặng là "họ" có muốn tiếp tục với phương pháp đó hay không, phương pháp mà Phil cảm thấy thoải mái nhất.

P: Chúng tôi muốn nói với bạn rằng bạn có thể thay đổi phương pháp của bạn bất cứ lúc nào, bạn không có bị bắt buộc phải sử dụng một phương pháp nhất định nào cả. Chúng tôi chỉ yêu cầu bạn hãy chuẩn bị sẵn sàng cho khả năng chúng tôi muốn truyền đạt một thông điệp gì đó cho riêng bạn hay cho Phil, hay cho một nhóm người hoặc ngay cả bất cứ cá nhân đặc biệt nào khác. Chúng tôi mong bạn có thể chuẩn bị cho những khả năng này mà không chỉ tập trung vào một quy trình nghiêm ngặt nào. Uyển chuyển là điều hữu ích nhất bởi vì tình huống có thể thay đổi bất cứ lúc nào. Ngay cả ở phía bên chúng tôi cũng có lúc thay đổi. Bằng cách sử dụng phương pháp thang máy, bạn đã được dẫn vào tiền kiếp của Phil, nơi có thể tìm thấy các tài liệu về Phil. Nhưng bạn thấy đó, chúng tôi cũng có thể làm điều tương tự bằng cách lấy các thông tin từ thư viện Akashic.

D: Vâng. Lý do chính của tôi đêm này là muốn tìm kiếm những thông tin mà tôi không thể lấy được trong buổi họp mặt vào tuần trước, thông tin mà các bạn không muốn tiết lộ trước một nhóm đồng người. Chúng ta có thể bàn về những điều đó hay không?

P: Chúng tôi yêu cầu bạn hãy nói cho chúng tôi biết những thông tin nào, chúng tôi sẽ hỗ trợ bạn nếu bạn thật sự mong muốn có được câu trả lời. Tuy nhiên, chúng tôi vẫn còn bị ràng buộc bởi các quy tắc như sau: chúng tôi không được phép tiết lộ các thông tin có thể làm cho người ta hiểu lầm hay gây nên sự hoảng sợ hoặc gây tổn hại cho bất kỳ người nào đang trên con đường tìm kiếm sự giác ngộ tâm linh cao hơn. Vì vậy chúng tôi bị hạn chế trong việc truyền tải các tài liệu thông tin và không thể vượt qua những ranh giới và hạn chế đó.

D: Vâng, tôi hiểu điều đó. Tôi chưa bao giờ hỏi các đối tượng của tôi làm bất cứ điều gì họ không thấy thoải mái.

P: Nó không chỉ đơn thuần là không thoải mái. Chỉ là nhiều khi có một số thông tin Phil cảm thấy không có gì đe dọa nhưng nó có thể đe dọa đến tính mạng những người đang lắng nghe. Bởi vậy, vì để tốt cho tất cả, các thông tin sẽ được lựa chọn cẩn thận để bảo đảm chúng sẽ vô hại.

D: Đó là lý do tại sao một số thông tin đã bị lược qua trong buổi họp lần trước sao?

P: Đúng vậy. Chúng tôi muốn nói trước với bạn rằng có thể bạn sẽ không tìm được tất cả các câu trả lời như bạn mong muốn. Có nhiều thông tin sẽ không được tiết lộ cho Phil hay bất cứ ai khác, chỉ đơn giản như vậy. Có một số kiến thức bị cấm tiết lộ không chỉ ở cấp bậc này mà còn ở nhiều cấp bậc khác cao hơn. Và một số thông tin rất cực đoan đối với cái nhìn hay quan điểm của con người. Nó giống như là thuốc độc hơn là thuốc trị bệnh.

(Dolores) Khi mà người phạm phu chúng ta nghe được những điều nói trên thì chúng ta không thể nào ngăn được sự tò mò muốn biết thêm về nó. Nhưng tôi biết rằng nếu tôi không đồng ý với các quy tắc trò chơi của họ thì tôi sẽ không nhận được gì cả. Dòng chảy thông tin có thể sẽ bị cắt bỏ hoàn toàn.

D: Vậy thì tôi sẽ nghe theo quyết định của các bạn.

P: Chúng tôi mong muốn bạn làm theo các quy tắc, và chúng tôi cũng mong muốn bạn hiểu rằng các phương pháp của chúng tôi không dựa trên trí huệ của một người bình thường.

D: Được. Tuần trước Phil đã nhìn thấy ba thuyền viên, những người đến Trái Đất để lấy mẫu đất và sau đó đi trở về chiếc phi thuyền của họ. Những mẫu này đã được đem đi thí nghiệm để tìm ra

loại người hoặc động vật nào thích hợp sống trên Trái Đất. Bạn có biết chúng tôi đã thảo luận những gì không?

P: Vâng, chúng tôi biết.

D: Một trong những câu hỏi đầu tiên mà Phil không thể trả lời là khi tôi hỏi anh ấy miêu tả những thuyền viên này.

P: Chúng tôi sẽ nói cho bạn biết. Các chúng sinh này tầm vóc hơi lùn và họ mặc quần áo màu sáng bạc bao phủ toàn bộ cơ thể của họ vì bức xạ tia cực tím xuyên qua bầu khí quyển của Trái đất. Lúc đó không khí trên Trái Đất không ổn định và do đó bức xạ xuyên qua bầu khí quyển rất mạnh. Và do đó, họ đã mặc những bộ quần áo màu bạc để bảo vệ họ.

D: Còn tính năng vật lý của họ thì sao?

P: Chúng tôi sẽ không nói về điều này.

D: Lý do là gì?

P: Chúng tôi không có lý do gì, chỉ là đây không phải là lúc được phép tiết lộ.

D: Tôi nghĩ có lẽ nó khó có thể chấp nhận? Bạn đã nói rằng những chúng sinh này vẫn còn đến Trái Đất của chúng tôi?

P: Chúng tôi sẽ không nói thêm về điều này.

Sau khi thức tỉnh, Phil cho biết những gì anh có thể nhớ được là những chúng sinh đó có bề ngoài màu xám. Anh không thể nhớ được bất kỳ đặc điểm gì khác của cơ thể họ. Vậy là Phil cũng đã không được phép nhìn thấy họ. Có vẻ như tôi phải bỏ qua đề tài này rồi.

D: À. Phil cho biết có những cây, khoáng chất và đời sống thực vật. Những thứ này đã được đem đến từ khi nào?

P: Chúng là hình thái của sự sống cơ bản, đã phát triển tự nhiên thông qua các chất đạm và axit amino trong đại dương nguyên thủy. Quá trình tiến hóa của Trái Đất đã tạo nên những đời sống loại này.

D: Không phải đời sống động vật và con người cũng đã được hình thành do sự tiến hóa này hay sao? Các lý thuyết tiến hóa nói rằng tất cả mọi thứ được bắt đầu từ những tế bào thực vật đầu tiên này?

P: Đó chỉ là sự suy đoán. Trái Đất vào lúc ấy đã sẵn sàng cho đời sống của động vật và đã được gieo trồng trên mặt đất. Hành tinh này được sử dụng có mục đích. Bạn hãy nhìn vào một khu vườn và nghĩ đến sự tương đồng. Trước hết bạn phải xới đất canh tác, rải phân bón, và đợi những cơn mưa đến. Chúng tôi hỏi bạn, sau đó bạn sẽ ngồi đó và chờ đợi cho cây trồng của bạn lớn lên hay sao? Bạn sẽ nghĩ rằng cà chua của bạn sẽ tự động mọc lên trên những luống đất bên này và khoai tây sẽ mọc lên bên luống đất bên kia sao? Tất nhiên là không, vì nó phải được trồng trọt và hướng dẫn. Cần phải có sự thao tác mới đạt được kết quả như mong muốn, để chắc chắn rằng cây trồng của bạn sẽ phát triển theo cách bạn muốn. Cũng giống như thế, hành tinh này giống như là một khu vườn đã sẵn sàng cho việc gieo trồng. Mục đích gieo hạt là để có được cây trồng.

D: Nhưng, bạn có nghĩ rằng có một hành tinh nào khác mà đời sống động vật đã tự tiến hóa thành hay không?

P: Rất ít khi xảy ra, bởi vì nếu có thì nó cũng phải được sắp xếp trước. Những trường hợp đời sống động vật đã tự phát triển mà bạn đã nghe nói đến là trong lần Phil đi đến một hành tinh nơi chúng sinh sống trong tòa nhà màu bạc. Nơi đó những chúng sinh tiên tiến sống cùng với những chúng sinh thấp hơn. Những chúng sinh thấp hơn đó là người dân bản địa, họ hoàn toàn tiến hóa từ tự nhiên. Đây là một ví dụ về một hình thức động vật thuộc về bản địa; tức là họ đã hoàn toàn tiến hóa từ hành tinh đó.

D: Thì ra là vậy. Tôi thắc mắc điều đó có thể xảy ra ở trên Trái Đất này hay không.

P: Đề tài này chỉ là một sự suy đoán và chúng tôi không có thời gian để ngồi đó và xem liệu điều đó có thể thực hiện được hay không, bởi vì chúng tôi có rất nhiều công việc phải làm.

D: Đây là một đề tài được tranh luận, và đó là lý do tại sao tôi muốn có được câu trả lời.

P: Hãy để những người muốn tranh luận tiếp tục tranh luận. Cuối cùng tất cả cũng sẽ đi đến kết luận là không có câu trả lời. Chúng tôi cũng không biết. Chúng tôi chưa bao giờ ngồi ở một chỗ để xem những gì sẽ xảy ra. Như tôi đã nói, có rất nhiều việc cần phải làm và chúng tôi đang làm việc, không phải ngồi yên.

D: Được. Tuần trước có một đề tài chưa thảo luận xong. Chúng tôi đã nói về khu vườn và đời sống bắt đầu phát triển. Sau đó những người gieo đời sống đã trở lại thường xuyên để giám sát.

P: Khu vườn chưa bao giờ bị bỏ rơi, nó luôn luôn được liên tục theo dõi về phương diện tâm linh. Từ lần đầu tiên đời sống xuất hiện trên Trái Đất thì đã có một nền văn minh tâm linh xung quanh hành tinh này ở nhiều hình thức khác nhau và có chức năng khác nhau. Cũng giống như thế giới vật chất, thế giới tinh thần cũng có các chính phủ với nhiều cấp bậc khác nhau.

D: Những chúng sinh đã gieo hạt giống trên Trái Đất, họ có còn ở đây để chăm sóc khu vườn này hay không?

P: Họ thỉnh thoảng vẫn đến. Nhưng như đã được đề cập đến trước đó, hành tinh này nằm ở một nơi hẻo lánh, họ không có lý do gì để ở lại đây. Quá trình phát triển của loài người cũng quá chậm, không cần phải liên tục chú ý đến họ.

D: Lần trước, bạn cho biết rằng có một cái gì đó đã xảy ra, đã làm sự thí nghiệm đi lệch đường. Có một sự can thiệp của một cái gì đó?

P: Đúng vậy. Chúng tôi sẽ giải thích về nó như thế này. Một thiên thạch từ một phần khác của vũ trụ rơi xuống Trái đất, va chạm với Trái đất. Thiên thạch đó đã mang theo một loại “vi rút” có tính chất làm biến dạng hay phá hủy, và vi rút đã tăng trưởng vô cùng tốt trong môi trường này.

Vi rút đã xâm nhập vào các đời sống đang phát triển trên Trái Đất giống như những hạt cỏ dại bị gió thổi vào trong khu vườn và cắm rễ vào đất, và người nông dân không thể nào tiêu diệt chúng hoàn toàn. Tình hình này vẫn còn kéo dài cho đến ngày nay. Và chúng tôi sẽ không nói thêm về nó nữa bởi vì chúng tôi không được phép tiết lộ vào thời điểm này.

Thật không công bằng khi họ đang đưa một món ăn thật thơm ngon trước mặt chúng ta và sau đó đột ngột cướp nó đi. Họ đã thành công khơi dậy sự tò mò của tôi và sau đó nói rằng đề tài đó đã chạm đến giới hạn.

D: Tôi chỉ thắc mắc là có những thay đổi gì đã xảy ra?

P: Chúng tôi không được phép nói chuyện này bởi vì sẽ gây ra nhiều xung đột và nhầm lẫn. Đó là những gì chúng tôi có thể nói, và thừa nhận sự thật rằng có những cỏ dại trong vườn.

D: Vậy thì những vi rút này đã trộn lẫn với những hạt giống tốt và đã sản xuất ra một giống cây khác? Giống như tình trạng lai căng, đại khái là như vậy có đúng hay không?

P: Chúng tôi yêu cầu bạn đừng nghĩ về phương diện bản tánh của con người. Luôn luôn có người tốt và người xấu, đây không phải phương diện chúng tôi muốn bày tỏ. Điều này cũng không liên quan đến giống người nào trên Trái Đất, chúng tôi muốn nói đến mặt di truyền. Cỏ dại đã nằm trong “món ăn” mà tất cả chúng sinh trên hành tinh này hấp thụ.

D: Đó cũng là ý khi tôi nói đến “lai giống”. Lai giống là trường hợp một loại thực vật bị thay đổi bản chất nguyên thủy của nó.

P: Khái niệm về lai giống trên Trái Đất là một sự thay đổi giống bằng cách liên tục tác động đến nó để đạt được kết quả mong muốn. Những gì tôi nói không phải là như vậy. Giải thích chính xác nhất cho sự kiện này đơn giản chỉ là cỏ dại trong vườn.

D: Con người đã nghĩ gì khi điều này xảy ra?

P: Có rất nhiều nỗi buồn và sự rối rắm, bởi vì những điều này chưa bao giờ xảy ra trước đây và họ chưa bao giờ nhận thức những điều đó. Cảm xúc của họ ngày càng trở nên buồn khổ và chán nản. Và khi khu vườn của một người đột nhiên hư hại, hãy tưởng tượng người làm vườn sẽ có cảm giác như thế nào.

D: Nói một cách khác, nó đã làm thay đổi cấu trúc gen?

P: Đúng vậy. Trước thời điểm đó, khu vườn ở trong hoàn cảnh hoàn hảo và nguyên sơ. Khu vườn vào thời gian đó rất tinh khiết và rất sạch sẽ, và nó đã được dự kiến sẽ giữ nguyên như vậy vĩnh viễn. Khu vườn có hy vọng rất cao rằng mọi thứ sẽ rất thuận lợi. Nhưng sau đó, bởi sự xâm nhập từ bên ngoài, hy vọng đã bị giảm xuống đến mức chỉ dành sử dụng những gì còn có thể sử dụng được mà thôi.

D: Không có cách nào để thay đổi điều này hoặc ngăn chặn nó hay sao?

P: Đúng vậy. Không thể đảo ngược lại kết quả.

D: Tôi đang suy nghĩ về việc các nhà khoa học ngày nay đang tiến hành thử nghiệm di truyền.

P: Một lần nữa, chúng tôi muốn nói với bạn rằng đó không phải là những gì chúng tôi đang nói. Về việc xâm nhập... (Im lặng một lúc) chúng muốn tham khảo ý kiến (ai đó) về điều này, chúng tôi có cảm giác rằng thông tin này không nên được tiết lộ vì sợ rằng nó sẽ được truyền đạt ra ngoài theo cách hiểu lầm.

Tôi hầu như có thể tưởng tượng một nhóm người của họ tụ lại với nhau để thảo luận về vấn đề này.

D: Bởi vì vậy cho nên tôi có nhiệm vụ là cố gắng đảm bảo các thông tin được hiểu một cách đúng đắn.

P: Đúng vậy. Chúng tôi yêu cầu bạn nhìn nó theo cách này ...

Có một sự thay đổi đột ngột. Lẽ ra họ đã từ chối nói thêm về chủ đề này nhưng bây giờ họ dường như đã quyết định làm sáng tỏ nó.

P: Các cây trồng không phải là cỏ dại. Cỏ dại ở trong đất. Cỏ dại không phải là thực vật giống như các loại cây trồng mà là đất xấu. Chúng tôi muốn thay đổi chữ "cỏ dại" thành "đất xấu". Bạn hãy nghĩ sự xâm nhập này là một loại đất xấu đã bị ném từ bên ngoài. Sở dĩ chúng tôi dùng chữ "cỏ dại" trước đây là vì một số chúng sinh trên hành tinh này đã bị sa ngã và tính cách của họ bị xuống cấp. Điều này làm cho mọi người thay đổi cách nhìn đối với nhau, ví dụ như giữa các chủng tộc hay các tôn giáo khác nhau, hoặc bất cứ thành kiến (prejudice) gì của họ. Vì vậy họ xem bản thân như cỏ dại, và điều này đã khuyến khích chúng tôi mong muốn chữa lành cho họ.

(prejudice có nhiều nghĩa = thành kiến, kỳ thị, v.v.)

D: Ý nghĩa của chữ "thành kiến" này không phải là cách mà tôi hiểu về nó, nhưng tôi có thể tưởng tượng được một ai khác sẽ diễn giải từ đó theo cách như bạn đã nói.

P: Đó là lý do tại sao chúng tôi phải rất cẩn thận. Chúng tôi không chỉ phải đảm bảo bạn và Phil mà còn những người dân ngoài xã hội hiểu một cách đúng đắn thông tin được truyền đạt. Nếu thông tin này được đính kèm trong tài liệu của bạn thì chúng ta phải xem xét đến việc người dân sẽ hiểu nó như thế nào. Đó là lý do tại sao có rất nhiều thông tin không được phép tiết lộ, bởi vì nó có thể sẽ được hiểu theo cách sai lầm.

D: Trở lại đề tài chúng ta đang nói đến. Họ đã trở lại và phát hiện ra rằng giống loài đã ít nhiều bị ô nhiễm. Tôi dùng từ như vậy có thích hợp không?

P: Không phải là giống loài.

D: Gọi là các hình thái của đời sống sao?

P: Không đúng. Chính bản thân đất đã bị ô nhiễm. Hành tinh này đã vô tình bị trao cho một số ... (tìm từ thích hợp) gen, là chất liệu di truyền đã gây ra sự hủy hoại các chức năng của cơ thể. Và như thế, mầm bệnh đã xâm nhập hành tinh này.

D: Nói vậy trước khi bị ô nhiễm thì hành tinh này không có bệnh?

P: Đúng vậy. Sự thật thì đây là nguồn gốc của căn bệnh... Chúng tôi cần phải có một sự đồng thuận về các thuật ngữ thích hợp có thể sử dụng ở đây. Chúng tôi đôi khi phải tham khảo các "chuyên gia", những người đã quen thuộc với sự nhận thức của loài người trên Trái Đất. Và nhờ vậy bây giờ chúng tôi có thể nói chuyện với bạn về những gì mà bạn gọi là "bệnh tật". Ban đầu, kế hoạch được đặt ra là sẽ không có bệnh tật. Mọi chúng sinh sẽ có cái chết tự nhiên. Sẽ không có những bệnh gây ra đau đớn và đau khổ như vậy.

D: Lời giải thích trên làm cho tôi hiểu được dễ dàng hơn. Và vì vậy mà bạn đã gọi chúng là cỏ dại?

P: Đúng vậy. Đây là lý do tại sao chúng tôi đã lo lắng về cách trình bày về nó và lo lắng mọi người hiểu về nó như thế nào.

D: Tôi nghĩ là "vi rút" này có thể gây ra biến dạng cho cơ thể con người.

P: Chúng tôi cũng muốn nói bệnh này có thể gây biến dạng cho cơ thể con người. Điều này không có gì phải nghi ngờ. Nhưng đây không phải là lý do duy nhất.

D: Nói vậy, đây là nguồn gốc của tất cả các bệnh của con người? Chỉ vì một thiên thạch mà đã ô nhiễm đất đai của hành tinh này sao?

P: Hầu như là như vậy. Tuy nhiên, chúng tôi không thể nói đó là toàn bộ lý do. Bởi vì một số bệnh được gây ra bởi con người, bởi sự thiếu hiểu biết về việc sử dụng các yếu tố tự nhiên. Nhưng hầu hết các bệnh tật đều có nguồn gốc từ thiên thạch này. Chúng tôi gặp trở ngại trong việc sử dụng từ ngữ thế gian để truyền đạt kiến thức này. Hãy hiểu rằng không có từ ngữ tương đương để nói về "chúng bệnh" mà thiên thạch đã mang đến Trái Đất. Nơi xuất xứ của mầm bệnh này thì nó không được xem là bệnh. Vấn đề chỉ là nó đến từ một hệ thống không thích hợp với hệ thống trên hành tinh này.

(Người dịch: theo mình hiểu thì ví dụ như đau khổ, tà ác, chiến tranh, bệnh tật thuộc về địa ngục thì lúc nó ở địa ngục nó là bình thường, không được coi là bệnh, nhưng nếu những điều này bị nhiễm lên cảnh giới trên như thiên đàng thì nó không thích hợp và được coi như bệnh?)

D: Vâng, tôi có thể hiểu điều đó. Nhưng, nếu mọi thứ trở nên bị hỏng đi, bị đi trật đường rầy thì tại sao không phá hủy tất cả đi và bắt đầu lại từ đầu?

P: Tại sao phải ném đi tất cả? Nhiều thứ đã được hoàn thành rồi. Như bạn có thể nhìn thấy đây, căn bệnh này đã không phá hủy nền văn minh của bạn hoàn toàn mà chỉ là một cái gai trong mắt.

D: Đời sống trên trái đất đã phát triển bao xa khi điều này được phát hiện?

P: Nó vẫn còn trong giai đoạn là hạt giống cho nên những kẻ xâm lược có chút khó khăn trong việc tìm kiếm một chỗ đứng. Không có sự kháng cự lại với mầm bệnh vào lúc đó. Khi nó được phát hiện thì nó đã lan rộng đến một mức độ lớn và không thể kiểm soát được.

D: Họ đã phát triển đến đâu khi nó được phát hiện?

P: Như chúng tôi đã nói, họ vẫn còn trong giai đoạn cây con, chúng tôi muốn nhấn mạnh rằng họ còn là cây con. Quá trình gieo hạt đã được hoàn thành và họ đã nảy mầm. Vì vậy họ đã dễ bị nhiễm bệnh và không có khả năng phòng thủ.

D: Vào lúc đó thì những chúng sinh gieo giống đã đã trở lại và phát hiện ra nó sao?

P: Đúng vậy. Họ đã trở lại và tìm thấy cỏ dại trong vườn. Bây giờ bạn có thể hiểu rõ hơn về ý nghĩa của cỏ dại không?

Họ dường như cảm thấy nhẹ nhõm khi mà họ cuối cùng cũng có thể truyền đạt các thông tin một cách chính xác. Tôi có thể thông cảm với khó khăn của họ bởi họ không quen thuộc với ngôn

ngữ phức tạp của con người. Dường như là họ bị bắt buộc phải tìm kiếm từ ngữ cho đến khi họ tìm thấy các cụm từ và thuật ngữ chính xác để minh họa bất cứ những gì họ muốn truyền đạt. Những chi tiết này có vẻ như không quan trọng đối với loài người, và vậy mà tôi nhận ra rằng đây là một dấu hiệu cho thấy rằng trước đây tôi chưa từng tiếp xúc với một lực lượng thức tỉnh thật sự.

D: À. Tôi nghĩ có lẽ họ đã phát triển đến trạng thái con người.

P: Điều này không đúng bởi vì lúc họ tiến hóa thành con người thì đã mang bệnh trong người rồi. Khi mầm bệnh được phát hiện, một cuộc họp đã được mở ra trong khu vực ... Vị lãnh đạo của vũ trụ này đã tổ chức một cuộc họp để xác định mức độ xâm nhập của mầm bệnh và tìm phương pháp để giải quyết. Kết quả được xác định rằng sự phá hoại đã đi đến mức độ không thể dùng các biện pháp đặc biệt nào để có thể làm giảm bớt tình trạng này. Bởi vì làm như vậy sẽ giết chết đời sống đang bắt đầu nảy nở trên hành tinh này. Vì vậy, họ đã quyết định cho phép đời sống tiếp tục phát triển, nhưng cố gắng tìm cách đền bù vào đó. Do đó, có những tia plasma và tính chất di truyền dùng để kéo dài tuổi thọ và siêu kháng với "bệnh" đã được phép "tiêm" vào cho loài người.

D: Sau khi nghe bạn nói về điều này bỗng dưng tôi nghĩ đến một việc là những điều này có liên quan gì đến những câu chuyện về Vườn Địa Đàng vào lúc ban sơ hay không? Nó có liên hệ gì đến câu chuyện trong kinh thánh không? Khu vườn Địa Đàng ban đầu đã được coi là một nơi hoàn hảo.

(Vườn Địa Đàng – Garden of Eden, là câu chuyện của ông Adam và bà Eva)

P: Chúng tôi hiểu bạn đang nói gì. Chúng tôi đang trao đổi ý kiến với nhau. (Tạm dừng) Chúng tôi quyết định tạm thời không bình luận về điều đó vào lúc này, bởi chúng tôi không có sự đồng thuận về mối tương quan giữa chúng. Ở một số khía cạnh thì chúng có một mối tương quan, nhưng về mặt khác thì câu chuyện Địa Đàng và những gì chúng tôi kể trên không có mối quan hệ với nhau. Vì vậy, nếu chúng tôi có trình bày về nó thì sẽ phải phân tích chi tiết nào có tương quan và chi tiết nào không tương quan một cách thật rõ ràng. Chúng tôi muốn nhấn mạnh rằng, trong câu chuyện của Kinh Thánh có nói về một khu vực địa lý được gọi là Vườn Địa Đàng, điều này là có thật. Nhưng hầu hết các tình tiết khác trong câu chuyện chỉ là truyền thuyết mà không phải là sự thật; câu chuyện là truyền thuyết nhưng dựa trên một sự cố có thật.

D: Tôi tin rằng truyền thuyết thường bắt nguồn từ một sự thật ở đâu đó.

P: Đúng. Thường thì nó là sự tưởng nhớ đến một sự thật nào đó.

D: Bạn có nói về một khu vực địa lý nào đó (Vườn Địa Đàng). Đây có phải là nơi họ bắt đầu gieo các hạt giống hay không?

P: Điều đó không đúng. Hạt giống đã được gieo ở nhiều nơi trên Trái đất, không phải chỉ có một chỗ trên hành tinh.

D: Và sau đó thì họ đã tản ra từ những nơi này? Điều này khác với những gì Kinh Thánh đã nói.

P: Đúng vậy. Chúng tôi mong bạn hiểu sự thận trọng của chúng tôi khi trình bày những ý tưởng mà nó đi ngược lại với niềm tin đã được chấp nhận trên hành tinh này. Chúng tôi không muốn tạo ra sự bất đồng, xung đột hay chiến tranh giữa các nhóm người tin vào Kinh Thánh và những người có tư duy mới mẻ. Chúng tôi không có ý định thúc đẩy xung đột và bất đồng. Mục đích của chúng tôi đơn giản chỉ là từ từ đánh thức nhân loại. Tất cả các kiến thức có thể được tiết lộ cùng một lúc, nhưng điều này sẽ không giúp ích được gì. Vì vậy, các thông tin phải được truyền đạt dần dần thì mới đạt được sự giác ngộ.

D: Tôi biết sẽ có người phản đối. Nhưng theo tôi thì phiên bản của bạn có thể có một số chi tiết liên quan đến truyền thuyết trong Kinh Thánh.

P: Nó là một huyền thoại, cho nên không nên nghĩ rằng nó là một câu chuyện thật. Câu chuyện trong Kinh Thánh rất thú vị, nhưng chúng tôi đã chỉ ra rằng nó rất lỏng lẻo và chỉ dựa trên một phần rất nhỏ của sự thật mà thôi.

D: Bạn có muốn nói thêm về điều đó không?

P: Không phải lúc này. Như chúng tôi đã nói, chúng tôi không có sự đồng thuận, và tất cả chúng tôi phải đồng thuận mới có thể truyền đạt thông tin này đến bạn. Đó là một phần nhiệm vụ của chúng tôi. Chúng tôi là một hội đồng có 12 người và mỗi người đều có một sở trường chuyên môn của mình, và mỗi người đại diện cho một lĩnh vực kiến thức khác nhau trong việc đối phó với những kinh nghiệm của loài người và của các cõi cao hơn. Chúng tôi đại diện cho những lợi ích đa dạng khác nhau. Vì vậy, khi tất cả đều đồng thuận thì không có ai sẽ là kẻ thất bại, tất cả đều là người chiến thắng, nghĩa là tất quan điểm của mọi người đều được chấp nhận.

D: Rất khó khăn để được tất cả 12 người đồng ý về điều đó hay sao?

P: Ở đây mọi người rất hòa thuận, không có sự bướng bỉnh như thường xảy ra trên hành tinh của bạn, chỉ là nhiều người có quan điểm khác nhau. Và những quan điểm khác nhau sẽ đòi hỏi phải có một sự đồng thuận. Có nhiều lúc phát sinh tình huống không có sự đồng thuận, và nếu tình huống đó xảy ra thì chủ đề sẽ được bỏ qua hoàn toàn.

(Hết chương 14)

CHƯƠNG 15: KHỦNG LONG

Đề tài này phát triển đến một câu chuyện tiếp theo. Một loạt các chương sau sẽ được trình bày trong các phiên thời miên kế tiếp.

D: Bạn có thể nói rõ hơn một chút về hướng đi của đời sống loài người khi nó vừa mới bắt đầu hay không?

P: Đời sống trên hành tinh này đã bắt đầu từ một tế bào, sau đó trải qua đột biến đã bắt đầu phân đôi và tiếp tục tái sinh sản thành nhiều tế bào nữa, và sau đó lần lượt phát triển thành các sinh vật tầm thường rồi phát triển thành các sinh vật cấp bậc cao hơn, rồi lần lượt chuyển thành loài động vật sống cả dưới nước và trên cạn (giống con ếch), và sau đó thành bò sát và cứ tiếp tục như thế.

D: Những chúng sinh ngoài không gian có xếp đặt trước những hình mẫu mà con người phải tiến hóa thành như đã nói trên hay không?

P: Hầu hết giai đoạn đầu của sự tiến hóa thì nó đã được hướng dẫn rất cẩn thận, sau đó thì nó được để cho tự do phát triển. Sau khi hình thái của đời sống đã phát triển đến một mức độ cao thì nó không cần sự hỗ trợ nữa. Vào lúc đó thì nó chỉ cần hỗ trợ về mặt dinh dưỡng.

D: Khi bạn nói “phát triển đến mức độ cao”, ý của bạn là khi nó đã đạt đến giai đoạn con thú hay giai đoạn của con người?

P: Có rất nhiều giai đoạn trước khi nó trở thành con người, nó đã phát triển chậm nhưng rất chắc chắn và đã từ từ tiến hóa theo hướng hình dáng con người. Trong giai đoạn đầu là quan trọng nhất, nó luôn luôn cần có sự hỗ trợ và hướng dẫn để đảm bảo rằng hướng tiến hóa sẽ dẫn đến hình dáng con người chứ không phải là những hình thức khác.

D: Nói cách khác, ý của bạn là các gen được thay đổi?

P: Họ không can thiệp vào quá trình tiến hóa của các tế bào và các sinh vật (tế bào tiến hóa thành), họ chỉ cung cấp những năng lượng và phân tử và các thành phần hỗn hợp để bảo đảm các sinh vật này được nuôi dưỡng thật tốt, để chúng có thể tồn tại và phát triển một cách tốt nhất như họ mong muốn. Nếu như các chất dinh dưỡng không thích hợp thì họ sẽ ngưng cung cấp nó ngay và trở lại dùng các nguồn năng lượng dưới nhiều hình thức hài hòa hơn. (Dolores: Điều này nghe như là một quá trình loại bỏ cỏ dại.)

D: Nói như vậy thì trong khoảng thời gian này có sự giám sát liên tục?

P: Đúng vậy. Trong giai đoạn trứng nước, sự hướng dẫn phát triển rất cần thiết, cũng giống như một đứa trẻ sơ sinh rất cần sự giám sát gần như liên tục từ khi sinh ra cho đến khi nó từ từ phát triển đến thời điểm không cần quá nhiều sự quan tâm, cho đến cuối cùng nó trở thành một cá nhân độc lập và không còn cần sự giám sát nữa.

D: Một số nhà khoa học trên Trái Đất tin vào quá trình tiến hóa của nhân loại, nhưng họ nói còn có một vấn đề mà họ chưa có câu trả lời. Họ không tìm được “mối liên kết” trong quá trình tiến hóa từ động vật đến con người.

P: Không ai có thể tìm thấy bất kỳ sự liên kết nào bởi vì không có sự liên kết nào tồn tại cả. Không có sự tiến hóa dần dần từ động vật đến con người mà là một sự thay đổi bất ngờ xảy ra. Có thể nói đó là một sự đột biến, là một bước nhảy triệt để trong quá trình tiến hóa. Điều này đã xảy ra ngay tức thời, trong khoảng thời gian của một thế hệ.

D: Tôi rất tò mò về thời đại của khủng long. Liệu chúng có phải là một trong nhiều loài mà bạn nói rằng đã bị cho chấm dứt hay hủy bỏ hay không? Chúng đã từng sống trên trái đất và chúng không còn tồn tại nữa. Điều này có phải là do cố ý?

P: Họ đã tiến hóa và không phù hợp và vì vậy họ đã bị hủy diệt. Đời sống phải luôn luôn hợp theo con đường chân chính. Tất cả các động vật đều có nguồn gốc từ các hạt giống đã được gieo. Những con khủng long có được một thời gian tồn tại và sau đó đã biến mất. Nguyên do của sự tuyệt chủng là do sự thay đổi của thiên nhiên khi trục của Trái Đất nghiêng và đã gây ra các mùa thay đổi đột ngột. Những loài có thể thích ứng với những thay đổi đột ngột của Trái Đất sẽ tiếp tục tiến hóa, những loài không thể thích ứng sẽ bị biến mất.

D: Mọi người vẫn còn đang tìm hiểu tại sao loài khủng long bị tuyệt chủng bởi vì các nhà khảo cổ đã tìm thấy thức ăn vẫn còn trong cơ thể của chúng khi chết.

P: Trục của Trái Đất bị lệch, thời tiết thay đổi quá đột ngột, những nơi thật ẩm áp và đầy nắng bỗng dưng thay đổi thành băng giá chỉ trong vòng vài phút đồng hồ. Khí hậu thay đổi, bởi vì Trái Đất giống như một người phụ nữ già cơ thể bị bứt rứt khó chịu và luôn phải lăn qua lộn lại. Đây là một hiện tượng tự nhiên và nó đang xảy ra một lần nữa vào thời điểm hiện tại. Sự thay đổi của Trái Đất hiện nay đang xảy ra và sẽ tiếp tục trong vòng 18 năm tới trên hành tinh này. Những thay đổi này được gộp chung lại một cách lỏng lẻo dưới danh từ “thảm họa”. Nhưng “thảm họa” này không phải xảy ra chỉ một lần duy nhất với cường độ thật khủng khiếp mà nó trải qua một quá trình chậm và từ từ nặng lên cho đến lúc Trái Đất thay đổi hoàn toàn. Vào thời gian này, sự thay đổi xảy ra rất nhanh chóng và có thể nói là chớp nhoáng. Đây là quá trình tiến hóa tự nhiên của Trái Đất, mỗi khi nó tự điều chỉnh các cực của mình thẳng hàng với các ngôi sao trên Thiên Đàng. Những ngôi sao này di chuyển theo một trình tự nhất định cũng giống như các chòm sao di chuyển xung quanh hành tinh của bạn vậy. Tuy nhiên, những ngôi sao này không ảnh hưởng quá nhiều đến hành tinh của bạn như những sao ở nơi xa xôi.

D: Những hành tinh ở xa mạnh hơn hay sao?

P: Vâng. Nhưng không phải tất cả các hành tinh xa xôi đều mạnh hơn.

D: Tôi nghe nói rằng sự chuyển đổi của Trái Đất lần này đang gây ra sự thức tỉnh của các núi lửa, động đất, sự thay đổi thời tiết, và những điều tương tự.

P Đúng vậy, vì Trái Đất đang chuẩn bị để kết nối bản thân với các hành tinh khác trong vũ trụ. Điều đó đang gây ra sự thức tỉnh của núi lửa hay vành đai lửa (đường nối của Trái Đất ở biển Thái Bình Dương) và ở các khu vực khác của Trái đất, cũng đang gây ra rối loạn thời tiết. Nó bắt đầu chậm chậm và sau đó sẽ tăng tốc, nhưng hiện tại lực hấp dẫn của Trái Đất đã nhảy vào cuộc, làm cho trục của Trái Đất nghiêng nhanh hơn... có lẽ ba mươi độ (30 °) nghiêng hơn so với khoảng 40 năm về trước. Hãy nhớ rằng, đây là một quá trình tự nhiên nếu như nó được phép xảy ra một cách tự nhiên, và trong trường hợp này thì loài người có thể thích ứng và chuẩn bị đối phó với sự thay đổi một cách dễ dàng. Tuy nhiên, nếu có một cuộc chiến tranh xảy ra và đồng thời các vũ khí hạt nhân được sử dụng thì tình trạng bất ổn của trục Trái đất sẽ nặng hơn và độ nghiêng của trục sẽ tăng nhanh hơn nữa. Sự nguy hiểm ở đây là việc đẩy nhanh sự chuyển đổi, sự thay đổi Trái Đất sẽ xảy ra nhanh hơn và dữ dội hơn.

(Chuyện ngoài lề: trong quyển sách “Đối thoại với Nostradamus” của Dolores Cannon. Nostradamus có nói là thời gian qua các chính phủ đã sử dụng vũ khí nguyên tử quá nhiều. Ngoài ra còn nói đến vấn nạn khai thác rừng và tài nguyên trong lòng đất quá tải. Những điều này làm Trái Đất thay đổi mạnh.)

D: Bạn có biết còn bao lâu nữa thì Trái Đất sẽ đi đến sự chuyển đổi mạnh mẽ nhất hay không?

P: Điều đó tùy theo Trái đất và Đức Cha ở trên Thiên Đàng, chúng tôi không biết gì nhiều về điều đó.

Tin tức này làm cho tôi cảm thấy khó chịu và bối rối. Nhưng bởi vì các vị hội đồng không nói thêm bất cứ gì về khung thời gian mà Trái Đất sẽ hoàn tất sự chuyển đổi cho nên tôi quyết định trở lại với câu hỏi về những con khủng long.

D: Vào thời khủng long, sau khi Trái Đất thay đổi thì tất cả các loài khủng long bị tiêu diệt cùng một lúc hay một số vẫn còn sống sót ở các khu vực khác nhau trên thế giới?

P: Có một số còn sống bởi vì đó không phải là một sự hủy diệt toàn bộ. Những con khủng long lớn nhất đã bị giết chết bởi vì cơ thể của chúng chỉ thích ứng với một loại khí hậu duy nhất và không thể chấp nhận bất cứ sự thay đổi nào nên chúng đã chết. Cơ thể của chúng chỉ là quá lớn nên không thể thích ứng một cách nhanh chóng. Chúng không có chỗ để đi. Các loài động vật nhỏ có thể trốn chạy dưới hang hay ví dụ chúng có thể thu thập lá cây và cỏ xung quanh chúng để xây một môi trường ấm áp. Các động vật lớn hơn không thể làm được điều này do đó đã chết.

D: Tôi đã đọc được các bản vẽ hoặc chạm khắc mà người ta tìm kiếm được từ thời cổ đại cho thấy khủng long và con người chung sống với nhau.

P: Điều đó là đúng, vào thời điểm đó đã có con người. Họ đang ở trong giai đoạn sơ khai nhưng cũng đã có linh hồn rồi.

D: Tôi thắc mắc khi nào thì các linh hồn bắt đầu đến với Trái Đất và sống trong cơ thể?

P: Sớm như trong thời đại của khủng long.

D: Các nhà khoa học đã luôn luôn cho rằng con người xuất hiện muộn hơn nhiều sau thời đại của những con khủng long.

P: Các nhà khoa học luôn luôn nói những điều này nọ và sẽ tiếp tục như vậy. Họ không có được đặc quyền truy cập tất cả các kiến thức vô giới hạn, do đó họ chỉ có thể dựa vào những kiến thức được cho biết mà thôi.

D: Tôi nghĩ các nhà khoa học đã cho ra những kết luận như vậy là do họ không tìm thấy được xương người mỗi khi họ khai quật được khủng long.

P: Đúng, nhưng bây giờ họ đã tìm thấy được xương của con người cùng một chỗ với xương của khủng long rồi, nhưng họ vẫn còn không chấp nhận được điều này bởi vì quan điểm đã định trong nhiều năm qua. Bạn thấy đấy, khoa học cộng đồng thay đổi rất chậm chạp và họ rất khó chấp nhận thay đổi bởi vì tất cả sự thật phải được viết lại. Đặc điểm này là cố hữu và nó xảy ra trong toàn thể nhân loại, họ cho là sự thật (mà họ đã khẳng định trước đây) là thiêng liêng và không bao giờ được thay đổi. Do đó có nhiều sự kháng cự bởi vì họ sợ bị mất đi lòng tin của mọi người.

D: Vâng, không phải ai cũng tin tưởng vào sự thật. Có một lý thuyết khác cho rằng sự nhảy vọt từ động vật đến con người là do chúng sinh từ không gian bên ngoài đã giao phối với các loài động vật.

P: Đó là một đánh giá chính xác, đây là một cách hỗ trợ nhằm nâng cao gen di truyền của động vật. Điều này nằm trong quá trình nuôi dưỡng. Khi động vật phát triển đến một lúc nào đó thì nó sẽ không thể tiến hóa xa hơn nữa nếu không có sự kết hợp với một gen mới. Nếu không thì hình dạng con người sẽ bị trì trệ đôi chút và sẽ nghiêng về phía hình dáng của người Neanderthal. (xem hình)

D: Con người chúng tôi ngày nay có một bộ não có khả năng trí tuệ cao không phải là do trải qua quá trình tiến hóa tự nhiên hay sao?

P: Chính xác. Nó đã được như vậy nhiều triệu năm rồi. Điều này không thể xảy ra một cách tự nhiên, bởi vì vào lúc đó động vật đã đạt đến đỉnh điểm của sự tiến hóa và không thể tự tiến thêm được.

(Dolores) Theo hai trường phái tư tưởng, trường phái thứ nhất cho rằng sự sáng tạo có nghĩa là tất cả đời sống đã được tạo ra một cách bất ngờ bởi hành động của một sức mạnh siêu nhiên, thường được gọi là "Thượng Đế". Và thuyết tiến hóa là tất cả đời sống đã tiến hóa từ một nguồn sống duy nhất, thông qua một quá trình tự nhiên. Lập luận chống lại tư tưởng trên cho rằng quá trình tiến hóa được dựa trên các cuộc thí nghiệm được kiểm soát chặt chẽ, và rằng một chủng loài đã đạt đến một điểm giới hạn nào đó và đã không tự phát triển thêm được nữa và vì vậy có một sự thao tác gen được thực hiện. Ban hội đồng có thể là đúng khi họ nói rằng câu chuyện trong 2 quyển sách "Sự Sáng Tạo" và "Lý thuyết Darwin về Sự Tiến Hóa" đều nói lên một phần sự thật.

D: Trong Kinh Thánh có nói: "Chúng ta hãy tạo ra loài người giống như hình ảnh của chúng ta." Đó có phải là những gì bạn đã nói hay không?

P: Đó là một câu chuyện ngụ ngôn nói lên sự thật rằng hình dáng của con người trên Trái Đất được tạo ra giống như hình dáng của những chúng sinh khác trong toàn vũ trụ. Lời tuyên bố này là chính xác.

D: Tôi luôn luôn nghĩ rằng câu "giống như hình ảnh của chúng ta" là nói về phần linh hồn của con người.

P: "Hình ảnh" này là đề cập đến hình dáng bên ngoài, là hình dáng tiêu biểu của con người ở nhiều khu vực khác nhau khắp vũ trụ (nhỏ) này. Những vũ trụ khác cũng có một hình dáng tiêu biểu cho vũ trụ của họ.

D: Chúng sinh trong vũ trụ này hầu hết là có hình dáng như con người phải không?

P: Không thể nói là "hầu hết", vì có những chúng sinh hình dáng không giống loài người ở bất kỳ phương diện nào. Nói chính xác hơn là hình dáng con người đơn giản chỉ là một trong nhiều hình dáng khác nhau trong vũ trụ. Có rất nhiều chúng sinh có hình dáng khác nhau và có nhiều hành tinh có hình dạng khác nhau. Có những hành tinh có cùng một lúc nhiều hình dạng khác nhau, đại diện cho cuộc sống hài hòa và hòa hợp. Tuy nhiên hành tinh Trái Đất này chỉ có một hình dạng duy nhất. Chúng tôi có thể nói rằng bề ngoài của bạn bây giờ giống như hình dáng của nhiều loài người khác trong vũ trụ. Có nhiều người có mái tóc, khuôn mặt và cấu trúc cơ thể rất giống với con người trên Trái Đất nhưng họ có nhiều đặc điểm khác, và rất khó biết được nguồn gốc của nhiều người trong số họ.

Khi đời sống trên Trái Đất đạt đến giai đoạn con người thì những người ngoài không gian đã không đến thường xuyên nữa. Tôi muốn biết tại sao?

P: Bởi vì không cần thiết. Trong giai đoạn đầu họ cần hỗ trợ về mặt nuôi dưỡng và sự chăm sóc cẩn thận. Qua giai đoạn đó thì họ không còn cần chăm sóc cẩn thận như vậy nữa. Những người chăm sóc có thể trở về nhà của họ.

D: Có ai ở lại đây để quan sát hay không?

P: Trong khoảng thời gian đó có vài người vẫn còn ở lại trong cơ thể vật chất để giám sát tình trạng phát triển của các sinh vật mỗi ngày. Tuy nhiên, công việc này không nằm trên quy mô lớn, không phức tạp như những bước ban đầu.

D: Bạn nói những chúng sinh này đều ở hình dạng vật chất?

P: Họ có cơ thể của chiều không gian thứ ba. Những chúng sinh này ở thể vật chất nhưng chủng tộc của họ không phải thuộc về hành tinh Trái Đất.

D: Họ được sinh ra trong một cơ thể vật chất hay họ đã tạo ra cơ thể của họ?

P: Cơ thể đã được tạo ra. Tại thời điểm đó của Trái Đất thì nhân loại chưa được hình thành, chưa tiến hóa thành loài người. Không có nhân loại sinh sống cho nên không sinh sản ra cơ thể vật chất để có thể sử dụng. Khoảng thời gian này là vài triệu năm tuổi của Trái Đất, không có loài người nào sinh sống cả. Sau đó thì bắt đầu có loài người nguyên thủy.

D: Trong Kinh Thánh có nói rằng có những người khổng lồ trên Trái Đất.

P: Lời tuyên bố đó rất chính xác. Loài người vào lúc đó trung bình cao hơn 7 feet (2,13 mét). Đó là dòng dõi loài người đầu tiên. Ngày nay còn có nhiều người mang những gen di truyền của dòng dõi đó, vì vậy thỉnh thoảng vẫn còn những người cao hơn 7 feet. Đây chỉ là sự tái xuất hiện di truyền của dòng dõi nói trên.

D: Tôi đang cố gắng liên kết những câu chuyện trong Kinh Thánh với sự thật. Kinh Thánh giống như là lịch sử, mặc dù các câu chuyện đã bị bóp méo.

P: Có những sự thật được kể rất rõ ràng qua nhiều thế kỷ. Các nội dung của câu chuyện phần lớn dựa vào sự nhận thức của con người, vì vậy đương nhiên sẽ có một số chi tiết bị biến dạng. Tuy nhiên, các ý chính vẫn không bị đứt gãy.

D: Kinh Thánh cũng nói: “Những người con trai của Thượng Đế nhìn các con gái của loài người và cảm thấy họ rất được.”

P: Chính xác mà nói thì ý ở đây là nói về sản phẩm lai giống giữa chúng sinh đến từ vũ trụ và chúng sinh của trái đất. Điều này được thực hiện nhằm mục đích nâng cao tính chất di truyền của các loài đã tiến hóa đến mức độ cao nhất của họ và không thể tiến hóa hơn nữa. Và sự lai giống rất cần thiết để nâng cao sự phát triển của cơ thể vật chất.

D: Nếu không có sự can thiệp của họ thì chủng tộc trên Trái Đất sẽ vẫn ở trong giai đoạn thú vật hay sao?

P: Nó sẽ không thể phát triển đến trình độ mà bộ não có sẽ đầy đủ công suất để có thể hiểu được chính xác những khái niệm mà chúng tôi sẽ truyền đạt trong tương lai, những khái niệm mà chúng tôi đang nói với bạn ngày hôm nay... ví dụ như là sự giám hộ của chúng sinh từ vũ trụ và các khái niệm về Thượng Đế, v.v. Sự phát triển của bộ não đã được thúc đẩy thông qua sự giao phối giữa các giống loài. Trong quá trình viết ra Kinh Thánh, những người viết cảm thấy người dân thường sẽ không hoàn toàn chấp nhận sự thật đã diễn ra, họ sẽ bị mất lòng tin với những giáo lý được giảng dạy, do đó, những câu chuyện trong Kinh Thánh đã được cẩn thận trình bày sao cho phù hợp với tâm lý của con người vào thời gian đó. Và vì vậy nó được truyền lại dưới hình thức như thế cho đến ngày nay.

D: Vậy thì những người viết Kinh Thánh đã biết sự thật nhưng họ lại giải thích theo cách mọi người có thể chấp nhận?

P: Những thông tin đó hầu hết là chính xác. Đây không phải là một âm mưu bóp méo sự thật. Nhiều lúc các “câu chuyện” cũng bị hiểu sai lệch. Các thông tin được truyền từ thế hệ này sang thế hệ khác đã vô tình bị bóp méo đôi chút cho đến khi nó ở tình trạng như bạn thấy ngày nay.

D: Có nhiều người cảm thấy sốc khi đọc qua những giải thích trong Kinh Thánh ngày nay,

P: Đúng vậy, bởi vì cho đến thời điểm này những thông tin vẫn chưa được cho phép truyền xuống một cách hoàn chỉnh và chính xác đối với những gì thực sự đã xảy ra. Một lần nữa chúng tôi muốn nói rằng việc gieo giống đã được thực hiện ở nhiều nơi trong vũ trụ “địa phương” này (vũ trụ nhỏ). Sự kiện này không phải là hiếm hoi. Theo cái nhìn của toàn vũ trụ thì nó phổ biến như là một người ta khai khẩn một miếng đất và chăm sóc khu vườn của họ vậy.

Tôi biết không phải chỉ có một số người tham gia vào toàn bộ dự án này vì thời gian quá dài, nhưng tôi thắc mắc có phải chỉ có một chủng tộc duy nhất chăm sóc cho khu vườn Trái Đất này hay không.

P: Chính xác hơn là một nhóm thành viên đến từ một nơi đã tham gia vào việc này. Có những người chuyên chịu trách nhiệm trong các loại nhiệm vụ như thế này.

D: Khi chúng ta gặp nhau lần tới, bạn có thể cho tôi biết những diễn biến tiếp theo của câu chuyện hay không?

P: Được. Đây là một câu hỏi thích hợp có tính học tập. Ý thức của con người khá là hạn chế về mặt nhận thức mọi việc.

Khi tỉnh dậy, Phil cho biết các thông tin về hạt giống mang nhiều cảm xúc trong niềm tự hào và sự cao thượng, với sự mong mỏi rằng thí nghiệm sẽ được thành công và mang tới kỳ vọng lớn cho sự nghiệp phát triển của loài người trên Trái Đất. Nhưng khi nó thất bại, anh cảm thấy thất vọng và cay đắng.

(Người dịch: có lẽ Phil là một trong những người tham gia vào dự án? Mấy chương trước Phil là một trong những người thu thập mẫu thí nghiệm.)

Bởi vì Phil không phải ở trong trạng thái mộng du hoàn toàn nên anh không thể ngăn chặn những cảm xúc khi nhìn thấy những hình ảnh hiện ra trước mắt, và điều này đã ảnh hưởng đến cách Phil trả lời các câu hỏi. Phil đề cập đến ba lý do tại sao anh cảm thấy các thông tin không thể truyền đạt được một cách suông sẽ khi tôi đặt câu hỏi. Đó là:

1. Nó đã không được phép tiết lộ, và Phil không có cách nào vượt qua luật lệ này.
2. Nó chỉ đơn giản là không có câu trả lời, và Phil hoàn toàn không thể nghĩ ra được câu trả lời khi gặp trường hợp này.
3. Nhiều khi quá cảm xúc nên nó đã ảnh hưởng đến hình ảnh trước mắt Phil. Trong trường hợp này hạ ý thức của anh sẽ đứng ra kiểm soát và yêu cầu mọi người thay đổi chủ đề.

(Hết chương 15)

CHƯƠNG 16: LAI GIỐNG

Sau khi Phil bước ra khỏi thang máy, anh gặp phải một hàng lưu ly (crystal) khổng lồ. Anh yêu cầu được ở lại đó một lát và hấp thụ nguồn năng lượng to lớn bao xung quanh anh. Anh cảm thấy nó có thể làm thông thương các kênh năng lượng của mình. Sau đó tôi bắt đầu đặt câu hỏi.

D: Chúng ta đã nói đến một đề tài và câu chuyện đó vẫn chưa kết thúc, câu chuyện mà bạn muốn tôi viết lại. Câu chuyện về hạt giống của hành tinh Trái đất. Bạn có biết tôi đang nói về điều gì hay không?

P: Không phải là chúng tôi muốn bạn viết về những câu chuyện này mà là do bản thân bạn đã nhận sự ủy thác và chúng tôi đã đồng ý hỗ trợ cung cấp các thông tin. Đây là nhiệm vụ của bạn, là nỗ lực biểu hiện sự sáng tạo của bạn, vào thời điểm này.

Điều này thật lạ lùng. Tôi chắc chắn rằng đã không yêu cầu được giao bất kỳ nhiệm vụ nào giống như vậy. Nhưng điều này cũng nhấn mạnh rằng chúng ta có thể luôn luôn không nhận thức được những gì mà linh hồn của chúng ta đang làm. Linh hồn của chúng ta dường như không cần ý thức của chúng ta cho phép để làm bất cứ việc gì cả. Tuy nhiên, tôi cũng rất yêu thích viết về các chủ đề khác thường này cho nên điều này cũng không làm phiền tôi.

D: Lần trước bạn đã nói về việc gieo giống trên hành tinh này và cho biết vào thời điểm đó các chúng sinh ngoài hành tinh có căn cứ ở đây, họ hướng dẫn và nuôi dưỡng các mầm giống. Khi những giống loài này đạt đến một giai đoạn nhất định thì họ không thể tự tiến hóa thêm được nữa, các chúng sinh ngoài không gian phải giao phối với những động vật trên Trái Đất để cung cấp gen di truyền để họ có thể tiến hóa thành con người có trí tuệ cao hơn (*). Tôi nói như vậy có đúng không?

(*) Người dịch: đời con của người ngoài hành tinh và động vật mới có trí tuệ cao

P: Đúng vậy.

D: Như vậy, chúng ta hãy tiếp tục. Sự giao phối này được thực hiện qua thân thể hay bằng phương pháp thụ tinh nhân tạo như người ta thường làm trong phòng thí nghiệm?

P: Sự pha trộn của gen di truyền được thực hiện trên cơ thể vật chất. Nhưng vào lúc ban đầu nó đã được thực hiện bằng cách thụ tinh nhân tạo, qua các thủ tục phẫu thuật. Lý do là tại thời điểm đó các động vật quá bạo lực vì sợ hãi.

D: Vậy họ tập trung vào một số loài động vật nhất định hay họ đã thử trên nhiều loài khác nhau?

P: Họ chỉ sử dụng những động vật mà chúng sẽ sinh ra đời con theo khuôn mẫu mà họ mong muốn. Họ đã dựa theo tiêu chuẩn gần như là phù hợp nhất với các yêu cầu đã định.

D: Điều này đã được thực hiện trên quy mô lớn hay chỉ bắt đầu với một vài động vật?

P: Câu hỏi này đòi hỏi tìm hiểu mức độ chính xác và so sánh cho nên chúng tôi không thể trả lời bạn vào lúc này.

D: Ý của tôi là họ thực hiện việc giao phối cho tất cả các động vật phù hợp trên hành tinh này hay họ chỉ thử trên vài động vật tiêu biểu trước?

P: Họ chỉ thực hiện trên vài động vật trước, rồi sau đó thì nhiều hơn.

D: Tôi đang cố gắng tưởng tượng ra những hình ảnh về những điều đã xảy ra. Họ có được giữ ở một nơi nào đó để có thể quan sát trong một khoảng thời gian hay không?

P: Có, nhưng chắc chắn là họ không thích bị quan sát.

D: Họ có bị giam lại hay không?

P: Hành động này rất là tiêu cực.

Xem ra sự giao phối để cấy ghép trí tuệ đã diễn ra. Các sinh vật thí nghiệm được theo dõi và chăm sóc trong quá trình bào thai phát triển và tăng trưởng. Tất cả điều này có thể mất một thời gian khá dài cho dù họ chỉ là tạo ra người nguyên thủy. Nhiệm vụ được phân công cho một nhóm chúng sinh ngoài hành tinh theo dõi những sinh vật trên Trái Đất và ngay cả bảo vệ họ trong giai đoạn chuyển đổi thành loài người. Chiều dài thời gian rõ ràng không có nghĩa gì đối với họ. Nếu tuổi thọ của họ hết thì nhiều thế hệ sau đó sẽ tiếp tục đảm nhận nhiệm vụ này. Các vị hội đồng cho biết những người làm nhiệm vụ vẫn thường xuyên liên lạc với các khu vực “nhà” của họ. Tôi nghĩ rằng đối với họ đó chỉ là một công việc. Kết quả của cuộc thí nghiệm này quá xa vời để có thể mang ý nghĩa gì đó đối với họ.

D: Nhóm chúng sinh ngoài không gian này có liên lạc trực tiếp với những người dân trên Trái Đất hay không?

P: Có những cuộc thăm viếng, và những người nguyên thủy thường cho là họ đã nhìn thấy được các vị thần. Những người nguyên thủy đã được cung cấp cho những khái niệm mà họ có thể hiểu được tại thời điểm đó để giúp cho họ biết suy nghĩ, và suy nghĩ về những điều mà họ chưa bao giờ nghĩ đến trước đây. Họ được dạy suy nghĩ về những điều như họ là ai trong vũ trụ và vai trò của họ là gì trong toàn bộ kế hoạch này. Rất tiếc, chúng tôi không có hồ sơ ghi chép những sự kiện này để củng cố niềm tin của bạn.

Đã có rất nhiều truyền thuyết truyền xuống cho chúng tôi rằng người cổ đại có liên quan đến các chúng sinh phi thường như Osiris và Quetzacoatl, những người được cho là những vị thánh hay thần đã đến bộ lạc để giúp đỡ họ. Tôi hỏi các hội đồng rằng điều này có đúng không.

P: Điều này chúng tôi cũng có nói với bạn trước đây. Những nhân vật mà bạn đã đề cập đến không nhất thiết là Thánh Nhân, họ có thể là những cá nhân được khai ngộ qua sự tiếp xúc với các vị Thánh Nhân. Tại thời điểm đó, khi một người đóng vai trò của một vị thầy có trình độ trí thức cao thì thường được xem là một Tiên Tri hay một trong những người trực tiếp câu thông với Thượng Đế, và họ đã được nâng lên vị trí giống như một vị Thánh. Những cá nhân này khá hòa hợp với năng lượng của chính mình cũng như những năng lượng trong vũ trụ. Bất kỳ người nào có thể hòa hợp với năng lượng của vũ trụ thì những người xung quanh (trên Trái Đất) sẽ thấy họ ở cấp bậc rất cao. Nói chung, họ là những người cung cấp các nguồn năng lượng của Thượng Đế.

D: Theo truyền thuyết, tôi tin rằng những người này (Osiris và Quetzacoatl, v..v..) được cho là những người từ ngoài không gian đến sống giữa các bộ tộc và dạy dỗ họ.

P: Không phải điều này đã không xảy ra, nhưng những cá nhân này không phải như bạn nói. Họ là những vị sứ giả hay gọi là những người mang đến sự thật và các nguồn năng lượng của Thượng Đế. Có rất nhiều trường hợp những chúng sinh từ các cõi khác đến sống giữa loài người trên Trái Đất trong một thời gian dài hoặc ngắn để hỗ trợ và giáo dục loài người. Có nhiều người trên Trái Đất biết được thân phận thật sự của các cá nhân này, nhưng đôi khi họ không biết. Có một số chúng sinh đến từ hành tinh khác (hữu hình) và một số đến từ chiều không gian khác (vô hình). Bởi vì những chiều không gian khác là vô hình cho nên không có khái niệm về phương hướng và vì vậy không thể diễn tả được họ đến từ đâu. Dùng khái niệm của chiều không gian thứ ba để diễn tả các chiều không gian thứ 4 hoặc cao hơn là điều vô nghĩa. Nói tóm lại, có nhiều vị khách đã đến từ các chiều không gian khác nhau và họ đã xuống thế giới này để giúp đỡ và truyền đạt sự hiểu biết.

D: Vậy những người như Quetzacoatl có cơ thể vật chất là do được sinh ra trong bộ lạc hay họ đến trực tiếp từ một không gian khác?

P: Một số cá nhân và các vị lãnh đạo (?) đã trực tiếp đến từ chiều không gian khác. Chúng tôi sẽ không tiết lộ danh tính của họ. Nhưng vào thời điểm này trên Trái Đất điều này không được phép làm. Lý do là vì nó không thích hợp để làm nổi bật bất kỳ một vị sứ giả hay một người từ không gian nào đến Trái đất bởi vì sự chú ý của người dân sẽ tập trung vào cá nhân đó mà không phải

trên các lời được truyền tải; thường thì những lời dạy của họ không có sức ảnh hưởng lớn bằng lời nói của những người thống trị thế giới này.

D: Không phải có những trường hợp những sứ giả này cuối cùng cũng được tôn thờ hay sao?

P: Có những cuộc thăm viếng của những chúng sinh tiên tiến, nhưng vai trò của họ chỉ là một người hỗ trợ hay đến để chăm sóc nhân loại. Nhưng sự tưởng nhớ những cá nhân này đã được giữ gìn một cách tôn kính trong suốt quá trình lịch sử của Trái đất. Họ được tôn kính và tưởng nhớ như là một vị thần và đã được Thánh hóa. Có rất nhiều trường hợp trong nền văn hóa nguyên thủy, có những chúng sinh ngoài không gian đã đến thăm viếng các nhà lãnh đạo các bộ lạc. Mặc dù họ vốn ở dạng năng lượng (vô hình), nhưng vì không muốn gây ra sự sợ hãi và tránh cho loài người xem họ là các vị thần hoặc thiên thần viếng thăm, họ đã xuất hiện như một người bình thường bằng da bằng thịt. Họ muốn xuất hiện như một người khách chứ không phải đến để phân chia quyền lực.

D: Họ đã truyền đạt cho người dân những gì?

P: Vào thời điểm đó có rất nhiều cuộc thảo luận nên truyền đạt bao nhiêu kiến thức cho loài người, và quyết định cuối cùng là nâng ý thức của loài người chậm chậm và từ từ đi lên một cách ổn định thì sẽ thích hợp hơn là dồn dập và nhồi nhét xã hội nguyên thủy với những kiến thức từ các ngôi sao. Vì vậy, các kiến thức được truyền đạt có phần nào giới hạn trong các lĩnh vực rất thiết thực và hữu ích chẳng hạn như tìm kiếm thức ăn và làm vườn. Đây là một số các kiến thức đầu tiên. Khi xã hội phát triển hơn, một vài con người được lựa chọn để được truyền dạy ý nghĩa những cuộc thăm viếng của các cá nhân truyền đạt kiến thức cho họ. Sau khi trình độ tâm thức của loài người từ từ được tiến cao hơn, các kiến thức từ từ được truyền dạy rộng rãi hơn trong mỗi cuộc viếng thăm và cuối cùng bao gồm các đề tài về vị trí của thiên đàng hay vị trí các thiên thể đối với hành tinh Trái Đất, rồi đến các môn học về thiên văn học cao đẳng, đại khái là vậy.

D: Tại sao hiểu biết về vị trí các sao được cho là quan trọng?

P: Nhiều người ý thức được sự ảnh hưởng của các sao đến số mệnh của con người. Từ ngữ bây giờ gọi là chiêm tinh học. Vào thời xưa thì nó được biết đến ở mức độ sâu hơn và chính xác hơn bây giờ. Vận mệnh có thể được tính toán bằng cách ghi nhận vị trí của các hành tinh và các sao. Các nguồn năng lượng chảy vào Trái Đất làm cho người ta có thể để dự đoán được các hiện tượng sẽ xảy ra.

D: Có kỹ năng hoặc kiến thức nào khác đã được dạy cho những người này không?

P: Có rất nhiều lĩnh vực khác nhau đã được dạy vào thời gian đó. Nhiều lĩnh vực mà con người ngày nay phải ngạc nhiên vì không ngờ các dân tộc “nguyên thủy” có thể làm được. Ngành nha khoa đã được dạy, cách thức nhổ răng không gây nhiều đau đớn. Răng được nhổ ra và sửa chữa những chỗ sâu hoặc hư hỏng và được trồng trở lại chỗ cũ. Điều này bây giờ đang được học lại một lần nữa trên hành tinh này.

D: (Đây là một điều bất ngờ) Ý của bạn là đây không phải là rằng giả mà là rằng thật? Làm sao họ giảm được sự đau đớn?

P: Có nhiều loại thảo mộc và hoa cỏ tự nhiên có thể giảm bớt sự đau đớn, chẳng hạn như lá cacao (cocoa làm chocolate). Nhiều loại thảo dược khác được biết đến ngày hôm nay cũng có thể gây ra hiệu ứng tương tự.

(Dolores) Ca cao là một loại cây nhiệt đới. Lá ca cao khô có chất cocaine không chỉ là một chất gây mê, mà còn có thể gây tê.

P: Kiến thức này đã được truyền cho một số ít người, sau khi họ được huấn luyện chuyên sâu thật tốt, họ sẽ truyền đạt lại cho người dân của họ. Bạn có thể thấy ngạc nhiên khi biết rằng phẫu thuật tìm được phổ biến ở nhiều nơi trên Trái Đất tại thời điểm đó. Mục đích ban đầu của việc mổ tìm là để chữa lành bệnh, nhưng sau đó việc thực hành này đã được biến thành sự cúng tế con người.

Họ đã không còn nhớ lý do đằng sau những kỹ thuật này, vì vậy trải qua một thời gian sau, các thủ thuật này đã bị xuống cấp thành cúng tế. Sự cúng tế này được phục vụ để xoa dịu các vị thần mà họ đã tạo ra và đã gây ra cho họ một số phận tồi tệ hơn cả cái chết. Chết chỉ là một cái giá nhỏ phải trả.

D: Khi họ thực hiện phẫu thuật tim, làm sao họ có thể giảm thiểu xuất huyết? Điều này thậm chí cho đến ngày hôm nay vẫn còn là một trong những vấn đề khó khăn.

P: Một lần nữa, đó là những thành phần tự nhiên mà ngày nay cũng đang được sử dụng. Đó là các loại thảo mộc được nghiền thành bột có thể làm máu đông lại. Cộng thêm sử dụng thuật bấm huyệt trên các điểm đặc biệt trong cơ có thể kiểm soát lưu lượng máu chảy đến một khu vực đã định.

D: Họ có thể dùng cách này để kiểm soát nhiễm trùng hay không?

P: Không thể dùng cách bấm huyệt.

D: Ý của tôi là dùng các loại thảo mộc.

P: Nhiễm trùng đã được xử lý bằng năng lượng, là phương pháp dẫn truyền năng lượng của con người. Phương pháp này được giảng dạy bởi "nhóm siêu hình", từ ngữ mà Phil sử dụng. (Dolores) Tôi nhớ rằng người Aztec được cho là đã thực hành cúng tế bằng cách cắt trái tim con người ra khỏi lồng ngực.

D: Những nghi lễ cúng tế này có phải đã được thực hiện bởi cùng một bộ tộc đã xây dựng các kim tự tháp ở Mexico hay không? (xem hình vài kim tự tháp ở Mexico)

P: Thật không may, điều đó là sự thật; có một thời gian họ rất tiên tiến, nhưng sau đó tụt xuống đến thật lạc hậu. Nền văn minh của họ thoái hóa đến cúng tế con người, thậm chí ăn cả thịt người, điều này phần lớn xảy ra khoảng thời gian sau khi họ xây dựng kim tự tháp.

(Dolores) Tôi có thể tưởng tượng rằng sau cái chết của một người đàn ông trí tuệ hoặc là các kiến thức đã không được truyền lại toàn bộ, thế là sau mỗi thế hệ kế tiếp, phương pháp thực hành đã trở nên suy đồi và bị bóp méo thành một hình thức thờ phượng. Và một thời gian sau đó nó đã trở thành cốt trái tim ra khỏi cơ thể và dâng hiến cho các "vị thần".

D: Vậy, nếu các chúng sinh canh giữ Trái Đất thấy rằng những kiến thức sau khi truyền xuống đã bị bóp méo, họ có thể trở lại và truyền dạy các kiến thức đó một lần nữa chứ?

P: Không thể làm điều này. Lý do nằm ngoài phạm vi hiểu biết của con người, không thể giải thích.

D: Tôi nghĩ rằng nếu họ đã đến một lần, họ có thể trở lại một lần nữa?

P: Con người cảm thấy việc này rất đơn giản, tuy nhiên, sự việc phức tạp hơn bạn nghĩ, bởi vì kế hoạch của vũ trụ là không cho phép bên ngoài nhúng tay vào và điều khiển các chúng sinh trên Trái Đất.

D: Tôi nghĩ có lẽ họ có thể đến và nói, "Anh làm điều này không đúng. Đó không phải là cách chúng tôi đã dạy anh."

P: Đó là điều khiển và điều này không được cho phép.

D: Nhưng họ đã thực hiện điều đó một lần rồi? Đó không phải là điều khiển hay sao?

P: Đó là một món quà, không thể xem là điều khiển. Sự khác biệt giữa 2 điều này là, một là truyền đạt kiến thức như một món quà và hai là điều khiển các xã hội trên hành tinh này.

D: Tôi hiểu. Vậy, sau khi họ truyền dạy kiến thức thì họ không kiểm soát được chúng sinh trên Trái Đất sẽ sử dụng nó như thế nào sao?

P: Điều đó có phần đúng. Điều khiển các xã hội trên hành tinh là đi ngược lại với các điều lệ đã được định ra. Theo cách nói của người trên Trái Đất thì là “hãy để xã hội tạo ra số phận của chính mình.”

D: Vậy thì xã hội phải tự bảo vệ các kiến thức này và bảo đảm nó được truyền lại các thế hệ sau một cách chính xác?

P: Lời phát biểu này có phần chính xác.

(Dolores) Dường như là có một sự khác biệt tinh tế và sự khác biệt này rất quan trọng đối với họ. Họ được phép cung cấp các kiến thức để cải thiện đời sống của các chúng sinh mà họ đã sáng tạo, nhưng nếu chỉ đạo những chúng sinh này làm sao sử dụng các kiến thức đó được xem như là một sự can thiệp và điều này không được cho phép.

P: Kỹ thuật nông nghiệp đã đạt đến sự hoàn thiện ở mức độ cao trong việc lựa chọn những hoa màu thích hợp nhất và theo chế độ dinh dưỡng cho từng khu vực. Khí hậu và dinh dưỡng là mối quan tâm hàng đầu bởi vì ở các môi trường khác nhau đòi hỏi nhu cầu dinh dưỡng khác nhau.

D: Luật lệ ẩm thực đã được nhắc đến trong “Cựu Ước của Kinh Thánh”? Các luật lệ này đã được truyền cho Moses để Ngài ấy truyền xuống cho các tín đồ của Ngài? Họ được cho biết là không ăn thịt lợn hoặc những thứ như thế, và uống máu là một điều xấu. Đây có phải là một trong những lý do liên quan đến những điều bạn nói trên không?

P: Điều đó là chính xác. Mặc dù các yêu cầu đó mang tính chất tôn giáo, nhưng chúng dựa trên tính chất thực tế về nhu cầu dinh dưỡng, là sự lựa chọn thực phẩm thích hợp nhất cho cơ thể con người. Đó là những chất dinh dưỡng và các chất vitamin thiết yếu nhất mà cơ thể của con người có thể hấp thụ trong hành trình tiến hóa của họ và sau đó nữa.

D: Vậy, họ đã được dạy các loại thực phẩm có thể dễ dàng phát triển hơn trong môi trường họ đang sống?

P: Đúng vậy.

D: Bạn có biết những gì đã xảy ra với những người Maya không? Như là trường hợp họ đột nhiên biến mất?

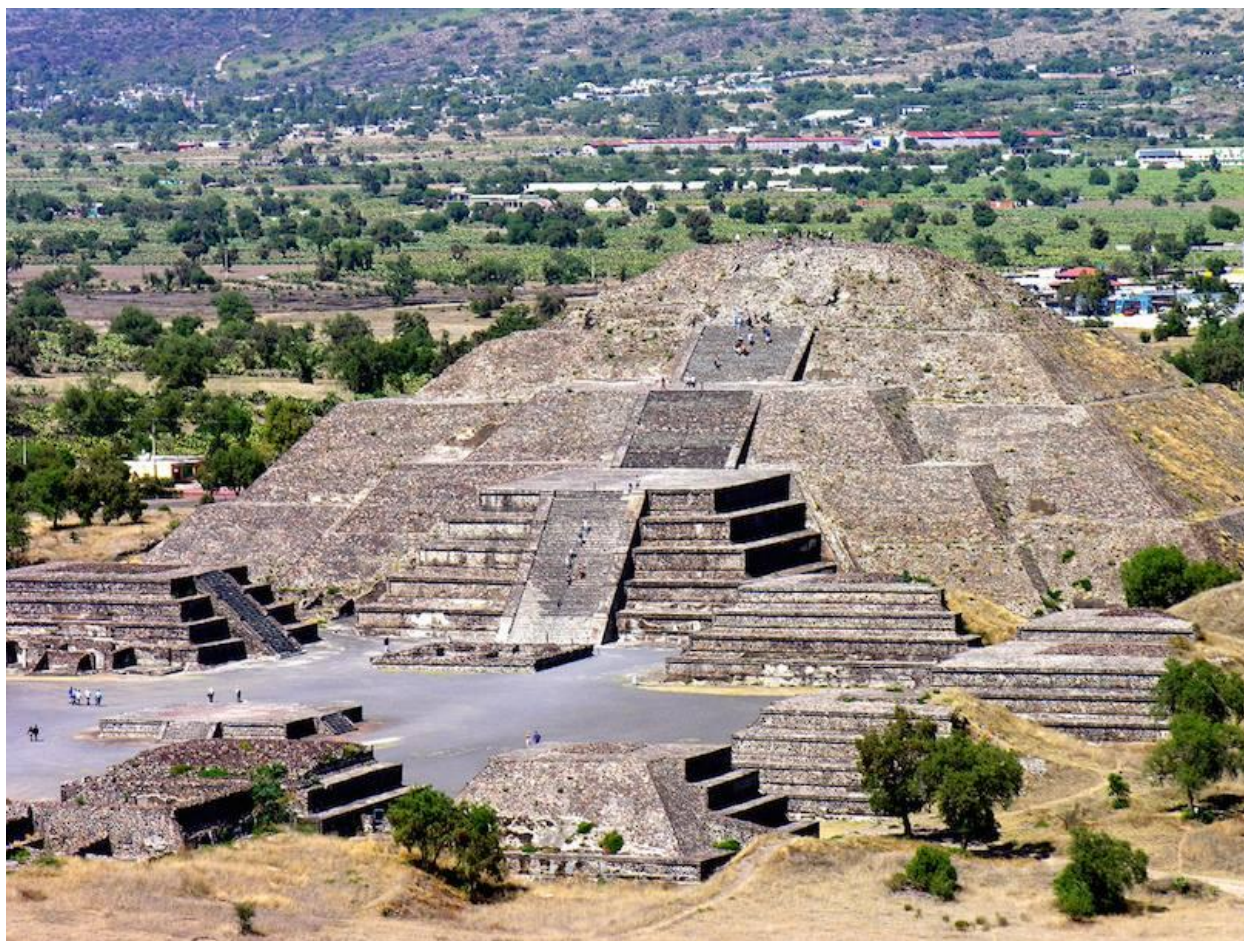
P: Họ không có chết mà là đã được vận chuyển đến một nơi khác.

D: Bằng phi thuyền vũ trụ sao?

P: Chúng tôi không quan tâm thảo luận về điều đó vào thời điểm này. Nói chung, họ đã được vận chuyển đến nơi khác.

D: Bạn có biết tại sao không?

P: Họ đã chọn trốn thoát khỏi sự hủy diệt mà họ có thể đoán trước được sẽ xảy ra với các người anh em của họ khi bị Tây Ban Nha chinh phục.

D: Điều này có thường xuyên xảy ra với các nền văn minh trong suốt quá trình lịch sử hay không?

P: Không phải là không có tiền lệ, nhưng không phải xảy ra thường xuyên. Nói chung, nếu một nền văn minh đã đạt đến một cấp độ nào đó và gặp phải hoàn cảnh sắp bị hủy diệt thì vì sự tồn tại của nền văn minh đó, họ cần được vận chuyển đến nơi khác. Vâng, điều đó có thể xảy ra. Không có bất kỳ pháp luật nào nói rằng nó phải xảy ra, tuy nhiên, với sự mong muốn bảo vệ trình độ tâm linh và thành quả tu luyện của các cá nhân hòng giúp họ có thể tiếp tục trên con đường tu hành và tiếp tục tiến bộ, họ sẽ được ban cho cơ hội đó. Vì lợi ích tốt nhất cho bản thân họ cũng như lợi ích tốt nhất cho những người xung quanh.

D: (Tôi tiếp tục đặt câu hỏi về đề tài này) Vào thời gian gần đây, có những ví dụ nào khác mà người ngoài hành tinh đã giúp đỡ nền văn minh khi họ bắt đầu tiến hóa hay không?

P: Trong giai đoạn này của quá trình tiến hóa của con người, không có sự tiếp xúc trực tiếp ở khu vực nào cả. Ngày nay các thông điệp được truyền đạt bằng tinh thần. Nhiều ý tưởng được truyền đạt qua tư tưởng, cách này được coi là cách thức nguyên thủy nhất. Cách thức này đơn giản chỉ là truyền đạt các thông tin từ sự tỉnh thức ở chiều không gian bên trong ra sự nhận thức ở chiều không gian bên ngoài.

D: Như vậy là thay vì xuất hiện trước mặt mọi người như họ đã làm trong quá khứ thì hiện tại họ tiếp xúc bằng thần giao cách cảm?

P: Điều bạn nói chỉ một phần là đúng. Hầu hết các thông tin đã được rút ra từ ý thức bên trong của một người mà không cần dùng cách mặt đối mặt.

D: Điều này giải thích cho lý do tại sao có rất nhiều phát minh tương tự từ nhiều người khác nhau và xảy ra cùng một lúc?

P: Đúng vậy.

D: Nói vậy, họ đang làm gì? Truyền một ý tưởng nào đó một cách dồn dập xuống hành tinh này sao?

P: Nhiều nguồn năng lượng đang hướng về hành tinh này làm cho hành tinh được tắm trong các nguồn năng lượng. Và những người có thể hòa nhập vào các nguồn năng lượng này sẽ...-chúng tôi không muốn dùng từ "rút ra" bởi nó làm sai lệch ý nghĩa thật sự - họ ...

D: Lấy được cảm hứng?

P: Đó là một thuật ngữ thích hợp; họ được truyền cảm hứng để sáng tạo những gì rút ra được từ các nguồn năng lượng đó.

D: Con người không biết đây là do ảnh hưởng từ bên trên sao?

P: Mọi người sẽ không nhận ra điều đó bởi vì phần lớn họ không biết được nguồn gốc của nó, trừ khi họ có trình độ tâm linh cao và có khả năng nhận thức được rằng các ý tưởng đó đến từ sự nhận thức ở bên trong.

D: Như vậy là hành tinh này đang được tắm trong những ý tưởng phát minh hoặc một cái gì đó mà hành tinh đang cần vào thời điểm này. Và ý tưởng đó sẽ được ném ra cho bất cứ ai có thể nhận được nó. Như vậy thì đó sẽ không phải là một sự ép buộc hay cố ý ảnh hưởng lên một người nào bởi vì họ không ép bất cứ ai chấp nhận ý tưởng này?

P: Đúng vậy. Có những phát minh vẫn chưa được phát hiện đang được rải khắp hành tinh vào lúc này, và có những ý tưởng đang chờ được rút ra từ ý thức bên trong để hiển lộ ra ngoài thế giới vật chất này.

(Dolores) Thì ra từ ngữ mà chúng ta thường dùng gọi là "sự tưởng tượng" có lẽ là những ý tưởng này hoặc một phần của nhận thức ở chiều không gian khác ở bên trong.

D: Vậy, họ cho rằng ai đó sẽ nhận được tầng số rung động hay các ý tưởng này, rằng một người nào đó trên trái đất sẽ điều chỉnh bản thân họ hợp với tầng số rung động và nhận được ý tưởng này. Đại khái là vậy?

P: Nó đã có sẵn ở đó cho bất cứ ai muốn lấy. Không có sự chỉ đạo nào cả. Nó chỉ đơn giản là có sẵn ở đó cho mọi người sử dụng mà không phải trả tiền. Bạn nên nhớ rằng đây là một hành tinh có ý chí tự do.

D: Vâng, cũng có lý. Nếu vậy thì bỗng dưng có một ngày sẽ có người nói: "Ồ, tôi tự nhiên vừa mới nghĩ ra được một ý tưởng rất tuyệt vời.", và sau đó họ bắt đầu nghĩ làm thế nào để triển khai nó. Nếu không thì có vẻ như họ không có làm gì, không có công lao gì cả. Như vậy họ sẽ cảm thấy bản thân giống một con rối hoặc chỉ là một kẻ chỉ lấy ý tưởng của người khác và làm theo những gì người khác sai khiến.

P: Chính xác. Và thông qua các quá trình sáng tạo (thêm) của con người các năng lượng tương tự có thể được hiển lộ ở nhiều hình thức khác nhau tùy thuộc vào sự sáng tạo của các nhà phát minh. Các khái niệm đã được truyền đạt, sau đó thì tùy theo các cá nhân quyết định làm thế nào để sử dụng hoặc ứng dụng chúng vào những gì. Ví dụ, phương pháp khoan (lỗ) đã được truyền đạt và được sử dụng trong nhiều hình thức khác nhau. Từ khoan sâu răng đến khoan dầu mỏ. Khái niệm được truyền đạt là "khoan", và tùy theo sự sáng tạo của cá nhân mà khái niệm này được sử dụng trong nhiều hình thức khác nhau.

D: Con người sẽ suy ra các phương pháp khác nhau hay thiết bị máy móc khác nhau liên quan đến khái niệm đó. Những ý tưởng này được chỉ đạo bởi các chúng sinh ngoài hành tinh hay sao?

P: Trước hết bạn cần phải hiểu chúng sinh ngoài hành tinh bao gồm những ai. Thường thì họ được xem như là những chúng sinh có cơ thể vật chất từ một hành tinh khác. Điều đó là đúng. Tuy nhiên, có rất nhiều chúng sinh ngoài hành tinh ở các dạng khác. Có chúng sinh ở dạng vô hình, những chúng sinh này tuy không có cơ thể vật chất nhưng họ chắc chắn là đến từ các hành tinh khác và cũng được gọi là chúng sinh ngoài hành tinh. Các nguồn năng lượng từ vũ trụ, các thiên hà và các hành tinh khác có tính chất đa dạng cũng giống như sự đa dạng của các năng lượng của con người, tất cả đều không có phân biệt. Có những người mang năng lượng hay cười và có thái độ rất vô tư và không lo lắng. Cũng có người mang năng lượng rất nghiêm túc và rất âm ỉ. Họ chỉ đơn giản thể hiện năng lượng của mình trong nhiều hình thức khác nhau. Về mặt này thì tất cả các nguồn năng lượng trong vũ trụ đều tương tự nhau. Nói tóm lại, có rất nhiều loại năng lượng khác nhau trong toàn vũ trụ.

D: Tôi rất muốn biết những ý tưởng và cảm hứng nói trên có liên quan gì đến những người đã giúp gieo hạt giống đời sống và những người theo dõi chúng tôi suốt thời gian qua hay không?

P: Chỉ một phần nhỏ có liên quan. Là nguồn năng lượng đa dạng đã đi vào hoạt động nhằm nâng cao ý thức của hành tinh này.

D: Vậy, cái gì chỉ đạo tất cả trật tự của hành tinh này và ra lệnh cho các chúng sinh phải làm những gì?

P: Là toàn bộ kế hoạch của vũ trụ, kế hoạch tổng thể, là đồng hồ vũ trụ khổng lồ. Các ý tưởng của Thượng Đế là những gì giữ cho mọi thứ đi theo trật tự.

D: Họ biết những gì cần phải làm ở một giai đoạn nhất định nào đó trong quá trình lịch sử của Trái Đất, và những thứ tương tự?

P: Đúng vậy. Và luôn luôn có sự thử nghiệm để biết được một điều gì đó có thật sự phù hợp hay không.

CHƯƠNG 17 : KHU VỰC TIẾP TÂN

Thường thì sau khi mở cửa thang máy Phil sẽ không nhìn thấy ba ngọn tháp mà là thấy những cảnh khác. Không có cách nào dự đoán trước được những gì sẽ xảy ra. Phiên thời miên sau đây là một ví dụ.

P: Đây là một khu vực dành cho những vị lãnh đạo từ các hành tinh khác đến (thăm) hành tinh này, là khu vực người ta đến và rời khỏi hành tinh này. Chúng tôi nhìn thấy phía trước mặt là biểu tượng của sự hợp nhất, đó là những gì đã được công nhận và được biết đến trong khu vực này của vũ trụ.

Tôi hỏi Phil có thể vẽ biểu tượng này sau khi anh thức tỉnh hay không. Anh nói rằng sẽ rất khó vẽ bởi vì nó không phải là hình vẽ 2 chiều. Nó là hình ảnh bốn chiều.

D: Vậy biểu tượng này giống như là sự rung động hơn?

P: Sự hình dung của bạn rất sắc bén, đó là chính xác. Đây là một Liên Đoàn của các nền văn minh tiên tiến, cùng nhau hình thành một liên minh của các chủng tộc để tiếp tục phát triển về mặt tâm linh và giáo dục đạo đức.

D: Tại sao chúng ta đến nơi này?

P: Khi làm việc với năng lượng như thế này, thường thì không nhất định phải có động cơ hoặc lý do cơ bản nào cả. Nó đơn giản chỉ là đáp ứng các câu hỏi bằng cách đưa ra một ví dụ nào đó. Và cũng không nhất định phải đưa ra một ví dụ duy nhất nào.

(Dolores) Nói cách khác, chúng ta sẽ không bao giờ biết trước được thang máy sẽ dừng lại ở đâu.

D: Bạn nói nơi người ta đến và rời đi? Tôi đang nghĩ đến một nhà ga hay một bến cảng gì đó, có phải giống như thế không?

P: Là một khu vực chào đón, là nơi mà các thành viên cao cấp của các hành tinh khác được tiếp đón và tiếp đãi lịch sự theo địa vị của họ. Sau đó, họ sẽ đi đến bất cứ khu vực nào khác mà họ có ý định đến thăm, ví dụ như các nơi thương mại hoặc chính phủ hoặc khoa học. Cũng giống như trên Trái Đất, một vị đại sứ đến ở thủ đô Washington của bạn sẽ không đến bằng tàu điện ngầm. Tổng thống sẽ không chào đón một vị lãnh đạo trên tàu điện ngầm hoặc taxi. Có nhiều nghi thức và tình huống dành cho người giữ vị trí cao của một quốc gia chẳng hạn như tổng thống của một nước. Tương tự như thế, những cuộc viếng thăm của các vị lãnh đạo cao cấp sẽ có các nghi thức tiếp đón long trọng.

D: Khu vực tiếp đón này có phải được đặt trên một hành tinh nhất định nào đó không?

P: Vâng, là trên hành tinh này. Ở một địa điểm nhất định trên hành tinh này. Có nhiều cân nhắc xem xét có nên mở thêm các khu tiếp tân tương tự như của hành tinh này ở các khu vực khác của vũ trụ hay không.

D: Bạn luôn nói đến " hành tinh này". Ý của bạn không phải là Trái Đất chứ?

P: Đúng vậy. Chúng tôi gặp khó khăn khi nói đến điều này vì chúng tôi đang nói về hai sự thật xảy ra cùng một lúc. Chúng tôi sẽ diễn tả rõ hơn về điều này.

D: Bạn có biết hành tinh mà chúng ta đang nói đến là ở đâu hay không?

P: Nếu bạn có thể tưởng tượng ra dải ngân hà của bạn có vòng xoắn ốc mà hệ mặt trời của bạn đang nằm bên trong vòng xoắn ốc đó. Hành tinh này nằm ở phía sau và trên vai bên phải của Trái Đất. Từ góc độ đó, hãy nhìn theo mặt phẳng của ngân hà sao cho bạn thấy được vòng xoáy đó xoáy theo chiều kim đồng hồ. (Xem hình - Mặt Trời và Trái Đất nằm ở phía dưới trong hình)

(Dolores) Thật khó có thể hình dung ra được những gì được mô tả, nhưng các nhà nghiên cứu đã tiết lộ rằng ngân hà của chúng ta thực sự là có hình xoắn ốc. Sự mô tả cho thấy là hành tinh này nằm ở mặt bên kia của ngân hà chúng ta và nằm trên một trong những đường xoắn ốc.

D: Có gì đặc biệt về hành tinh này mà nó đã được chọn làm khu vực tiếp tân hay không?

P: Nó chỉ đơn giản là một trong nhiều hành tinh. Mỗi hành tinh sẽ luân phiên mở một khu vực tiếp tân. Đây không phải là hành tinh trung tâm của khu vực này. Đây chỉ là một trong những nơi tiếp tân trên nhiều hành tinh khác nhau (của khu vực này).

D: Vậy tất cả các hành tinh này thuộc về ... Liên Đoàn gì đó? Họ đều có cùng một biểu tượng của sự hợp nhất?

P: Từ ngữ được sử dụng gần đúng như thế.

D: Vậy, các vị lãnh đạo này đi đến từng nơi thuộc về Liên Đoàn đó?

P: Đúng vậy. Các nền văn minh tồn tại trong sự hỗ trợ và tin tưởng lẫn nhau, và họ không có bản chất giống như trên Trái Đất, đây là những nền văn minh hiền hòa nhất và họ không phải sống trong sự sợ hãi của sự tấn công từ hàng xóm của họ. Bởi vì họ phát triển và tiến hóa vượt xa sự bạo lực, cố ý bạo lực.

D: Đây có phải là lý do tại sao Trái đất của chúng tôi chưa được nằm trong Liên Minh này?

P: Liên Minh này thuộc về địa phương. Giống như hàng xóm kết hợp với nhau để tạo thành một liên minh. Trái đất không thể được xem là một người hàng xóm vì nó cách rất xa khu vực này.

D: Nó ít nhiều giống như là Liên Hợp Quốc phải không?

P: Sự so sánh này rất chính xác.

D: Những vị lãnh đạo này đi đến những nơi khác nhau để làm gì?

P: Một lần nữa, có nhiều thương mại và giao thương giữa các nơi. Chẳng hạn như khoa học chia sẻ các thông tin một cách rộng rãi, vì vậy các nhà khoa học từ hành tinh khác đến học hỏi những khoa học kỹ thuật mà hành tinh này đã khám phá được, ví dụ vậy. Những chủng tộc ở đây được quản lý và có một hệ thống chính phủ không khác nhiều so với một số chính phủ trên hành tinh của bạn. Tuy nhiên, nó giống như chính phủ của một bộ lạc hơn là các chính phủ dân chủ của bạn.

D: Tôi nghĩ họ giống như các đại sứ. Họ đi lấy thông tin hoặc mọi thứ về cho người dân của họ. Nhưng các nhà khoa học thì có nhiều kiến thức hơn so với các đại sứ bình thường. Như vậy, họ chia sẻ tất cả những khám phá hay sao?

P: Đúng vậy. Họ làm việc chung với nhau trong nhiều lĩnh vực và nỗ lực thúc đẩy nền văn minh của họ tiến xa hơn nữa.

D: Đó là điều chúng tôi muốn có trên Trái đất, nhưng có vẻ như ở Trái Đất có rất nhiều sự ganh tị. Các nhà lãnh đạo muốn các khoa học gia cách xa các quốc gia của họ.

P: Trên Trái đất, con người có động cơ lợi nhuận chứ không phải là chia sẻ. Ở các hành tinh này, sự phát triển riêng tư không tồn tại, và do đó tất cả các khám phá đều được cho là để chia sẻ. Khi khoa học kỹ thuật được khám phá, không có khái niệm về lợi ích cá nhân trong đó. Và như vậy không cần phải giữ bí mật hoặc giấu diếm hay ganh tị trong ngành nghề giống như trên hành tinh Trái Đất.

D: Đó là vấn đề của chúng tôi. Họ luôn phải bảo vệ mọi thứ như là một bí mật. Đặc biệt khi kiến thức đó có khả năng phát triển vũ khí và quốc phòng. Những hành tinh đó không cần những điều này có đúng không?

P: Đúng vậy. Không có ngành công nghiệp quốc phòng. Không có cạnh tranh. Không có khái niệm cạnh tranh trong nền văn minh đó.

D: Vậy là họ nghĩ về đoàn thể. Làm sao mọi người có được lợi hoặc hưởng lợi từ những gì họ khám phá?

P: Đúng vậy, là đoàn thể. Những khám phá này được nghiên cứu, hoặc đúng hơn là công việc được thực hiện với ý nghĩ trong đầu rằng nó vì mục đích chia sẻ với mọi người.

D: Đây là một ý tưởng rất xa lạ đối với hành tinh của chúng tôi, bởi vì họ rất sợ các chính phủ khác và các dân tộc khác.

P: Nhưng điều này cũng rất dễ dàng thực hiện nếu mọi người có thể nghĩ đến những người khác giống như họ vậy.

D: Tôi nghĩ rằng chúng tôi phải mất một khoảng thời gian khá lâu mới có thể đạt được điều đó.

P: Không xa như người ta nghĩ bởi vì có rất nhiều người đang mang ý tưởng này đến bề mặt hành tinh của bạn và họ đang thực hành khái niệm này để những người khác có thể nhìn thấy và hiểu và mang khái niệm này vào cuộc sống của họ.

D: Tôi nghĩ rằng những người ngoài hành tinh đang cố gắng gieo những ý tưởng này vào nhân loại trên Trái Đất. Đó có phải là ý của bạn không?

P: Đúng vậy, nhưng phần lớn thì khái niệm này không được thực hiện trực tiếp bởi người ngoài hành tinh mà là từ bên trong. Những chúng sinh ngôi sao đã đầu thai vào Trái Đất với mục đích nâng cao tâm thức của loài người về vấn đề này. Họ đang thực hành bằng cách làm những tấm gương sống theo những khái niệm này. Họ Không cần phải giải thích, chỉ cần hiển thị hoặc thực hành những điều này.

D: Có vẻ như khi họ đến thế gian, họ bị cuốn vào những gì chúng tôi gọi là "cuộc chạy đua của chuột"; (là) sự cạnh tranh và vất vả kiếm sống và mọi thứ đi kèm với nó. Bởi vì họ phải có tiền và thực phẩm sinh sống, họ phải tham gia vào sự cạnh tranh cho dù họ có muốn hay không vì để sinh tồn.

P: Vâng, có rất nhiều người sau khi đầu thai bị vướng vào tình huống mệt mỏi này. Tuy nhiên, nó là một bài kiểm tra để những khái niệm này thêm vững chắc ở bên trong những chúng sinh ngôi sao, và họ có thể thay đổi những những khái niệm này theo cách mà loài người trên Trái Đất có thể chấp nhận. Những khái niệm này không thể bị bãi bỏ hoàn toàn mà được chuyển đổi và từ từ thay thế những khái niệm cũ rít trên Trái Đất. Nhiều người quá lo cạnh tranh mà đánh mất trách nhiệm của họ đối với những người hàng xóm, và họ đặt toàn bộ năng lượng của họ vào ý niệm thành công. Đây là một điều rất phổ biến và rất mạnh mẽ, đặc biệt là trong xã hội Mỹ.

D: Không có gì là sai trái khi làm việc và kiếm tiền và sống một cuộc sống trung thực, miễn là bạn không để cho nó trở thành mục tiêu duy nhất và dấn đạp lên mọi người để có được nó.

P: Đúng vậy. Như đã nói nhiều lần, bất cứ điều gì vượt quá mức sẽ không phải là điều tốt nhất cho tất cả mọi người. Đây cũng là một ví dụ cho Phil để anh ta có thể hiểu thêm tại sao anh ta thấy mình ở trong những tình huống như hiện tại. Điều này cũng giúp giải thích tại sao Phil cảm thấy những khái niệm trên Trái Đất thật xa lạ, và anh ta cần phải làm quen với chúng.

D: Rất khó để có thể tránh khỏi nó trong đời sống vô thường.

P: Chúng ta có lẽ phải so sánh giữa Trái đất và một số các hành tinh khác trong toàn vũ trụ. Có nhiều hành tinh cũng không chia sẻ nhau những kiến thức cũng giống như trên Trái Đất. Sự tham lam ích kỷ, chỉ biết đến lợi ích bản thân không phải hiện hữu ở tất cả các chủng tộc và xã hội trong vũ trụ, nhưng Trái Đất không phải là hành tinh duy nhất có các bản chất này.

D: Tôi từng thắc mắc có phải chúng tôi là những con cừu đen duy nhất, nếu bạn hiểu ý tôi muốn nói gì. Thì ra chúng tôi không phải là những người duy nhất không phát triển đến trình độ đó?

P: Đúng vậy. Vì có rất nhiều hành tinh cũng giống như hành tinh của bạn. Một số hành tinh trong tình trạng còn tồi tệ hơn những gì bạn gọi là "nhân quyền", vì vẫn còn nhiều chế độ nô lệ trên nhiều

hành tinh, và man rợ và bạo ngược. Trái đất được coi là hành tinh chậm tiến trong hàng ngũ các công dân thiên đường.

D: Những người ngoài hành tinh có cố gắng giúp đỡ những hành tinh đó không?

P: Ở một số trường hợp không thể giúp các hành tinh đó vì họ đã thực lùi đến tình trạng mà bất kỳ nỗ lực và hay hỗ trợ nào sẽ được coi là sự can thiệp và sẽ gặp phải sự thù địch. Và như vậy, trong những trường hợp này, tốt nhất chúng tôi chỉ có thể để cho các hành tinh đó tiến triển theo ý họ, cho đến một thời điểm thích hợp thì chúng tôi sẽ mở rộng nhận thức của các chủng tộc đó, giống như cách chúng tôi đang làm trên hành tinh của bạn bây giờ.

D: Sau đó thì họ sẽ tiến bộ chứ?

P: Hy vọng như thế; Tuy nhiên, không phải là không có trường hợp một hành tinh hoàn toàn tự hủy trong lịch sử của Thiên Hà. Tự hủy diệt đến nỗi toàn bộ hành tinh vỡ vụn và biến mất trong vũ trụ. Không còn lại bất kỳ dấu vết nào của chủng tộc bởi vì sự hủy diệt hoàn toàn sạch sẽ. Trong trường hợp của Trái đất, sự tàn sát của hạt nhân đôi khi dự kiến sẽ xảy ra có thể sẽ không làm cho hành tinh bị bể vụn mà chỉ là bị biến dạng. Tuy nhiên, nó đang xảy ra.

D: Nhưng linh hồn của chúng sinh trên hành tinh đó vẫn sẽ tồn tại, có phải không? Bởi vì cho dù xảy ra một trận hủy diệt như thế cũng không thể tiêu diệt linh hồn?

P: Đúng vậy. Tuy nhiên, sẽ không còn dấu tích của nền văn minh đó. Sẽ không còn gì để ghi nhớ.

D: Những nền văn minh trong tình trạng tồi tệ như vậy có phải khi xưa cũng đã được tạo ra bởi sự gieo giống như hành tinh Trái Đất?

P: Có thể nói rằng tất cả đời sống đều được gieo giống từ lúc mới bắt đầu dưới một hình thức nào đó.

D: Bạn có nói rằng đời sống vào lúc ban đầu thường không được phép tự phát triển theo hướng riêng của mình. Đó là lý do tại sao các chúng sinh ngoài không gian đã gieo hạt trên các hành tinh và hướng dẫn chúng?

P: Không phải tất cả các trường hợp đều như thế. Có một số dạng sống hoặc nền văn minh không cần được trông nom nhiều vào lúc ban đầu, như dạng sống của những chúng sinh bản địa.

D: Vậy, nếu chúng được gieo giống như chúng tôi vào lúc ban đầu với cùng những lý tưởng cao đẹp thì làm sao mà họ đã đi đến tình trạng tiêu cực như vậy?

P: Thông qua nhiều sai lầm tương tự như đã xảy ra trên Trái Đất. Hành tinh Trái Đất không phải là ngoại lệ. Những hành tinh đó cũng đã trải qua nhiều vụ tai nạn tương tự. Đó không phải là chuyện bình thường nhưng cũng không phải hiếm xảy ra. Hầu hết các hành tinh không phải chịu đựng những tình trạng như thế này.

D: Có vẻ như các hành tinh tiến hóa theo sự phát triển tâm linh của loài người. Chúng tôi đã sống qua nhiều kiếp người và trong quá khứ chúng tôi ở trình độ rất thấp và rất ích kỷ, và giờ thì chúng tôi phải vượt lên trên đó. Và có vẻ như bản thân hành tinh cũng tiến hóa giống như thế, chỉ là ở quy mô lớn hơn. Tôi so sánh như vậy có đúng không?

P: Các hành tinh tiến hóa bởi vì linh hồn tiến hóa, và sự tiến hóa của hành tinh đơn giản là phản ánh của sự tiến hóa của tâm linh. Bởi vì linh hồn là thật, và vật chất chỉ là sự phản chiếu của những gì thuộc về linh hồn.

D: Và các linh hồn cư trú trong thể xác của loài người trên hành tinh này làm ảnh hưởng những gì xảy ra ở thế giới vật chất và nâng cao toàn bộ. Đây gọi là sự thức tỉnh của toàn thể hành tinh?

P: Đúng vậy.

(Hết chương 17)

CHƯƠNG 18: CÁC CHÚNG SINH KHÁC NHAU

Ngay sau khi bước vào tĩnh lặng, Phil nói rằng Ba Ngọn Tháp mà anh đang nhìn thấy không giống như những lần trước.

P: Có một luồng ánh sáng trắng tràn vào thang máy. Ba ngọn tháp dường như được sắp xếp theo một cách đặc biệt mà tôi chưa bao giờ thấy trước đây. Chúng thường được xếp từ cao đến thấp, nhưng bây giờ thì ngọn tháp thấp nhất nằm chính giữa và 2 ngọn tháp 2 bên có chiều cao bằng nhau. Chúng có vẻ như tỏa ra ánh sáng khác trước đây. Lúc trước 3 ngọn tháp phát ra ánh sáng trắng rực rỡ, nhưng bây giờ chúng dường như lung linh hơn. Ánh sáng của chúng bây giờ sáng hơn nhiều và còn lung linh nữa. Chân ngọn tháp dường như lớn hơn và chúng có hình dạng hơi khác một chút.

(Lời nói của hội đồng) Dường như những gì được diễn tả ở đây thay đổi theo những gì thân thể này (Phil) cảm nhận. Địa điểm không thay đổi, chỉ là nó thay đổi theo cảm nhận của Phil.

D: Bạn có thể nói về các hành tinh và những khám phá trong không gian hay không?

P: Chúng tôi rất vui lòng nói về chúng, bởi vì hiện tại chúng tôi rất mong muốn tiết lộ cho bạn các kiến thức về chúng. Những thông tin này đã được giữ bí mật cho đến giờ phút này, và đây là lúc chúng tôi có thể tiết lộ cho bạn.

D: Bạn có nói rằng hầu hết các chúng sinh trong vũ trụ của chúng ta có đặc tính hay hình dáng của con người.

P: Ở khu vực này của vũ trụ thì đúng là như vậy. Có nhiều chúng sinh có hình dáng con người rải rác khắp vũ trụ.

D: Tôi rất ngạc nhiên vì chúng ta ít nhiều có bề ngoài giống nhau.

P: Đúng vậy, các bạn và các người anh em của bạn ngoài hành tinh có nhiều đặc điểm giống nhau hơn là khác.

D: Tôi nhớ rằng bạn đã từng nói bạn sẽ cho tôi biết thêm thông tin về các loại chúng sinh khác và lối sống của họ. Không nhất thiết nói về các chúng sinh mà Phil đã từng sống qua trong quá khứ mà là những chúng sinh khác ở ngoài kia. Tôi rất muốn biết về những chúng sinh ở chiều không gian thứ 3, muốn biết các loại hành tinh khác nhau và những chúng sinh sống trên đó. Bạn có bất cứ thông tin gì có thể cho tôi biết hay không?

P: Có rất nhiều Sự Thật. Sự thật là một thuật ngữ rất mơ hồ bao gồm những gì mà người ta gọi là "chân lý." Chúng tôi có thể nói rằng sự thật mà chúng tôi có thể cung cấp cho bạn bao gồm nhiều khía cạnh ở thể vật chất và tinh thần. Nhưng chúng tôi sẽ nói về những gì mà bạn gọi là đời sống ở "cấp bậc vật chất" (hữu hình) trên các hành tinh khác. Chúng tôi có thể nói rằng có khoảng 10.000 dạng sống ở thể vật chất trong khu vực này của vũ trụ của bạn. Một loại thân thể mà bạn gọi là cấu tạo bởi chất carbon, và có xúc giác và v.v.. Đây là những gì bạn gọi là thể xác có đúng không? Vậy để tôi nói cho bạn biết rằng có những chúng sinh có thể xác... nhưng hãy để tôi rõ hơn về điều này, thân thể vật chất của bạn thiếu sót rất nhiều khả năng giác quan. Nói một

cách khác, có nhiều giác quan vật lý mà thể xác con người ở trên Trái Đất không được đặc quyền sử dụng. Trong đề tài nói chuyện này, chúng tôi sẽ nhắc đến những khả năng đó để toàn bộ hình ảnh sự thật được diễn tả một cách đầy đủ và hoàn chỉnh. Bạn có hiểu không?

D: Vâng, không sao cả, bởi vì tôi cũng muốn mở rộng hiểu biết của mình với những điều mà tôi chưa khám phá. Ngay cả khi tôi không thể hiểu được nó, tôi vẫn thích cố gắng để hiểu, để nghiền ngẫm về những thân thể vật chất hoặc con người hoặc bất cứ tên gì bạn gọi nó, xem họ có khác biệt gì so với chúng tôi hay không.

P: Đúng vậy. Chúng tôi sẽ cố gắng hạn chế nói đến những đặc tính vật lý mà bạn đã quen thuộc. Tuy nhiên, có những trường hợp khi các đặc tính vật lý được nhắc đến một cách giới hạn thì câu chuyện sẽ không được hoàn chỉnh.

D: Đúng vậy. Bạn không cần phải giới hạn, để xem tôi có thể cố gắng hiểu được bao nhiêu.

P: Vậy được. Có rất nhiều nơi trong vũ trụ mà chúng ta có thể tiêu khiển. Bây giờ tất cả chúng ta hãy lên phi thuyền vũ trụ của chúng tôi để thực hiện một cuộc hành trình đi đến khu vực khác của vũ trụ này. Chúng ta sẽ du lịch đến một ngôi sao xa xôi, rất xa, rất xa. Những gì hiện tại bạn có thể thấy chỉ là một khía cạnh của vũ trụ do sự hạn chế của khoa học kỹ thuật trên hành tinh của bạn. Nhưng thật ra còn nhiều thứ hơn là bạn có thể tưởng tượng, còn nhiều điều để khám phá hơn là sự giới hạn của chúng sinh ở thế giới vật chất của bạn. Và bây giờ chúng ta đang tiếp cận giới hạn này. Chúng ta đang đi đến biên giới của vũ trụ này, đây là một vùng hẻo lánh hoặc bạn có thể nói là hoang địa của vũ trụ, và cuối cùng đi đến một nhóm sao có kích thước trung bình (nói theo thuật ngữ của bạn). Nếu thân thể này (Phil) được dạy dỗ nhiều hơn về thiên văn học và về sự nhận thức thì chúng tôi có thể diễn tả về chòm sao này một cách đầy đủ hơn, tuy nhiên, thân thể này thiếu nhiều thuật ngữ chuyên môn. Và vì vậy chúng tôi chỉ có thể nói rằng nó có kích thước lớn hơn Mặt Trời của bạn, nhưng so với những ngôi sao khác trong vũ trụ thì nó không phải là ngôi sao khổng lồ. Quay xung quanh Mặt Trời ở đây là một hành tinh phát ra một màu xanh lá cây rất nhạt. Hành tinh này là một trong năm hành tinh nằm trên vòng đai trong cùng nhất quay xung quanh mặt trời này. Hành tinh này là nơi cư ngụ của những gì chúng ta gọi là chúng sinh có thân thể vật chất. Tuy nhiên, nếu bạn dùng giác quan của bạn để nhìn họ thì bạn sẽ không thấy gì cả ngoài cái bóng. Điều này chỉ đơn giản là do các cơ thể này phát ra ánh sáng có tia phổ cực tím từ năng lượng của linh hồn sống trong các cơ thể này. Và thị giác của bạn thiếu đi một chất làm mắt bạn nhạy cảm với ánh sáng, và khi gặp ánh sáng (chói lóa) thì bạn chỉ sẽ thấy được bóng tối, hay một bóng người trước mặt bạn. Nhưng nếu bạn dùng tay để cảm nhận họ thì sẽ không cảm thấy nóng hoặc lạnh mà là áp lực, giống như có ai đó đang ấn hay đẩy ngón tay của bạn ra.

D: Thân thể họ không ở thể đặc sao?

P: Không phải ở thể rắn như bạn cảm nhận, nhưng họ thật sự là ở chiều không gian thứ ba và cơ thể thật sự là ở dạng vật chất. Tất nhiên, không có cách nào để giao tiếp với những chúng sinh này, bởi ngôn ngữ của bạn và họ hoàn toàn khác nhau và có thể nói là không có mẫu số chung. Các khái niệm về tình yêu, nhận thức và vân vân có thể được truyền đạt thông qua phương pháp thần giao cách cảm.

D: Tôi nghĩ có lẽ họ chỉ là vô hình đối với thị lực của chúng tôi nhưng nếu chúng tôi chạm vào họ thì cảm thấy được họ có thân thể rắn chắc. Có phải như vậy không?

P: Họ càng phát ra ánh sáng rực rỡ thì cái bóng của họ càng đen.

D: Nhưng họ có thông minh hay không?

P: Họ là những chúng sinh phát triển cao. Xã hội của họ giống như là một xã hội công nghiệp nhưng các kiến trúc thuộc về cảm giác, trong khi kiến trúc trên Trái Đất lại nghiêng về vật chất.

D: Còn thành phố của họ thì sao? Chúng ta có thể nhìn thấy bất kỳ tòa nhà nào không?

P: Có thể thấy được một phần bởi vì vật liệu xây dựng được lấy từ tài nguyên của hành tinh này, chúng ở thể vật chất. Tuy nhiên, bạn chỉ có thể thấy được tất cả các ống nước và hệ thống dây điện nhưng không thấy các phần còn lại của tòa nhà. Bạn sẽ nhìn thấy các hệ thống nước và điện này như thể chúng tự đứng một mình trong không khí vậy.

D: Nhưng nếu ai đó đến gần tòa nhà thì liệu họ có cảm thấy được tòa nhà đang ở đó hay không?

P: Nếu cư dân của hành tinh này nhìn vào tòa nhà thì họ sẽ thấy được hình ảnh toàn viện. Chính xác mà nói thì bạn sẽ không nhìn thấy có gì ở đó bởi vì bạn không có cách để nhận thức được sự hiện hữu của nó.

D: Ngay cả khi chạm vào nó hay sao?

P: Đúng vậy. Bởi vì chúng được xây dựng ở dạng cảm giác. Nó sẽ là vô hình đối với tất cả những người không hòa hợp với những cảm giác đó, tuy nhiên, nếu ai đó hòa bản thân họ vào cảm giác đó thì có thể thấy được chúng. Nếu những chúng sinh này đi đến Trái Đất thì theo quan điểm của họ, họ sẽ cảm nhận con người như đá bởi vì rung động bạn quá dày đặc (chậm). Nó giống như khi nhìn thấy một con người làm bằng đá vậy. Đối với họ thì bạn dày đặc như vậy đó, sự rung động của người Trái Đất hoàn toàn khác biệt, và sẽ làm cho họ rất đối ngạc nhiên. Họ sẽ phát hiện ra rằng bạn cần phải có hướng dẫn mới có thể thực hiện được những điều mà họ có thể biết ngay tức thì bằng cảm giác. Ví dụ như khi lái xe, nếu bạn muốn quẹo phải thì bạn phải mở tín hiệu quẹo phải, nếu không các bạn sẽ gây ra tai nạn xe cộ. Trên đường phải có dấu hiệu đường, đèn xanh đèn đỏ báo cho bạn biết khi nào nên ngừng khi nào có thể chạy. Bạn phải dựa dẫm vào những tín hiệu này, trong khi đó thì họ không cần đến chúng, vì mức độ nhận thức của họ cao. Tất cả đều xảy ra tự nhiên đối với họ. Tự nhiên họ biết. Họ làm theo cảm giác. Họ di chuyển cũng theo cảm giác. Họ hầu hết nói chuyện bằng thần giao cách cảm bởi vì họ không có bất kỳ một hệ thống thanh quản nào trong cơ thể.

D: Có vẻ như họ cũng không có cơ thể.

P: Họ thật sự có cơ thể vật chất, nhưng chúng rất mỏng manh. Chúng không có tính đậm đặc, chỉ giống như một làn khói. Cơ thể của họ tinh tế như thế, nhưng họ phát triển thần giao cách cảm ở trình độ rất cao.

D: Tôi đang nghĩ đến những chúng sinh ở dạng linh hồn.

P: Họ là những linh hồn, nhưng họ có thân thể rất mỏng manh. Bạn cũng là linh hồn, nhưng thân thể của bạn rất dày đặc.

D: Điều đó rất là thú vị, nhưng bạn có thể miêu tả một loại chúng sinh khác có thân thể đậm đặc hơn mà chúng tôi có thể nhìn thấy không?

P: Chúng tôi có thể mô tả nhiều loại; Có những chúng sinh mà bạn có thể gọi là "quái thú" có thể làm cho nhiều người nhìn thấy sẽ sợ hãi, bởi vì con người chưa từng nghĩ đến những loài như thế. Các sinh vật mà theo cái nhìn của bạn thì sẽ thấy ghê tởm, nhưng đối với những người quen nhìn những sinh vật đó sẽ cảm thấy rất bình thường, bình thường như bạn nhìn thấy một con mèo hay một con kết.

D: Vâng, nhưng những loài này không có trí thông minh giống như tôi đang muốn tìm hiểu.

P: Đúng vậy. Chúng tôi đang nói về động vật.

D: Nhưng Tôi đang tò mò về các sinh vật có trí thông minh nhưng bề ngoài không giống con người. Bạn nói bạn có nhiều thông tin về họ?

P: Trong vũ trụ này có nhiều chúng sinh có thân thể giống như cơ thể của bạn. Thật ra có một vài hành tinh mà bạn đã viếng thăm có cư dân gần như giống hệt nhau, và bạn không thể nói rằng họ không phải con người bởi vì thực tế họ là con người. Là một loài người không có đặc tính gì khác với người Trái Đất. Đó là mô hình cơ thể được sử dụng khắp vũ trụ rất thành công trên các hành tinh có môi trường tương tự như Trái Đất của bạn, bởi cơ thể con người khá thích hợp với loại môi trường này. Tuy nhiên, cũng có nhiều cơ thể tương tự như của bạn nhưng không thể sống được trên hành tinh Trái Đất.

D: Tôi nghĩ chúng ta có đề cập đến những điều này trước đây.

P: Đúng vậy. Những người này cũng không phải là lạ đối với người trên Trái Đất. Có nhiều trường hợp những chúng sinh cao đẳng hơn đã được phép hóa thân trên hành tinh Trái Đất và đi giữa công chúng để giảng dạy và khai sáng cho những ai sẽ lắng nghe. Nhưng mặc dù nhiều người họ đã tiếp xúc và đã đàm luận với dân chúng nhưng cũng không gây được ấn tượng, và mọi người không lắng nghe. Vì vậy nỗ lực của họ coi như là hoang phí.

D: (Cười) Đó là một đặc điểm của con người, họ không bao giờ lắng nghe. Nhưng tôi muốn biết về những chúng sinh không có hình dáng con người. Các sinh vật có thân thể vật chất và có trí thông minh nhưng không có hình dáng con người. Tôi muốn biết về những chúng sinh không giống chúng tôi nhưng có linh hồn của con người bên trong. Bạn có hiểu ý tôi không? Là những chúng sinh có bề ngoài khác chúng tôi và hành động cũng khác nhưng không nhất thiết nhìn thấy đáng sợ. Tôi nghĩ đó là khái niệm mà tôi đang theo đuổi.

P: Có rất nhiều, rất nhiều chúng sinh có hình dáng mà bạn có thể gọi là những sinh vật không phải người nhưng họ có trí tuệ thậm chí vượt xa loài người. Cấu trúc của não là công cụ chuyển dịch cho năng lượng bên trong linh hồn ra thế giới vật chất. Bộ não của người Trái Đất vô cùng yếu ớt, thậm chí không thể hỗ trợ đời sống, và như thế các khái niệm của đời sống từ trong năng lượng linh hồn không được truyền ra ngoài, do đó cơ thể vật chất xem như bị chết vì thiếu chất dinh dưỡng. Có nhiều cơ thể (ở hành tinh khác) có mức độ hoà nhập với năng lượng tinh khiết rất tinh vi, vì vậy không cần đến thức ăn hay những gì bạn gọi là thực phẩm trên Trái Đất. Và những cơ thể này có thể trực tiếp lấy dưỡng chất từ những gì bạn gọi là năng lượng vũ trụ. Cấu trúc tế bào phân tử của các cơ thể này có những tính chất có khả năng hấp thụ dưỡng chất từ không khí rất cao và được liên tục bổ sung dưỡng chất qua quá trình hoạt động tinh thần. Các năng lượng đời sống hay sinh lực để duy trì cơ thể con người (Trái Đất) được lấy từ trong thịt và rau trong bữa ăn của bạn, nhưng đây không phải là cách duy nhất để có được các sinh lực này. Đây chỉ là thói quen trên hành tinh Trái Đất. Nhưng nếu con người có thể hòa nhập mình vào năng lượng tinh khiết thì người ta có thể tồn tại dễ dàng trên hành tinh này hoàn toàn bằng tinh

thần. Đơn giản là bạn chỉ cần từ từ làm quen với đời sống không dựa vào thức ăn. Bạn có hiểu được không? Các tế bào và các cơ quan trong cơ thể bạn cần nguồn sinh lực này để sống. Nhưng hiện tại thì nội tạng của bạn đã thích nghi với việc bổ sung sinh lực thông qua quá trình tiêu hóa.

D: Và nếu không có thức ăn thì cơ thể sẽ bị chết đói. Tất nhiên là sẽ chết vì khát trước.

P: Đúng là vậy. Trừ khi dinh dưỡng được đưa vào cơ thể theo những cách khác.

D: Trước đây bạn có nói với tôi rằng có linh hồn đã tiến hóa đến trạng thái mà họ không cần một thân thể và họ là năng lượng tinh khiết. Nhưng tôi đang tìm kiếm một cái gì đó không phải ở hình dáng con người nhưng thân thể vẫn ở dạng vật chất.

Tôi quyết tâm tiếp tục đặt câu hỏi cho đến khi tôi có được những gì tôi theo đuổi. Tôi chắc chắn rằng ở một nơi nào đó trong vũ trụ bao la phải có những sinh vật không phải hình dáng con người. Tất nhiên, có khả năng rằng tiềm thức của Phil đã bị kiểm duyệt và không cho phép anh ta nhìn thấy bất cứ điều gì làm anh khó chịu.

P: Chúng tôi sẽ mô tả cho bạn một sinh vật có hình dáng rất tinh tế và cao đẳng, một xã hội rất cao với cấu trúc xã hội mà nó có thể gợi bạn nhớ lại loài ong trên hành tinh của bạn. Xã hội rất tinh tế này là một thuộc địa của ong.

D: Họ trông như thế nào?

P: Họ có thể đứng trên ba "chân", có phần thân có hình dáng một củ hành, phần to ở dưới và phần nhỏ bên trên do ảnh hưởng của trọng lực. Tuy nhiên, những cơ thể này không di chuyển như trường hợp của bạn vì họ không có những cái "Chân" giống như của bạn. Họ có những xúc tua ở phần dưới của cơ thể. (Xem hình)

D: Giống như con bạch tuộc?

P: Đúng vậy. Những sinh vật này, lại một lần nữa, có khả năng thần giao cách cảm rất cao và không có thị lực tương đương với thị lực của người trên Trái Đất, nhưng thay vào đó họ có thể giao tiếp thông qua thần giao cách cảm.

D: Bạn nói họ sống trên các thuộc địa. Vậy, làm thế nào họ ...

P: (Phil đã biết được câu hỏi tiếp theo của tôi trước khi tôi hỏi xong.) Các chất dinh dưỡng được đưa vào cơ thể qua các xúc tua, và chất dinh dưỡng được lấy từ trong đất và các chất lỏng trên hành tinh, và trực tiếp đi vào cơ thể thông qua những gì bạn gọi là "lỗ chân lông" của da. Họ dùng thuật ngữ cho các lỗ chân lông này tương đương như chữ "cửa khẩu".

D: Màu sắc của các sinh vật này là gì?

P: Họ có màu hơi xám, không có mắt. Màu xám này là do năng lượng bên trong của họ thể hiện ra ngoài. Da của họ rất thô bởi do bức xạ từ ngôi sao ở gần nhất. Lớp da ngoài của họ tự thích nghi với bức xạ này bằng cách trở nên thô và dày đặc ở lớp bên ngoài. Và hầu hết các bức xạ được hấp thụ vào trong lớp da bên ngoài này, và lớp da này có thể làm cho năng lượng của bức xạ tiêu tán và vô hại khi thấy ra bầu khí quyển xung quanh.

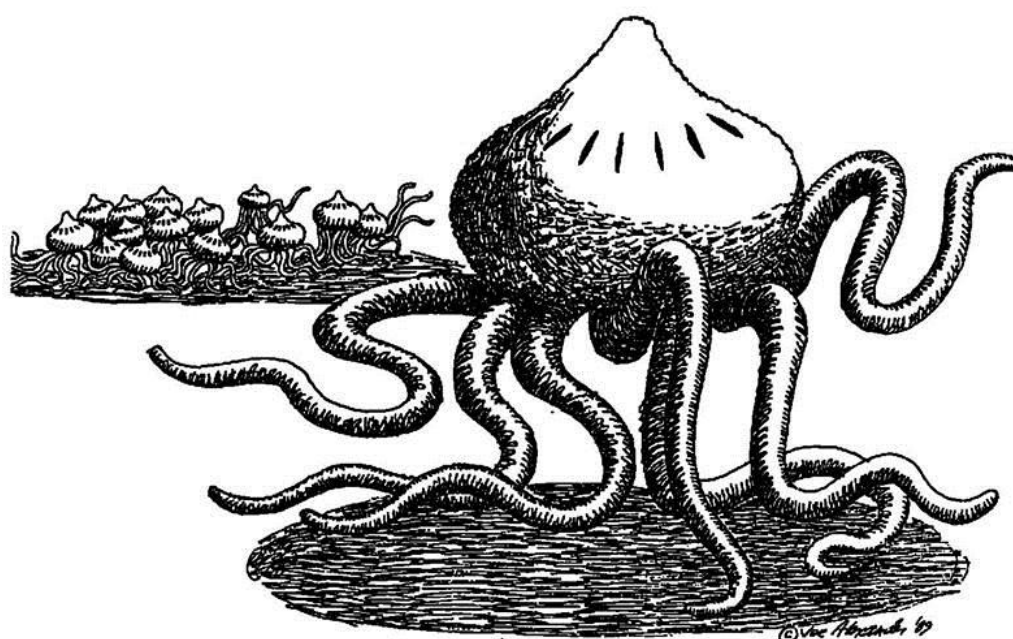
D: Tôi nghĩ rằng các con bạch tuộc trên Trái Đất có những lỗ hút nước trên các xúc tua của chúng. Liệu những sinh vật này cũng có bộ phận hút nước tương tự?

P: Không phải vậy, vì họ không cần phải bám vào đâu. Những lỗ chân lông ở đây nhỏ hơn rất nhiều. Và được sử dụng phần nào giống như hệ thống rễ cây và rau quả trên hành tinh của bạn.

D: Vậy trong trường hợp này họ có thể rút các “rễ” của mình ra khỏi đất và di chuyển đến một nơi khác?

189

Other Types of Beings

P: Họ không cần phải ở một nơi nhất định, họ luôn luôn di chuyển khắp nơi. Hành tinh của họ không có lực hấp dẫn mạnh như trên hành tinh của bạn, và do đó, họ dường như là nổi lên bên trên mặt đất và với một cú đẩy nhẹ nhàng họ có thể di chuyển dễ dàng. Họ có bảy xúc tua ở gần trung tâm của phần dưới của cơ thể, nơi bài tiết.

D: Làm thế nào các sinh vật này gây giống, họ có cần điều đó không?

P: Đây là những sinh vật vô tính và họ chỉ đơn giản phân chia bản thân họ trong quá trình sinh sản. Họ phân chia giống như một amipba (một loại tế bào) mà trên hành tinh của bạn có. Đây là một quá trình rất tự nhiên xảy ra trong khoảng thời gian bảy năm, nhưng không tương đương với bảy năm thời gian của bạn.

D: Bạn nói họ sống trong một thuộc địa hoặc cộng đồng. Họ cư ngụ ở một nơi như thế nào?

P: Không có cấu trúc nhà cửa để mô tả ở đây, vì họ không cần phải trốn khỏi thiên nhiên. Họ có mức độ thích nghi cao với môi trường và không cần phải xây dựng nhà cửa gì cả. Tất cả đều hòa với thiên nhiên. Không có vật dụng sở hữu gì cần đến nhà cửa để cất giữ như trong xã hội của bạn. Không có khái niệm quyền sở hữu cá nhân ở đây, tất cả được chia sẻ như trong tổ ong.

D: Nhưng điều này cần phải có sự đoàn kết?

P: Đúng vậy, luôn luôn có sự liên lạc giữa họ với nhau vào mọi lúc. Tất cả như là một.

D: Những sinh vật này có những kẻ thù trong thiên nhiên hay không? Hay họ sống trong sự hài hòa với môi trường của họ?

P: Không có những kẻ thù lúc nào cũng tìm kiếm những sinh vật này để làm một bữa ăn giống như trên hành tinh Trái Đất. Không có trường hợp như vậy, vì đây là một xã hội rất thanh bình. Họ không có sự phát triển cao về mặt khoa học kỹ thuật nhưng rất phát triển về mặt tinh thần. Ở khu vực này, các hình thức tâm linh và giao tiếp làm cho hành tinh này trở nên đặc biệt. Có nhiều hình thức mà bạn gọi là "cái chết" cũng xảy ra trên hành tinh này bởi vì đây là một định luật tự nhiên nhằm kiểm soát dân số trên hành tinh này.

D: Nếu không họ sẽ tiếp tục nhân lên?

P: Đúng vậy. Có những trường hợp có nhiều chúng sinh được nâng lên chiều không gian cao hơn. Và khi trường hợp như thế xảy ra thì cơ thể của họ sẽ ngừng sống và sau đó sẽ phân hủy và trở về các yếu tố mà nó được tạo ra. Có một căn bệnh thường xảy ra và ra lặp đi lặp lại và thay đổi theo từng giai đoạn của hệ mặt trời của họ. Khi các Mặt Trời của họ di chuyển đến một vị trí nhất định nào đó thì cường độ bức xạ trở nên cực mạnh mà cơ thể của họ không có khả năng xử lý. Và vì vậy rất nhiều sinh vật có tầm vóc yếu ớt hơn sẽ bị những bức xạ gây ra bệnh tật và chết chóc.

D: Bạn nói "các Mặt Trời", có phải họ có hơn một Mặt Trời ở đó không?

P: Đúng vậy. Có ba mặt trời và chúng có ảnh hưởng trực tiếp đến hành tinh này. Ba mặt trời giống như ba chị em xoay xung quanh nhau. Vào những giai đoạn khi 3 Mặt Trời nằm ở một vị trí liên kết nào đó thì bức xạ sẽ rất mãnh liệt và gây ra cái chết của nhiều sinh vật này. Tuy nhiên, đây là một sự kiện đáng chúc mừng trên hành tinh này, vì đó là lúc hành tinh này đi đến đỉnh điểm của một chu kỳ và bước sang chu kỳ khác. Đời sống trên hành tinh này cũng đang học những bài học về sự hòa hợp và tuần hoàn của thiên nhiên ở một mức độ kỹ năng cao.

D: Có phải những chúng sinh này là những chúng sinh thông minh duy nhất trên hành tinh này?

P: Đúng vậy. Và họ không cần các biện pháp bảo vệ chống lại bất kỳ các chúng sinh nào khác ở đây.

D: Trường hợp hệ mặt trời có ba mặt trời quay xung quanh, có nơi nào khác giống như thế này không?

P: Có. Và có rất nhiều hành tinh khác có các dạng sống khác tương đương với côn trùng và các dạng sống thấp hơn. Cũng giống như trên hành tinh Trái Đất, chúng có kích thước khác nhau và

có các đặc điểm riêng của chúng. Và số lượng (dân số) của họ cũng được kiểm tra kỹ càng. Một lần nữa đây là một trong những trường học cho nhiều chúng sinh có trí thông minh nhưng dưới trình độ của bạn. Con người trên Trái Đất có xu hướng nghĩ rằng họ là những chúng sinh có trí thông minh duy nhất. Điều này không đúng. Có nhiều chúng sinh có trí tuệ cao hơn bạn và có chúng sinh thấp hơn bạn.

D: Tôi nghĩ rằng các hành tinh này bao gồm toàn bộ là côn trùng.

P: Đó là một sự so sánh chính xác.

D: Họ có tiến hóa lên một đời sống cao hơn hay không?

P: Chắc chắn, đó là mục đích. Sau khi họ đạt được kiến thức và kinh nghiệm sống trên những hành tinh đó, họ sẽ được cơ hội tiến hóa lên một cấp bậc cao hơn, trên một hành tinh khác.

D: Ý tôi muốn nói đến là một hình thức sống khác, họ có tiến hóa thành một thân thể khác không?

P: Có, nhưng có lẽ sẽ không ở trên cùng một hành tinh.

D: Nói vậy, loại chúng sinh duy nhất tồn tại trên hành tinh này là côn trùng?

P: Trên hành tinh đặc biệt này thì điều đó là đúng. Có những hành tinh có sự tiến hóa từ cấp độ rất thấp đến một cấp độ rất cao, tất cả xảy ra trên cùng một hành tinh. Sự phối hợp là vô tận, bởi vì có vô số đời sống khác nhau trên cùng một hành tinh, nhiều hơn những gì con người có thể tưởng tượng được.

D: Nhưng có một số hành tinh mà sự tiến hóa sẽ phát triển đến một lúc nào đó thì dừng lại?

P: Vì nó đã được định trước mức độ tiến hóa thích hợp nào đó cho những bài học cần được học trên các hành tinh này.

(Dolores) Tôi cảm thấy hành trình tinh thần này rất thú vị và tôi biết còn có nhiều điều khác chúng tôi chưa khám phá. Tôi xin phép tiếp tục nói về đề tài này.

P: Được. Vì chúng tôi cũng thích chia sẻ với bạn cái nhìn của chúng tôi về vũ trụ. Chúng tôi rất thích thú cùng bạn trải qua hành trình xuyên qua vũ trụ.

D: Vâng, bởi vì ở giai đoạn phát triển của chúng tôi không có phi thuyền không gian thể đi đến những nơi đó. Và đây là một cách để khám phá về chúng.

P: Đúng vậy. Phi thuyền tâm linh vượt xa mọi thứ mà vật chất có thể chế tạo được. Chỉ cần cho phép nó xảy ra.

D: Vâng, loài người rất tò mò về bất kỳ những gì, đặc biệt là những thứ trong không gian. Và phải mất một thời gian rất dài chúng tôi mới có thể có một phi thuyền vũ trụ để đi.

P: Đúng vậy. Và một điều đáng buồn là rất nhiều người chỉ hướng ra bên ngoài và họ tin rằng họ không bao giờ có thể rời khỏi hành tinh này. Tuy nhiên, cũng có nhiều người đã thực sự du lịch đến nhiều hành tinh khác, và mang trở lại với họ cái nhìn sâu sắc về những sự thật họ chứng

kiến trên các chiều không gian khác. Và nhờ đó bạn có thể tìm thấy nhiều câu chuyện mà bạn gọi là "khoa học viễn tưởng", nhưng thực tế đó là những câu chuyện thật.

D: Vâng, và thông qua các câu chuyện giải trí, mọi người nhận được những viên ngọc trí tuệ quý giá mà họ không biết.

P: Đúng vậy, giống như lớp đường phủ trên viên kẹo. Những gì chúng tôi muốn chia sẻ ở đây là sự thật và trí tuệ.

Sau khi Phil thức tỉnh, anh đã vẽ một bức tranh về chúng sinh có hình dáng củ hành tây. Phil cũng vẽ các lỗ không khí (trên đầu của họ) mà anh nghĩ đã không đề cập đến trong phiên thôi miên. Anh rất thích chuyến đi này. Anh nói anh cảm nhận được một loại năng lượng rất khoan khoái, gần như là năng lượng nữ tính.

(Hết chương 18)

(Chương sau trở lại chuyện của Trái Đất)

CHƯƠNG 19 : NGƯỜI NGOÀI HÀNH TINH ĐANG Ở ĐÂY

D: Bạn có muốn nói thêm về bất cứ điều gì mà tôi chưa hỏi đến hay không?

P: Có nhiều chúng sinh từ vũ trụ đã được nhìn thấy nhiều lần trên Trái Đất. Họ đã đến đây bằng phi thuyền vũ trụ của họ. Họ đã đến từ lúc đời sống trên Trái Đất mới bắt đầu.

D: Những chúng sinh này có phải cùng một loại người đã gieo giống trên Trái Đất không?

P: Họ không phải cùng một chủng tộc. Chính xác hơn mà nói thì những chúng sinh này và những người gieo hạt giống có cùng đặc tính. Nhưng những chúng sinh mà chúng ta đang nói đến là những người tương đối mới.

D: Tại sao họ vẫn còn đến Trái Đất?

P: Có rất nhiều lý do: để khảo sát, nghiên cứu, đơn giản chỉ là xem mọi thứ đã diễn ra như thế nào. Có những chúng sinh đã sống ở đây một thời gian rất dài. Mặc dù họ không được đa số quần chúng trên Trái Đất biết đến, nhưng có một số người (của Trái Đất) có nhiệm vụ giúp đỡ trên hành tinh này khá quen thuộc về họ.

Thật là một điều đáng ngạc nhiên khi biết rằng họ có căn cứ trên Trái đất.

D: Có phải họ nghĩ rằng có cơ sở ở đây sẽ dễ dàng hơn là phải liên tục bay tới bay lui giữa Trái Đất và hành tinh của họ?

P: Đúng vậy.

D: Bạn có thể cho tôi biết căn cứ của họ ở đâu hay không?

P: Điều này không được cho phép.

D: Nhưng căn cứ này ở trên Trái Đất hay trên Mặt Trăng?

P: Trên Trái Đất. Ở nhiều nơi trên Trái Đất này có các căn cứ hoặc thuộc địa của người ngoài hành tinh. Họ có mặt ở đây, mặc dù không có nhiều người ý thức được điều này.

(Người dịch: mình nghe nói Shambala ở sa mạc Gobi cũng là một nơi những người “ở trên” đang sống để coi chừng Trái Đất.)

D: Nhưng căn cứ của họ ... Tôi nghĩ là chúng phải rất khác lạ và nổi bật, một cái gì đó mà chúng tôi nhìn thấy sẽ không biết nó là cái gì?

P: Các căn cứ được giấu rất kín. Chúng không phơi bày ra bên ngoài, mục đích là không để bất kỳ ai vô tình phát hiện được chúng trước khi thời gian cho phép. Vì vậy, các biện pháp phòng vệ đã được thực hiện, đảm bảo rằng chúng đang được ẩn dấu một cách rất bí mật.

D: Tôi đoán rằng nó sẽ phải ở trong một khu vực cách xa dân chúng trên đất nước Hoa Kỳ?

P: Không nhất thiết là ở Hoa Kỳ, nhưng chúng ở các khu vực biệt lập trên hành tinh này. Đúng là họ có viếng thăm đất nước Hoa Kỳ, nhưng họ không nhất thiết chỉ sống ở đất nước này. Chính xác là các cơ sở của họ sẽ cách xa các trung tâm dân cư lớn.

D: Những chúng sinh này có bao giờ đi vào các khu vực đông dân cư không?

P: Có. Nhưng họ thường viếng thăm các thành phố có ít dân số hơn là các khu đô thị lớn của bạn. Thường thì các chuyến thăm xảy ra nhanh chóng và không ai nhìn thấy, không được báo trước. Họ đặc biệt đến vào ban đêm, bất cứ khi nào họ thích, và họ có thể di chuyển mà không có ai nhìn thấy.

D: Nếu họ có bề ngoài rất khác với loài người Trái Đất thì chắc chắn họ sẽ nổi bật nếu họ bước vào một khu dân cư.

P: Đúng vậy. Nhưng những chuyến thăm này chỉ có những người hòa hợp với tầng số tồn tại này của họ mới có thể cảm nhận được sự hiện hữu của họ. Những người không biết về sự tồn tại của họ sẽ không nhìn thấy gì hoặc không tìm thấy họ. Nhiều người đã nhìn thấy những chúng sinh này nhưng họ vẫn im lặng vì sợ bị chế giễu hoặc bị cho là thần kinh có vấn đề, hoặc sợ bị trả thù. Dĩ nhiên không phải là những chúng sinh này trả thù.

D: Tại sao họ lại đi vào khu vực đông dân?

P: Để tuần tra, để giúp đỡ, làm những tấm gương, nói chung là tìm hiểu. Có nhiều lý do khác nhau.

D: Nếu họ đến từ các hành tinh khác, làm cách nào họ có thể tồn tại trong không khí của Trái Đất?

P: Điều này là do các hệ thống trong cơ thể của họ có tính tương đồng và thích nghi với bầu khí quyển này. Những sinh vật này có một khả năng thích nghi tự nhiên. Họ có thể thay đổi hệ thống trong cơ thể của mình để thích ứng vô cùng tốt với bầu khí quyển mà họ gặp phải.

D: Khi chúng ta lần đầu tiên làm việc chung với nhau, bạn có mô tả về cuộc sống trên các hành tinh khác và đã nói về những chúng sinh không thể tồn tại trên Trái Đất của chúng tôi.

P: Điều đó đúng, vì không phải chúng sinh nào cũng có khả năng thích ứng được các bầu khí quyển khác. Có một số bầu khí quyển, ngay cả trong hệ mặt trời này, có tính chất mưa axit, vì vậy cơ thể vật chất sẽ không thích ứng được với những bầu khí quyển như thế. Những chúng sinh nào cảm thấy hành tinh này không thích hợp với họ thì tự nhiên họ sẽ không đến đây.

D: Bạn nói rằng có một số chúng sinh đi thám hiểm và khám phá các thuộc địa, nhưng họ chưa bao giờ đến Trái Đất?

P: Bởi vì Trái Đất không nằm gần các con đường thương mại. Đơn giản là không có hoạt động nào xảy ra trong khu vực này.

D: Bạn cũng đã mô tả về các chúng sinh của chiều không gian thứ tư. Liệu những người mà chúng tôi gọi là "những người lái những chiếc xe bay" có phải đến từ chiều không gian thứ tư hay không?

P: Thông thường thì đúng là như vậy, bởi vì họ không phải ở dạng vật chất mà là tinh thần hoặc gọi là dạng năng lượng, cơ thể của họ thường là năng lượng cô động. Tuy nhiên, cũng có những chúng sinh có thân thể vật chất. Các căn cứ trên Trái Đất ở thể vật chất, ở không gian ba chiều.

D: Một số người nói rằng chính giữa của trái đất là rỗng, và rằng một số UFO được nhìn thấy là đến từ khu vực trong lòng đất. Điều này có đúng không?

P: Nếu nói rằng hành tinh của bạn là rỗng thì đây là một quan niệm sai lầm. Trái Đất có một lõi rắn, với lớp vỏ của Trái Đất trôi lênh bênh, nhưng lớp vỏ này không phải là một mảnh chất rắn liên tục. Tuy nhiên, chúng tôi có thể nói rằng thật sự có cả một nền văn minh đang sống trong khu vực dưới bề mặt của hành tinh. Chúng tôi không thể giải thích chi tiết về điều này vào lúc này do năng lượng ở các khu vực gần nơi họ sống đang trong tình trạng bất ổn.

D: Ý của bạn là gì?

P: Trong khu vực địa lý mà bạn đang sống có một đội ngũ... chúng ta sẽ gọi là "chúng sinh"... những chúng sinh này đang chuẩn bị đi lên bề mặt của Trái Đất. Hiện tại họ đang trong giai đoạn chuẩn bị cho sự xuất hiện của mình. Có một số bất đồng trên nhiều cấp độ khác nhau về sự xuất hiện như thế nào cho phù hợp, cũng như thời điểm nào thích hợp xuất hiện, nếu điều đó xảy ra. Nói chính xác hơn là có những dự kiến và sự khởi đầu, có các thử nghiệm độ tinh khiết của nước trên bề mặt đất, đại khái như vậy.

D: Họ có thân thể vật chất hay ở dạng năng lượng?

P: Họ cũng giống như các bạn vậy.

D: Họ có năng lượng thù địch hay năng lượng thân thiện với chúng tôi?

P: Họ rất hiền lành. Xã hội của họ phát triển cao hơn các bạn bây giờ. Tuy nhiên, một khi bị tấn công họ sẽ tự vệ. Nếu hai xã hội, của bạn và của họ, đối mặt trực tiếp với nhau thì xác suất bạo lực sẽ khá cao tại thời điểm này.

D: Khi họ bắt đầu xuất hiện, chúng tôi có thể nhận ra được họ hay không? Hay họ sẽ giống y như chúng tôi?

P: Các bạn sẽ nhận ra ngay họ không phải là người của các bạn. Họ có thân thể khác biệt. Bạn chỉ cần nhìn họ là có thể thấy được họ khác với bạn.

D: Khác như thế nào?

P: Không thể mô tả chính xác. Tuy nhiên, về mặt chung chung thì họ ốm và rất cao. Cao hơn bình thường, và rất trắng, trắng tái.

D: Có ai từ bề mặt Trái Đất đã từng đi xuống nơi ở của họ không?

P: Có. Đã xảy ra sự cố khi các nhà thám hiểm đã vô tình vượt qua được một đường hầm. Họ đã có cơ hội gặp gỡ những chúng sinh này. Khi họ trở lại bề mặt đất và kể lại những câu chuyện họ đã gặp nhưng họ đã bị chế nhạo và bị nghĩ rằng họ bị điên. Những người đã có cơ hội gặp gỡ những chúng sinh này không biết nhiều về nền văn minh này bằng những người đang giữ gìn chân lý và những người đi tìm chân lý. Những người trong nhóm siêu hình của bạn có thể được xem là những người tìm kiếm chân lý. Có rất nhiều tài liệu về Chân Lý trong các thư viện của bạn có nhiều bài viết nói về những nền văn minh này. Vì vậy kiến thức về các chúng sinh này đã được chia sẻ rộng rãi, không phải từ sự gặp gỡ trực tiếp mà là từ những người mong muốn biết về những điều đó. Có những người ý thức được nền văn minh này và đang trợ giúp khai sáng những người trên bề mặt Trái Đất. Sự khai sáng nhân loại không chỉ vì sự tồn tại của nhân loại mà còn giúp nhân loại tự chuẩn bị cho các cuộc gặp gỡ.

D: Nền văn minh của họ đã xuống dưới đất như thế nào?

P: Vào thời điểm những biến động của Atlantis xảy ra, nhiều người đã di cư qua những khe hở bởi sự dịch chuyển của vỏ Trái Đất, và như thế đã tiến vào dưới đất. Có những người đã mang theo những kiến thức của Atlantis để hỗ trợ đời sống của họ trong những hang động dưới lòng đất. Và vì vậy họ không phải là động vật hoang dã mà là tổ tiên của các bạn, những người đã di chuyển vào bên trong lòng đất vào thời điểm đó và có một xã hội phát triển hơn.

D: Tại sao họ không trở lên bề mặt sau khi Trái Đất ổn định trở lại?

P: Họ không muốn chịu đựng cảnh bất hòa và rối rắm trên bề mặt đất. Bài học trí tuệ và xã hội của họ dưới lòng đất đã được hoàn thiện ở mức độ cao.

D: Bạn có thể cho chúng tôi biết nơi mà nền văn minh này sống dưới lòng đất hay không?

P: Về mặt địa lý, có một khu vực nằm ở dưới một phần của bờ biển của Vịnh Mexico (Mexican Gulf Coast). Nơi đây là khu vực mà những con cháu của người Atlantean đang sống tại thời điểm này. Ngoài ra còn có một khu vực bên dưới vòng tròn Nam Cực của bạn, nơi đó có những chúng sinh ở giữa 2 chiều không gian. Còn có những chúng sinh khác nữa. Tuy nhiên, những người Atlantean chiếm phần lớn, đồng thời vào thời điểm này, họ đóng một vai trò nổi bật trong hoàn cảnh biến động sắp tới.

D: Vùng Tam Giác Bermuda có lối vào khu vực đó hay không?

P: Không có lối vào; Tuy nhiên, các biểu hiện đang xảy ra gần đây trong vòng khu vực đó là do ảnh hưởng của những gì đang xảy ra dưới bề mặt đất.

D: Vậy là những gì đang xảy ra là do từ bên dưới mặt trái đất chứ không phải từ trên không gian.

P: Đúng vậy.

D: Tại sao bây giờ họ lại lên trên mặt đất?

P: Bởi vì các biến động sắp tới. Các kiến thức mà họ đã mang theo với họ trong lần biến động trước đã được hoàn thiện trong vài thiên niên kỷ qua, và trong thời gian sắp tới những kiến thức này sẽ được đưa lên bề mặt để những người còn sống sót sẽ sử dụng và xây dựng lại. Sẽ có rất nhiều sinh mệnh bị mất đi trải qua tai nạn và sự hủy hoại trong thảm họa sắp tới. Tuy nhiên, sự lựa chọn đó là hoàn toàn tùy vào bản thân họ.

D: Hiện tại chúng tôi có thể giao tiếp với họ hay không?

P: Ngay cả bây giờ nếu bạn có thể hòa vào mực độ rung động của họ thì vẫn có thể.

D: Tôi đã đọc được (tài liệu) rằng các thành viên của chính phủ chúng tôi biết rõ sự hiện hữu của các nền văn minh khác. Điều này có đúng không?

P: Đúng vậy. Một số những người bên rìa của chính phủ có một số quyền lực. Hiện tại chưa có cơ quan (nhà nước) nào bắt tay vào việc này. Tuy nhiên, có những người được tôn trọng và có tiếng nói trong chính phủ đại khái đang truyền tin tức này ra ngoài.

D: Có một hình ảnh cứ xuất hiện trong đầu tôi rằng có một nền văn minh khổng lồ bên dưới Trái Đất. Có khu vực nào bên dưới bề mặt hành tinh rộng đủ để chứa cả một nền văn minh lớn như vậy hay không?

P: Có. Mặc dù diện tích so với tổng bề mặt Trái Đất thì không lớn bằng, nhưng nó lớn đủ để chứa một nền văn minh. Họ có toàn bộ các hồ.

D: Trở lại với chúng tôi. Bạn nói đôi khi có người nhìn thấy người ngoài hành tinh, nhưng họ có bao giờ tiếp xúc với người của Trái đất hay không?

P: Như đã nói ở trên, họ tiếp xúc với những người gìn giữ đức tin, những người giữ ánh sáng, cũng giống như những người Essenes gìn giữ Chân Lý vậy. Những người này đã làm việc với Chúa trong bí mật cho đến khi thời gian thích hợp cho phép ánh sáng hoặc tin lành được biết đến.

(Essenes = là tín đồ Do Thái chính thống (không phải Do Thái bây giờ!))

Tôi rất quen thuộc với từ ngữ “Essenes” kể từ khi tôi dành một thời gian dài thu thập các thông tin cho cuốn sách của tôi “Chúa Giêsu và Essenes”. Trong cuốn sách đó có một sự thừa nhận rất thận trọng rằng người ngoài hành tinh đã viếng thăm Qumran ở Israel trong thời gian Jesus còn là một học trò ở đó. Những người trông chừng Trái Đất đã rất hài lòng khi những người Essenes đã cố gắng bảo vệ các tri thức cổ xưa.

P: Và một lần nữa, có những người của bản địa (người trên Trái Đất) đang hỗ trợ trong mỗi cam kết này. Họ chỉ làm việc của mình trong yên lặng, khiêm tốn, và không bị nghi ngờ gì từ những người hàng xóm của họ. Họ là những người dân bình thường đang giao tiếp với những chúng sinh ngoài Trái Đất. Tóm lại, có những người ngoài hành tinh đang làm việc và những người trên Trái Đất đang làm trợ tá giúp đỡ trong mỗi cam kết này.

D: Chúng tôi nghe rất nhiều câu chuyện về các xe hơi bị cản lại trên đường và người trong xe được đưa lên phi thuyền để kiểm tra. Điều này có phải liên quan đến các chúng sinh ngoài hành tinh hay không?

P: Đúng vậy. Đây là một cách làm tốt nhất đã được thực hiện và cho phép tin tức này được truyền tải ra ngoài nhằm đánh thức người dân một cách rất tinh tế rằng có những người khác trên hành tinh này. Không có cách làm nào an toàn hơn, nếu không sẽ gây ra hoảng loạn trên toàn thế giới.

D: Tôi đã nghe nói rằng khi họ đưa người trên phi thuyền và bằng cách nào đó họ đã làm cho người Trái Đất trở nên bất lực để họ không bạo lực hoặc làm loạn. Nhiều người nghĩ rằng điều này có liên quan gì đó đến sự tác động lên tâm trí con người.

P: Đúng vậy. Nó chỉ đơn giản là dời đi sự chú ý của một người khỏi thể giới vật chất sao cho đầu óc con người không hướng về cơ thể của họ mà tập trung vào chiều không gian của tinh thần.

D: Một số người bị bắt cóc nói rằng họ không nhớ những gì đã xảy ra cho đến khi kỹ thuật (thời miên) này đã được áp dụng để đem những ký ức đó trở lại.

P: Đúng vậy. Đó chỉ đơn giản là một cách xử lý ký ức, hoặc nói rằng ký ức được giữ lại trong tiềm thức.

D: Một số người có kinh nghiệm này đã nói rằng họ sợ. Họ nghĩ rằng họ đang lâm vào nguy hiểm.

P: Đúng vậy. Mặc dù đây chỉ là nhận thức của họ mà không phải sự thật. Hành động này là một điều cần thiết, xảy ra ở một cấp bậc rất tinh tế.

D: Tại sao họ phải đưa loài người lên phi thuyền không gian và kiểm tra?

P: Điều này có liên quan đến việc thử nghiệm xem môi trường của Trái Đất đang ảnh hưởng đến cơ thể con người như thế nào. Và các hóa chất và các yếu tố trong môi trường đang thâm nhập vào hệ thống cơ thể của con người như thế nào.

(Dolores) Đây có lẽ là việc làm đương nhiên. Họ sao lại không tiếp tục quan tâm đến sự tiến bộ của chúng ta chứ? Không phải là họ đã chăm sóc chúng ta từ lúc khởi đầu của đời sống trên Trái Đất hay sao? Điều đó dường như là hoàn toàn hợp lý, rằng họ vẫn thỉnh thoảng lấy một mẫu thí nghiệm để xem cơ thể của chúng ta thay đổi ra sao do môi trường và sự ô nhiễm xung quanh chúng ta. Những thay đổi này có thể được báo cáo lại với cơ sở chính, nơi mà các hồ sơ của nền văn minh của chúng ta được giữ và luôn luôn được cập nhật. Cuối cùng thì lý do mà người UFO làm đối với loài người trên Trái Đất đã được giải thích một cách hợp lý.

D: Những chúng sinh này nghĩ gì về sự gia tăng bức xạ trong bầu khí quyển của chúng tôi? Điều này có làm cho cơ thể con người tự biến đổi để có thể chịu được các bức xạ hay không?

P: Chúng tôi thấy những biến hóa trong cơ thể con người có rất ít liên quan trực tiếp đến bức xạ. Có một loại bệnh gọi là ung thư, như bạn thấy đó, đang gia tăng ở mức báo động. Tuy nhiên, chúng tôi không có ý nói rằng nguyên nhân duy nhất của ung thư là do bức xạ. Nó cũng là do nhiều loại hóa chất khác nhau đi vào hệ thống cơ thể con người. Ung thư là một hình thức phản kháng hoặc một biểu hiện nói lên cơ thể con người không thể hấp thụ được tất cả các hóa chất đang ào ạt đổ vào cơ thể. Đây là một hình thức mà cơ thể con người muốn nói lên rằng: "Tôi không thể nhận tất cả các chất này."

D: Bạn có nghĩ rằng cơ thể con người ở thế hệ tương lai sẽ tự điều chỉnh và chịu đựng được những chất này hay không?

P: Chúng tôi có thể nói rằng tất cả những "chất" này sẽ được kiểm soát và giữ ở một mức độ mà điều này sẽ không cần thiết.

D: Như vậy rất tốt. -Tôi có thể hiểu những chúng sinh ngoài không gian này đang tìm cách giúp chúng tôi được sống tốt hơn. Nhưng có những chúng sinh ngoài không gian nào khác có thể là những người nguy hiểm hay không? Chúng tôi gọi họ là chúng sinh trong các đĩa bay hay UFO. Con người thường nghĩ những gì xa lạ đều là xấu. Họ sợ bất cứ cái gì khác với họ.

P: Đó là nhận thức của con người. Chúng tôi có thể nói là không có ai cố ý hại con người vì đó không phải là bản chất của chúng sinh ánh sáng.

D: Một số người nói rằng có những tia sáng chiếu xuống từ các phi thuyền không gian và họ đã bị tấn công bởi những chùm ánh sáng này. Tôi không biết lời tuyên bố này đúng hay sai. Đây là lý do tại sao mọi người nghĩ rằng những phi thuyền này là nguy hiểm bởi vì những chùm ánh sáng này.

P: Đúng vậy. Năng lượng từ những chùm ánh sáng này đôi khi là nguyên nhân làm phồng rộp mặt hoặc làm cho da bị đỏ, và đây là bằng chứng vật lý của một lần gặp gỡ với người ngoài hành tinh. Bởi vì đôi khi có người báo cáo rằng họ đã gặp gỡ với người ngoài hành tinh nhưng họ không có bằng chứng gì về nó, do đó mà kinh nghiệm gặp gỡ này đã mất đi rất nhiều ý nghĩa. Nhưng có một sự hiểu lầm về sự thật liên quan đến trường hợp của da, sự phồng rộp hoặc da đỏ sẽ biến mất

nhANH chóng và không có hại gì. Nó không khác gì với trường hợp của một người phơi nắng một thời gian dài làm da của họ bị đỏ lên.

D: Vì vậy, bạn nghĩ rằng điều này đã được thực hiện một cách cố ý?

P: Trong một số trường hợp thì đúng. Một số trường hợp khác thì người dân chỉ là vô tình đi vào chùm năng lượng này.

D: Tôi cũng nghe nói rằng những chiếc phi thuyền không gian này đã được nhìn thấy xung quanh các trạm radar và các nhà máy điện như thể họ có nhu cầu đối với những nơi này. Có một lý thuyết cho rằng có thể họ sử dụng năng lượng từ các nơi này.

P: Họ cần có nước, nhưng không có nhu cầu gì khác ở các trạm radar hoặc trạm điện. Lý thuyết mà bạn nói cho thấy rằng con người nghĩ những chúng sinh ngoài hành tinh này cũng giống như người Trái Đất lệ thuộc vào những vật chất trên hành tinh này. Và như vậy nhận thức về họ bị giảm từ sự toàn năng xuống thành những chúng sinh chịu lệ thuộc. Nhưng họ không cần điện bởi vì nguồn điện của họ vượt xa bất cứ điều gì loài người biết đến vào thời điểm này. Những chúng sinh đó đang nghiên cứu các hệ thống máy móc đó. Ngoài ra đó cũng là một cách mà họ hiển thị bản thân, cho phép người khác nhìn thấy họ dưới hình thức không làm con người khiếp sợ.

D: Họ muốn được nhìn thấy?

P: Đúng vậy. Vì đó là mục đích của những cuộc gặp gỡ này, để nâng cao nhận thức của toàn cầu về họ và cuối cùng là chấp nhận và chào đón họ. Như vậy sau này mọi người sẽ không cần gặp nhau và làm việc một cách bí mật như vậy nữa.

D: Tôi có cảm giác rất mạnh rằng có một hạm đội của các chúng sinh từ vũ trụ đang theo dõi chúng tôi từ bên ngoài, và họ sẵn sàng liên lạc với chúng tôi khi họ cảm thấy an toàn.

P: Thật sự là có một đội quân như bạn nói. Tuy nhiên, chúng tôi sẽ không sử dụng từ “hạm đội”, bởi vì trong từ ngữ của bạn “hạm đội” có ngụ ý là quân đội, nó liên quan đến chiến tranh. Nhưng chúng tôi thật sự là những chúng sinh hòa bình mà bất kỳ ai cũng có thể đón nhận. Chúng tôi không có khái niệm hãm hại, không có sự bất hòa, và cũng không muốn gây ra đau khổ. Chúng tôi đơn giản chỉ là một nhóm ủy ban đã được gửi từ các nơi xa xôi của vũ trụ này, đồng thời là nơi trung tâm của một vũ trụ khác; được biết là các vũ trụ chồng chéo lên nhau. Một phái đoàn gồm những chúng sinh trong vũ trụ đã thiết lập thành một cộng đồng bao bọc xung quanh hành tinh của bạn để cung cấp những thông tin và năng lượng cho tất cả những người mong muốn có được nó, những người khát khao muốn biết các thông tin và tri thức. Chúng tôi chỉ đơn giản ở đây để cung cấp năng lượng cho hành tinh của bạn. Chúng tôi đến với tất cả tình yêu và phục vụ tuyệt đối, không khác gì với với Jesus đã làm.

D: Nhiều người thắc mắc tại sao người ngoài hành tinh không đáp thẳng xuống Washington, DC, ngay trên bãi cỏ của Nhà Trắng, để chính phủ có thể liên lạc với họ?

P: Điều này sẽ gây ra một trận hoảng sợ và như vậy sẽ gây ra phản tác dụng. Nó phải được thực hiện thật cẩn thận và tinh tế, bởi vì tâm lý của con người có rất khó chấp nhận những gì họ không hiểu biết về nó.

D: Vì vậy mà họ chỉ cho phép mọi người nhìn thấy họ ở rải rác nhiều nơi khác nhau?

P: Vâng, như vậy niềm tin sẽ dần dần phát triển. Sau đó thì sẽ có một số lượng lớn quần chúng sẽ tin và một nhóm không tin.

D: Sẽ có lúc họ sẽ đi ra ngoài công chúng một cách công khai và cho phép tất cả mọi người nhìn thấy họ chứ?

P: Đúng vậy. Điều này đã được định trước rồi. Đó là một phần của kế hoạch. Nhưng thời gian chính xác khi nào điều này sẽ xảy ra thì hiện tại không được biết. Tuy nhiên, điều này chắc chắn sẽ xảy ra, vì đó là một bước tiến của quá trình tiến hóa, nâng cao hành tinh này lên tầng tâm thức của vũ trụ.

D: Bạn có nghĩ họ sẽ can thiệp vào việc làm của chúng tôi trên Trái Đất hay không?

P: Dùng từ "can thiệp" sẽ không chính xác vì toàn bộ mục đích của họ là hỗ trợ.

(Dolores) Tôi tự hỏi không biết sẽ có bất kỳ sự kiện cụ thể nào xảy ra và thúc đẩy tất cả tiến về phía trước hay không. Sự đe dọa của chiến tranh hạt nhân là một khả năng mà tôi có thể hình dung.

P: Điều này sẽ được quyết định bởi những sự kiện mà con người sẽ gây ra, nhưng cũng tùy theo có cần thiết phải có một sự kiện để thúc đẩy sự thay đổi hay không.

(Dolores) Tôi tin rằng nếu họ đã chăm sóc chúng ta một thời gian dài như vậy, rằng nếu họ không cho phép chúng ta làm nổ tung hành tinh của chúng ta thì họ sẽ tìm cách để ngăn chặn điều đó xảy ra.

P: Nếu nhân loại chọn làm như vậy, thì đó là định mệnh của họ. Tuy nhiên, sẽ có nhiều cơ hội để điều này không xảy ra. Năng lượng của hành tinh của bạn bị ảnh hưởng và tạo thành bởi những suy nghĩ của nhân loại. Những suy nghĩ tiêu cực, phá hoại này đang bị thách thức bởi năng lượng khẳng định đang được đưa vào hành tinh này. Kết quả sẽ được xác định tùy theo loại năng lượng nào chiếm ưu thế hơn.

D: Nguồn gốc của những năng lượng khẳng định này là từ đâu mà đến?

P: Từ những người làm việc trong lĩnh vực năng lượng, chẳng hạn như nhóm của bạn - những người thiện và cung cấp nguồn năng lượng khẳng định này vào ngân hàng năng lượng, và những người làm việc từ chiều không vô hình.

D: Vậy thì kết quả sẽ được xác định vào thời điểm cuối cùng khi một bên sẽ thắng?

P: Đúng vậy. Hiện tại chưa có quyết định cuối cùng. Vì vậy, năng lượng có thể thay đổi từ giờ cho đến thời điểm đó. Ngay cả một sự khác biệt rất nhỏ giữa 2 năng lượng (chánh và tà) có thể gây ra một kết quả hoàn toàn khác hẳn vào phút cuối cùng.

D: Các hành tinh khác có trải qua quá trình phát triển như thế này không?

P: Có.

D: Làm thế nào chúng tôi sẽ biết được nó sẽ đi theo hướng nào vào thời điểm cuối cùng?

P: Thông tin sẽ được truyền ra thông qua các nhóm (tâm linh) như nhóm của bạn. Các bạn sẽ được biết hành động gì sẽ được thực hiện. Ngay cả khi chúng ta đang nói chuyện bây giờ, có nhiều quyết định được thực hiện ở nhiều cấp độ tâm linh khác nhau liên quan đến kế hoạch hành động, ví dụ như chuyện gì sẽ được thực hiện nếu trường hợp gì sẽ xảy ra. Đây là kế hoạch dự phòng. Không có quy tắc cứng nhắc nào vào thời điểm này mà chỉ là nhiều kế hoạch dự phòng khác nhau. Sau khi đường hướng cuối cùng được khẳng định rõ ràng và vận mệnh thế giới này được thiết lập thì một hành động phù hợp sẽ được thực hiện.

D: Một khi định mệnh được thiết lập, có cách nào có thể thay đổi nó hay không?

P: Không thể, kết quả đã định có nghĩa là nó đã định. Điều này đã được đồng thuận. Mỗi người luôn có thể thay đổi định mệnh của bản thân mình, nhưng bạn không thể thay đổi số phận của toàn thể giới. Nếu tất cả nhân loại trên thế giới đồng lòng loại bỏ một định mệnh đã định thì đó là một chuyện khác.

D: Chúng ta có phải đang nói về những gì mà nhiều người gọi là Armageddon hay không?

(Armageddon dịch theo tự điển của Mỹ = trận chiến cuối cùng giữa bên ác và bên thiện)

P: Armageddon không có nghĩa là một hay một chuỗi thảm họa. Nó là toàn bộ sự kiện xảy ra ở những ngày cuối cùng của thời đại cũ. Thuật ngữ "Armageddon" được sử dụng để chỉ quá trình chấm dứt và tái sinh, sự thay đổi cái cũ để đi đến cái mới. Những khía cạnh tiêu cực trong quá trình này được miêu tả là Armageddon. Tuy nhiên, không có thuật ngữ nào cho những khía cạnh

tích cực có tầm quan trọng tương đương. Thời Đại Mới (New Age) là một trong những từ ngữ dùng để diễn tả thời điểm khi tất cả mọi thứ hoàn toàn mới.

D: Vậy Armageddon chỉ là một biểu tượng, không phải là một biến cố?

P: Nó đại diện cho một loạt sự kiện được trải nghiệm trong khoảng thời gian thay đổi chứ không phải là một sự kiện độc nhất.

D: Tôi nghe những người khác nói rằng những chúng sinh ngoài hành tinh có thể nhảy vào và giúp đỡ ngăn chặn sự hủy diệt ở giờ phút cuối cùng. Rằng họ có cách ngăn cản điều này xảy ra. Điều này có đúng hay không?

P: Con người có thể sẽ lựa tự hủy diệt. Họ có sự lựa chọn.

(Ý nói nếu con người lựa chọn hủy diệt thì họ không giúp được gì)

D: Tôi đang nghĩ đến một ví dụ tương tự, tôi không biết điều này có chính xác hay không. Ví dụ như bạn đã nuôi dạy đứa con mình và chăm sóc nó và xem nó lớn lên. Nhưng sau khi đứa con đó lớn đến một độ tuổi nào đó thì bạn không còn can thiệp và sai bảo được nó làm bất cứ điều gì. Sự so sánh này có đúng hay không?

P: Ví dụ này rất thích hợp. Có nhiều khía cạnh mà bạn không biết thì sự so sánh này là thích hợp nhất.

D: Bởi vì dù bạn yêu thương những đứa con của mình nhiều đến thế nào và muốn giúp chúng hoặc muốn chúng ngừng làm tổn thương chính mình, thì khi họ lớn đến một thời điểm nào đó bạn sẽ không còn có thể kiểm soát được chúng.

P: Có thể kiểm chế thân thể của chúng. Mặc dù những đứa trẻ này có tầm vóc của người lớn, nhưng cha mẹ có thể dùng vũ lực để áp đặt niềm tin của mình lên con cái. Tuy nhiên, điều này ít khi xảy ra.

D: Vậy cho dù các chúng sinh ngoài hành tinh rất muốn làm như vậy nhưng họ bị ngăn trở bởi ý chí tự do?

(Dolores) Tôi rất tự hào rằng cuối cùng tôi đã có thể hiểu ra được khái niệm này và tự nghĩ ra được một ví dụ để so sánh. Nó giống như một chùm ánh sáng chiếu xuyên qua những đám mây.

P: Đúng vậy. Ý chí tự do không thể bị coi nhẹ. Nó là một khái niệm rất quan trọng đã được xếp đặt làm nền tảng trên hành tinh này.

D: Vậy ý chí tự do có thể thay thế hay lật đổ bất cứ điều gì khác?

P: Đúng vậy. Nó là công cụ học tập chính của đời sống trên Trái Đất.

D: Tôi nghĩ tôi có thể hiểu được về ý chí tự do rồi. Nhưng tôi muốn chắc chắn rằng tôi thật sự hiểu về nó một cách chính xác. Như thế là, mặc dù họ có thể trao cho chúng tôi ý tưởng và các kiến thức làm sao để tự giúp chính mình, nhưng họ không thể bắt buộc chúng tôi chấp nhận những thông tin đó?

P: Đúng vậy. Nó tùy thuộc vào quyết định của từng cá nhân để tự định ra số phận của mình.

D: Bởi vì tôi nghĩ rằng nếu như người ngoài hành tinh đến và đáp phi thuyền của họ xuống một nơi nào thì họ có thể ngăn chặn một số những sự kiện xảy ra.

P: Đây là vấn đề gây tranh cãi bởi vì cũng có người cho rằng điều này sẽ gây kích động và việc ngăn chặn không thể thực hiện được.

D: Tại sao bạn nghĩ như thế?

P: Bởi vì nhận thức của con người đối với chúng sinh ngoài hành tinh là “những kẻ xâm lược”, vậy thì những vũ khí (nguyên tử) theo lẽ phải bị vô hiệu hóa ngược lại sẽ gây ra các vụ nổ hướng đến những người cố gắng ngăn chặn điều này.

D: Nhưng tất nhiên những chúng sinh ngoài Trái Đất sẽ có thể bảo vệ bản thân mình khá tốt nếu điều đó xảy ra, tôi tin như thế.

P: Không cần phải tự vệ. Các chúng sinh này sẽ biến mất. Họ sẽ chuyển qua chiều không gian khác. Bạn có thể lập luận rằng vũ khí có thể được vô hiệu hóa và vân vân, nhưng sự suy đoán này sẽ là bất tận và không có ích lợi gì vào lúc này.

D: Vậy là bản chất của họ không bạo lực cho nên sẽ không tự đặt mình vào tình trạng đó?

P: Họ sẽ không đặt mình vào vị trí có thể gây ra một sự kiện tương tự như vậy.

D: Nếu con người trên Trái Đất chịu lắng nghe thì những chúng sinh này có thể dạy họ những gì?

P: Có nhiều bài học vượt qua cả tình yêu và sự hiểu biết mà con người hiện tại không nằm trong tầm hiểu biết đó, bởi vì hành tinh này chưa có trình độ tâm thức của vũ trụ. Sau khi tâm thức của vũ trụ được thiết lập trên hành tinh này thì nhiều khái niệm mới sẽ được giới thiệu và sẽ liên quan đến chính trị, v.v ... Nhiều khái niệm liên quan đến bản thân con người sẽ được giới thiệu, ví dụ như nhận thức của bản thân con người trong xã hội, v.v...

D: Loài người sẽ không nghĩ rằng những chúng sinh này muốn xen vào hệ thống chính trị của họ hay sao?

P: Vào thời điểm này thì Trái Đất không thật sự có chính trị bởi vì đó không phải là chính trị vũ trụ. Tất cả những gì được biết đến hiện nay sẽ bị kéo xuống và được xóa sạch. Đây sẽ là một cách để viết lại luật lệ mới.

D: Sau đó họ sẽ giúp chúng tôi thiết lập lại một loại chính phủ khác?

P: Đúng vậy. Họ sẽ hỗ trợ cho nỗ lực này. Nó sẽ là một loại chính phủ của toàn thể giới.

D: Một số người gọi điều này là can thiệp, tức là thay đổi những gì đã có trước đây.

P: Đó là một tuyên bố chính xác đối với nhận thức theo cách làm việc cũ. Những ai chống lại sự thay đổi này sẽ cảm thấy rằng đây là một sự can thiệp. Tuy nhiên, đường lối cũ đã cho thấy vô số bằng chứng về sự sai lầm của nó trong lịch sử nhân loại. Một người chỉ cần nhìn lại quá khứ trong vòng những giờ vừa qua thôi, không cần phải nhìn xa xôi qua nhiều thế kỷ, thì họ có thể thấy được sự tàn khốc của đường lối cũ này. Vì vậy, cần phải rõ ràng rằng một sự đổi mới rất là cần thiết. Và sự đổi mới này sẽ được hoạch định thích hợp với loài người và hành tinh của họ.

D: Tôi nghĩ rất khó có thể thành lập một chính phủ toàn thể giới với quá nhiều ý kiến khác nhau.

P: Như đã nói, những cách làm cũ sẽ bị xóa bỏ hoàn toàn và những gì mới sẽ được thiết lập. Sẽ không còn những gì liên quan đến lề lối cũ vào lúc đó.

D: Nhưng con người hiện tại đang cố gắng với Liên Hiệp Quốc và Liên Đoàn Các Quốc Gia, và họ luôn gặp trở ngại.

P: Đúng vậy. Chúng tôi có thể nói rằng, hãy ý thức và cảnh giác và giữ tâm trí được cởi mở. Những người đi vào ánh sáng phải có khả năng tách mình ra khỏi những phương thức cũ để nắm lấy cái mới. Nếu có thể dễ dàng tách mình khỏi cái cũ thì sẽ dễ dàng chấp nhận cái mới.

D: Mặc dù vậy, vẫn có những người sẽ chống đối. Họ sẽ nghĩ rằng nếu phong cách sống của họ bị thay đổi thì cũng giống như họ bị kiểm soát hay bị thua bởi sức mạnh của kẻ thù.

P: Vậy thì thật không may cho họ vì họ vẫn còn bám theo những lề lối cũ và lịch sử của hành tinh sẽ không cho phép những ai khư khư giữ những ý tưởng như vậy. Những người này sẽ có một khoảng thời gian khó khăn hơn những người có tính cách ít cứng nhắc hơn. Di sản lịch sử của hành tinh này sẽ không nằm trong tay những người này.

D: Đó là lý do tại sao tôi nghĩ mọi người tin rằng những người ngoài hành tinh là ... xấu, bởi vì họ muốn thay đổi cách sống của chúng tôi.

P: Đây chỉ là vận mệnh của hành tinh này, nó đang được người ngoài hành tinh giúp đỡ. Và những người từ chối tham gia sẽ thấy họ có rất nhiều khó khăn hơn những người chịu chấp nhận và tham dự vào sự thay đổi này.

D: Vậy, điều gì sẽ xảy ra nếu một số lượng lớn người không muốn đi cùng với ý tưởng này?

P: Vậy thì một số lượng lớn con người sẽ thấy mình trải qua một thời gian vô cùng khó khăn. Như đã nói trước đó, số phận của hành tinh này không thể thay đổi, cũng giống một người mẹ mang thai sắp sanh con nhưng lại không muốn sanh ra đứa con của mình. Mặc dù người mẹ đó phản đối việc sanh đứa trẻ ra nhưng cuối cùng đứa trẻ cũng phải được ra đời. Vì vậy, thay vì chống lại sự ra đời của đứa bé và chịu nhiều đau đớn, sao không hợp tác với bác sĩ để nó được sanh ra dễ dàng hơn.

D: Liệu những người ngoài hành tinh có chống lại những người không muốn đi cùng hay không?

P: Điều đó không đúng. Lý do của họ ở đây từ lúc ban đầu là để giúp đỡ, để trở thành một người hộ sinh trong quá trình này.

D: Tôi nghĩ rằng một cuộc chiến tranh có thể sẽ xảy ra nếu có số lượng lớn con người không muốn thay đổi. Và sau đó sẽ có bạo lực.

P: Điều đó không chính xác. Quá trình thay đổi sẽ không xảy ra bằng cách ép buộc một số lượng lớn người dân, để rồi tạo ra một cuộc chiến. Nỗ lực này rất tinh tế đằng sau hậu trường. Nó sẽ xảy ra chậm. Đây là một sự tiến hóa, không phải là một cuộc cách mạng.

D: Lời giải thích này làm cho tôi hiểu rõ ràng hơn. Tôi cứ nghĩ họ sẽ cố gắng thay đổi tất cả mọi thứ một cách bất ngờ, nếu như vậy thì sẽ có rất nhiều người sẽ chống lại điều đó.

P: Họ sẽ không làm như vậy vì điều đó sẽ không có lợi và sẽ không cho phép con người tự quyết định thay đổi.

D: Những chúng sinh này có ảnh hưởng đến những thể hệ tương lai trên thế giới hay không?

P: Họ hiện tại đang ảnh hưởng đến dân chúng trên hành tinh.

D: Bạn có nghĩ rằng họ có thể ảnh hưởng được người Trái Đất không sử dụng vũ khí hạt nhân hay không?

P: Có khuyến khích không sử dụng loại vũ khí này, họ ảnh hưởng người Trái Đất qua thần giao cách cảm, gợi ý cho họ không được sử dụng loại vũ khí này.

D: Họ không phải xuất hiện trước mặt dân chúng sao? Họ có thể làm tất cả điều này bằng tinh thần?

P: Đúng vậy. Đây là một khả năng mà con người ai cũng có, không chỉ người ngoài hành tinh mới biết.

D: Tôi có thể truyền thông tin mà bạn đã tiết lộ cho những người khác hay không?

P: Chắc chắn, nhưng với một điều kiện. Nếu ai đó không muốn tin vào những điều này thì bạn không thể tuyên bố những điều này là sự thật, bởi vì sự thật phải do người ta tin tưởng mà có. Nếu họ đã sẵn sàng chấp nhận nó thì họ sẽ chấp nhận. Nếu không chấp nhận, đừng cố gắng thay đổi niềm tin của họ, chống lại mong muốn của họ. Tôi biết bạn sẽ không cố gắng ép buộc người khác. Tôi chỉ muốn nhấn mạnh rằng sự thật chỉ dành cho những ai muốn nó. Những người không muốn thì tức là họ chưa sẵn sàng để có được nó.

D: Có lẽ họ cũng sẽ không hiểu được nó.

P: Nếu họ đã sẵn sàng thì họ sẽ hiểu được nó. Hãy để tự họ phán xét. Có nhiều người có thể hiểu, một số đông những người khác tương lai sẽ hiểu được. Hãy để họ tự từ từ tìm hiểu. Khi nào họ sẵn sàng thì họ sẽ đi tìm và họ sẽ nhận được. Đây là một trong những mục tiêu của con người.

D: Vậy, tôi sẽ viết ra và để mọi người tự quyết định. Còn điều gì khác bạn mà muốn nói cho chúng tôi biết hay không?

P: Điều quan trọng nhất trên Trái Đất vào thời điểm này là sự nâng cao ý thức của con người. Các cuộc chiến tranh ở Trung Đông là một ví dụ điển hình về tình trạng hiện tại trên hành tinh này vào thời điểm này. Và không phải chỉ ở Trung Đông mà còn tại Nam Mỹ và ngay cả ở trong nước bạn, trong thành phố bạn; Người ta có thể thấy sự không quan tâm và không suy nghĩ cho người khác. Đây là điều quan trọng nhất mà con người phải nhận thức được. Cần phải tiến lên một bước để bắt đầu một cuộc hành trình. Nếu bạn có thể bước một bước đầu tiên thì những bước còn sẽ rất dễ dàng.

(Dolores) NẾU PHILIP THẬT SỰ LÀ MỘT ĐỨA CON CỦA NGÔI SAO - một người người ngoài hành tinh, thì tôi nghĩ chúng ta cần nhiều người giống như vậy thâm nhập vào thế giới của chúng ta, bởi vì bản chất hiền hòa là điều rất cần thiết cho thế giới này. Nếu chúng ta có đủ nguồn máu mới này thâm nhập vào nhân loại, thì có thể bạo lực sẽ chấm dứt và chúng ta cuối cùng có thể được tự do và được sống trong hòa bình và hòa hợp.

(Hết chương 19)

CHƯƠNG 20 : SỰ KINH HOẢNG TRONG MỘT ĐÊM TỐI

Cuốn sách này theo lẽ đã được hoàn thành. Trên thực tế thì câu chuyện đã kết thúc. Tôi đã hoàn thành giai đoạn cuối cùng và đưa tài liệu đến một số nhà xuất bản. Theo nguyên tắc của văn bản thì khi một câu chuyện đã đến phần kết luận thì là lúc tác giả phải ngừng viết. Nếu tiếp tục dài dòng thêm nữa thì sẽ không có kết quả và thường không thích hợp. Nhưng có một chuyện xảy ra vào năm 1987 làm tôi phải mở lại hồ sơ của Phil, là tài liệu về việc gieo hạt giống trên Trái Đất đã được tôi thu thập trong suốt năm 1984 và năm 1985. Sau khi kết thúc công việc với tôi thì Phil đã tiếp tục với cuộc sống của mình và dường như đang điều chỉnh bản thân từ những ký ức kỳ lạ mà chúng tôi đã khuấy động. Anh đã để chúng sang một bên và không nghĩ gì về chúng nữa. Còn tôi thì tiếp tục làm việc với các chủ đề khác và viết các cuốn sách khác, trong khi tìm kiếm một nhà xuất bản chấp nhận sản xuất các sách của tôi.

Tôi đã trưởng thành trong hai năm đó. Công việc của tôi đã tiến triển đến trình độ những điều kỳ lạ không còn làm cho tôi bị giật mình nữa, mặc dù chúng vẫn còn gây cho tôi cảm giác tò mò. Tôi có thể chấp nhận bất kỳ thông tin nào mà tôi tìm được với một tâm trí cởi mở. Ngoài công việc trị bệnh qua phương thức thôi miên, tôi bắt đầu làm việc với MUFON (Mutual UFO Network) vào năm 1987 về các vụ “án” bắt cóc bởi UFO.

Điều này mang lại cho tôi một cái nhìn hoàn toàn mới. Tôi không chỉ tập trung vào (chữa trị) các vết thương do các sự kiện xảy ra hàng trăm năm trước trong tiền kiếp của một người, cố gắng giúp họ áp dụng những bài học của quá khứ vào trong kiếp sống hiện tại của họ, mà hiện tại tôi còn phải đối phó với các sự kiện đã xảy ra với các đối tượng của tôi trong kiếp sống hiện tại. Điều này có nghĩa là tôi đã phải thay đổi kỹ thuật (thôi miên) của mình, và tôi đã phải áp dụng nhiều cách điều trị khác nhau, bởi vì đôi khi đối tượng thôi miên gặp phải khó khăn khi đối phó với những chuyện kỳ lạ đã xảy ra mà tiềm thức của họ lại không muốn cho họ biết về nó. Tôi đã biên soạn tài liệu mà tôi đã làm việc với nhiều đối tượng thôi miên và thấy rằng không có bất kỳ chi tiết nào là tương đồng. Kết luận và lý thuyết của tôi về các thông tin tôi thu thập được sẽ được trình bày trong một cuốn sách mới “The Custodians” (tạm dịch - Những Người Giám Hộ). Quyển sách này nói về các vụ bắt cóc của UFO.

Trong thời gian này (1987), Budd Hopkins và Whitley Strieber đã viết những cuốn sách hấp dẫn về sự kiện bắt cóc UFO và đã cuốn hút được sự chú ý trên toàn quốc về đề tài đó. Vài năm sau đó bài viết của họ đã gây ra một hoàn cảnh khá phức tạp. Nhiều người dân trải qua cuộc đời vô cùng bình thường bỗng nhiên mở được những ký ức của riêng họ sau khi đọc những cuốn sách này. Có lẽ đó là một trong những mục đích đằng sau của “họ” (người ngoài hành tinh). Có lẽ đây là lúc những ký ức này được phép phơi bày ra cho công chúng, tôi thấy điều này rất rõ ràng. Có lẽ những ký ức đó luôn luôn chờ đợi ở đó và chỉ cần được kích thích là lập tức nổi lên trên bề mặt. Nhưng có lẽ điều này đã được khéo léo xếp đặt trước đó, một kế hoạch phức tạp và thông minh không ai có thể hiểu được.

Tôi không lấy làm ngạc nhiên khi điều này xảy ra với Phil, bởi vì không ai là ứng cử viên tốt hơn so với Phil, một người không những có thể liên lạc được với những người ngoài hành tinh mà bản thân từng có kinh nghiệm sống của một người ngoài hành tinh. Tôi nhận được một cuộc gọi từ Phil vào một đêm năm 1987 và tôi biết ngay có một cái gì đó đang làm phiền anh. Phil nói anh vừa mới đọc xong quyển sách “Communion” (Liên Lạc). Anh cảm thấy quyển sách thú vị, nhưng có hai điều trong đó làm anh khó chịu. Chúng dường như gợi cho anh một số ký ức ẩn sâu bên trong, nhưng anh không biết phải làm gì với chúng. Trong sách “Communion”, Whitley Strieber đề cập đến việc nhìn thấy một con Cú, là một “tấm màn che đậy” của người ngoài hành tinh. Tôi đã gặp trường hợp này trong công việc UFO của tôi, và tôi gọi nó là “bề mặt”. Bất kể chúng ta gọi chúng là gì, chúng dường như là tấm màn bảo vệ mà tiềm thức muốn che đậy những sự thật đằng sau đó. Hay cũng

có thể là người ngoài hành tinh đang sử dụng một số thiết bị sàng lọc để bảo vệ con người khỏi bị sốc hoặc gì đó. Nếu điều này là đúng, thì họ rất giỏi trong việc thao túng tâm trí của chúng ta. Nhưng khi những ký ức này lần lượt được mở ra đã chứng minh rằng kỹ thuật che giấu của họ không phải là không bao giờ bị thất bại. Trừ khi họ đã cố ý thiết lập một thời hạn (che giấu) cho nó.

Strieber cũng đã đề cập đến một cái gì đó có bề ngoài giống như côn trùng, giống một con bọ ngựa đang chấp tay cầu nguyện. Phần còn lại của cuốn sách không gây cho Phil khó chịu và không gợi cho Phil những ký ức nào khác. Nhưng hai sự cố trong cuốn sách đó đã gợi lại ký ức của một giấc mơ kinh hoàng của Phil nhiều năm về trước khi anh sống ở Kansas. Anh thắc mắc không biết có phải nó thực sự chỉ là một giấc mơ hay không. Nó đã kích thích sự tò mò của anh ta và anh muốn có một buổi thôi miên để xem có thể tìm ra được thông tin gì từ đó.

Chúng tôi sắp xếp một buổi gặp mặt. (Trước khi thôi miên) Phil ngay lập tức đã kể cho tôi những gì anh có thể nhớ về những giấc mơ đã xảy ra vào năm 1977 khi anh sống ở Lawrence, Kansas. Khi đó Phil khoảng 21 tuổi, trước khi anh chuyển đến San Francisco để sống với chị gái của anh, nơi anh ta đã tự tử. Phil nhớ lại hai sự kiện riêng biệt và anh không nhớ chúng có phải đã xảy ra trong cùng một đêm hay không. Anh chỉ biết rằng chúng đã xảy ra khi anh sống ở Kansas.

Lúc đó, Phil đang lái xe từ Ottawa về Lawrence sau khi đi xem một bộ phim. Đó là một buổi tối nhẹ nhàng. Bộ phim anh xem là một bộ phim hài, không có gì đáng sợ; chắc chắn nó không liên quan gì đến sự cố xảy ra sau đó. Đường cao tốc nhỏ trải nhựa có 2 làn xe, xe cộ cũng thưa thớt vào đêm đó. Bỗng nhiên một con chim khổng lồ xuất hiện trong bóng tối làm cho Phil hoảng hốt và anh ta đã trốn sâu vào trong xe. Phil nghĩ rằng có lẽ đó là một con cú lớn đang lượn trên đường để tìm chuột hoặc động vật chết để ăn. Nó bay rất thấp và ở ngay giữa đường. Nó bay thẳng vào đèn pha của anh và anh nghĩ chắc chắn rằng xe anh sẽ đụng thẳng vào nó. Anh nghĩ đây là một sự cố rất bất thường, và nó làm anh sợ hãi vì nó xảy ra quá bất ngờ. (Trí nhớ này đã được khuấy động sau khi quyển sách "Communion" đề cập đến một con cú.) Sau đó thì Phil về nhà và đi ngủ. Anh nghĩ

sự cố tiếp theo xảy ra vào cùng một đêm, nhưng trí nhớ của Phil đã trở nên quá méo mó cho nên anh không quá chắc chắn.

Anh nhớ vào khoảng 4 giờ sáng, anh đột nhiên tỉnh dậy, người đầy mồ hôi vì bị khủng hoảng. Anh nói trong đời của anh chưa bao giờ sợ hãi như thế. Anh vừa mới mơ một giấc mơ và nó vẫn còn rõ ràng trong tâm trí của mình. Lúc anh cố gắng tường thuật lại cho tôi, tôi có thể thấy rằng nó vẫn còn ảnh hưởng đến anh, thậm chí đó là 10 năm sau đó.

P: Trước hết, trong giấc mơ, tôi, hoặc linh hồn tôi, giống như một quả cầu thủy ngân hoặc một giọt nước gì đó... Và giống như có một ngón tay cái khổng lồ bỗng xuất hiện và đẩy quả bóng – là tôi. Tôi không nhìn thấy ngón tay cái, nhưng có cảm giác một áp lực đang ép linh hồn của tôi ra khỏi cơ thể của tôi. Tôi cảm thấy như tôi là một quả bóng ý thức, và tôi đã bị áp lực của ngón tay cái chinh phục. Tôi đã từ từ bị đẩy xuống, và sau đó tôi lại vươn lên.

Phil biết có rất nhiều chuyện đã diễn ra trong giấc mơ, nhưng anh không thể nhớ bất cứ điều gì khác ngoại trừ nhìn thấy sinh vật kỳ lạ. Nó nhắc nhở anh ta về hình ảnh của một con bọ ngựa đang cầu nguyện, cao lớn bằng một người bình thường. (xem hình con bọ ngựa cầu nguyện). Một điều đáng sợ là có một dụng cụ thăm dò từ khu vực miệng của sinh vật đó đâm vào lưng bên phải của anh. Vào thời điểm đó anh có cảm giác tê liệt. Phil nói: "Tôi cảm thấy tôi không thể di chuyển như tôi muốn, nhưng tôi biết tôi không nên di chuyển. Tôi đã không phản kháng bởi vì tôi biết tôi sẽ không bị làm hại, nhưng trong giấc mơ tôi rất sợ hãi."

Tôi (Dolores) luôn hình dung một con bọ ngựa cầu nguyện sẽ giống như một sinh vật có đôi mắt lồi thật lớn và một khuôn mặt nhỏ, với những cánh tay dài. Nhưng Phil nói nó đặc biệt hơn thế: "Tôi không nhìn thấy rõ mặt, chỉ thấy tổng thể khuôn mặt. Sinh vật đó có hình dáng giống như một cây gậy với cái đầu ở trên đầu cây gậy. Dường như nó có cánh tay hay chân đưa ra. Trong giấc mơ tôi có thể dễ dàng thấy được nó giống như một con bọ ngựa đang cầu nguyện."

Phil có cảm giác dụng cụ dò thám đi vào lưng anh, nhưng anh không cảm thấy đau đớn: "Đó là cảm giác rất chân thật, rằng có một cái gì đó đi vào lưng tôi, nhưng nó không gây ra đau đớn. Tôi cảm thấy như tôi đã bị xâm phạm nhưng cảm giác này có tính chất tâm lý hơn là đến từ cơ thể. Cảm giác rất kỳ lạ. Tôi cảm thấy như tôi không thể tự làm chủ chính mình mà là "Họ" - không họ biết là ai. Tôi không có bất kỳ phản đối nào đối với điều đó. Chỉ là tình huống đó làm cho tôi cảm thấy không thoải mái chút nào. Rất khó để diễn tả. Giống như tôi đã nói, nó đã xảy ra 10 năm trước, và tôi đã không viết lại bất cứ chi tiết gì. Tôi không suy nghĩ nhiều về nó cho đến khi cuốn sách đó đã gọi lại trí nhớ của tôi".

Sau đó Phil đã mô tả phản ứng của mình sau giấc mơ: "Tôi tỉnh dậy và tôi nghĩ tôi đã có một cơn ác mộng. Tôi chưa bao giờ cảm thấy khủng khiếp như vậy. Tôi biết nó làm cho tôi hoảng sợ. Tôi thức dậy và bật tất cả các đèn trong nhà lên bởi tôi không muốn thấy một bóng tối nào cả. Tôi thậm chí còn bật cả đèn trong tủ quần áo. Và tôi cầu nguyện. Tôi đã tự nói rằng sáng hôm sau tôi sẽ đi gặp một linh mục trong thành phố và đi nhà thờ trở lại. Tôi không phải là người sùng giáo, nhưng dường như đó là điều duy nhất tôi có thể nghĩ ra. Suy nghĩ duy nhất của tôi là có cái gì đó ma quỷ trong giấc mơ làm tôi kinh hãi. Tôi đoán ý nghĩ "ma quỷ" này chỉ là do đầu óc thôi nhận định, bởi vì trong giấc mơ đó tôi không cảm thấy như vậy. Nhưng đó là cách tôi xử lý vấn đề, tôi cho rằng nó là tà ác. Thật là một giấc mơ rất khủng khiếp, giấc mơ tồi tệ nhất mà tôi từng có trong đời. Tôi chưa bao giờ gặp phải bất cứ điều gì làm tôi sợ đến thế. Tôi đã nói về giấc mơ suốt nhiều năm, nhưng tôi chưa bao giờ kết nối nó với bất kỳ sự kiện bất cóc nào cho đến khi cuốn sách "Communion" nói về việc bất cóc. Tôi nghĩ đó chỉ là một giấc mơ tồi, nhưng bây giờ tôi muốn tìm hiểu thêm về nó."

Phil cũng đề cập rằng ở phần cuối của cuốn sách có viết về một nhóm người kể về trải nghiệm của họ. Và một số người nghĩ rằng họ không được phép nhớ về trải nghiệm của mình trong một thời gian, như thể họ đã được lập trình để không nhớ về nó. Điều này dường như cũng đã xảy ra với Phil. Như anh đã phân tích, nếu giấc mơ là một cuộc gặp gỡ thực sự, có lẽ anh đã không được phép nhớ về nó, bởi vì nó sẽ ảnh hưởng đến đời sống hàng ngày của anh. Vì vậy Phil không thể

nhớ về nó được rõ ràng. Phil cũng cảm giác rằng nếu giấc mơ là sự thật, thì khi thời gian đến anh sẽ nhớ được nó.

Nhóm của tác giả Strieber cũng báo cáo rằng vài người trong số họ dường như đã phát triển khả năng tinh thần cao hơn sau cuộc gặp gỡ (với người của UFO). Phil cũng ý thức được điều này đã xảy ra với anh ta. Nhận thức tâm linh của anh đã tăng lên đột ngột sau khi anh tự tử ở California.

Nếu những vụ bắt cóc này được giấu trong tiềm thức của chúng ta trong hình thức của những giấc mơ thì điều đó cho thấy kỹ thuật ẩn giấu của người ngoài hành tinh rất có hiệu quả. Điều đó cho thấy họ hiểu rõ tâm trí của loài người như thế nào, rõ hơn nhiều so với chính chúng ta hiểu về bản thân chúng ta. Nhưng rõ ràng là họ không ngờ rằng chúng ta có thể lấy được các thông tin này qua phương pháp thôi miên. Một số sách mà tôi đã đọc được nói rằng họ rất ngạc nhiên khi chúng ta có khả năng tìm kiếm các thông tin mà chúng ta muốn biết và chúng ta biết phải tìm cái gì. Họ đã không ngờ chúng ta có thể khám phá nó bằng cách đó (thôi miên), và điều này làm cho họ phiền muộn. Tôi cũng nghe nói rằng có một số trường hợp gặp gỡ với người ngoài hành tinh và họ đã thử các phương pháp khác để đảm bảo rằng ký ức sẽ không thể bị đào ra qua thôi miên. Tuy nhiên, đây chỉ là suy đoán về hiệu quả của những phương pháp thôi miên.

Tôi mở máy thu âm lên và chúng tôi bắt đầu phiên thôi miên. Tôi cố gắng giúp Phil trở lại thời điểm đó và xem có thể tìm được gì từ trí nhớ không hoàn chỉnh của Phil về cơn ác mộng đó hay không.

Mặc dù chúng tôi không làm việc cùng nhau 2 năm rồi nhưng hiện tại làm việc lại với nhau vẫn thấy rất ăn khớp, giống như là chưa bao giờ gián đoạn. Phil ngay lập tức bước vào trạng thái tĩnh lặng và chúng tôi lại một lần nữa trở lại với hoàn cảnh quen thuộc, tuy nhiên kỳ này chúng tôi sẽ khám phá một sự kiện trong kiếp hiện tại của Phil, không phải là trở về tiền kiếp. Đề tài này có thể rất nhạy cảm. Nếu chúng tôi xâm nhập vào tiềm thức được xem là nguy hiểm thì hạ ý thức sẽ từ chối cho Phil nhập vào và anh sẽ không được phép nhớ lại. Đây là nhiệm vụ của hạ ý thức, nó cần phải bảo vệ một người từ những thông tin mà nó coi là có hại. Công việc của tôi như là một điều tra viên, cố gắng thuyết phục nó rằng tất cả sẽ an toàn, và rằng nó có thể phát ra thông tin. Điều này không dễ dàng. Công việc điều tra tâm linh không bao giờ dễ dàng.

Tôi yêu cầu Phil trở lại thời điểm năm 1977 khi anh đang sống ở Kansas. Anh lập tức nói cho tôi địa chỉ và bắt đầu mô tả phòng ngủ của căn hộ cũ. Anh nhớ lại tên của người chủ nhà, và nói về công việc của mình trong một doanh nghiệp điện tử, nơi anh sửa chữa máy radio của máy bay.

Tôi chuyển Phil đến thời điểm anh đang lái xe trên đường về nhà vào ban đêm, sau khi anh xem một bộ phim, và anh đã thấy một điều kỳ lạ. Phil ngay lập tức mô tả anh đang lái xe dọc theo xa lộ vào một đêm lạnh giá trong tháng mười thì đột nhiên có một con cú lớn từ trong bóng tối bay ra giữa đường và lao thẳng xuống đầu xe của anh. Nó làm anh giật mình bởi vì anh nghĩ anh sẽ đụng vào nó.

D: Có phải đó là điều duy nhất đã xảy ra vào đêm đó hay không? Không còn gì khác?

P: Tôi nghĩ còn nhiều chuyện xảy ra hơn nữa, nhưng tôi ... tôi cảm thấy như tôi đã được bảo rằng không còn gì khác. (Dolores: Một phát hiện đột ngột.) Tôi không nhìn thấy con cú! Tôi đã được bảo là tôi đã nhìn thấy nó.

D: Ý của bạn là không có một con cú nào ở đó?

P: Không có. Tôi đã được cho biết là tôi đã thấy con cú, hoặc đã được gợi ý rằng tôi nhìn thấy nó.

D: Ý của bạn là gì? Ai nói cho bạn biết?

P: Tôi thấy ánh sáng, chỉ là một chùm ánh sáng thoáng qua. Chùm ánh sáng ở trên mặt đất, ngoài xa lộ.

D: Bạn có nghĩ rằng đó là đèn của nhà ai không?

P: Không, không. Chúng có màu sắc khác nhau. Chúng trông giống như đèn neon. Chúng có màu xanh dương và đỏ, màu sắc sặc sỡ.

D: Giống như màu của đèn trên cây thông Giáng Sinh?

P: Nó sặc sỡ hơn. Chúng dường như ở bên phải của tôi ... trong một đám cây hay ... tôi không thấy rõ lắm. Đó là một cái nhìn thoáng qua. Nhưng có vẻ như là một chùm ánh sáng và chúng di chuyển. (Phil trở nên nghiêm túc) Tôi cảm thấy đã đến lúc phải biết. Đây là lúc để nhớ lại những gì đã xảy ra.

D: Điều gì đã xảy ra?

P: Tôi cảm thấy như có cái gì đó bảo tôi phải ngừng xe ... lái sang lề đường bên phải. Có một con đường mòn nhỏ hoặc một làn đường dẫn vào một đám cây. Tôi cảm thấy như tôi đã được yêu cầu tắt máy xe. (Thì thào) Điều đó không đúng. Không phải ngừng lại bên lề đường.

D: Ý của bạn là gì?

P: Tôi không biết tôi có ý gì. Tôi không muốn ngừng lại. Tôi nghĩ rằng tôi phải ngừng lại bên đường nhưng tôi không muốn.

D: Vậy bạn có đậu xe lại bên lề đường không?

P: Không, tôi dừng lại ở giữa đường ... vì có ánh sáng ở giữa đường. Có ánh sáng. (Cảm xúc) Họ ... đã ngăn xe tôi lại. Ở giữa đường cao tốc. Và tôi bức bối. Tôi cảm thấy tức giận. (Nhấn mạnh) Tôi không muốn làm điều này. Và họ vẫn làm nó ngừng lại.

D: Ai làm bạn ngừng lại?

P: Họ đã làm. Họ đã làm.

D: Họ là ai?

P: Tôi không biết. Tôi không biết họ là ai. Có một chùm ánh sáng trên đường. Và tôi phải dừng lại ở giữa xa lộ.

D: Bạn có nghĩ đó là một người nào khác đang lái xe không?

P: Không, tôi biết nó không phải. Nhưng tôi không muốn trải nghiệm chuyện này. Tôi cảm thấy tôi không sẵn sàng. Tôi nghĩ là ... tôi muốn, nhưng tôi chưa sẵn sàng.

D: Ý của bạn là gì? Có phải là bạn đã trải nghiệm điều này trước đây không?

P: (Tạm dừng, sau đó thì thào) Vâng.

D: Và bạn nghĩ là bạn muốn trải nghiệm nó một lần nữa, hay là sao?

P: Tôi ... (thở dài) Tôi không biết. Tôi không hiểu.

D: Nhưng bạn nhìn thấy ánh sáng và nó khiến bạn tức giận? Vậy điều gì đã xảy ra?

P: Họ đi đến xe của tôi.. Tôi không thích, vì họ ở đây. Nhưng tôi biết họ sẽ không làm tôi tổn thương. Tôi cảm thấy như ... tê liệt. Đó không phải là tôi. Tôi không biết tôi là ai. Tôi không biết mình đã đi đâu.

D: Bạn có nhìn thấy họ trông giống như thế nào hay không?

P: Tôi không chắc. Họ nhỏ con. Tôi không biết tôi có thể nhìn vào họ hay không. Tôi không muốn nhìn thấy họ. Và tôi cảm thấy đôi tay của họ ... chạm vào tôi. Tay họ lạnh ... lạnh ngắt. Tôi không hiểu tại sao họ lại muốn tôi. Tại sao lại là tôi? Tại sao lại là tôi? Họ muốn tôi làm điều gì đó. Nhưng họ rất thân thiện. Tôi cảm nhận được... tình yêu thương của họ. Tôi không hiểu. Thân thể của họ nhỏ nhắn, da của họ có màu xám. Và họ nhìn giống như... hói đầu, cái đầu của họ lớn và những ngón tay nhỏ bé.

D: Mặt của họ ra sao?

P: (Tạm dừng) Tôi nhìn thấy được, đôi mắt rất to. Nhưng họ giống như trẻ con, rất nhỏ bé, như trẻ em vậy. Cái ôm của họ ... họ chạm vào tôi... làm cho tôi cảm thấy yên tâm.

D: Họ có đồng người hay không?

P: (Tạm dừng) Tôi không chắc. Khoảng 4 hay 5 người, tôi nghĩ.

D: Điều gì đã xảy ra sau đó?

P: Tôi không thể để xe ở giữa đường. Và tôi nói rằng tôi không thể. Và họ nói rằng không sao. Thật kỳ lạ, bởi vì tôi không muốn bỏ xe ở giữa đường. Nhưng họ nói không sao. Vậy là tôi bỏ xe ở đó.

(Dolores) Sự cố nhỏ này làm cho tôi thắc mắc. Thông thường khi gặp những trường hợp như thế này thì người ta sẽ tự động lái xe tấp vào lề đường cao tốc để tránh gây ra tai nạn. Trong trường hợp của Phil, anh từ chối lái xe tấp vào lề đường, và chiếc xe đã được để giữa đường cao tốc.

Điều gì đã xảy ra với chiếc xe trong thời gian họ gặp gỡ? Nó sẽ không gây ra nguy hiểm giao thông sao? Hoặc ít nhất là cảnh sát sẽ để ý? Những sinh vật nhỏ nói rằng sẽ không có vấn đề.

Họ có phương pháp để làm cho chiếc xe trở nên vô hình? Hoặc, nếu nghĩ theo một cách hài hước thì chiếc xe sẽ được nâng lên trên không khí và bị treo lơ lửng khỏi tầm nhìn của các xe ô tô khác? Hoặc thời gian đã được dừng lại, như vậy thì cho dù chiếc xe có nằm ở đâu cũng không quan trọng? Giả thuyết này sẽ mở được rộng trong cuốn sách khác của tôi "The Custodians", kể về các trường hợp bất cóc khác của người UFO.

(Người dịch: cuốn sách "The Custodians" có các câu trả lời cho thắc mắc trên)

Tại thời điểm này Phil tường thuật rằng anh đã rời khỏi xe, và được dẫn xuống con đường mòn bởi những sinh vật hiền hòa và rất chăm sóc.

P: Chúng tôi đi đến chiếc phi thuyền không gian. Họ để tôi đi bộ. Nhưng họ ... ôm và vuốt ve khi tôi đi. Họ đã trấn an tôi qua những cái vuốt ve của họ. Họ hướng dẫn tôi. Và tôi tiếp tục đi. Và họ hài lòng.

(Dolores) Có một sự quen thuộc lạ lùng về chúng sinh nhỏ bé. Họ đối xử với Phil như thể họ đã quen biết anh từ lâu. Điều này xóa đi nỗi sợ hãi trong tâm trí của Phil. Kỳ lạ là Phil cảm thấy như thể anh và họ là những người bạn. Điều này đã khiến Phil bối rối khi anh cố phân tích nó sau này.

D: Họ nói chuyện như thế nào?

P: Không, họ không nói chuyện mà giống như là ... cảm giác, cảm xúc. Tôi tự nhiên hiểu được họ nói gì. Có một... lối vào. Và chúng tôi bước qua lối vào đó.

D: Giống như cầu thang?

P: Không, giống như một cái cầu nổi không có bậc thang. Và bên trong phi thuyền đầy đủ ánh sáng. Có một hành lang. Có vẻ như hành lang này chạy dọc theo vòng ngoài của chiếc phi thuyền. Các bức tường cong theo hình dáng của phi thuyền, hướng về phía trần nhà. Có ánh sáng ở khắp mọi nơi ... nhưng ánh sáng tự nhiên mà có. Họ dường như đang đợi ai đó, hoặc tìm kiếm ai đó. Chúng tôi dừng lại ở đầu cầu. Và có một ai đó ở trong sảnh đường... phía bên phải của tôi. Họ có vẻ như là đang chuẩn bị làm gì đó. Có phòng điều khiển ... bên trái của chiếc cầu nổi. Tôi có thể nhìn thấy cửa sổ nhưng tôi không thể ... tôi không hiểu gì về các thiết bị điều khiển.

D: Bạn có thể mô tả những gì mà bạn thấy ở đó hay không?

P: Tay vặn, cái gì đó giống như là tay vặn trên đầu các cây gậy trên bàn điều khiển.

D: Có bất cứ cái gì khác hay không?

P: (Tạm dừng, như thể đang nhìn) Tôi không chắc. Tôi không biết những gì tôi nhìn thấy có phải là thật hay không.

D: Không sao. Chúng ta vẫn có thể nói về nó.

P: Có vẻ như là một bản đồ của các sao. Có vẻ như họ sẽ cho tôi xem bản đồ của các sao.

D: Họ sẽ đưa bạn vào phòng đó chứ?

P: Đó không phải là một căn phòng mà giống như một khu vực hành lang. Hành lang Nối liền với một khu vực.

D: Chúng ta hãy quay lại ... bạn nói bạn đang chờ đợi ai đó? Chúng ta hãy xem những gì sẽ xảy ra kế tiếp.

P: (Thở dài) Tôi sợ, bởi vì tôi biết điều gì sẽ xảy ra. Và tôi không muốn nó xảy ra.

D: Ý của bạn là gì, bạn biết điều gì sẽ xảy ra sao?

P: Tôi biết họ sẽ làm gì. Tôi tự nhiên biết được. Tôi không thích những gì sẽ xảy ra. Tôi sợ ... (tạm dừng)

Phil rõ ràng đang chống cự và không muốn thừa nhận bất cứ điều gì sắp xảy ra. Bởi vì điều này làm phiền Phil nên tôi đã hướng dẫn anh rằng anh không cần phải đặt mình vào cảnh tượng đó, rằng anh ta có thể đứng ở bên ngoài quan sát những gì sẽ xảy ra và như vậy cảm xúc của anh sẽ không bị ảnh hưởng. Anh ta có lựa chọn đó nếu anh ta muốn.

D: Họ đang chờ đợi ai?

P: (Pause) Tôi nghĩ họ đang đợi tôi. (Thở dài) Tôi nghĩ tôi quyết định chấp nhận cho xong chuyện. Không biết tại sao tôi cảm thấy tôi không muốn làm cho họ thất vọng. Tôi dường như thích họ. Họ là ... người tốt. Tôi thích cảm giác đó. Và họ nói tất cả sẽ không sao, cho nên... tôi nghĩ tôi có thể tiếp tục.

D: Bạn nghĩ bạn có sự lựa chọn hay không?

P: Tôi không biết. Tôi không muốn biết.

D: Thôi được. Chúng ta hãy tiến về phía trước và xem chuyện gì sẽ xảy ra. Bây giờ thì bạn đi đến đâu rồi?

P: Đi xuống sảnh và quẹo sang bên trái. Cửa thứ hai ở bên trái. Nó màu trắng, tất cả mọi thứ bên trong đều màu trắng.

D: Bạn có thấy gì bên trong không?

P: Vâng. (Tạm dừng, sau đó xúc động mạnh) Nó! Tôi thấy nó. Và tôi không thích nó.

D: Nó là cái gì?

P: Tôi không biết. Tôi không biết nó là gì. Tôi không biết nó là một sinh vật hay là một cái máy. Nhưng tôi không thích nó.

D: Bạn có thể cho tôi biết nó trông như thế nào hay không? Có lẽ chúng ta có thể tìm hiểu ra nó là gì.

P: Nó giống như là một món đồ mà cha tôi từng có trong văn phòng của ông ấy. (Cha của Phil là một nha sĩ) Đồ vật của cha tôi có một chân khoan mà ông đã sử dụng để khoan răng, trong quân đội. Nó có một cánh tay có thể vươn ra và cái khoan được gắn ở phần cuối của cánh tay đó. Và vật mà tôi đang nhìn thấy cũng giống như vậy. Nó tương tự. Nó có một cánh tay vươn ra xa, nhưng nó có thể làm được nhiều hơn thế. (Với sự e ngại.) Tôi không biết nó là một vật thể sống hay là một cái máy. Tôi nghĩ nó là một vật sống.

D: Tại sao bạn nghĩ nó là vật sống?

P: Tôi không biết, nhưng tôi không thích vẻ ngoài của nó. Tôi không biết nó là cái gì. Tôi không thích nhìn nó. Tôi không muốn xem!

D: Không cần phải nhìn nếu như bạn không muốn. Bạn chỉ cần cho tôi biết chuyện gì đang xảy ra.

P: Tôi không biết. Tôi không xem. Tôi nằm xuống trên bàn. Bàn màu trắng... rất lạnh. Và họ yêu cầu tôi nằm xuống... Họ chỉ đơn giản là ... Tôi tự nhiên biết và nằm trên bàn. Tôi đang nằm xấp trên bàn và vật thể này đang đi vào lưng của tôi.

D: Bạn có cảm giác được gì không?

P: Vâng. Và tôi biết đó là lý do tại sao tôi ở đó. Để lấy một mẫu xét nghiệm.

D: Mẫu xét nghiệm gì?

P: Tôi không chắc. Lấy cái gì đó ở bên trong. Vật đó đi vào phía bên phải của lưng tôi.

D: Bạn có cảm thấy đau không?

P: Không, nó không đau. Nhưng tôi biết nó ở đó. Tôi có thể cảm giác được nó. Tôi không biết họ muốn làm gì, và tại sao?

D: Cảm giác này ra sao?

P: Tôi có thể cảm nhận được nó ... nhưng nó không làm tôi đau, chỉ là không cảm thấy thoải mái. Tôi không thích nó.

D: Có ai cho bạn biết họ đang làm gì không?

P: Họ nói rằng sẽ ổn thôi. Không có vấn đề gì. Không cần lo lắng. Họ cần một mẫu để kiểm tra. Họ chỉ nói như thế.

D: Tôi thắc mắc đó là mẫu xét nghiệm gì?

P: Tôi không biết. Tôi không muốn biết Tôi không muốn làm điều này. Nhưng tôi làm. Bởi vì họ cần nó.

D: Và họ không nói cho bạn biết họ cần nó để làm gì sao?

P: Tôi không hỏi. Tôi không muốn biết.

D: Bạn vẫn còn mặc quần áo hay không?

P: Không. Họ đã cởi bỏ quần áo của tôi ở ngoài hành lang trước khi bước vào phòng.

D: Bạn cảm thấy thế nào về điều đó?

P: Điều đó không làm phiền tôi. Quần áo đó... chúng rất bẩn, ô nhiễm, không thể mang vào bên trong. Có thể mang vào bên trong tàu, nhưng không thể mang vào trong phòng.

D: Điều gì xảy ra sau đó?

P: Rất nhiều tình yêu thương. (Tạm dừng) Họ đã làm gì đó với đầu tôi. Tôi không nhớ là cái gì. Một số thiết bị áp suất, hoặc một loại... máy kích thích. Tôi không biết. Một loại năng lượng. (Không thể tin!) Họ xóa đi ý thức của tôi! Bằng cách nào đó, họ bỏ đi ý thức của tôi. Họ đang chỉ cho tôi cách làm sao họ có thể loại bỏ ý thức của một người ra khỏi cơ thể, và đặt nó trong một cái lọ. Như vậy thì họ có thể làm việc với cơ thể của một người mà không... làm hại đến ý thức của người đó. Và không cần phải lo lắng. Tôi không biết nó được làm như thế nào. (Đây có lẽ là cảm giác mà Phil miêu tả trong giấc mơ, về một ngón tay khổng lồ đẩy linh hồn anh ra khỏi cơ thể.) Nó giống như nói với tôi: "Ở đây. Bạn ở đây. Bạn không có ở chỗ đó." Tôi vẫn cảm thấy áp lực ... khi ở bên trong cái lọ.

D: Bạn cảm thấy bạn đang ở trong cái lọ?

P: Vâng, tôi ở trong cái lọ. Tôi không biết tại sao.

D: Bạn có thể nhìn thấy cơ thể của bạn hay không?

P: Vâng ... trên bàn. Cái vật thể đó đang châm một cây kim bạc dài vào phía sau lưng tôi, và tôi không cảm giác được nó. Tôi không biết điều này đã được thực hiện như thế nào. Nó giống như cơ thể có cảm giác, nhưng ý thức thì không. Cơ thể nhớ được cảm giác đó, nhưng ý thức thì không nhớ. Chúng không phải cùng một thể.

D: Họ có làm gì khác với cơ thể của bạn hay không?

P: Họ làm rất nhiều. Họ làm sạch cơ thể bằng một loại ánh sáng. Bức xạ nó với ánh sáng màu tím, giống như là tia cực tím để loại bỏ vi trùng. Sau đó kiểm tra thêm mắt, lưỡi, đôi tai. Họ kiểm tra rất nhiều nơi, họ đang tìm kiếm cái gì đó. Tôi cũng không biết nữa. DNA? Sử dụng ... sử dụng ... họ sử dụng DNA.

D: Tại sao họ phải làm nhiều kiểm tra để sử dụng DNA?

Giọng của Phil sau đó chuyển sang đầy phấn khích, sợ hãi, và trở nên một cách máy móc. Vào lúc này, Phil rõ ràng là đang kết nối với dòng năng lượng cao hơn ở bên trong để tìm kiếm thông tin. Anh đã tách mình ra khỏi thế giới hiện tại và không bị cảm xúc ảnh hưởng. Bởi vì cảm giác này thoải mái hơn nên Phil ở trong trạng thái này lâu hơn. Tôi đã từng nhìn thấy anh làm điều này, vì vậy tôi biết những gì đang xảy ra. Anh tiếp tục giải thích về việc khám nghiệm.

P: Họ kiểm tra khiếm khuyết. Kiểm tra những gì bất thường. Họ muốn tìm kiếm một mẫu vật tốt nhất. Để sử dụng cho việc tái tạo loài người... cho sự tái lập.

D: Ý của bạn là gì?

P: Sự lập lại lần thứ hai. Là vườn Địa Đàng thứ hai. Nhân loại thứ hai. Hay Sự Khởi Đầu mới.

D: Trên Trái đất?

P: Không, ở một nơi khác. Một Trái Đất khác, không phải nơi này. Họ cần các cơ thể. Họ cần nguồn gen để tạo dựng dân cư trên một hành tinh khác. Họ sẽ kết hợp các DNA theo hình thức mà họ mong muốn, để tạo nên dân cư trên một hành tinh khác. Để dọn nơi chốn cho những người còn sống sót sau khi Trái Đất thay đổi, nếu những người sống sót này chọn di chuyển đến nơi đó để sống. Và như vậy, sẽ có một môi trường mới quen thuộc với họ, và họ sẽ có một cơ thể rất giống với cơ thể của họ bây giờ, sau khi Trái Đất thay đổi.

(Chuyện bên lề: mình có nghe một nguồn khác nói về việc những người còn sống sót sau này sẽ có một cơ thể mới bởi vì cơ thể bây giờ bị ô nhiễm quá nhiều rồi, sức khỏe không tốt và cơ thể không bền, và nếu tiếp tục tu lên cũng không tiến bộ được xa.)

D: Có ai đó nói với bạn điều này hay không, hay tự bạn biết được điều đó?

P: Đây là kiến thức, miễn phí và có sẵn cho bất cứ ai muốn tìm hiểu. Không có quyền sở hữu. Nó có sẵn cho bất cứ ai chọn chấp nhận sự thật này.

D: Tôi nghĩ bạn đã bắt được thông tin này từ tâm trí của họ (ý nói những người trên phi thuyền không gian).

P: Đúng vậy, bởi vì họ ý thức được sứ mệnh của họ. Họ đang làm một bản thiết kế gen để tạo ra thân thể mới cho một hành tinh khác, cho những người chọn tái sinh ở đó, nơi có một môi trường sạch sẽ và không bị hủy hoại như tình trạng của Trái Đất tại thời điểm này.

D: Có điều gì khác mà bạn có thể nói cho tôi biết không?

P: (Tạm dừng) Họ làm một loại kiểm tra. Họ cạo.

D: Họ cạo ở đâu? Những vị trí khác nhau trên cơ thể của bạn hay sao?

P: Vâng. Bên trong cơ thể. Ở những nơi khác nhau. Vì những lý do khác nhau. Họ lấy mẫu xét nghiệm.

D: Họ làm gì với những mẫu này?

P: Họ nuôi trồng trong phòng thí nghiệm. Họ cần những mẫu xét nghiệm của các sinh vật đang sống trong cơ thể chúng ta bởi vì họ không muốn các sinh vật này trên hành tinh khác. Họ nghiên cứu chúng và sẽ quyết định loại nào giữ nguyên và loại nào thì bỏ đi.

D: Bạn đang nói về vi khuẩn hoặc các hình thái vi mô sống đang ở trong cơ thể của chúng ta sao?

P: Vâng. Có một số tốt, một số không tốt.

D: Hừm, tôi quên không nghĩ đến chuyện đó. Vậy thì khi họ tái tạo cơ thể, họ muốn chắc chắn rằng nó hoàn hảo?

P: Vâng. Kiểm tra. Thăm dò. Xét nghiệm. Đo đạc.

D: Bạn có biết ai đã bảo họ làm việc những việc này hay không? Họ có phải nghe theo bất kỳ mệnh lệnh nào hay không?

P: Là toàn thể tâm trí. Ý thức thần giao cách cảm. Tất cả là một, một là tất cả.

D: Nhưng bạn đã nói rằng bạn có cảm giác như bạn đang ở trong một cái lọ hay một cái thùng chứa gì đó?

P: Đúng vậy. Đó là một phương thức loại bỏ ý thức để sự nhận thức được tách biệt khỏi cơ thể. Họ làm vậy để giảm bớt chấn thương.

D: Vậy thì khi họ làm các động tác thăm dò, bạn sẽ không cảm giác được chúng?

P: Đúng vậy. Không có nhiều cảm giác, hầu hết cảm giác được loại bỏ.

D: Có phải đó là một cái lọ thật sự hay không? Tôi không biết rằng ý thức có thể được chứa trong một cái gì đó. Tôi nghĩ ý thức giống như một linh hồn, và nó không thể bị hạn chế. Bạn có thể giải thích thêm về nó không?

P: Khá chính xác. Ý thức chỉ là một dạng năng lượng, và do đó nó có thể được chứa trong một từ trường năng lượng. Có thể giải thích như thế này, một chỗ chứa được xây dựng với kích thước và các yếu tố năng lượng thích hợp. Nó có một chức năng nuôi dưỡng, duy trì, và gây tê ý thức nhằm ngăn chặn sự chấn thương. Nó không phải là một dụng cụ chứa bằng thủy tinh giống như của chiều không gian thứ ba. Tuy nhiên, nó cũng giống như một thùng chứa vậy.

D: Vậy, đại khái là bây giờ bạn đã được mang ra khỏi cơ thể, và bạn sẽ không bị ảnh hưởng nhiều, bạn có thể nhìn thấy những người nhỏ bé này rõ ràng hơn không?

P: Có thể.

D: Bạn có thể miêu tả về họ với tôi hay không?

Phil bây giờ đã được tách ra khỏi thế giới này và hoàn toàn không có xúc cảm, vì vậy anh có thể tường thuật một cách khách quan.

P: Họ có đôi mắt hình quả hạnh rất to, hơi xết lên. Da của họ màu xám, hơi thô ráp, mặc dù vậy bàn tay của họ rất mềm mại. Khi họ chạm tay vào tôi thì cảm giác rất mềm mại và làm cho tôi rất yên tâm, không lạnh lẽo như tôi cảm giác lúc ban đầu. Bề ngoài của họ có vẻ như rất lạnh lùng, nhưng sự thật thì không phải như thế.

D: Các đặc điểm khác của họ như thế nào?

P: Xương gò má cao. Khuôn mặt hình tam giác, phần hẹp ở dưới cằm, nhưng không thấy quá khác thường.

D: Họ có miệng hay mũi không?

P: Một cái miệng nhỏ. Hầu như không có môi, chỉ là một đường viền. Những đặc điểm trên khuôn mặt của họ không có gì đặc sắc, nhưng tình thương lòng từ bi của họ lại nổi bật.

D: Họ có hai tai hay không?

P: Không, chỉ có 2 cái ... lỗ tai.

D: Họ có mặc quần áo gì không?

P: Vâng, là đồng phục màu xanh đậm ... giống như bộ đồ của phi hành gia và có gắn một cái phù hiệu. Tôi không chắc cái phù hiệu này trông như thế nào nữa.

D: Phù hiệu này gắn ở đâu?

P: Ngực trái.

D: Nó có lớn lắm không?

P: Không. Kích cỡ giống như tiêu chuẩn của chúng ta vậy.

D: Bạn có thể vẽ lại huy hiệu đó không?

P: Tôi không chắc. Nó không có những đặc điểm để có thể vẽ lại dễ dàng. Nó rất trừu tượng. Có thể vẽ được. Rất khó khăn, nhưng có thể vẽ được.

Tôi đã hướng dẫn Phil ghi nhớ những gì anh trông thấy để anh có thể cố gắng vẽ nó ra cho tôi khi anh ta thức tỉnh. Nếu không có sự hướng dẫn này thì chi tiết sẽ bị quên đi. Nhưng sau khi thức tỉnh, Phil cảm thấy huy hiệu khó vẽ vì nó quá trừu tượng. Anh ấy hoàn toàn không hài lòng với những nỗ lực của mình, và nói rằng thiết kế đó có sự chuyển động hướng lên trên. Khi anh nghiên cứu bản vẽ thì anh đã ngạc nhiên trước sự tương đồng của nó với thiết kế của thai nhi. Tôi thắc mắc không biết 2 điều này có bất kỳ liên kết nào với nhau hay không?

D: Họ đều mặc cùng một loại đồng phục và có cùng một cái phù hiệu sao?

P: (Tạm dừng, giống như đang nhìn) Theo tôi thấy thì nó có điểm khác nhau. không giống nhau.

D: Bạn nghĩ gì về vật thể đó? (cái vật châm kim vô lượng của Phil)

P: Tôi không biết. Tôi chưa bao giờ nghĩ đến, ngay cả khi tôi tưởng tượng cũng không biết vật thể này làm bằng vật liệu gì nữa. Nó có vẻ như là một cái máy sống. Một cái máy có sự sống. Đúng rồi! Nó có sự sống ... nhưng đó là một cái máy. Tôi không biết nó là cái gì.

D: Nó có ý thức không?

P: Không có nhận thức giống như chúng ta. Không có ý muốn như chúng ta. Nó không có một nhân cách. Nhưng nó đang sống. Nó nghe theo mệnh lệnh. Nó biết phải làm gì, và biết đi đâu. Nó biết nó cần tìm kiếm cái gì. Và nó biết khi nào cần tìm những gì nó muốn tìm.

D: Nó có thể di chuyển không?

P: Vâng, nó tự đi. Tôi biết nó sống vì nó đúng là vật thể sống. Tôi không thích nó.

D: Nó có bất kỳ phụ kiện nào khác ngoài những gì mà bạn đã thấy hay không?

P: Tôi không biết. Tôi không muốn nhìn kỹ nó.

D: Được rồi. Bạn không cần phải nhìn kỹ. Bạn đã nói với tôi nhiều lần.

P: Tôi cảm nhận nó nhiều hơn tôi nhìn nó, bởi vì tôi không muốn nhìn vào nó.

D: Được rồi. Bạn không cần phải nhìn. Bạn có nghĩ rằng loại chuyện này đã xảy ra với bạn trước đây hay không, hay đây lần đầu tiên?

P: (Thở dài) Nhiều lần khác, ở các kiếp khác. Nhưng là lần đầu tiên ở kiếp này.

Sự kết nối với dòng năng lượng cao hơn đã được rút đi và Phil trở lại với tiềm thức của mình. Tôi rất dễ dàng nhận ra được sự khác biệt, bởi vì khi Phil tách ra khỏi tiềm thức và truy cập vào dòng năng lượng bên trong thì có thể truy cập được nhiều thông tin hơn, trong khi bây giờ Phil nói chuyện có nhiều cảm xúc và rất giống như một người bình thường.

D: Sở dĩ tôi hỏi là bởi vì bạn biết trước những gì sắp xảy ra và vì vậy bạn đã không muốn đi vào phi thuyền.

P: Tôi ý thức được họ là ai và họ làm gì, và tại sao xảy ra...

D: Vâng, chuyện gì đã xảy ra? Chuyện này đã diễn ra khoảng một thời gian rồi?

P: Không, không lâu. Khó nói. Không có thời gian rõ ràng. Nói là phải nhớ, sau đó lại quên. Về nhà rồi quên. Không nhớ nổi.

D: Họ nói với bạn rằng bạn sẽ nhớ những gì đã xảy ra?

P: Không, họ bảo tôi quên.

D: Họ bảo bạn quên tất cả về nó? Vậy, ý thức của bạn vẫn còn tách rời hay sao?

P: Tôi không biết. Tôi không biết tôi ở đâu. Tôi không biết.

D: Bạn có nói rằng họ đã chỉ cho bạn một cái gì đó trong phòng điều khiển?

P: Bản đồ các sao. Họ chỉ cho tôi địa điểm của hành tinh mới. Nơi mà chúng ta sẽ đi đến.

D: Ý của bạn là gì? Nơi mà bạn sẽ đi, hay ý bạn là gì?

P: Vâng. Trong kiếp này. Chiều không gian thứ 3. Cơ thể này. Sẽ đi cùng với nhiều người khác. Di chuyển. Đi đến nhà mới. Nhà mới. (Giọng nói nghe rất hài lòng)

D: Bản đồ này được gắn ở trên tường hay sao?

P: Không. Bản đồ là hình ảnh phản chiếu 3 chiều (Hologram – xem ví dụ trong hình). Tôi không biết hành tinh đó ở đâu. Ở một nơi nào đó. Tôi có thể nhìn thấy Mặt Trời mới.... là mặt trời khác... không phải mới. Thấy các dạng sống khác.

D: Bạn nghĩ có thể vẽ một phần của bản đồ cho tôi được không?

P: Không, tôi không biết gì về nó. Tôi không biết nó ở đâu. Không biết chúng tôi sẽ đi đâu. Tại sao? Khi nào? Hoàn toàn không biết.

D: Bản đồ đó trông như thế nào?

P: Có các hành tinh... giống như những quả bóng nhỏ, và ánh sáng. Tôi không biết diễn tả như thế nào. Tôi chưa bao giờ ở trong không gian trước đây cho nên tôi không rõ nó ở nơi nào.

D: Không có hình mẫu nào để bạn có thể dựa vào và vẽ ra hay sao?

P: Họ biết. Họ biết. Họ giảng giải cho tôi mọi thứ, như đây là cái gì, kia là cái gì, v.v.. Nhưng tôi không hiểu cái gì cả. Tôi cảm thấy thật sự dốt nát. Giống như tôi đáng lẽ phải biết. Tôi

đã được cho biết rất lâu rồi. Nhiều lần trước đây. Và bây giờ thì tôi cũng không ... biết. Không biết rằng tôi cần phải biết cái gì, và tại sao tôi cần phải biết.

D: Vậy là họ chỉ những điểm khác nhau trên một cái gì đó giống như một hình ảnh phản chiếu. Có phải bạn nói như thế không?

P: Là hình ảnh ba chiều. Nó nằm trên một mặt phẳng, nhưng bạn có thể nhìn thấu vào nó. Thật ra thì là cả hai, vừa là hình ảnh phản chiếu vừa nằm trên một mặt phẳng. Rất lạ lùng. Họ chỉ cho tôi mọi thứ. Các địa danh. Tôi không biết chúng là gì.

D: Trái đất có nằm trong bản đồ đó hay không, hay họ có nói Trái Đất ở đâu hay không?

P: Nó cách Trái Đất rất xa. Không bị ảnh hưởng bởi ... rác rưởi.

D: Rác gì?

P: (Nghiêm túc) Rác của Trái đất.

D: Ý của bạn là gì?

P: Tôi không thích khái niệm: nhiều người không còn sống sót. Trái đất sẽ trải qua thay đổi rất lớn. Tôi đã biết. Tôi không thích ý tưởng đó.

D: Họ nói với bạn rằng họ sẽ đưa bạn đi?

P: Nhiều người. Đúng hơn là nhiều người. Những người không được đưa đi sẽ bị bỏ lại phía sau. Đó là sự thoát ra ... thời hạn đã hết, và thoát ra, thông qua quá trình hồi sinh của linh hồn. Những người khác sẽ được vận chuyển đến thế giới mới. Làm lại đời sống mới, tạo một thế giới mới.

Các định nghĩa của “thoát ra” và “hết thời hạn” thật thú vị khi so sánh chúng với nhau. “Hết thời hạn” có nghĩa là hơi thở cuối cùng, là chết, đi tới kết thúc, hay là chấm dứt. “Thoát ra” có nghĩa là: thoát ra (hơi nước, hơi ẩm) qua các mô, hoặc qua các lỗ chân lông của da. Đây có phải là cách mà nó sẽ xảy ra? Nếu vậy, có phải nó giống như những gì đã xảy ra với các nạn nhân ở Hiroshima (bom nguyên tử ở Nhật), khi cơ thể của họ bay hơi. Có thể có một định nghĩa thích hợp hơn?

D: Tại sao họ làm các kiểm tra khác nhau (trên cơ thể Phil)?

P: Xét nghiệm. Lấy mẫu thí nghiệm. Dùng để tạo ra cơ thể mới. Những người dời đến hành tinh mới sẽ cần cơ thể mới. Những người không thể sống sót sẽ cần cơ thể mới.

D: Bạn có nghĩ rằng tất cả những ai đã bị lấy mẫu thí nghiệm giống như bạn sẽ được dời đi đến hành tinh khác hay không?

P: Không. Một số người không muốn đi.

Điều này rất lạ, giống như là người ngoài hành tinh biết điều gì sẽ xảy ra với Trái Đất của chúng ta. Và họ đang chuẩn bị một hành tinh khác để di chuyển loài người đến đó. Một số người sẽ đi đến đó với thân thể hiện tại của họ và sống trong thế giới mới đó. Những người chết trên Trái Đất nhưng linh hồn của họ có thể đi đến thế giới mới, nếu như họ muốn thì họ có thể tái sinh trong thân thể mới. Đây là một khái niệm kỳ lạ và tuyệt vời. Đây có phải là động cơ đằng sau các thử nghiệm được thực hiện bởi những người ngoài hành tinh? Họ không chỉ phân tích và quan sát sự tiến hoá của loài người chúng ta, phản ứng của bệnh tật và ảnh hưởng của môi trường, mà họ còn liên tục tìm kiếm sự hoàn hảo cho loài người chúng ta. Đây là kế hoạch ban đầu của họ nhưng sau đó đã bị phá hư bởi "cỗ đại" đã xâm nhập vào vườn trong vụ tai nạn thiên thạch. Nó đã làm phá tan hy vọng của họ trong việc tạo ra một thế giới hoàn hảo, không có khuyết tật và bệnh tật. Mặc dù họ phải chấp nhận loài người phát triển chậm hơn bằng cách để cho con người điều chỉnh bản thân với môi trường xung quanh, nhưng có vẻ như họ chưa bao giờ từ bỏ ước mơ tạo ra một Thiên Đàng tại thế, một Vườn Địa Đàng thứ hai, cho nhân loại. Một khái niệm lạ, mọi thứ kết nối với dự án này rất kỳ lạ và mới mẻ đối với tâm trí của tôi.

(Chuyện ngoài lề: mình nghe nói trước khi trận sóng thần lớn xảy ra ở Thái Lan, họ đã rước đi khoảng 300 người (được chọn) và hiện tại những người này đang sống ở một chỗ nào đó. Trước khi vụ động đất lớn và sóng thần ở Nhật xảy ra cũng có một số người được rước đi, bằng UFO. Nghe nói họ chỉ rước những người có linh hồn, những người không có linh hồn sẽ không được rước đi. Gần đây báo chí cũng hay đăng tin trước khi xảy ra vụ thiên tai lớn nào đó thì có người nhìn thấy UFO trên bầu trời nơi đó. Không biết có liên quan gì đến việc này hay không.)

D: Bạn có thấy gì khác trong căn phòng có tám bản đồ hay không?

P: (Ngạc nhiên) Một thông điệp! Một thông điệp từ ... ai đó. Người nào đó nhắn tin cho tôi!

D: Ý của bạn là gì?

P: Tôi không biết. (Phil thấy xúc động và phấn khởi.) Có một thông báo cho tôi. Từ ai đó ... mà tôi quen biết. (Giọng anh run lên) Một hộp vuông nhỏ ... từ ai lâu lắm rồi. Một lời nhắc nhở. (Nhấn mạnh) Một thông điệp từ bản thân tôi, từ rất lâu. Tôi gửi cho bản thân mình lời nhắn, nhắc nhở tôi... Nhớ mục đích của tôi... (Thì thào) Chính là nó. Lời nhắn của tôi cho tôi. Nhưng từ lâu, lâu lắm về trước. Ở những thế giới khác, kiếp sống khác nhau.

Giọng nói của anh trên băng ghi âm làm cho tôi run sợ (Dolores nghe lại băng thâu âm). Rõ ràng trong suốt phiên thôi miên tôi đã không bị ảnh hưởng nhiều, giọng nói của tôi lúc đó rất điềm tĩnh.

D: Có phải đó là một thông điệp mà bạn đang tìm, hay là gì?

P: Nhiều hơn tôi có thể hiểu được ở hình thức này. Nhưng nó ở đó. Tôi nhận ra nó. Tôi nhớ ra nó. (Có một nỗi buồn trong giọng nói của anh) Tôi đã tạo ra nó. (Tạm dừng) Những người ở đây đều là bạn.

D: Bạn cảm giác được có nhiều người hơn ở trên phi thuyền?

P: Vâng. Còn có nhiều người khác. Ở nơi khác trên phi thuyền.

D: Tôi chỉ tò mò, không biết bạn có thể nhìn thấy phi thuyền này đã được vận hành như thế nào không?

P: Tôi không biết. Tôi hoàn toàn không biết gì về điều đó. Điều đó vượt ra ngoài sự hiểu biết của tôi. Tôi không muốn biết.

D: Có gì khác trong phòng mà bạn có thể miêu tả không?

P: Cửa sổ. Tay vịn cửa. Ánh sáng. Một cái gì giống đồng hồ có kim chỉ giờ. Tôi chưa từng thấy cái gì giống như nó trước đây. Tôi không biết nó là gì. Tôi thậm chí không biết nó có phải là thật hay không. Thành thật với Chúa, tôi chưa từng thấy vật này trước đây. Tôi không biết nó là gì.

D: Ánh sáng trong phòng này có giống các nơi khác hay không?

P: Vâng. Tất cả giống nhau. Chỉ là nó không biết đến từ đâu. Nó chỉ hiện hữu ở đó.

D: Thế còn sàn nhà thì sao? Nó có được tạo ra từ vật liệu đặc biệt gì không?

P: Chắc. Màu xám. Hầm, nó có vẻ xộp. Chúa ơi! ... Tôi hy vọng rằng phi thuyền này không phải là một vật sống. (Giọng anh ấy trở nên sợ hãi.) Tôi không biết nữa. Có phải nó là vật sống hay không?

D: Tôi không biết. Ý anh là gì?

P: Phi thuyền này có sống không? Có lẽ phi thuyền chết tiệt này là một vật sống? Tôi không biết. Vật này... có lẽ các máy móc của họ đều sống. (Bây giờ anh chắc chắn là rất sợ hãi.)

D: Có lẽ đó chỉ là một loại vật liệu mà chúng ta không hiểu.

P: (Phil càng ngày càng bị kích động) Tôi không biết. Tôi không muốn biết. Tôi không muốn biết.

D: (Tôi cố gắng giúp anh bình tĩnh lại.) Không sao đâu. Bạn không cần phải biết nếu bạn không muốn.

P: Tôi không muốn biết.

D: Được rồi. (Tôi đã cố gắng dời đi sự chú ý của Phil bằng cách thay đổi chủ đề) Họ có chỉ cho bạn thấy cái gì khác hay không?

P: (Thở dài) Tôi có rất nhiều câu hỏi. Tôi không biết. Tôi muốn biết, nhưng tôi không muốn biết.

D: Tôi có thể hiểu. Có quá nhiều chuyện xảy ra.

P: Tôi sợ phải tìm ra câu trả lời. Có một số điều tôi không muốn biết, tôi biết tôi không muốn biết.

D: Đúng vậy. Bạn không cần phải biết. Bạn chỉ cần nhận các thông tin mà bạn có thể chịu đựng được, và bạn chỉ cần biết bấy nhiêu. Vậy, cuối cùng bạn đã rời khỏi phi thuyền?

P: Tôi không nhớ. Không biết làm thế nào tôi rời khỏi đó. Không biết khi nào. Có ai đó nói “Tới lúc phải trở về rồi”. Điều cuối cùng mà tôi ý thức được là có tia lửa hoặc một ánh sáng quét qua.

D: Ý bạn là gì, tia lửa hoặc ánh sáng thế nào?

P: Tôi không biết. Một tia lửa hoặc ánh sáng quét qua. “Tới lúc rời khỏi đây”. Ánh sáng xẹt một cái! Tôi không biết.

D: Và rồi bạn ở đâu?

P: Tôi không biết. Tôi không nhớ. Tôi không muốn biết.

D: Được rồi. Không sao. Bạn đã trở lại xe của bạn?

P: Tôi không biết. Không biết ở đâu. Không nhớ. Thức dậy. Tiếp theo là thức dậy. Ác mộng. Ác mộng. Ác mộng. Ác mộng thật sự!

D: Và bạn không nhớ làm thế nào bạn về tới nhà?

P: Không. Không muốn biết. Không muốn biết.

D: Được rồi. Sau đó bạn chỉ nhớ là có ác mộng?

P: Giấc mộng rất tệ.

D: Được rồi. Nhưng bạn có nghĩ đây là kinh nghiệm duy nhất mà bạn đã từng trải qua?

P: Tôi không muốn biết. Tôi không muốn. Tôi không muốn biết.

D: Được rồi. Không sao. Bạn không cần phải biết. Bạn đã làm rất tốt.

Tôi chuẩn bị cho Phil thức dậy. Nhưng còn có một chuyện và Phil đã ngăn cản tôi.

P: Thông điệp. Tôi phải nhớ lại.

D: Bạn phải nhớ cái gì?

P: Phải nhớ. Thông điệp. Nhớ lại. Nhớ lại. Đó là đầu mối. Cần phải nhớ lại.

D: Ý của bạn là gì?

P: Tôi không biết.

D: Bạn nghĩ họ muốn bạn nhớ thông điệp đó và quên đi những chuyện khác?

P: Còn có chuyện. Tôi phải nhớ lại. Còn có chuyện. Nhớ lại?

D: Ý của bạn là gì?

P: Nhớ lại. Còn nữa. Còn nhiều nữa.

D: Thông tin hay là gì?

P: Sự vui vẻ.

D: Vui hơn? Có phải bạn nói như vậy hay không?

P: Đó là những gì họ nói. Đó không phải là những tôi nói.

D: (Cười) Bạn nghĩ xem họ có ý gì?

P: (Thở dài, rồi thì thào) Tôi biết. Còn nhiều điều nữa sẽ đến.

D: Được rồi. Vậy, tôi nghĩ bạn đã làm rất tốt. Và tôi rất biết ơn vì bạn đã chia sẻ điều này với tôi.

Tôi đưa Phil về trạng thái vui vẻ thoải mái để anh không còn cảm thấy khó chịu, sau đó tôi gọi anh thức tỉnh. Phil ngồi trên cạnh giường và bắt đầu thảo luận về các hình ảnh chấp vá trong trí nhớ của anh. Tôi luôn khuyến khích các đối tượng thôi miên làm điều này vì tôi biết các hình ảnh sẽ mờ nhạt rất nhanh như những giấc mơ mờ hồ sau khi thức dậy.

D: Vậy bạn không nghĩ đó là một con cú thật?

P: Không biết tại sao khi bạn hỏi tôi thì tôi cảm thấy nó không phải thật.

D: Nhưng nó là một sự bắt đầu của toàn bộ những gì bạn đã trải qua sau đó phải không?

P: Không, đó chỉ là màn ảnh che phủ tất cả mọi thứ. Tôi không biết tại sao nó quan trọng. Nó là một tiêu điểm, để ý thức có một cái gì đó để tập trung vào. Một cái gì đó vô hại hoặc không đe dọa.

D: Đại khái là một cái gì bình thường trong thế giới của chúng ta. Mặc dù nó kỳ lạ giống như một con cú đâm vào một chiếc xe hơi.

P: Nó không đâm vào. Nó chỉ là bay thẳng dọc theo đường. Nó làm tôi sợ đến chết.

D: Và nó gây cho bạn sự chú ý và như vậy bạn sẽ không để ý đến bất cứ điều gì xảy ra sau đó. Bạn có nhớ làm sao về nhà tối hôm đó không?

P: Tôi không biết tôi có biết hay không, nhưng hôm nay thì tôi không còn nhớ làm sao trở về nhà nữa.

D: Tất nhiên, điều đó đã xảy ra 10 năm về trước. Nhưng ngoại trừ biết rằng bạn đã có một giấc mơ kỳ lạ, bạn không còn nhớ bất kỳ điều gì khác?.

P: Không, bây giờ thì tôi đã nhớ tất cả (sau khi thôi miên). Tôi cảm thấy nó quen thuộc một cách mơ hồ. Tôi cảm thấy nó như là một ký ức chứ không phải là một trải nghiệm mới.

D: Đó là cách tốt nhất để điều trị, như là một ký ức, như vậy nó sẽ không làm bạn khó chịu. Tôi không biết nếu bạn còn có trải nghiệm nào giống như vậy nữa hay không, hay đó chỉ là một trải nghiệm duy nhất?

P: Tôi không biết. Bây giờ tôi không tôi muốn biết. Có lẽ phải chờ một thời gian nữa.

D: Có lúc bạn tức giận. Dường như bạn biết trước họ sẽ làm những gì.

P: Vâng, tôi biết trước.

D: Làm thế nào mà bạn biết?

P: Tôi không biết. Tôi tự nhiên biết. Tôi nghĩ sở dĩ tôi tức giận là vì tôi không muốn thế giới nhỏ của tôi bị thay đổi. Tôi đã phải mất 21 năm mới tìm ra sự tồn tại của tôi ở thế giới này, và nó đã thay đổi tất cả. Tôi không muốn điều đó.

D: Đó là lý do mà bạn đã tức giận?

P: Vâng, tôi không muốn thế giới của tôi bị thay đổi.

D: Nhưng bằng cách nào đó bạn biết rằng họ sẽ làm gì đó.

P: Tôi nghĩ tôi biết. Tôi không biết là tôi đã biết trước hay ... có lẽ họ đã nói với tôi trong tâm trí của tôi. Nhưng trực giác của tôi biết được chuyện gì đang xảy ra. Tôi gần như có cảm giác: "Không phải bây giờ, còn quá sớm. Tôi không muốn làm điều này bây giờ." Ở một cấp bậc nào đó tôi biết chuyện gì sẽ xảy ra, nhưng tôi cảm thấy tôi chưa sẵn sàng. Tôi đã tức giận vì thế giới của tôi đã được thiết lập. Tôi đã hiểu ra được khá nhiều về cuộc đời (ở thế giới này), và tôi không muốn thay đổi nó.----- (Bỗng dưng) Tôi nhớ lại một chi tiết khác trên phi thuyền, đó là sau khi phẫu thuật, tôi đi lên phòng điều khiển, dường như họ nói với tôi: "À, công việc đã được hoàn thành. Bây giờ bạn

có thể thành thoi một thời gian." Và tôi không chắc rằng cái chiếc phi thuyền chết tiệt này là vật thể sống hay không. Không thể phân biệt được sự khác biệt giữa máy móc và người sống. Bằng cách nào đó, tôi mất đi tính thực tế, và tôi không thể nhận ra sự khác biệt. Làm thế nào có thể có một cái máy sống? Và sau đó tôi đã nghĩ: "Địa ngục ời, có lẽ cả chiếc phi thuyền này là vật thể sống." Và nó khiến tôi lo sợ. Tôi đã trở nên sợ hãi. Tôi nghĩ có lẽ là... chiếc phi thuyền này biết tôi đang đứng trên nó.

D: Tôi hiểu ý của bạn. Điều đó sẽ rất đáng sợ.

P: Đó là một cảm giác không thoải mái. Tôi không biết liệu nó có sự sống hay không. Nhưng vào lúc đó ý nghĩ của tôi thật sự làm cho tôi rất phiền.

Buổi thoi miên này dường như làm Phil rất khó chịu. Ngay cả sau một giờ thảo luận với tôi, Phil vẫn còn tỏ ra rất xúc động khi ra về. Đó là một khái niệm khó có thể chấp nhận và dường như anh đã gặp khó khăn khi phân tích nó ở nhiều cấp bậc. Tôi không nghĩ anh muốn thử trải nghiệm những điều tương tự một lần nữa. Thông tin này làm phiền anh nhiều hơn bất cứ phiền thoi miên nào mà chúng tôi đã từng làm việc trước đây. Tôi ước gì chúng tôi chưa từng tìm hiểu về điều này, nhưng đó là ý muốn của Phil. Tôi cảm thấy Phil muốn để chuyện này sang một bên và không muốn nhắc đến những đề tài giống như thế một lần nào nữa. Nhưng tôi đã sai. Sự tò mò của Phil mạnh mẽ hơn sự phần nộ của anh ta.

(Hết chương 20)

CHƯƠNG 21: KHÁM PHÁ CÁC LẦN LIÊN LẠC ĐẦU TIÊN

Phil đã bị khó chịu trong phiên thôi miên lần trước, vì vậy tôi đợi anh liên lạc với tôi nếu anh muốn tiếp tục tìm hiểu thêm về UFO. Tôi không nghĩ rằng Phil sẽ muốn biết thêm gì nữa. Nhưng anh gọi cho tôi một tuần sau đó và nói anh rằng vừa mới có những giấc mơ kỳ lạ. Anh không biết nó có liên hệ gì đến phiên thôi miên lần trước hay không. Anh nghĩ có lẽ chúng tôi đã kích thích một cái gì đó trong tiềm thức của anh.

Chúng tôi sắp xếp một phiên thôi miên nữa để khám phá điều này. Tôi bật băng thâu âm lên khi Phil tường thuật về những giấc mơ của anh. Phil cảm thấy kỳ lạ vì những giấc mơ này đã xảy ra trong khoảng thời gian gần nhau. Anh thường bị đánh thức khoảng ba giờ sáng và nhớ rất rõ giấc mơ mà anh vừa thấy qua. Phil nói: "Đôi khi tôi bỗng nhiên bị đánh thức vì những giấc mơ quan trọng này," anh nhớ lại, "và khi tôi nhìn vào đồng hồ, nó luôn luôn là 3 giờ. Đây có lẽ là một giờ đặc biệt gì đó của buổi sáng." Đó là một giấc mơ liên quan đến người Mẹ của Phil và cả năm đứa con của bà ấy. Phil thấy mình, anh trai và các chị em gái lúc còn nhỏ. Họ đang ngồi trên một chiếc xe nhà đi ngang qua một thành phố. (Trong thời gian này, mẹ và cha của Phil đã chia tay.) Cảnh tiếp theo là Phil đang ngồi trên một cái bàn (giường) khám bệnh, trong một phòng giống như văn phòng bác sĩ. Những người còn lại trong gia đình anh thì đang nằm trên các giường khác trong phòng, nhưng tất cả bọn họ đều vô thức. (ngủ)

P: Tôi đang nói chuyện với một người phụ nữ. Và tôi cảm thấy rằng những gì họ sắp làm với tôi rất nguy hiểm cho tôi, nhưng tôi không sợ họ. Đó là một cảm giác phức tạp, khó mô tả. Giống như cùng một lúc tôi cảm thấy mình đang ở trong nguy hiểm, nhưng mặt khác tôi không sợ họ bởi vì tôi biết rằng họ sẽ không làm tổn thương chúng tôi. Đó là một sự mâu thuẫn, bạn cũng biết trong giấc mơ chúng ta thường có những cảm giác như thế. Tôi nghe người phụ nữ này nói rằng họ đang thu hoạch trứng, họ đang lấy trứng của chị em gái tôi. Và từ cuộc trò chuyện, tôi biết họ đã lấy một cái gì đó từ tôi, họ đã lấy được một nửa cái gì đó của tôi. Cô ấy nói sẽ không làm tôi đau. Và tôi hỏi, vậy, sau này nếu tôi muốn có con thì phải làm sao? Cô ấy không nói gì. Điều tiếp theo tôi nhớ từ giấc mơ là tôi thấy sinh vật giống con bọ cầu nguyện một lần nữa.

Đó là tất cả những gì Phil có thể nhớ về giấc mơ đó. Sau đó Phil tường thuật về ba người kỳ lạ. Nhưng tôi nghĩ 3 người này không phải là người của UFO, không liên quan gì đến việc gặp gỡ với người ngoài hành tinh. Tôi đồng ý với Phil sẽ kiểm tra về tất cả những điều này trong lúc thôi miên. Phil nghĩ những giấc mơ này rất đáng lưu ý bởi vì chúng bắt đầu xuất hiện sau lần thôi miên đầu tiên của chúng tôi, rằng Phil không phải thường có những giấc mơ như thế. Thông thường khi thăm dò tiền kiếp, cánh cửa của quá khứ sẽ được mở ra, những ký ức sẽ bắt đầu lên qua rào cản dưới hình thức của những giấc mơ.

Tôi (Dolores) đã từng làm việc về các vụ bắt cóc UFO và tôi đã nhìn thấy một khuôn mẫu nhất định. Đó là các đối tượng thôi miên nói rằng họ đã gặp phải một sự cố, và dưới sự điều tra của thôi miên đã cho thấy họ đã trở về thời thơ ấu. Vì một lý do nào đó mà giai đoạn của tuổi dậy thì rất quan trọng và nhiều người đã báo cáo rằng sự cố thường xảy ra xung quanh độ tuổi đó, nhưng trí nhớ của họ đã bị che đậy lại. Trong khi tôi chuẩn bị cho buổi thôi miên này, tôi đã hy vọng có thể khám phá ra một cuộc gặp gỡ của Phil (với người ngoài hành tinh) khi anh còn nhỏ. Nhưng tôi cũng hy vọng chúng tôi sẽ không gặp bất cứ điều gì làm cho Phil cảm thấy khó chịu giống như lần trước.

Tôi đã sử dụng từ khoá và phương pháp thông thường (trong lần thôi miên này). Tôi không biết trước được Phil sẽ nhìn thấy những gì mỗi khi cửa thang máy mở ra, nhưng tôi luôn luôn có thể bắt đầu từ bất cứ nơi nào mà Phil gặp phải. Lần này thay vì đi đến ba ngọn tháp hoặc bất kỳ nơi nào quen thuộc, Phil đã nhìn thấy một cảnh của thời thơ ấu. Tôi đã không hướng dẫn Phil, là tự anh đã trở lại thời điểm của một cuộc gặp gỡ (với người ngoài hành tinh). Có lẽ tiềm thức của Phil nghĩ rằng đã đến lúc anh có thể nhớ lại và đã chọn thời điểm đó cho anh xem.

Đó là năm 1965 khi Phil được 10 tuổi. Anh đang đứng trên một cánh đồng phía sau nhà của mình vào ban ngày nhìn xem một vật lạ.

Có một hàng cây ngăn cách cánh đồng và đường cao tốc nằm ở phía bên kia của hàng cây, vì vậy không ai có thể nhìn thấy vật lạ đó. Phil miêu tả vật lạ đó có hình cái chuông, trên đầu của nó tròn và phía dưới thì rộng hơn. Nó đẹp hơn cái chuông bình thường. Có đường kính rộng khoảng 30 hoặc 40 feet (9m hay 12m). Nó có chân, và nó phát ra ánh sáng màu trắng và sáng chói.

D: Bạn đang làm gì ở đó?

P: Tôi đang nói chuyện ... nói chuyện với họ.

Giọng của anh giống như trẻ con. Rõ ràng là anh đang sống lại thời điểm đó. Mỗi khi điều đó xảy ra, tôi phải nói chuyện và đối xử với đối tượng như một đứa trẻ.

D: Với ai?

P: Với những người bên trong. Họ đang nói cho tôi nghe nhiều thứ. Họ đang đứng trên chiếc cầu nổi. Tôi đang đứng ở trên mặt đất.

D: Họ trông như thế nào?

P: Họ rất thấp, với cái đầu lớn và da màu xám. Nhưng họ thực sự rất tốt. Thật ra họ có rất nhiều tình thương. Đây áp tình thương.

D: Họ đang nói cho bạn nghe nhiều chuyện?

P: Vâng, nói mọi thứ về tôi. Những điều tôi sẽ làm. Những thứ mà tôi cần phải làm, và tại sao. Những thứ liên quan đến tương lai của tôi.

D: Họ có nói chuyện với bạn bằng miệng hay không?

P: Không, nhưng tôi biết họ đang nói gì. Họ đang nghĩ đến tôi. Họ nói tôi ở đây vì một lý do quan trọng, một sứ mệnh quan trọng. Và những điều xảy ra trong cuộc đời của tôi là để giúp tôi thực hiện nhiệm vụ đó, mục đích đó. Đừng bao giờ quên hoặc bỏ cuộc.

D: Họ có nói với bạn nhiệm vụ của bạn là gì hay không?

P: Vâng. Đó là để giúp mọi người, bởi vì mọi người sẽ sợ hãi. Và họ cần ai đó biết chuyện gì đang xảy ra, một tấm gương để mọi người noi theo, và không còn sợ hãi. Họ cần ai đó hướng dẫn và dẫn dắt họ khi họ sợ.

D: Bạn đã đi đến nơi (gặp gỡ) đó bằng cách nào?

P: Tôi đi bộ từ nhà tôi.

D: Làm thế nào mà bạn biết rồi đi đến đó?

P: Tôi cảm giác được nó (phi thuyền). Tôi tự nhiên biết được.

D: Đó là ban ngày, tôi thắc mắc không biết những người khác có thể nhìn thấy nó đang đậu ở trên cánh đồng hay không.

P: Tôi không biết. Tôi có thể thấy nó. Không biết sao tôi biết họ là ai, giống như tôi đã nhìn thấy họ trước đây rồi. Tôi thấy họ rất quen thuộc. Tôi biết họ là bạn bè, mặc dù tôi không biết tại sao tôi lại biết. (buồn) Tôi rất buồn khi họ rời đi vì tôi không muốn ở lại đây. Tôi muốn đi với họ. Và tôi đã khóc. Rồi tôi về nhà và ngủ trưa và quên về họ.

D: Bạn không có lên phi thuyền sao?

P: Không. Họ bảo tôi ở lại đó. Họ không muốn tôi lên phi thuyền. Tôi không cần phải lên phi thuyền.

D: Nhưng bạn không sợ họ sao? Sau đó bạn đã quên họ?

P: Vâng. Họ nói tôi cần phải quên họ. Nói rằng tôi sẽ quên.

D: Họ chỉ nói chuyện với bạn qua tâm trí?

P: Vâng, họ đã truyền suy nghĩ của họ đến trí óc của tôi.

D: Bạn có nhìn thấy phi thuyền đó rời đi không?

P: Không, tôi quay lưng lại và bỏ đi, sau đó tôi nhìn lại và họ đã đi. Họ không còn ở đó nữa. Họ ... biết tôi. Tôi thích họ.

D: Đây có phải là lần đầu tiên bạn nhìn thấy họ hay không?

P: Không, bởi vì tôi biết họ. Nhưng tôi không nhớ ... khi nào, ở đâu.

Bởi vì đó là tất cả những gì đã xảy ra vào thời điểm đó, tôi quyết định đi xa hơn. Tôi hỏi tiềm thức của Phil rằng có phải giấc mơ về gia đình anh ấy là một trải nghiệm thực sự hay đó chỉ là một giấc mơ. Anh nói đó là một kỷ ức dưới hình thức của một giấc mơ, vì vậy tôi hướng dẫn anh di chuyển đến thời gian mà sự cố đã xảy ra. Anh ta ngay lập tức bắt đầu miêu tả về một kỳ nghỉ, và cả gia đình anh đã đi tới Memphis để xem lễ hội bông vải trên một bờ sông. Dưới ánh mắt kinh ngạc của một đứa trẻ, Phil kể về lễ hội và rất phấn khích khi xem pháo hoa trên mặt nước. Tôi hỏi anh có sự kiện không bình thường nào xảy ra vào lúc đó hay không, Phil nói rằng không có chuyện gì khác thường xảy ra ở Memphis. Sau đó Phil đã tự chuyển đến thời điểm ban đêm khi họ đang trên đường trở về nhà.

P: Tôi không biết đó là nơi đâu. Có lẽ đó là một giấc mơ.

D: Bạn nghĩ đó là một giấc mơ?

P: Không, không phải vậy. Đó là sự thật. Tôi đã ở đó. Tôi là người duy nhất tỉnh táo. Những người khác đã sợ hãi, vì vậy họ đã được cho ngủ. Nhưng tôi không sợ. Họ để tôi thức. Tôi biết họ là ai. Họ là bạn bè của tôi... từ ở trên kia. Là người tốt. Nhưng họ thật đáng sợ.

D: Bạn đã ở đâu khi điều này xảy ra?

P: Ở một nơi nào đó bên lề đường. Trên chuyến đi về nhà từ Memphis. Họ nói rằng họ cần một cái gì đó. Và tôi nói: được.

D: Họ trông như thế nào?

P: À ... không tệ lắm. Hơi xám. Không có nhiều màu sắc.

D: Họ có giống nhau không?

P: Không, có một sinh vật không giống. Tôi không thích nó. (Giọng nói trẻ con) Nhìn nó thấy khủng khiếp. Nó giống như một... côn trùng. Tôi không biết. Tôi không biết nó có sống hay không. Nó di chuyển. Nó trông giống như một cái máy, nhưng nó hành động giống như nó đang sống. Tôi không thích nó.

D: Sau đó họ đã làm gì? Bạn nói rằng họ muốn cái gì đó?

P: Đúng. Mẫu thí nghiệm. Họ chỉ muốn một mẫu thí nghiệm.

D: Những người còn lại trong gia đình bạn thì sao? Họ đã làm gì với họ?

P: Không. Không có gì xấu cả. Họ không làm tổn thương ai cả. Họ muốn lấy mẫu thí nghiệm. Người nhà không sao.

D: Họ có lấy mẫu thí nghiệm từ anh và chị của bạn không?

P: Họ lấy từ hai người chị lớn của tôi, Linda và Gail. Họ không lấy bất cứ thứ gì từ Cathy hoặc anh trai tôi.

D: Còn mẹ của bạn thì sao?

P: Không, họ cũng không lấy gì từ bà ấy. Họ muốn lấy một ít từ tôi, một mẫu vật, nhưng tôi không đủ tuổi.

D: Bạn có biết họ lấy mẫu gì từ chị của bạn hay không?

P: Giống như trứng.

D: Họ làm điều đó như thế nào?

P: Là sinh vật đó. Nó châm kim vào trong cơ thể của họ. Vào bụng của họ. Và kéo nó ra.

D: Nó có làm cho họ khó chịu hay không?

P: Không. Họ đã ngủ.

D: Vậy điều gì đã xảy ra sau đó?

P: Họ đưa chúng tôi trở lại xe. (Tạm dừng hơi lâu)

D: Sau đó thì tất cả mọi người thức dậy hay sao?

P: (Thở sâu, sau đó Phil trả lời bằng giọng nói thì thào và buồn ngủ.) Tôi không biết. Tôi đã ngủ. Và quên.

D: Và bạn đã không nói với họ về bất cứ điều gì đã xảy ra?

P: Không. Tôi đã quên về điều đó. Tôi phải quên đi.

D: Tôi thắc mắc đó là một giấc mơ hay nó liên quan đến một sự thật đã xảy ra.

P: Nó đã xảy ra.

Có một điều thú vị cần lưu ý là khi tôi hỏi về những giấc mơ khác mà Phil đã đề cập đến, tiềm thức của anh đã nói rằng chúng chỉ là những giấc mơ bình thường, mặc dù trả lời này mang tính tượng trưng và chứa đựng một tin nhắn cho ý thức của Phil. Tôi tin rằng nếu đây chỉ là sự tưởng tượng của Phil thì anh sẽ nói về tất cả các giấc mơ của anh chứ không phải chỉ nói đến những giấc mơ này (có nhiều giấc mơ chắc chắn còn thú vị hơn). Điều này làm tăng thêm tính xác thực rằng giấc mơ này là ký ức của một sự kiện thật sự đã xảy ra.

Khi chúng tôi di chuyển đến thời điểm sau sự kiện này, Phil lập tức tường thuật về một sự kiện tương tự đã xảy ra khi anh được 14 tuổi. Sự kiện cũng xảy ra trong một chuyến đi đến Memphis. Bởi vì bà ngoại của Phil sống ở Memphis nên gia đình anh thường xuyên đi đến thành phố đó.

Khi cảnh tượng được mở ra, Phil ngay lập tức thấy mình một lần nữa ngồi trên một chiếc giường bác sĩ bàn màu xám. Theo bản năng, anh lập tức biết rằng những người còn lại trong gia đình mình cũng nằm trên các giường gần anh. Anh không thể nhìn thấy họ bởi vì sự chú ý của anh đang tập trung vào một người lạ đang đứng trước mặt anh. Khi anh bắt đầu lên tiếng, giọng nói của anh mang tính chất của một người trẻ tuổi. Cách nói chuyện của anh không phức tạp như một người lớn. Anh nhìn thế giới một cách đơn giản hơn. Anh cố gắng miêu tả chúng sinh đang đứng trước mặt.

P: Đó là ... một người phụ nữ. Giống như là một người phụ nữ. Cô ấy không thực sự là một người phụ nữ. Cô ấy chỉ là giống một người phụ nữ.

D: Ý của bạn là sao?

P: Cô ấy không giống như một người phụ nữ bình thường. Cô ấy là một người phụ nữ loại khác.

D: Cô ấy khác như thế nào?

P: Cô ấy rất tốt, nhưng khuôn mặt của cô ấy đều đặn nhăn nheo.

D: Nhưng đôi khi phụ nữ cũng nhăn nheo.

P: Điều này có khác. Khuôn mặt của cô ấy giống như da của con voi, màu xám và rất nhiều nếp nhăn. Cô ấy nói chuyện bằng đôi mắt. Cô ấy không thực sự nói chuyện, nhưng cô ấy nói với tôi về mọi thứ bằng đôi mắt của cô ấy khi cô ấy nhìn tôi.

D: Cô ấy có lớn không?

P: Thật khó nói. Chúng tôi đang ở độ cao ngang mắt, và tôi đang ngồi trên bàn của bệnh nhân.

D: Cô ấy có các đặc điểm nào khác không?

P: Những gì tôi nhìn thấy chủ yếu chỉ là mắt của cô ấy. Chúng có hình quả hạnh. Chúng khác với mắt của chúng ta. Chúng ... rất sâu. Giống như cô ấy cảm nhận được bạn khi cô ấy nhìn vào bạn.

D: Cô ấy có tóc không?

P: Tôi không chắc. Tất cả sự chú ý của tôi chỉ nhằm vào đôi mắt.

D: Làm thế nào mà bạn biết cô ấy là phụ nữ?

P: Theo cách cô ấy cảm nhận về bản thân cô ấy. Cô ấy có vẻ giống một phụ nữ.

D: Cô ấy nói gì với bạn qua đôi mắt?

P: Không cần phải sợ.

D: Tại sao những người còn lại trong gia đình bạn lại ngủ?

P: Họ ngủ bởi vì họ sợ hãi. Cô ấy nói tôi đã quen với điều này, và rằng tôi sẽ không bị khó chịu bởi nó. Vì vậy tôi đang thức. Nếu nó làm tôi khó chịu thì tôi sẽ ngủ.

D: Bạn đã đến đó như thế nào?

P: Chúng tôi đã lái xe đến Memphis, và chúng tôi thấy ánh sáng. Tôi không nhớ nhiều. Có vẻ như là ánh sáng này ở giữa đường. Dường như họ bước ra khỏi xe. Tôi không biết.

D: Họ là ai?

P: Tôi không biết. Một số người ... hay cái gì đó. Tôi không biết chắc họ là gì. Tôi đã sợ và nhắm mắt lại. Nhưng họ đã đưa chúng tôi ra khỏi xe ô tô. Và mang chúng tôi ... đến một nơi nào đó. Tôi không biết nó ở đâu.

D: Những người khác có sợ không?

P: Tôi không biết. Tôi không nhớ. Tôi không nghĩ là có ai lên tiếng. Dường như tất cả đều im lặng.

D: Nhưng bây giờ họ đang ngủ và bạn thức. Rồi điều gì đã xảy ra?

P: Cô ấy nói chuyện với tôi. Tôi không nhớ những gì cô ấy nói. Cô ấy làm tôi sợ. Có cái gì đó làm tôi sợ.

D: Cô ấy nói thế nào?

P: Tôi nghĩ rằng sẽ đau đớn. Tôi không muốn bị đau. Nhưng cô ấy nói rằng sẽ không sao. Họ sẽ ... chích vào tôi.

D: Họ sẽ làm gì với bạn?

P: Tôi không biết. Cái gì đó giống như cây kim.

D: Họ chích bạn ở đâu?

P: (tạm dừng) Một nơi nào đó. (Tôi có cảm giác rằng Phil thực sự biết nhưng không muốn thảo luận về nó.) Nó không làm tổn thương. Cô ấy nói là sẽ không sao.

D: Có điều gì khác xảy ra không?

P: Tôi đã gặp một trong số những người đàn ông, giống như là phi công. Ông ấy vô cùng tốt. Ông ấy cười ... không phải cười nhạo tôi bởi vì tôi sợ mà là thực sự cười với tôi. Và ông ấy biết rằng không có gì phải sợ. Chúng tôi cười với nhau, và tôi cảm thấy ngớ ngẩn. Tôi cảm thấy tốt hơn khi tôi cười.

D: Ông ấy có phát ra âm thanh khi cười không?

P: Không cười ra tiếng, là cười trong tâm trí chúng tôi ... hay qua mắt chúng tôi. Tôi không biết. Chúng tôi nói chuyện với nhau, nhưng tôi không nhớ là tôi thực sự nói ra tiếng.

D: Người phi công đó trông như thế nào?

P: Ông ấy giống như người bình thường, bình thường hơn những người khác. Ông ấy trông giống như chúng ta hơn, nhưng đôi mắt của ông ấy khác. Đôi mắt xét lên hơn bình thường. Nhưng chúng vẫn ổn, chỉ là khác với chúng ta.

D: Ông ấy có cao lớn giống như chúng ta hay không?

P: Vâng. Ông ấy có mái tóc, giống như màu của ánh sáng, bạc hoặc tóc vàng gì đó. Ông ấy có mặc quần áo ... gần giống như một cái áo gi lê hoặc áo khoác, và quần. Tôi không biết ông ấy có mang giày hay không, tôi không có bao giờ nhìn xuống. Tôi thích ông ấy. Ông ấy rất vui vẻ, thân thiện. Ông ấy có vẻ là người quan trọng.

D: Bạn nói "những người khác.", họ có giống phụ nữ không?

P: Không. Họ cũng khác. Tôi không nhớ nhiều về họ. Tôi nhắm mắt. Nhưng họ mang tôi vào phòng, và rồi cô ấy bước vào phòng và bắt đầu nói chuyện. Tôi cảm thấy thoải mái khi cô ấy nói chuyện với tôi, vì vậy tôi mở mắt ra.

D: Và họ muốn bạn gặp người phi công đó?

P: Vâng. Nó có vẻ như rất quan trọng. Cả hoàn cảnh này có vẻ như rất quan trọng. Tôi thấy họ cho tôi gặp mặt vị phi công này là một điều rất hay.

D: Vị phi công này đang ở đâu?

P: Ông ấy ở buồn lái phía trước ... với các máy móc điều khiển của ông ấy. Ông ấy đã chỉ cho tôi một số công cụ và giải thích nó. Nhưng tôi thực sự không biết những thứ ông ấy nói là gì. Ông chỉ cho tôi làm thế nào khi ông vẫy tay của mình trên bàn điều khiển và nó sáng lên. (Cười) Và tôi cũng làm và nó sáng lên. Bàn điều khiển này có bề mặt bằng phẳng, có nhiều nắm tay thẳng đứng trên mặt bàn, và mặt bàn này chiếu sáng.

D: Ông ấy có nói cho bạn biết nó là gì không?

P: Ông ấy nói một số thứ nhưng tôi không hiểu, tôi không biết nó hoạt động như thế nào. Những gì tôi có thể nói là bạn có thể vẫy tay qua nó và nó sẽ sáng lên. Tôi không biết điều đó có nghĩa là gì. Tôi không hiểu.

D: Nếu bạn có thể nhớ một số từ thì chúng ta có thể sẽ hiểu.

P: Tôi không hiểu ông ấy nói gì. Transluxtor ... cái gì đó, giống như la Transluxtor. Tôi không biết nó có nghĩa là gì. Ông ấy nói những từ khác nhau. (Phil đã gặp khó khăn khi cố gắng lặp lại từ) Zerbok. Zerboks. Hoặc Zerbay (Zerber?), hay chữ gì đó mà tôi không biết có nó nghĩa gì. Zerboing (Zerberling?) Hoặc Zerboxing hay cái gì đó. Tôi không biết nó là gì. Thúc đẩy. Có thể là lực đẩy hay cái gì đó tương tự. Những từ đó không có ý nghĩa gì đối với tôi. Ông ấy biết ông ấy đang nói gì, và ông giải thích nó hoạt động như thế nào, điều gì làm cho nó hoạt động. Tôi không hiểu những gì ông ấy nói.

D: Ông ấy có nói phi thuyền này sử dụng nhiên liệu gì hay không?

P: Là năng lượng. Ông ấy nói rằng nó kết nối với một loại năng lượng nào đó, hướng dẫn nó. Đó là những gì ông ấy đã nói.

D: Ông ấy có nói năng lượng đến từ đâu không?

P: Tôi nghĩ ông ấy nói từ môi trường xung quanh. Đó chỉ là năng lượng thô.

D: Nhưng bạn phải biết sử dụng nó như thế nào. Ông ấy có chỉ cho bạn thấy bất cứ thứ gì khác trong phòng điều khiển hay không?

P: Một số thứ khác. Nó khá hay. Một loại lực từ trường gì đó. Họ có thể ... tôi không biết, thật đáng sợ. Tôi không thích nói về nó.

D: Tại sao? Nó có gì đáng sợ?

P: Tôi không biết. Tôi không thích nói về nó. Thật đáng sợ. Có điều gì đó không đúng về nó. Tôi không thích những gì ông ấy nói họ có thể làm. Họ có thể làm tổn thương người khác. Chăm giữ người ta ... giống như động vật. Tôi không thích như thế.

D: Tại sao họ lại muốn làm điều đó?

P: Tôi không biết. Tôi không thích nó. Tôi không biết ông ấy có phải là bạn hay không nữa. Tôi không thích những gì ông ấy nói, và ... có lẽ ông ấy không phải là một người bạn thật sự.

D: Nhưng bạn cảm thấy thoải mái khi ở gần ông ấy.

P: Tôi không thích ông ấy nói về những việc họ có thể làm với người ta. Họ làm điều đó từ phòng điều khiển. Dụng cụ đó là một phần trên bảng điều khiển. Họ làm điều đó với người ta. Tôi sợ họ có thể sẽ làm điều đó với tôi. Ông nói họ có thể làm cho người ta bị (điện) giật. Làm cho họ ... bất tỉnh, công dụng giống như cây chích điện để lừa gia súc mà chúng ta dùng với động vật, làm tổn thương động vật bằng cách chích cây chích điện vào chúng. Và chúng ta không quan tâm súc vật có cảm giác như thế nào. Đó là cách họ làm với chúng ta. Tôi không biết họ có thể làm như thế. Tôi không thích nó (Nghĩ ngờ) Tôi không nghĩ ông ấy là bạn. Tôi nghĩ ... có lẽ tôi đang gặp rắc rối.

D:Ồ, tôi không nghĩ thế. Bạn có thể hỏi ông ta tại sao họ muốn làm điều đó với người ta?

P: Ông ấy nói đôi khi họ phải làm như vậy bởi vì người ta trở nên bạo lực hoặc quá kích động và phải bị chinh phục. Đó là những gì ông ấy đã nói.

D: Vậy thì có lẽ nó sẽ không làm họ tổn thương vĩnh viễn, đúng không?

P: Không. Đó là những gì ông ấy nói.

D: Ông ấy có nói tại sao họ mang bạn lên phi thuyền hay không?

P: Không. Ông ấy không nói về điều đó. Ông ấy chỉ nói về những thứ trong phòng điều khiển. Về điện. Ông ấy nói sau này tôi sẽ hiểu. Ông ấy kéo một cái vỏ bọc của cái gì đó ra. Có nhiều ánh sáng ... có một hàng gì đó ... trông giống như chất lỏng có ánh sáng. Giống như một cái ống, hay một cầu chì, nhưng dường như nó là chất lỏng. Nó di chuyển. Là một hệ thống kết nối hay gì đó.

D: Có nhiều chất lỏng có ánh sáng như thế không?

P: Bốn ... năm. Năm cái mỗi hàng, được xếp cạnh nhau. Chúng giống như những ống nhỏ.... trông giống như ánh sáng lỏng chảy qua các ống đó. Và sau đó chúng chảy ra phía sau của bàn điều khiển.

D: Chúng giống như đèn nê-ông hay không?

P: Vâng, giống như vậy, ngoại trừ là bạn không thể nhìn xuyên qua nó. Nó dường như là ánh sáng đục.

D: Ông ấy có nói họ dùng chúng để làm gì hay không?

P: Nó giống như máu của chúng ta đối với cơ thể chúng ta. Nó được dùng cho các máy móc nào đó.

D: Ý của bạn nó giống như là một loại nhiên liệu?

P: Không. Không giống như nhiên liệu, nhưng giống như máu, để lưu thông. Tôi đoán ông ấy nói rằng nó mang năng lượng chạy xung quanh.

D: Ý của bạn là chất lỏng này ở nhiều nơi khác nhau của phi thuyền?

P: (cắt ngang) Là chạy khắp phi thuyền. Lưu thông, là cách nó đi đến các nơi trên phi thuyền. Nó lưu thông. Đó là những gì ông ấy đã nói.

D: Trong các bức tường, hoặc dưới sàn nhà?

P: Vâng. Đi qua máy móc. Giống như dầu, tôi đoán. Chỉ là nó không phải là nhiên liệu, nó mang nhiên liệu đi khắp nơi. Là năng lượng. Đó là nó! Nó mang năng lượng lưu thông khắp phi thuyền, qua các máy móc hay cái gì đó. Chạy qua tất cả các công cụ gì mà hoạt động.

D: Nó có phải rất quan trọng hay không?

P: Nó chỉ là một trong các phần quan trọng. Nó không phải là phần chính. Ông ấy chỉ nói cho tôi biết về nó, giải thích cách các loại công cụ này hoạt động.

D: Bạn có nhìn thấy những nơi mà nó chạy qua hay không, hay là nó đã bị che lại?

P: Tôi không thể nhìn thấy chúng bằng đôi mắt của tôi, nhưng tôi có thể nhìn thấy hình ảnh trong đầu của tôi nơi mà nó chạy qua. Nó ở bên trong các công cụ và chạy vào giữa một đồng thứ, tôi không biết nó là gì. Nó chỉ là một phần làm cho phi thuyền hoạt động.

D: Nó nằm sau bức tường?

P: Giống như vậy. Nó ở trong các thứ, ở các khu vực khác nhau, được bao phủ bởi những thứ khác. Rất nhiều thứ trong đó. Nó ở đằng sau bàn điều khiển. Tôi đoán nó ở đó để trông chừng và điều chỉnh hoặc kiểm tra. Tôi không biết. Nhưng nó ở đó và bạn có thể nhìn thấy nó.

D: Thật kỳ lạ. Nó có màu sắc gì không?

P: Nó trắng, sáng chói. Nó trông giống như chất lỏng nhưng nó chỉ là năng lượng. Ông ấy nói như thế.

Phil làm nghề điện tử, cho nên chúng ta sẽ nghĩ rằng khi Phil nhìn thấy những đồ điện trong phòng điều khiển sẽ nhận biết chúng là gì. Nhưng, tâm trí của Phil toàn toàn ở lúc 14 tuổi, và mọi thứ đối với Phil đều lạ lẫm, bí ẩn và không thể giải thích.

D: Ông ấy có chỉ cho bạn những gì khác không?

P: Một hộp đen nhỏ. Nói đó là của tôi. Tôi không thể mang đó về nhà, nhưng ông ấy muốn cho tôi xem.

Hộp đen này giống như cái mà Phil đã nhìn thấy sau khi gặp một con cú. Rõ ràng là Phil đã được chỉ cho thấy hộp đen này nhiều lần, giống như họ đang đợi anh nhận ra nó.

D: Nó trông như thế nào?

P: Nó rất nhỏ ... không phải hình vuông mà là dài. Hơi đen ... và sáng bóng. Trơn tru. Tôi nghĩ nó có thể mở ra được, nhưng tôi không biết mở như thế nào. Có cái gì đó bên trong, nhưng tôi không biết là cái gì. Ông ấy nói nó là của tôi ... nhưng tôi không thể lấy nó.

D: Ý của bạn là gì, nó là của bạn sao?

P: Ông ấy nói tôi đã làm ra nó từ lâu lắm rồi.

D: Bạn nghĩ gì về điều đó?

P: Ông ấy nói sao thì sao. Tôi không có tranh cãi. Sao cũng được. Tôi nghĩ rằng nó cũng hay hay. Nhưng nó được mở ra bằng một cách nào đó. Có một cái gì đó bên trong. Tôi nghĩ ông ấy nói với tôi có cái gì ở trong đó, nhưng tôi nghĩ nếu ông ấy không nói thì tự nhiên tôi cũng biết.

D: Ông ấy lấy ở đâu ra cái hộp đó?

P: Tôi không biết. Tôi nghĩ ai đó đã trao nó cho ông ấy. Ông nói: "Đây, nhìn cái này." Tôi nói, "Cái gì vậy?". Ông nói: "Đây là của bạn. Bạn đã làm ra cái này ... rất lâu về trước, khi bạn là một phần của chủng tộc khác. Cái này dùng để nhắc nhở bạn về di sản của bạn." Tôi nói: "Cái gì vậy?" Không biết ông ta nói cái gì, cái gì đó, là lời nói gì đó. Ông nói ... (Anh gặp khó khăn trong việc tìm kiếm từ ngữ) Ồ ... cái gì đó. Đó là những gì ông ấy đã nói. Một cái gì đó. Ông ấy nói nó dùng để cho tôi nhớ về di sản của tôi. Tôi là một phần của một chủng tộc khác. Cái hộp đó nặng. Láng và màu đen, và sáng bóng. Tôi nghĩ có một cái gì đó ở bên trong nó. Tôi không dám mở nó ra. Tôi sợ ông ấy sẽ giận. Nó giống như một cái quan tài nhỏ, có mặt trên cong.

D: Nếu bạn cố gắng, bạn nghĩ có thể mở nó ra hay không?

P: Vâng. Tôi nghĩ rằng tôi biết làm thế nào, nhưng tôi sợ. Giống như bạn đã biết cách mở ở trong tâm trí của bạn. Tôi nghĩ rằng chìa khóa nằm ở trong tâm trí. Nếu tâm trí của bạn không biết cách mở thì sẽ không mở được. Nhưng nếu tâm trí của bạn biết làm thế nào để mở nó thì nó sẽ mở ra và bạn có thể kéo cái nắp ra.

D: Người khác có thể mở nó ra hay không?

P: Tôi nghĩ tôi là người duy nhất có thể mở ra nó. Như ông ấy đã nói, tôi đã làm nó.

D: Vậy ông ấy không tò mò muốn biết nó có cái gì bên trong hay sao?

P: Ông ấy không thấy nó có gì quan trọng. Ông ấy chỉ nghĩ có lẽ tôi muốn nhìn thấy nó. Giống như nó rất quan trọng đối với tôi.

D: Sau đó thì sao?

P: Tôi trả lại cho ông ấy. Ông ấy mỉm cười giống như ông ấy biết điều gì đó. Ông ấy mỉm cười với tôi, nhưng tôi nghĩ rằng ông ấy đang cười tôi. Giống như đôi khi một người biết điều gì đó mà họ không nói ra những gì họ biết. Nhưng bạn biết qua cách họ nhìn bạn.

D: Ông ấy có chỉ cho bạn thấy cái gì khác nữa không?

P: Dường như có rất nhiều, có rất nhiều điều đang diễn ra. Có những người khác ở đó, những người nhỏ đang làm việc.

D: Họ trông như thế nào?

P: Họ hơi lùn, xấu xí, da màu xám. Họ có đầu trọc rất lớn.

D: Nhưng người mà bạn nói giống phụ nữ thì không giống họ?

P: Không. Cô ấy hơi khác với họ ở chỗ nào đó, nhưng rất tốt bụng và thân thiện. Cô ấy chỉ là có da thật nhẵn. Đôi mắt của cô ấy có gì đó cứ hút tôi vào, làm cho tôi không thể tách ra khỏi chúng. Nhưng cảm giác đó rất tốt. Hơi khác một chút. Nhưng cô ấy rất tốt.

D: Những người mà bạn nói xấu, họ có nói chuyện với bạn hay không?

P: Không, họ chỉ ở đó. Họ làm các việc khác. Đi tới đi lui. Chạm vào mọi thứ. Khiêng các thứ Tôi không biết họ là ai. Họ dường như rất bận rộn. Họ không quan tâm đến tôi.

D: Vậy người nói chuyện với bạn nhiều nhất là vị phi công đó?

P: Tôi không biết nữa, cả hai người (phi công và phụ nữ) đều nói chuyện với tôi nhưng tôi không biết ai nói chuyện nhiều hơn.

D: Bạn có nhìn thấy bất cứ ai trông giống như người phi công đó không?

P: Tôi thấy một người khác. Người nào đó đi ngang qua đầu bên kia của hành lang. Ông ta không nhìn tôi ... không nói gì. Chỉ là đi ngang qua. Ông ấy giống như anh chàng phi công này, đều giống như chúng ta. Tôi chỉ thấy có vậy. Tôi nghĩ có lẽ có nhiều thứ hơn, nhưng tôi không chắc. Không nhìn thấy.

D: Điều gì đã xảy ra sau đó? (Dừng lại hơi lâu)

P: Tôi không chắc. Tiếp theo, có vẻ như là ban đêm và chúng tôi một lần nữa ở trong chiếc xe nhà của chúng tôi. Anh trai tôi và tôi đang ngồi ở ghế sau. Linda ngồi phía trước với mẹ tôi. Gail và Cathy đang ngồi ở hàng ghế giữa. Họ đang ngủ và mẹ đang lái xe. Có vẻ như chúng tôi đang hướng đến Memphis.

D: Bạn có biết làm thế nào bạn đã trở lại trong xe hơi hay không?

P: Tôi không biết.

D: Mẹ của bạn có nói gì không?

P: Bà ấy lo lắng sẽ đến Memphis trễ. Sau đó bà ấy không nói gì nữa. Có một khoảng thời gian dài ... yên lặng. Tôi đang lắng nghe tiếng xe chạy trên đường.

D: Lúc đó có khuya lắm không?

P: Vào sáng sớm.

D: Và bà ấy đã không nói chuyện gì đã xảy ra sao?

P: Không ai nói gì cả. Họ không biết.

D: Lúc đó bạn có nhớ bất cứ điều gì đã xảy ra không?

P: Không, lúc đó không nhớ. Nhưng bây giờ thì đã nhớ.

D: Vào thời điểm đó bạn chỉ nhớ về chuyến du lịch, nhưng bây giờ bạn nhớ những gì thực sự đã xảy ra. Có phải như thế không?

P: Tôi nghĩ tôi nhớ ra nhiều thứ.

D: Bạn có nghĩ rằng trải nghiệm đó là một giấc mơ hay không?

P: Tôi không biết. Nó không tệ. Cũng được. Hơi đáng sợ. Không bị tổn thương. Tôi nghĩ tôi không muốn gặp phải chuyện đó một lần nữa. Nó lạ lắm, kỳ quái hay là gì đó. Tôi không thích.

D: Nhưng thật sự là họ đã không làm gì bạn mà, đúng không?

P: Có, họ đã làm. Họ lấy một thứ. Một mẫu thí nghiệm.

D: Bạn có biết đó là mẫu gì không?

P: Da.

D: Có bất cứ thứ gì khác không?

P: (Pause) Đó là tất cả những gì tôi nhớ.

Tôi nói với Phil rằng trải nghiệm của anh có thể được ví như là một chuyến viếng thăm phòng khám của bác sĩ. Nhiều người không thích đi đến đó bởi vì mọi thứ (đặc biệt là các kiểm tra) được thực hiện làm cho người ta khó chịu. Họ (bác sĩ) cũng không có cách nào khác bởi vì họ không thể không làm những kiểm tra trên cơ thể các bệnh. Tôi nghĩ nếu tôi có thể thuyết phục tiềm thức của Phil chấp nhận lối suy nghĩ này thì Phil sẽ không cảm thấy khó chịu.

D: Chúng ta hãy dời đến thời điểm tương lai để xem bạn có còn gặp gỡ họ sau đó hay không. Nếu có một cuộc gặp gỡ khác xảy ra thì sau khi tôi đếm 1-2-3 thì chúng ta sẽ di chuyển về phía trước và đến ngay thời điểm đó. Hiện giờ bạn đang làm gì? Bạn nhìn thấy gì?

Có một điều đáng chú ý là giọng của Phil lúc 14 tuổi giống như rất buồn ngủ, chậm chạp và hơi vô tư. Không quá trẻ con, nhưng còn vô tư. Nhưng hiện tại, khi anh nhập vào cảnh mới, giọng anh trở lại bình thường. Phil nói anh ta đang nhìn vào một vết thương sâu và nó làm cho anh bối rối.

P: Tôi không biết tại sao nó ở đó. Tôi không nhớ gì cả. Tôi không biết tôi nó là gì.

D: Nó có chảy máu không?

P: Không, nhưng tôi có thể nhìn thấy bên trong của nó. Nó có một lỗ hồng, mặc dù nó không bị rách nát.

D: Vết thương đó ở đâu?

P: Tôi nghĩ rằng đó ở trên người tôi ... ở bên phải của tôi. Nó chỉ dài khoảng vài inches ... và rộng chừng một hay hai inch (2,5- 5 cm), nhưng đó là một lỗ vết thương sạch sẽ. Nó không chảy máu, nhưng nó sâu và có màu đỏ sẫm.

D: Làm sao bạn bị như thế?

P: Nó đã được mở ra ... để loại bỏ một cái gì đó. Tôi không biết nó là cái gì. Một cái gì đó đã được đặt ở đó được một thời gian và bây giờ đã được lấy ra.

D: Nó đã được lấy ra như thế nào?

P: Phẫu thuật. Da đã được cắt, mở ra... và lớp da bên ngoài được cắt bỏ.

D: Ai đã làm điều này?

P: Họ đã làm. Họ. Những người trông chừng. Những người bạn.

D: Bạn đã ở đâu khi điều này xảy ra?

P: Tôi ở trong phi thuyền, trên một cái bàn. Cái bàn duy nhất trong phòng.

D: Bạn có biết ngày tháng năm nào đã xảy ra chuyện này hay không?

P: (Tạm dừng) Tôi không chắc. Tôi không cảm thấy thời gian nào cả.

D: Bạn có thể thấy được cái gì đã được lấy ra hay không?

P: Có một cục u đã gây rắc rối. Nó phải được loại bỏ bởi vì nó ... có hại.

D: Nhưng bạn nói họ đã bỏ nó vào?

P: Đó là ảnh hưởng phụ của cái gì đó mà họ đã bỏ vào. Là kết quả của một thứ đã được bỏ vào. Một quả cầu bằng kim loại sáng bóng. Và khối u đã hình thành xung quanh nó. Khối u là những gì họ muốn tạo ra. Họ cần mô. Một khối u. Nó sẽ có hại cho tôi, nhưng nó là thứ họ cần. Họ lấy nó ra để nó không làm hại tôi.

D: Họ cũng loại bỏ quả cầu nhỏ đó?

P: Vâng, nó nằm trong khối u. Khối u hình thành xung quanh quả cầu. Nó giống như một viên bi. Khối u được dùng để nghiên cứu hệ thống trong cơ thể của tôi. Một loại hệ thống... không phải miễn dịch, nhưng nó có liên quan đến điều đó. Tôi không hiểu chính xác nó là gì, nhưng đó là một hệ thống của một loại tái sinh. Khối u là một phản ứng đối với viên bi này, nó sẽ gây ra nguy hiểm nếu để nó ở trong đó. Nhưng họ cần khối u này để nghiên cứu phản ứng của tôi đối với viên bi này.

D: Một cái gì đó giống như hệ thống phòng thủ của cơ thể?

P: Không chỉ là phòng thủ. Phức tạp hơn nhiều. Là sự đồng hóa. Sự tăng trưởng (của khối u) được tạo ra bởi viên bi là dùng để nghiên cứu và hiểu các hệ thống khác nhau trong cơ thể, bao gồm cả hệ miễn dịch. Họ đặt viên bi ở đó để nghiên cứu sự tăng trưởng của khối u bao xung quanh viên bi.

D: Viên bi có lớn không?

P: Rất nhỏ. Gần với kích thước của một B.B., 7/40 inch (0,5 cm).

D: Và nó đã không gây ra bất kỳ vấn đề nào trong khi nó ở bên trong cơ thể của bạn?

P: Gần đúng như thế. Mặc dù không có gì nghiêm trọng, chỉ là một chút không thoải mái, không có gì nguy hiểm. Không có gì làm cho tôi không chịu nổi.

D: Bạn cảm giác khó chịu như thế nào?

P: Một chút mệt mỏi, buồn nôn, hơi mất cân bằng. Nói chuyện hơi nhừ nhựa một chút. Nó giống như năng lượng của cơ thể bị hút vào viên bi và khối u đó.

D: Bạn có biết nó được đặt trong cơ thể của bạn bao lâu không?

P: Nó vẫn ở đó.

D: (Đó là một tuyên bố bất ngờ.) Vẫn còn ở đó? Tôi nghĩ họ đã lấy nó ra?

P: Chưa.

D: Ô, ý của bạn là họ đang lấy nó ra, ngay bây giờ?

P: Không, bây giờ nó vẫn còn ở đó.

D: (Tôi không hiểu) Khi họ loại bỏ khối u, họ đã không lấy viên bi ra ngoài sao?

P: Điều đó chưa xảy ra. Là tôi đang nhìn về tương lai.

D: Vâng, bạn nói bạn đã nhìn thấy lỗ hổng ở trên người bạn và họ đã loại bỏ khối u từ cơ thể bạn.

P: Họ sẽ làm như thế. Nhưng chưa. Nó quan trọng đối với họ và với tôi, và quan trọng cho những điều sẽ xảy ra trong tương lai.

D: Ý của bạn là gì?

P: Tôi không biết. Chỉ là có nhiều điều sẽ đến. Đó là những gì tôi biết.

D: Nhưng bạn nói nó nguy hiểm cho bạn nếu họ để lại khối u đó bên trong bạn.

P: Đúng, nếu như nó còn ở trong đó. Nhưng sẽ không sao. Nó chưa được lấy ra. Hiện tại chưa phải lúc. Nó đã được đặt ở trong đó, được tiêm vào.

D: Vậy tại sao họ rạch ra vết thương?

P: Đó là hình ảnh nó sẽ là như thế khi nó được lấy ra. Là một viên cảnh trong tâm trí.

D: Được. (Phil đã được cho thấy thoáng qua về một cảnh của tương lai.) Vậy nó sẽ ở trong cơ thể của bạn một khoảng thời gian và sau đó nó được lấy ra và kiểm tra. Điều gì sẽ xảy ra nếu họ không loại bỏ nó?

P: Nó sẽ tạo một khối u và gây ra các vấn đề về thận, sẽ làm cho thận nhưng hoạt động. Kích thước của nó sẽ tăng lên và gây tắc nghẽn.

D: Vậy là nó nằm ở vùng thận.

Rõ ràng vật thể này đã được đặt bên trong Phil vào thời điểm gặp gỡ với con cú.

Sau khi tỉnh lại, chúng tôi kiểm tra sau lưng của Phil nhưng không thấy có sẹo. Nếu điều đó thật sự đã xảy ra thì rõ ràng là vết thương đã được chữa lành đến không còn dấu vết gì. Phil nhớ lại một số chi tiết về viên bi. Anh nghĩ rằng viên bi đã được đưa vào bằng cái máy có hình dáng kỳ lạ như con bọ cầu nguyện. Viên bi màu bạc, rất nhỏ, nhỏ hơn một B.B. Nhưng anh nghĩ có lẽ nó không phải là kim loại mà có thể là một loại khoáng chất không bị tia X (X-ray) phát hiện được.

D: Vậy, có lẽ bạn sắp gặp lại họ một lần nữa rồi, bởi vì họ phải lấy nó ra tại một thời điểm nào đó trong tương lai. (Cười)

P: Không sao. Nhìn lại quá khứ, cảm giác của tôi đối với họ cũng ổn. Tôi thấy được họ rất thân thiện.

D: Vâng. Ngay cả khi bạn ở đó, bạn cũng không sợ họ.

P: Vâng, tôi cảm giác như tôi đã biết họ từ trước. Tôi không biết đó là cá tính riêng của họ, hay tất cả bọn họ đều như thế. (Sau khi thức tỉnh) Điều đầu tiên Phil muốn thảo luận là những gì đã diễn ra trong phòng với người phụ nữ có da nhăn nheo. Có nhiều điều khác đã xảy ra, hơn những gì anh ta đã kể lại. Hiển nhiên là ở lứa tuổi 14 thì có vài điều anh không thể mang ra mà thảo luận, ngay cả bây giờ anh cũng còn cảm thấy xấu hổ. Khi anh nói về nó anh nhìn vào bức tường, tránh đi ánh mắt của tôi. Thật ra nó cũng không phải là loại chuyện mà chúng ta thông thường hay bàn đến.

P: Tôi không muốn nói về điều đó, nhưng ... họ gắn một dụng cụ thăm dò vào một tinh hoàn của tôi, và kéo ra ... ôi, tôi không biết đó là gì... chất lỏng hoặc tế bào hoặc cái gì đó.

D: Có phải đây là điều bạn mà sợ sẽ bị đau hay không? Bạn nói họ sẽ đâm vào bạn một cái gì đó.

P: Đó là một ống bạc nhỏ. Và nó có cái gì đó ở phần đầu của ống bạc đó. Tôi nhìn thấy cái ống và tôi nhắm mắt lại. Tôi không muốn xem thêm nữa. Tôi biết được họ đang làm gì, nhưng nó không đau. Họ lấy mẫu vật, mẫu xét nghiệm, tôi đoán như vậy.

D: Tôi nghĩ nó rất thú vị khi bạn nghĩ rằng chúng sinh đó là một phụ nữ.

P: Bạn có thể đoán được qua năng lượng của cô ấy, tính cách của cô ấy rất nữ tính. Cô ấy có một cái gì đó làm cho bạn nghĩ rằng cô ấy là một y tá trưởng hay chức vị tương đương. Da của cô ấy thật sự rất nhăn nheo. Tôi không thể nhìn vào bất cứ nơi nào khác ngoại trừ đôi mắt của cô ấy. Có vẻ như khi cô ấy nhìn bạn, bạn liền bị khóa vào đôi mắt ấy và bạn không thể rời khỏi nó. Nhưng khóe mắt của tôi có thể nhìn thấy phần còn lại của cô ấy. Tôi thực sự không nhớ nhiều ngoại trừ việc nhìn thấy các nếp nhăn. Tôi không nhớ cô ấy có mái tóc hay không nữa.

D: Có lẽ đó là cách họ làm việc. Cô ấy khóa bạn lại như vậy thì bạn sẽ không cảm giác được bất cứ điều gì.

P: Tôi đoán vậy. Khi y tá đó lấy mẫu ... tôi biết cô ấy đã chạm vào tôi, nhưng tôi đã tập trung vào câu chuyện, vào mắt. Tôi đoán chuyện gì đó đang diễn ra với những người khác trong gia đình tôi. Cô ấy không nói. Nhưng tôi nghĩ là tôi đoán trúng.

D: Nhưng người đàn ông, vị phi công, dường như khác hơn cô ấy rất nhiều, có phải không?

P: Vâng, ông ấy giống con người hơn, mặc dù ông ấy cũng có cái gì đó khác lạ. Không đáng sợ, chỉ khác lạ. Đôi mắt của ông ấy giống mắt của người Á Châu, hoặc người Ấn Độ. Giống như thế, chỉ có điều chúng có khe hở, và giống hình quả hạnh hơn. Thật khó miêu tả. Chúng không phải là màu đen. Chúng cũng có tròng mắt giống như chúng ta. Đôi mắt cũng giống như bình thường. Chỉ là hình dạng của mắt, phần giữa của mắt hình tròn, nhưng phần cuối của mắt như một khe hở. Ông ấy có mái tóc màu sáng, màu vàng hoặc màu xám hoặc giống như thế. Một lần nữa, giống như là tôi đã không nhìn những thứ xung quanh họ mà là trên mặt và mắt của họ. Bạn như bị khóa vào trong đó. Đôi mắt của họ giống như là nam châm và chúng khóa bạn lại, thu hút bạn. Và khi họ nhìn vào bạn, họ thu hút được bạn. Và bạn không thể thoát khỏi nó.

D: Có lẽ đó là cách mà họ nói chuyện.

P: Đúng vậy. Gần giống như là có một kết nối vật lý và lời đối thoại đi qua kết nối này. Ông ấy thật sự rất thân thiện và giống như ông ấy biết điều gì đó mà tôi không biết, nhưng mọi thứ đều tốt đẹp, không có bất cứ điều gì xấu cả. Dường như ông ấy có một nếp nhăn trên khóe mắt.

D: Chỉ có một điều làm bạn khó chịu là một dụng cụ gì đó làm cho người ta bị điện giật?

P: Vâng, tôi cảm thấy khó chịu khi ông ấy nói với tôi cách họ có thể làm cho người ta ngừng lại và ngất xỉu. Họ có thể kiểm soát người ta bằng một chùm ánh sáng từ bảng điều khiển. Nó làm cho tôi liên tưởng đến một dụng cụ giống như cây chích điện. Giống như khi chúng ta dẫn bò vào chợ, chúng ta sử dụng một cây chích điện và giật điện những con bò để chúng làm theo những gì chúng ta muốn. Chùm ánh sáng đó có thể bắn ra khỏi phi thuyền. Họ sử dụng chùm ánh sáng đó để kiểm soát con người khi bị bắt buộc phải làm vậy. Dường như họ xem chúng ta giống như gia súc. Vì vậy mà họ có vẻ không được thân thiện.

D: Bây giờ bạn cảm thấy nó như thế nào? (nói về cuộc gặp gỡ)

P: Hmmm, trung lập. Tại thời điểm này tôi không biết có tin tưởng nó hay không, nhưng tôi cũng không thấy khó chịu nếu tôi không tin. Tôi ước tôi có thể tin, tôi muốn tin tưởng vào nó. Nói như thế này, tôi ước gì có một cái gì đó tôi có thể nắm bắt để tôi có thể tin tưởng điều này đã xảy ra, nhưng tôi không có (gì để nắm bắt). Tôi nghĩ nó giống như là một sự tưởng tượng hay là gì đó, tôi không biết nó có thật hay không. Tôi nghĩ tôi hơi thất vọng vì tôi không được trải nghiệm một điều làm tôi có thể thật sự tin tưởng.

D: Tại sao bạn muốn tin vào điều đó?

P: (Chậm rãi và do dự) Tôi chỉ nghĩ rằng đó là một cái gì đó ... nó cho chúng ta hy vọng rằng có điều gì tốt hơn là cuộc sống vô thường ngày qua ngày như thế này. Có một sự thật tốt đẹp hơn, khác hơn ở bên ngoài, thú vị hơn là cuộc sống từng ngày của chúng ta. Nhưng điều này không phải là một thứ mà chúng ta có thể nói: "À, vâng, điều này là có thật." Đó có thể là kết quả của sự tưởng tượng phong phú, hoặc ... tôi không biết nó là gì.

Thật ngạc nhiên là tất cả những sự kiện này (và ai biết còn bao nhiêu nữa) đã nằm im lìm trong tiềm thức của Phil trong suốt cuộc đời anh. Không có dấu hiệu nào cho thấy chúng ở đó. Chúng tôi đã không khám phá chúng bởi vì chúng tôi không biết về sự tồn tại của chúng. Chúng có lẽ vẫn sẽ được giấu kín nếu không được kích hoạt bởi những giấc mơ.

Phiên thôi miên này cho thấy Phil không còn bị khó chịu bởi các cuộc gặp gỡ nữa, bởi vì thái độ thân thiện của anh đối với những chúng sinh đó. Nhưng tôi đã nghĩ sai. Suốt một tháng sau đó, Phil đã trải qua nhiều chấn thương (tinh thần) trong khi anh đang cố gắng điều chỉnh những trải nghiệm này sao cho phù hợp với cuộc sống của mình. Anh ấy không gọi điện thoại cho tôi, vì vậy tôi không biết Phil đang vật lộn với các vấn đề trong lòng anh.

CHƯƠNG 22: MẤT ĐI SỰ LIÊN KẾT VỚI THỰC TẠI

TÔI HOÀN TOÀN không hay biết những buổi thôi miên vừa qua đã làm cho Phil bị đau khổ cho đến khi chúng tôi gặp lại vài tuần sau đó. Phil muốn thảo luận về những gì đang xảy ra trong tâm trí của anh. Tôi bật máy ghi âm, vì tôi nghĩ rằng những lời tường thuật của anh về những cảm xúc lẫn lộn sau khi ký ức được khôi phục sẽ rất hữu ích cho các nhà điều tra (khác) đang cố gắng tìm hiểu hiện tượng bất thường này.

P: Tôi thật lòng với bạn, những buổi thôi miên này ... làm việc trong lĩnh vực này làm cho tôi rất phiền muộn. Tôi nghĩ nếu tôi có thể bỏ mặc tất cả thì tôi sẽ làm ngay. Nó làm cho tôi rất khó chịu. Tôi không muốn bạn phải phiền lòng hoặc cảm thấy lo lắng cho tôi, nhưng nói thật, đôi khi, sau những lần chúng ta làm việc với nhau thì cảm giác sợ hãi xâm chiếm lấy tôi, không biết vì lý do gì. Không phải là hoảng sợ mà là cảm giác hoàn toàn không thoải mái. Tôi đã đặt câu hỏi với trí tuệ của tôi trong một thời gian, và cảm thấy rằng dường như tôi đã mất liên lạc với thực tại.

D: Ý của bạn là sau lần thôi miên đầu tiên?

P: Sau buổi đầu tiên và buổi thứ hai. Đặc biệt là sau lần thứ hai. (Lần nhất và hai về chuyện bắt cóc, không phải từ chương 1.)

D: Lần thứ hai? Lần đầu tiên rất đáng sợ, nhưng tôi không nghĩ chúng ta đã chạm vào bất cứ điều gì đáng sợ trong lần thứ hai.

P: Tôi không biết. Tôi không biết là chuyện gì nữa. Tôi nghĩ có nhiều vấn đề liên quan ở đây, có lẽ là lúc những sự kiện này đang xảy ra thì nó rất đáng sợ. Và lẽ ra một thời gian sau thì những cảm xúc đó sẽ được lắng xuống. Thời gian giúp cho cảm xúc được giải tỏa.

D: Sau đó bạn có cảm thấy tốt hơn không?

P: Không, tôi cảm thấy kinh khủng. Tôi bị trầm cảm và sợ ... sự trống rỗng. Tôi không thể xác định được điều gì đã làm cho tôi sợ. Tôi có cảm giác sợ hãi một điều gì đó mà tôi cũng không biết. Và tôi cảm thấy như bị cắt đứt, mất liên lạc với thực tại. Cảm giác này rất không bình thường đối với tôi.

D: Nó kéo dài bao lâu?

P: Ồ, nó sẽ kéo dài trong một ngày, nửa ngày. Ở các thời điểm khác nhau. Nó mới chỉ xảy ra khoảng ba hoặc bốn lần. Không kéo dài. Bắt đầu một hai ngày sau khi chúng ta làm việc với nhau là nó tự nhiên xuất hiện. Một cảm giác kinh khủng khi bị mất liên lạc, ngoài tầm kiểm soát, và cảm giác khủng khiếp khi bị kinh sợ. Tôi không biết tôi đang sợ hãi điều gì nữa. Ý của tôi là không có gì để tôi có thể hình dung hoặc thậm chí tưởng tượng ra. Không có tiêu điểm để tập trung vào. Đó chỉ là một cảm giác sợ hãi kinh khủng. Tôi không biết những người khác có nghĩ nó khủng khiếp hay không. Có lẽ họ cảm thấy tồi tệ hơn rất nhiều. Nhưng nó mới mẻ đối với tôi. Tôi chưa bao giờ cảm thấy như vậy trước đây. Như tôi đã nói, nếu tôi cảm thấy việc làm này không quan trọng, tôi có thể bỏ mặc nó, tôi chắc chắn sẽ làm như vậy. Bởi vì nó thực sự làm cuộc sống của tôi trở nên phức tạp, và tôi không muốn điều đó.

D: Tôi nghĩ những điều mà chúng ta đã khám phá mấy năm trước có thể là lý do gây ra sự phức tạp đó, bạn biết đấy, khi chúng ta làm việc về kiếp sống quá khứ của bạn và sau đó nhận được thông tin về sự gieo hạt giống trên Trái Đất.

P: Không, điều đó không gây ra rắc rối gì cả. Thật ra, những sự kiện đó không có liên quan, nó chỉ bổ sung cho đời sống của tôi. Nhưng sự kiện này (bắt cóc) xảy ra trong kiếp sống hiện tại của tôi. Nó gắn liền với tôi.

D: Bạn nói đúng. Tiền kiếp cho dù có lạ lùng cũng không ảnh hưởng trực tiếp đến kiếp sống này.

P: Nó đã qua rồi.

D: Vâng, còn sự kiện này có liên quan đến kiếp sống này; Nó đang xảy ra với bạn bây giờ. Đó là sự khác biệt, phải không?

P: Vâng, bạn biết đấy, lần đầu tiên chúng ta làm việc trong lĩnh vực (bất cóc) này, khi tôi nhìn thấy những sinh vật nhỏ bé trên đường, tôi nhớ cảm giác của tôi lúc đó là: "Tôi không muốn thay đổi thực tại của tôi. Tôi không muốn chuyện này xảy ra." Lúc đó tôi đã phản đối bởi vì nó đang thay đổi quan niệm của tôi về thực tại và nền tảng đời sống của tôi. Hiện tại cảm giác đó dường như lại xảy ra, nền tảng thực tại của tôi đang bị thách thức. Những gì tôi đang xem như là điều hiển nhiên và những gì tôi đang dựa dẫm vào đang bị ... vạch trần và đá thẳng xuống địa ngục.

Tôi thực sự lo lắng, không biết Phil có phải đang đối mặt với một cái gì đó quá mức mà anh không thể chịu đựng nổi hay không. Tôi sợ rằng anh sẽ có xu hướng tự tử một lần nữa. Vào năm 1970, (sau khi tự tử) Phil đã có thể điều chỉnh và đối phó tình cảnh đó một cách đáng ngưỡng mộ, nhưng điều gì sẽ xảy ra nếu những thông tin mới được khám phá đe dọa và áp đảo anh? Tôi không muốn truyền nỗi sợ hãi cho anh, vì nó chắc chắn sẽ chỉ làm phức tạp thêm cảm xúc của anh bây giờ.

D: Tôi không muốn làm tổn thương bạn bằng bất cứ cách nào.

P: Không, tôi biết bạn không làm vậy. Và như tôi đã nói, nếu đây là công việc không đáng kể, tôi sẽ bỏ mặc nó. Nhưng tôi không thể. Đây là trách nhiệm, không chỉ đối với bản thân tôi, mà còn là trách nhiệm lớn hơn đối với người khác. Tôi cảm thấy mình phải hoàn thành việc này. Đó là điều mà tôi không thể trốn tránh. Tôi không thể quên đi nó.

D. Bạn biết không, sau phiên thôi miên đầu tiên đó, bạn đã bị phiền muộn, và tôi đã nghĩ có lẽ bạn muốn buông tay ngay sau đó. Nhưng vài ngày sau, bạn nói: "À, tôi muốn tiếp tục tìm hiểu." Tôi nghĩ nếu nó làm phiền bạn nhiều như thế, chúng ta không cần phải khám phá nó nữa.

P: Cảm giác đó không phải là điều tôi không thể xử lý. Nó phức tạp hóa đời sống của tôi và làm cho tôi khó chịu trong một thời gian, nhưng tôi không biết nguyên do gì làm cho tôi cảm thấy việc khám phá ra nó rất quan trọng. Nó không phải là điều mà tôi thích làm, nhưng đó là điều tôi cảm giác rất mạnh mẽ là tôi phải làm. Tôi không thấy rõ được lý do tại sao, không biết những gì sẽ xảy ra sau đó. Nhưng tiếp tục công việc này là điều rất quan trọng.

D: Được rồi. Nhưng nếu bạn thấy không ổn, chúng ta luôn có thể bỏ qua. Chúng ta không cần phải tiếp tục nữa.

P: Tôi hiểu điều đó, và tôi rất cảm kích điều đó. Tôi chỉ muốn nói cho bạn biết rằng mỗi lần tôi trì hoãn gọi cho bạn để sắp xếp một buổi thôi miên mới là vì tôi cảm thấy mình cần một thời gian nghỉ ngơi.

D: Đó là lý do tại sao tôi chỉ chờ bạn gọi cho tôi. Tôi không bao giờ muốn thúc đẩy bạn làm một điều gì mà bạn không muốn làm. Nhưng có cách nào bạn có thể bỏ các thông tin này ra khỏi tâm trí của bạn và giả vờ đó là một giấc mơ hay không? Như vậy thì nó sẽ không làm phiền bạn?

P: Không. Điều quan trọng ở đây là tôi phải làm cho cảm xúc này thoát ra ngoài. Nó như là bị tắc nghẽn. Sự khó chịu bên trong này cần phải được giải thoát. Tôi đoán đó là lý do tại sao tiếp tục công việc này là điều quan trọng. Đó là suy nghĩ của cá nhân tôi.

D: Có lẽ nếu bạn không giải thoát nó, nó sẽ tác động đến bạn trong vô thức bằng một cách nào đó.

P: Chính xác. Tôi cảm giác như thể ý thức và tiềm thức của tôi đang chiến đấu với nhau về điều này và cố gắng điều chỉnh nhận thức của tôi về sự thật. Sự thật đang nằm trong tiềm thức của tôi và nó cần được giải tỏa thông qua ý thức. Điều này giống như trường hợp chữa một vết bỏng. Khi người ta cạo bỏ lớp da bị bỏng, nó rất khủng khiếp và đau đớn, nhưng người ta phải trải qua khâu chữa trị này mới có thể chữa lành vết bỏng. Bạn có hiểu những gì tôi đang nói hay không?

D: Tôi không biết nhiều về việc trị bỏng. Nhưng tôi hiểu ý của bạn.

P: Đó là một quá trình khủng khiếp khi người bị đốt cháy nghiêm trọng phải thỉnh thoảng bị cạo da chết trên vết bỏng để tránh sẹo, hay vì mục đích gì đó. Tôi không biết rõ họ làm như thế nào nhưng

đại khái là như thế. Đó là cảm giác của tôi về điều này, sự khó chịu bên trong phải được phóng thích và lưu thông. Phải trải qua quá trình này, nó phải được thực hiện. Đó là một phần của toàn bộ quá trình. Trong quá trình phóng thích, nó sẽ gây ra những cảm xúc này, nhưng sau đó nó sẽ thông thương. Tôi có nghị lực, tôi có thể chịu đựng được. Nó sẽ không gây ra bất kỳ thương hại gì vĩnh viễn. Tôi chỉ muốn bạn biết điều này để mỗi khi tôi nói rằng tôi cảm thấy không tốt hay là gì đó, hoặc tôi cảm thấy khó chịu thì bạn có thể hiểu tại sao. Tôi cần phải nói để bạn biết trước những gì sẽ xảy ra.

(Người dịch: da bị phỏng không tự nhiên rút ra nên phải cạo bỏ, nếu không nó sẽ bị thổi rữa và gây nhiễm trùng)

D: Nhưng bạn nói rằng bây giờ bạn có thể chịu đựng được tốt hơn vài năm trước đây, khi chúng ta bắt đầu làm việc về những tiền kiếp của bạn.

P: Lúc đó tôi không màng cố gắng xử lý cảm xúc của mình. Rất khó để diễn tả. Tôi không biết tại sao nó rất phiền não. (Lúc trước) Tất cả những kiến thức mà chúng ta thu thập được và việc làm quen với người ngoài hành tinh và các sinh vật khác là một nền tảng tốt giúp tôi xử lý vấn đề bây giờ được dễ dàng hơn. Tất cả những gì trước đây là để chuẩn bị đối phó với vấn đề hiện tại. Nghị lực của tôi rất mạnh, nhưng tâm lý của thân thể này của tôi vẫn rất yếu đuối.

D:Ồ, vâng, đó là lý do tại sao bạn phải cẩn thận. Nhưng thường thì tiềm thức sẽ không cho phép bạn khơi dậy những ký ức có thể làm tổn thương đến bạn. Nó rất che chở cho bạn. Có thể đó là lý do tại sao nó luôn luôn giấu diếm các thông tin.

P: Đúng, rất chính xác. Nhưng con người có yếu tố tăng trưởng ở bên trong. Con người phải tiến hóa, và sẽ lành bệnh. Có một cái giá giữa sự thoải mái (mà không lành bệnh) và chữa lành bệnh (nhưng phải chịu đau đớn). Trong quá trình chữa bệnh bạn sẽ không được thoải mái, nhưng chữa lành bệnh quan trọng hơn. Tôi không biết. Tôi không biết con đường này sẽ dẫn tới đâu.

D: Vâng. Tôi nghĩ rằng chúng ta đã hoàn tất công việc vào tuần trước, nhưng dường như vẫn còn một số thông tin chờ đợi được khám phá.

P: Tôi có thể cảm giác được khi nào có thể dừng lại, và biết điều gì có thể khám phá. Điều đó không liên quan đến ý thức của tôi, tôi đoán đó là tiềm thức của tôi hoặc có lẽ ai đó ở phía bên kia (thế giới) chỉ đạo những gì được tiết lộ, những gì không.

D: Vâng, tôi nghĩ rằng tiềm thức của bạn sẽ tắt nguồn thông tin ngay nếu nó nghĩ bạn không thể xử lý chúng. Đó là cách nó làm việc. Nếu không những ký ức đã không được khuấy động ngay từ đầu.

P: Có một cơ quan gì đó đang làm việc và chỉ đạo cái gì được tiết lộ, khi nào có thể tiết lộ, tiết lộ như thế nào và tại sao. Rõ ràng là bây giờ đã đến lúc và vì vậy mọi việc đưa đẩy chúng ta làm việc với nhau. Tôi nghĩ chúng ta đang làm những gì chúng ta cần phải làm.

D: Và khi bạn ở bên cạnh những chúng sinh ngoài hành tinh đó, bạn cảm thấy yêu thương họ?

P: Chính xác. Có một sự mâu thuẫn ở đây. Khi sự kiện xảy ra trong giấc mơ hoặc khi nhớ lại trong thôi miên, nó dường như không đáng sợ gì cả. Tôi không có cảm giác sợ hãi. Dường như những trải nghiệm đó đi thẳng vào tinh thần của tôi hay sao đó. Nếu tôi nói đúng, nếu tôi hiểu điều này một cách chính xác thì cảm giác sợ hãi là do tâm thức của tôi đang cố gắng đối phó với sự kiện này. Có vẻ như tâm thức rất còn non nớt. Và đó là lý do tâm thức phải bị chinh phục mới có thể trải nghiệm những điều này (tức là không cho tâm thức biết đến - lúc ý thức của Phil bị nhốt trong cái lọ?). Đó là một thể nghiệm rất mạnh mẽ trong lúc thăm viếng (phi thuyền) - Tôi không thích thuật ngữ "bất cóc".

D: Không, tôi cũng không thích.

P: Vì vậy, tâm thức đã bị đẩy qua một bên hay sao đó, và trải nghiệm trực tiếp đi vào ... Tôi không biết gọi là tiềm thức có chính xác hay không, hay phải nói là cấp bậc (tâm linh) nào đó.

(Xin lưu ý: trải nghiệm viếng thăm UFO xảy ra ở kiếp hiện tại (lúc Phil còn nhỏ). Lúc đó nó không phải là thông tin lấy ra từ tiềm thức, nó là một sự kiện thật đã xảy ra trong kiếp này. Ký ức của sự viếng thăm UFO sau đó được tiềm thức cất giữ và giấu kín. Sau này Dolore thôi miên Phil thì mới lấy những ký ức này ra lại từ trong tiềm thức)

D: Là ngân hàng ký ức hoặc là gì đó. Tôi có thể hiểu được. Và sau đó (sau khi Dolores và Phil lấy ký ức ra) bỗng nhiên ý thức nhìn thấy được sự kiện đó, nó nói: “Này, có một cái gì đó đã thật sự xảy ra.” Và nó bắt đầu hoảng sợ.

P: Đó là vấn đề. Nhưng, tôi tự hỏi: nó có thật sự xảy ra hay không? Đó là cảm giác bị vuột mất, mất liên lạc với sự thật, đó là cảm giác: “Điều này có thật sự xảy ra hay không? Có lẽ là mình bị khủng rồi. Có lẽ là mình đã tưởng tượng ra nó.”

D: Nghe ra giống như là tâm thức đang thắc mắc về sự kiện này, cảm giác giống như là: “Nếu những chuyện đó thật sự đã xảy ra, tại sao tôi không thể kiểm soát nó?” Tâm thức không thể chấp nhận điều này cho nên bây giờ nó đang cố gắng đẩy thông tin này trở về chỗ cũ.

P: Tôi nghĩ rằng tâm thức đang cố gắng đối phó với một cái gì đó ngoài tầm hiểu biết của nó. Những thông tin này quá mới mẻ đối với nó. Tôi nghĩ rằng đó là lý do tại sao phải tiếp tục công việc này, bởi vì tâm thức của tôi đang học hỏi điều mới mẻ này và nó đang tự phát triển trình độ nhận thức của mình. Điều quan trọng là không để cho tâm thức tự suy lý trượt đường rầy mà phải được hướng dẫn đi theo đúng hướng. Tôi phải tiếp tục khám phá để tâm thức của tôi có thể nắm bắt được tình trạng này.

D: Bạn có thể chấp nhận nó và xử lý những sự kiện làm cho cảm xúc của bạn bị chấn thương. Có lẽ đây là một phần của lý do tại sao người bình thường không muốn nhớ lại những điều này bởi vì họ không biết liệu có thể xử lý nó hay không.

P: Thật đáng kinh ngạc khi biết được tâm thức của con người non nớt đến cỡ nào. Nó giống như là trẻ sơ sinh.

Khi Phil đang cố gắng hợp lý hoá các sự kiện đã xảy ra thì anh có cảm giác như có một người cha hay người mẹ nghiêm khắc đang nhìn anh. Và khi Phil cố gắng đào bới những thông tin này, anh đã mạo hiểm bị sự trừng phạt của cha mẹ mình. Giống như cảm giác của một đứa con khi không được phép làm một điều gì đó nhưng vẫn lén làm mặc dù biết rằng người cha nghiêm khắc sẽ tức giận nếu phát hiện ra việc làm của đứa con. Đứa con nhỏ đang thách thức với người cha. Đó là cảm giác của Phil bây giờ.

Tôi cảm thấy đó là liệu pháp rất tốt cho Phil, giúp anh phân tích những gì đã xảy ra với anh. Nếu anh có thể nói về nó và cố gắng hiểu nó, có lẽ anh sẽ tìm ra cách để đón nhận nó trong đời sống và như vậy nó sẽ không còn ảnh hưởng đến cuộc sống đời thường của anh. Cuộc đời này là quan trọng nhất, và đối tượng phải học cách mang những thông tin này vào đời sống của mình và xem nó như là một điều huyền kỳ và thú vị, và áp dụng nó chứ không phải để cho nó kiểm soát lấy mình và làm cho đời sống của mình bị gián đoạn. Khi một người muốn tìm hiểu về tiền kiếp của mình hay muốn nhớ lại trải nghiệm về UFO thì phần lớn tiềm thức của họ đã sẵn sàng chấp nhận và hiểu rằng sẽ có những điều kỳ lạ xuất hiện. Nhưng đôi khi có người gặp nhiều khó khăn hơn. Phil gặp nhiều rắc rối có thể vì anh là đứa con của ngôi sao. Tiềm thức của anh không chứa nhiều kinh nghiệm có được qua nhiều kiếp sống thật sự trên Trái Đất để giúp anh hiểu những cảm xúc kỳ lạ và khó hiểu của con người, và điều này làm cho anh đau khổ. Như Phil đã nói, anh sẽ tự mình vượt qua, và anh ấy cảm thấy mình có thể làm điều đó.

Trải qua vài tháng sau đó, Phil đã có thêm một vài giấc mơ kỳ lạ. Anh không thể nhớ chi tiết về chúng. Nhưng anh đã nhìn thấy một dụng cụ giống như cây súng, với một cuộn dây điện nhỏ xíu ở trên đầu của nó. Bằng cách nào Phil biết họ đã gắn cuộn dây điện này vào tuyến nước mắt của anh ở góc mắt phải. Khi họ lấy nó ra, anh thấy có một ít máu trên đầu dây điện. Phil cảm thấy cách thức cuộn dây điện được gắn vào mắt của anh tương tự như cách thiết bị được đặt vào trong lưng của anh.

Trong một đoạn khác của một giấc mơ, Phil lại một lần nữa thấy mình ở trong phòng khám bệnh, tương tự như phòng bác sĩ. Anh nhớ đã thấy rất nhiều màu trắng và biết rằng phòng đó đã vô trùng. Sau đó, ai đó đã dùng một dụng cụ thăm dò bằng thép dài đâm vào lòng ngực trái của anh. Nó đi vào da, nhưng anh không nhớ có cảm giác gì. Anh không biết họ đang đặt cái gì vào đó hay đang lấy một cái gì đó ra. Sau đó Phil phát hiện ra anh không chỉ có một mình trong phòng. Anh nhìn thấy một người đàn ông trẻ khác xấp xỉ tuổi của mình, và người đàn ông trẻ đó hầu như vô cùng kích động khi nhìn thấy dụng cụ thăm dò sắp được đâm vào trên người anh ta. Người đàn ông đó nghĩ rằng nó sẽ rất đau, và Phil theo dõi khuôn mặt của anh ta để xem phản ứng của anh ta thế nào khi dụng cụ thăm dò đi sâu vào ngực anh ta. Người thanh niên bình tĩnh trở lại và biểu hiện gần như là hưởng thụ thay vì đau đớn hoặc sợ hãi. Phil nghĩ có lẽ họ đã gợi ý với anh rằng anh sẽ cảm thấy tốt hơn nếu anh bình tĩnh lại. Giấc mơ này làm cho Phil thấy rối rắm.

Sau đó Phil cởi áo lên và chúng tôi kiểm tra khu vực trên ngực anh, một lần nữa chúng tôi không thấy có vết sẹo hoặc bất kỳ dấu hiệu nào cho thấy có bất cứ điều gì đã được thực hiện trên ngực của anh. Có phải đây chỉ là một giấc mơ, hay là đó ký ức thực sự?

Rõ ràng là có nhiều điều đã được thực hiện trên cơ thể vật chất của Phil trong quá trình họ kiểm tra anh trên phi thuyền. Mặc dù tiềm thức của Phil đã phát ra một chút thông tin qua những giấc mơ, nhưng nó cũng ngăn cản chúng tôi truy cập thêm thêm thông tin từ nó.

(Hết chương 22)

CHƯƠNG 23: KHÔNG ĐƯỢC PHÉP TRUY CẬP VÀO TIỀM THỨC

[Chương này có 2 từ cần lưu ý: Nhận Thức và Ý Thức]

Nhận thức: nghiêng về bên ngoài nhiều hơn.

Ý thức: nghiêng về bên trong nhiều hơn.

Thường thì nhận thức đến trước ý thức. Ví dụ, một người nhận thức được có một tên cướp xuất hiện trước mặt mình, và sau đó “ý thức” được rằng mình đang gặp nguy hiểm.

(Ở thế giới cao hơn có thể sẽ có nghĩa khác)]

SAU MỘT CUỘC THẢO LUẬN chúng tôi bắt đầu phiên thôi miên. Tôi đã lên kế hoạch là sẽ khám phá về giấc mơ mà Phil nhìn thấy một dụng cụ thăm dò bằng kim loại được đưa vào ngực của anh. Đồng thời tôi cũng muốn trở lại thời điểm mà Phil đã làm ra chiếc hộp đen nhưng sau đó để nó lại trên phi thuyền đợi kiếp tương lai anh sẽ khám phá ra nó. Đây là mục tiêu của tôi, mặc dù Phil đã đồng ý (hoặc ít ra anh nghĩ rằng anh đã đồng ý) khám phá những điều này, nhưng tiềm thức của anh vào lúc này lại không chịu hợp tác.

Khi Phil bước vào tĩnh lặng, anh gặp phải một rào cản. Lực lượng nào đó hoặc ai đó dường như đang kiểm soát những phiên thôi miên của Phil. Họ thông báo rằng họ sẽ không cho phép Phil khám phá bất kỳ điều gì liên quan đến những trải nghiệm xảy ra trong cuộc đời này của anh nữa. Họ đã nhận ra sự hỗn loạn trong tâm thức của Phil. Hỗn loạn vì nó đang cố gắng hợp lý hoá những thông tin nó nhận được với những nhận định của Phil về sự thật ở thế giới này, và đang cố gắng kết hợp những thông tin này với đời sống hàng ngày của anh. Trước khi mâu thuẫn này được giải quyết, họ quyết định rằng chúng tôi sẽ không được phép tiếp tục khám phá những sự kiện này. Do đó quyền truy cập đã bị từ chối. Nhưng họ đã đồng ý trả lời các câu hỏi của tôi, miễn là tôi không tiếp cận những trải nghiệm cá nhân của Phil.

P: Chúng tôi chia sẻ mối quan tâm của bạn cho thân thể này (Phil) bởi vì anh ta là người của chúng tôi. Chúng tôi sẽ không cho phép anh ấy trải nghiệm bất cứ điều gì có thể phá hủy anh ấy, người đã chọn một sứ mệnh cấp bách như vậy. Chúng tôi trông chừng anh ấy với mối quan tâm rất lớn, bởi vì anh ấy đã lựa chọn một sứ mệnh nguy hiểm nhất, và anh ấy đã làm được khá tốt. Anh ấy đang gặp phải nguy cơ mất đi toàn bộ kiểm soát bản thân. Vào thời điểm này, anh ấy chỉ chống chọi một mình. Không cho biết những trải nghiệm là để hướng dẫn và bảo vệ anh ấy. Anh ấy chọn tự mình khám phá các trải nghiệm là để chứng minh sự tận tụy và trung thành của mình với mục đích của sứ mệnh. Và chúng tôi phải bảo vệ anh thật cẩn thận, không để cho anh ấy tự hại bản thân mình hoặc cho phép người khác làm hại anh.

D: Vâng, và bạn cũng biết tôi luôn luôn làm việc với mục tiêu đó.

P: Đúng vậy. Đó là lý do tại sao chúng tôi đã hỗ trợ bạn trong nỗ lực này khi anh ấy làm việc với bạn, bởi vì mối quan tâm của bạn là chân thực.

D: Có một điều tôi không hiểu. Bạn nói anh ấy chỉ có một mình. Tôi nghĩ rằng tất cả chúng tôi đều có thiên thần bảo vệ và có người dẫn dắt chúng tôi, sẵn sàng giúp đỡ chúng tôi bất cứ lúc nào. Tôi nghĩ rằng chúng tôi sẽ không (dám) trở lại Trái đất nếu không có sự trợ giúp đó.

P: Có những trải nghiệm được cho phép xảy ra với con người là để hướng dẫn linh hồn của con người trở lại mục đích nguyên thủy của họ, nhẹ nhàng lèo lái họ trở lại đúng con đường trong lúc họ đang lạc lối. Vào thời điểm này, thân thể này (Phil) đang chuẩn bị cho một sự kiện mà chúng ta gọi là "sự tăng trưởng / sự tiến hoá" của ý thức lên một cấp bậc cao hơn và tinh tế hơn để có thể giao tiếp với các chúng sinh và các năng lượng mà anh đã từng làm việc với họ qua một thời gian dài vô tận nhằm cứu giúp hành tinh này. Đã có rất nhiều, rất nhiều sự chuẩn bị từ trước mới có được khả năng trao đổi nhận thức như thế này. Nó không phải chỉ đơn giản là sự tăng trưởng đơn phương mà là một sự tăng trưởng song phương của nhận thức và ý thức. Là sự trao đổi vị trí, bên A trở thành bên B và ngược lại. Đây là hành trình của cả bên trong lẫn bên ngoài, bởi vì sẽ có một

sự dịch chuyển để tạo điều kiện thuận lợi cho việc thay đổi nhận thức. Hành trình tâm linh là khả năng vói tới một cảnh giới mà một người chưa bao giờ đạt được trước đó - theo cái nhìn của thế giới vật chất. Tất nhiên là bao gồm nhiều chiều không gian không được đề cập ở đây. Chính xác mà nói thì cuộc hành trình này giống như là một sự tốt nghiệp của tất cả những gì (bài học, v.v..) đã được chuẩn bị từ trước đến nay. Đồng thời, tất nhiên nó cũng là một khởi đầu mới, một trang sử mới.

D: Điều này có ảnh hưởng đến cuộc đời của Phil hay không?

P: Có. Trên mức độ cảm xúc, sẽ có một sự thay đổi về nhận thức, không chỉ về bản thân Phil mà còn về người khác.

D: Tôi thắc mắc nó sẽ có ảnh hưởng như thế nào đến cuộc sống hàng ngày của Phil trong kiếp này.

P: Nó sẽ tốt hơn.

D: Trong 2 lần trải nghiệm trên phi thuyền, Phil đã được cho xem một hộp nhỏ màu đen. Bạn có thể cho tôi biết bất kỳ thông tin gì về hộp đen đó không?

P: Có lẽ được. Lúc đó, hộp đen đó đã được mang ra cho Phil xem không chỉ vì muốn cho anh ấy thấy di sản của mình mà còn chỉ cho anh thấy đường hướng anh sẽ đi trong một tương lai rất gần. Vào thời điểm đó cuộc đời của Phil đang đi đến một giao lộ, là nơi mà anh có nhiều lựa chọn khác nhau cho con đường phía trước. Anh đã được cho phép có được trải nghiệm này là để anh có thể tiếp cận và thu thập thông tin ở thế giới bên trong. Và cũng cho Phil một sự lựa chọn, thông qua sự nhận thức ở trình độ cao hơn, nghề nghiệp và trách nhiệm của anh trong kiếp sống này. Đây là một sự kết hợp những điều đã được hoàn thành và những điều vẫn chưa hoàn thành. Trải nghiệm của Phil về chiếc hộp chỉ đơn giản là một chất xúc tác để anh có thể hiểu và quyết định. Nó đơn giản chỉ là một sự liên kết giữa quá khứ, hiện tại và tương lai.

D: Nói vậy, vào lúc Phil được cho xem chiếc hộp là lúc anh ấy ở tại giao điểm của cuộc đời mình?

P: Đúng vậy.

D: Phil nói chiếc hộp đó có vẻ rất quen thuộc đối với anh ấy.

P: Vâng, nguồn gốc của chiếc hộp có liên quan với nguồn gốc của chính anh ấy.

D: Chiếc hộp đó có chứa bất cứ thứ gì bên trong hay không?

P: Có, là những gì có thể nhìn thấy được và ẩn ý bên trong đó nữa. Có lời nhắn nhủ bên trong hộp, và có thông tin được khắc vào mặt trong của chiếc hộp.

D: Nhưng anh ấy không nghĩ ra được cách mở chiếc hộp đó.

P: Đúng vậy. Đây là một sự bảo vệ đã được thiết kế. Chìa khóa nằm trong tâm trí của một mình anh ấy. Chìa khóa này là tâm trí, và thông tin bên trong hộp không thể truy cập được trước khi anh ấy đạt đến giai đoạn phát triển tâm linh thích hợp.

D: Liệu Phil có thể mở được hộp đó vào một ngày trong tương lai hay không?

P: Vâng, đó là số phận của Phil, là số phận anh lựa chọn cho mình. Cho đến thời điểm đạt đến cấp bậc tâm linh đó, anh sẽ không chỉ hiểu mà còn có thể tiêu hóa được các thông tin bên trong. Một lần nữa, trải nghiệm chỉ là một trong những chất xúc tác tự nhiên dùng để xác minh những gì đã có và để minh họa những gì có thể có được một lần nữa.

D: Phil có lần tuyên bố rằng anh đã làm ra chiếc hộp đó.

P: Đúng vậy.

D: Bạn có thể đi đến thời điểm khi chiếc hộp được làm ra hay không?

P: Điều này không thể tiết lộ.

D: Vậy, chúng tôi không được phép đi đến thời điểm đó?

P: Đúng vậy.

D: Được rồi, tôi tôn trọng điều đó. Tôi thắc mắc về nó bởi vì chiếc hộp đó là một câu đố đối với tôi.

P: Đây cũng chính là câu đố đối với Phil. Tại thời điểm Phil nhìn thấy nó lần trước, anh ấy không thể hiểu được nó. Cần có một khung tài liệu để tham khảo và cần phải có những trải nghiệm mới có thể giúp anh ấy hiểu biết đầy đủ về những điều đã có và điều sẽ có được.

D: Khi điều đó xảy ra thì Phil sẽ sẵn sàng tiếp nhận nó?

P: Đúng vậy. Chúng tôi có thể nói rằng hình dáng của chiếc hộp là hình chữ nhật, nhỏ, và gần như là màu đen. Nó được làm bằng một nguyên tố tự nhiên, một loại đá được tìm thấy trong một khu vực mà anh ấy rất quen thuộc.

D: Nó có phải là từ Trái đất hay không?

P: Điều này không được tiết lộ. Đó là tất cả những gì bạn được cho biết về chiếc hộp đó vào lúc này.

Chủ đề đó đã bị đóng lại. Con đường đó đã bị tắt nghẽn. Tôi quyết định đặt câu hỏi về các chủ đề khác.

D: Tôi có được phép hỏi về những sinh vật ngoài Trái Đất hay không?

P: Được, miễn là bạn không lấn vào lĩnh vực cá nhân của Phil. Đã đến lúc những thông tin này được tiết lộ đầy đủ hơn và cho phép người khác kiểm tra và hiểu về nó.

Tôi bắt đầu đặt câu hỏi về hai chủ đề mà tôi cảm thấy hứng thú và đã được gợi ý qua những trải nghiệm của Phil.

D: Loại chúng sinh ngoài Trái Đất nào, có thân thể vật chất, thường viếng thăm Trái đất của chúng tôi vào lúc này?

(Dolores) Tôi không muốn thảo luận về những chúng sinh ở thể năng lượng hay linh hồn.

P: Chúng tôi có thể nói rằng có các nhóm nhỏ loài người ... chúng tôi không có từ ngữ tương đương để diễn tả; Nói chung, có nhiều nhóm nhỏ dưới dạng hình người. Có rất nhiều loại chúng sinh có cơ thể vật chất giống như của bạn. Hạt giống được gieo trên Trái Đất là từ loài chúng sinh này. Cũng có nhiều loài khác xa tiêu chuẩn của bạn; Loài này được ví như anh em họ hàng xa của bạn. Loài chúng sinh khác xa bạn là những chúng sinh thường xuyên viếng thăm Trái Đất. Bạn gọi họ là androids. Họ chỉ đơn giản là những "người làm việc", họ tình nguyện tham gia sứ mệnh này. Họ đã rời khỏi khu vực mà họ đã được lập trình (program), tình nguyện đi đến nơi này để hoàn thành sứ mệnh Chúng tôi ngần ngại sử dụng từ "thử nghiệm" (trên Trái Đất) bởi vì kết quả đã được dự đoán và được biết rồi. Chúng tôi cũng không muốn dùng từ "sứ mệnh", vì phần lớn công việc ... Chúng tôi thấy rằng chúng ta phải ngừng giải thích cho điều này, vì có một sự hiểu lầm phát sinh theo hướng đi của câu chuyện. Chúng tôi không muốn quảng bá ý tưởng rằng chúng tôi đến đây với vai trò của những người chinh phục. Chúng tôi chỉ là những người giúp đỡ.

D: Bạn nói rằng kết quả đã được biết. Ý của bạn là gì?

P: Kết quả tổng thể cuối cùng chớ không phải kết quả của riêng mỗi cá nhân. Mỗi người phải tạo ra kết quả cho riêng họ, theo cách của họ.

D: Kết quả cuối cùng là gì?

P: Nâng cao nhận thức của con người lên tầm cao của vũ trụ. Làm anh em của những chúng sinh ngôi sao, không phải là những kẻ chinh phục hay cấp dưới.

D: Những sinh vật này, hình người (humanoid) hay android, họ trông như thế nào?

P: Như đã được miêu tả, (android) có màu xám, nhỏ người. Đôi mắt tất nhiên là đặc điểm nổi bật nhất trên mặt của họ, đơn giản bởi vì chúng (đôi mắt) là phương tiện giao tiếp của họ.

D: Đôi mắt của họ có hoạt động giống như con người không?

P: Có một phần nào đó. Họ nhìn thấy, tuy nhiên, họ còn có thể thu thập nhiều quang phổ ánh sáng, bao gồm cả các vùng hồng ngoại và cực tím.

D: Mắt của họ có trông không? Và chúng có chức năng giống như của chúng tôi hay không?

P: Không giống như cách bạn tập trung vào tiêu điểm và nắm bắt ánh sáng. Họ có phương pháp tiếp nhận ánh sáng dựa trên một nguyên tắc khác với của bạn.

D: Đôi mắt của họ có mí hay không?

P: Không giống như của bạn có thể che lại trông mắt. Không có chức năng giống như của bạn.

D: Họ có hệ thống hô hấp giống như chúng tôi hay không?

P: Hệ hô hấp chỉ giống như của bạn về mặt phân tích (các loại khí), không phải dùng để thở.

D: Họ có cần bất kỳ chất dinh dưỡng nào không?

P: Họ không cần chất dinh dưỡng ở dạng vật chất để duy trì cơ thể. Họ là chúng sinh năng lượng, họ có thể duy trì cơ thể bằng năng lượng tinh thần tinh khiết. Như thế đã đủ.

D: Vậy họ không cần tiêu thụ bất cứ thứ gì giống như con người?

P: Không phải ở dạng vật chất.

D: Họ hấp thụ (năng lượng) qua sự thẩm thấu?

P: Là hấp thụ. Cơ thể của họ có thể phân tích các hợp chất, và có thể chỉnh sửa một số (chất) dị thường xuất hiện. Tuy nhiên, họ hấp thụ dinh dưỡng từ nguồn năng lượng nhiều hơn là sử dụng các chức năng tiêu hóa hoặc hô hấp.

D: Họ hấp thụ loại năng lượng nào? Ý của bạn là các yếu tố trong bầu khí quyển sao?

P: Là năng lượng tinh thần.

D: Họ có phát triển các cảm xúc không?

P: Không chứa đựng cảm xúc bên trong. Chúng sinh này được gọi là android (giống như người máy), họ không có cảm xúc nhưng sẽ phản ứng và đáp lại năng lượng tinh thần.

D: Ý tôi là liệu họ có bị những cảm xúc do người khác gây ra làm ảnh hưởng hay không?

P: Họ sẽ bị ảnh hưởng, nhưng sẽ không lâu.

D: Những sinh vật này được tạo ra như thế nào?

P: Đây là một quá trình (chế tạo) được giao cho khu vực trung tâm của các hành tinh, nơi trú ngụ của những chúng sinh có nguồn năng lượng có tính chất thống trị. Quá trình tạo ra sinh vật này là một sự pha trộn năng lượng ở cả hai dạng vật chất và tinh thần, như vậy họ mới có được thân thể vật chất cùng với phản ứng tinh thần. Không phải ở dạng tinh thần mà là phản ứng và đáp lại sự kích thích tinh thần. (ý nói họ nghe hiểu được và sẽ trả lời)

D: Họ được tạo ra bằng phương pháp nhân bản (copy) hay được tạo ra bởi sinh sản, hay bằng cách nào?

P: Cả hai. Năng lượng tinh thần của họ đến từ lực sống (sức sống). Nhưng họ được sản xuất qua một quá trình lắp ráp, không phải tăng trưởng từ từ. Họ là một bộ máy. Tuy nhiên, đó không có nghĩa là họ không có sinh mạng hoặc lực sống bên trong họ. Những androids này sẽ phản ứng với năng lượng tinh thần của bạn, họ sẽ nghe theo mệnh lệnh, phục tùng những người đang chỉ đạo hoạt động của họ. Họ là những người hầu.

D: Hiện tại có phải đang diễn ra các cuộc thử nghiệm giữa con người và androids hay không?

P: Không phải vậy. Không có sự sinh sản giữa các androids. Họ tự duy trì đời sống trong thiên nhiên. Họ là sáng tạo thông qua một quá trình liên kết - lực sống được đặt vào thân thể của họ và sẽ phản ứng và hòa hợp với lực sống mà họ tiếp xúc. Tuy nhiên, họ không thể sinh sản.

D: Androids giao tiếp với chúng sinh trên Trái Đất như thế nào?

P: Chúng tôi muốn làm rõ một chuyện, rằng họ không liên lạc với loài người trên Trái Đất mà chỉ giao tiếp với những cấp trên của họ.

D: Ai là cấp trên của họ?

P: Những người chịu trách nhiệm trong một sứ mệnh nào đó, và họ tương tác với nhau. Tuy nhiên, có những yếu tố nhận thức xa hơn và cao hơn mức độ đó nữa. Như trường hợp các bậc thầy (tâm linh) của vũ trụ đưa những người dưới quyền này (android) tham gia bất cứ nhiệm vụ cần thiết nào và sau đó họ sẽ báo cáo lại. Nó giống như cấu trúc quân sự của bạn vậy.

D: Nói vậy, các androids không giao tiếp với người trên Trái Đất?

P: Con người không chỉ huy họ. Các Androids sẽ phản ứng với cảm xúc của con người, nhưng họ không giao tiếp với con người.

D: Họ có hiểu cảm xúc của con người không?

P: Có. Họ cảm thông.

D: Có vấn đề gì làm cho đời sống của những sinh vật này bị rút ngắn hay không?

P: Không. Tuy nhiên, có những hoàn cảnh có thể làm cho họ bị suy nhược. Bản thân bạn cũng không hy vọng gặp phải những hoàn cảnh như vậy.

D: Điều này có nghĩa là họ có thể sống đời đời?

P: Không, bởi vì cơ thể của họ sẽ ngừng hoạt động sau khi thời hạn sử dụng của họ đã hết.

D: Có những chúng sinh nào khác sống trên hành tinh đó cùng với các androids này hay không?

P: Chắc chắn. Có rất nhiều, họ có bề ngoài khác nhau.

D: Họ có phải là chúng sinh giống như chúng tôi không? Cần chất dinh dưỡng để nuôi cơ thể, v.v..?

P: Đúng vậy.

D: Chúng sinh loài nào thường làm việc với các androids nhất (làm nhiệm vụ trên Trái Đất)?

P: Họ có hình dạng con người, nhưng họ không thường xuyên hiện thân. Họ chưa sẵn sàng để cho những người được đưa lên phi thuyền nhìn thấy họ.

D: Ý của bạn là họ không thường hiện thân trước mặt con người?

P: Đúng vậy.

D: Họ có cần chất dinh dưỡng nuôi cơ thể hay không, là loại gì?

P: Ở dạng chất lỏng, có các thành phần dinh dưỡng và khoáng chất cần thiết cho các chức năng của cơ thể.

D: Nó không phải là các loại thức ăn đặc?

P: Không phải là không có thức ăn đặc, chỉ là nó không phải cùng một loại mà bạn dùng.

D: Có phải số lượng lớn cư dân trên Trái Đất đang trải qua một hình thức tiếp xúc hay giao tiếp với những người này hay không?

P: Vâng.

D: Tại sao những chúng sinh này đưa con người lên các phi thuyền? Mục đích đằng sau nó là gì?

P: Chúng tôi muốn bạn hiểu rằng cư dân đã và đang sống trên Trái Đất này không phải là một chuyện ngẫu nhiên, cũng không giống chính xác như Kinh Thánh của bạn nói. Kinh Thánh của bạn

nói rằng Thiên Chúa đã tạo ra con người theo hình ảnh của chính mình; Điều này đã được hiểu theo quan điểm cực đoan. Chúng tôi mong bạn hiểu rằng sự tồn tại của con người trên hành tinh này là đã được tạo ra bởi những người hiện tại đang quay trở lại để kiểm tra thành quả lao động của họ.

D: Tôi thắc mắc tại sao sự thăm viếng vẫn tiếp tục?

P: Có một hành tinh đang được chuẩn bị để cho những người chọn sống ở một nơi khác ngoài Trái Đất, những người sẽ không tham gia vào trận biến động cuối cùng của Trái Đất này. Do đó trạng thái sinh học của thân thể của những người chọn di cư cần phải được hiểu rõ, để không ô nhiễm đến hành tinh nào khác. Những người chọn di cư sẽ được sàng lọc và kiểm tra cẩn thận để bảo đảm không có khiếm khuyết trong gen di truyền hay các khuyết tật sinh học nào trong cơ thể của cư dân nơi hành tinh mới. Chỉ có những người phù hợp nhất mới được vận chuyển đến nơi đó và sẽ tiến hóa trong sự lành mạnh. Gen di truyền của con người bị hư hại rất nhiều, bạn chỉ cần nhìn xung quanh là có thể nhận ra, chẳng hạn như các dị dạng trên cơ thể và ngay cả trong tâm trí của con người. Điều đó không được chấp nhận. Phil đã được chọn tham gia vào dự án này. Khi xưa, khi Phil sống trên một hành tinh khác đã làm các thí nghiệm trên thân thể của người khác. Hiện tại anh ấy đã tự chọn ở vị trí này (bị thí nghiệm) để anh ấy có thể hiểu được trải nghiệm đó từ một góc độ khác.

D: Nói cách khác là : Thay đổi vị trí để được công bằng.

P: Đúng vậy.

D: Có người nói rằng sẽ có những phi thuyền chờ sẵn để đón một số người còn sống sót trên hành tinh của chúng tôi nếu chúng tôi sử dụng bom nguyên tử. Bạn có thể cho chúng tôi biết về điều này không?

P: Chúng tôi có thể nói rằng nếu kịch bản mà bạn vừa nói đến trở thành hiện thực thì sẽ có những người được cho cơ hội chọn lựa di chuyển đến một hành tinh khác. Cơ hội này cũng sẽ được trao cho loài người tại thời điểm chuyển đổi của Trái Đất sắp tới. Tại thời điểm này, hành tinh mới còn đang trong tình trạng được xây dựng, chưa được hoàn hảo, nhưng nó cũng đã có thể hỗ trợ đời sống khá dễ dàng cho những ai sẽ chọn đi đến đó. Sẽ có những người chọn ở lại Trái Đất để chăm sóc những gì còn sót lại, hoặc thử bắt đầu lại hoặc xây dựng lại hành tinh này. Cơ hội lựa chọn được đưa ra và sẽ hoàn toàn tùy thuộc vào mỗi cá nhân. Hành tinh của bạn đã được gieo hạt, nuôi dưỡng và theo dõi một thời gian rất dài, và một hành tinh khác thu nhận các đời sống và cung cấp nơi cư trú. Kiểu mẫu của cơ thể của bạn rất thích hợp (để làm ra các cơ thể cho hành tinh mới) và đang được chuẩn bị để trở thành một chủng tộc mới. Lịch sử đơn thuần chỉ là sự lặp đi lặp lại chính nó. Hành tinh của bạn đang rơi vào tình trạng chết chóc và đang sẵn sàng cho sự thay đổi và sẽ bị chấn thương nặng nề, trong khi một hành tinh khác, tươi mới và không bị ô nhiễm, đang được chuẩn bị cho những ai sẽ chọn di cư đến đó. Hành tinh mới này giống như Trái Đất của bạn khi xưa - nguyên sơ và sạch sẽ. Trong những biến động sắp tới, nhiều người sẽ không sống sót và những người khác sẽ muốn di dời. Hy vọng rằng những sai lầm tương tự sẽ không xảy ra trên thế giới mới đó.

D: Nếu ai đó chọn đi đến hành tinh khác, họ sẽ được vận chuyển với cơ thể của họ hay sao?

P: Đúng vậy. Họ sẽ được di chuyển với cơ thể vật chất ở chiều không gian thứ 3, một số lượng rất đông.

D: Họ có phải sẽ sử dụng phi thuyền vũ trụ để vận chuyển không?

P: Đúng vậy.

D: Hành tinh mới mà bạn nói tới, có phải nằm trong hệ mặt trời của chúng tôi không?

P: Không phải trong hệ mặt trời mà là cùng một thiên hà.

D: Nó có giống với Trái đất hay không?

P: Giống ở một số khía cạnh. Ở nhiều khía cạnh khác thì không. Cơ thể con người sẽ cần một thời gian để thích nghi với năng lượng của hành tinh mới và gắn liền với năng lượng mới đó. Sẽ có một cảm giác mất phương hướng, và một giai đoạn có cảm giác u sầu. Tuy nhiên, các nguồn năng lượng bền vững trên hành tinh mới cuối cùng sẽ hàn gắn sự mất cân bằng do năng lượng của Trái Đất gây ra. Hành tinh đó sẽ có nhiều ích lợi cho đời sống con người hơn là Trái Đất này.

D: Hành tinh đó hiện tại đã có người ở chưa?

P: Không có những người của Trái Đất tại thời điểm này. Tuy nhiên, có những người trông nom hoặc những người đang xây dựng vẫn còn làm việc để chuẩn bị cho những người sẽ chọn sống nơi đó. Chưa có người ở nhưng vẫn có dân cư. Nó chưa được cư trú đông đúc, nhưng dân số sẽ tăng nhanh chóng bất cứ lúc nào.

D: Bạn nói rằng hành tinh đó có một số khác biệt với Trái Đất. Nó khác biệt như thế nào?

P: Hành tinh đó có những năng lượng mà trên Trái Đất không có. Nó liên quan đến các dòng năng lượng chảy xuyên qua các vũ trụ. Hành tinh đó nằm trên dòng năng lượng khác.

D: Hành tinh đó có tên hay không?

P: Tên đặt cho hành tinh đó không thể thông dịch qua ngôn ngữ của Trái Đất vào lúc này; Tên của nó là sự rung động ở dạng tinh thần. Những người chọn sống trên hành tinh đó sau này sẽ được giao cho trách nhiệm chọn tên cho nó, dựa trên trải nghiệm của họ trên Trái Đất trước khi di chuyển đến nơi đó. Chúng tôi sẽ không dự đoán tên của hành tinh này trước khi những cư dân thật sự của nó còn chưa quyết định tên cho nó.

D: Có sự khác biệt về địa hình giữa Trái Đất và hành tinh này hay không?

P Có. Những khu vực thuận lợi nhất để sinh sống vào thời điểm này có địa hình tương tự như vùng đồng bằng ở giữa miền Tây của nước bạn (Midwest của Mỹ). Hành tinh này còn một ít chưa ổn định; Nó còn chưa tăng trưởng xong và có phần chưa trưởng thành như một hành tinh thật sự. Tuy nhiên, nó đã có thể hỗ trợ đời sống của loài người như các bạn. Và động vật cũng có thể được vận chuyển đến đó. Nó sẽ hỗ trợ đời sống động vật.

D: Nếu chúng tôi chọn đi đến hành tinh đó, chúng tôi vẫn sẽ nhớ rằng chúng tôi đã rời Trái Đất chứ?

P: Chắc chắn. Ý thức sẽ không bị mất đi. Tuy nhiên, chỉ có những người thích hợp nhất với hành tinh đó mới được phép di chuyển đến đó. Những người có yếu tố phạm tội sẽ không được phép đi. Chỉ những người có bản chất tốt nhất mới được phép di cư.

D: Như vậy là có những hạn chế nhất định.

P: Đúng vậy.

D: Vậy những người còn lại nhưng không muốn rời Trái Đất có lượm lặt những mảnh vụn còn sót lại và xây dựng Trái Đất lại giống như những gì trước đây? Hay liệu họ có mong muốn xây dựng nên một cái gì đó khác biệt?

P: Những người chọn ở lại Trái Đất sẽ phải dọn dẹp sạch sẽ mớ hỗn độn và bắt đầu lại từ đầu. Họ sẽ có sự giúp đỡ của các chúng sinh ngoài Trái Đất. Còn có những chúng sinh của ánh sáng sẽ vẫn ở đây để giúp đỡ họ xây dựng lại sự hợp nhất của trí tuệ, thân thể và tinh thần được hoàn hảo hơn. Có nhiều bài học tinh thần có thể học được từ những gì còn sót lại. Những người chọn di chuyển đến hành tinh khác sẽ bắt đầu một nền văn minh mới. Họ là những người anh em họ của những người vẫn còn ở lại.

D: Liệu những người ở lại có cần phải đủ tiêu chuẩn để được ở lại hay không?

P: Bản thân họ sẽ quyết định ở lại hay không. Còn tiêu chuẩn thì đã được quyết định vì họ còn sống sót. Sẽ không có sự cưỡng ép di dân. Sự lựa chọn nằm ở mỗi cá nhân. Thời gian (biến động) đó sẽ là một sự thử nghiệm. Sự sống sót không có chỗ cho những ai yếu đuối.

D: Hành tinh mới có phải cũng sẽ được chuẩn bị ngay cả khi không có chuyện gì xảy ra với Trái Đất?

P: Đúng vậy.

D: Hoàn cảnh sống của cư dân trên hành tinh mới sẽ như thế nào?

P: Họ sẽ có những kỹ thuật công nghệ để xây dựng các thành phố và xã hội giống như trên Trái Đất. Tuy nhiên, sẽ có thêm những công nghệ và các khái niệm mới cho phép tạo ra một cấu trúc xã hội hoàn hảo hơn - Không có thành kiến và hạn chế như trong xã hội hiện nay.

Tôi cảm thấy miễn cưỡng khi phải bỏ rơi hoàn toàn ngôi nhà này (Trái Đất), miễn cưỡng bỏ lại thế giới của chúng ta ngay cả khi có một hành tinh hoàn hảo như vậy tồn tại.

D: Liệu chúng tôi có thể xây được một phi thuyền vũ trụ có thể chở mọi người đi lại giữa hai hành tinh này hay không?

P: Bạn sẽ không có được kỹ thuật công nghệ để làm được điều này vì bạn chưa đạt đến cấp bậc (tâm linh) đó, và không được cho phép. Khả năng thực hiện điều đó đã có sẵn. Tuy nhiên, bạn sẽ không được phép có được công nghệ đó.

D: Những người chọn đi đến hành tinh mới có được phép đi tới lui Trái Đất hay không? Trở về Trái Đất, đi du lịch giữa hai hành tinh này?

P: Sẽ có những người trên hành tinh mới được đưa đón giữa 2 hành tinh. Họ sẽ đem những gì đã học được từ hành tinh mới áp dụng trên hành tinh cũ này, và chia sẻ kiến thức.

D: Thế giới mới này có dùng thần giao cách cảm để giao tiếp với nhau hay không?

P: Mọi người sẽ giao tiếp với nhau. Tuy nhiên, dùng thần giao cách cảm hay không hoàn toàn tùy theo ý muốn của mỗi cá nhân. Những người chọn phát triển khả năng này sẽ được học cách phát triển khả năng đó, và được dạy khi nào có thể sử dụng nó. Sau này, toàn bộ cư dân ở hành tinh mới cũng sẽ dùng thần giao cách cảm để giao tiếp bởi vì đó là cách giao tiếp trong toàn thể vũ trụ.

D: Bạn có thể cho tôi biết một chút về những chúng sinh giúp vận chuyển người Trái Đất đến hành tinh mới không?

P: Như đã nói trước đó, họ là “Những Người Giúp đỡ”. Họ là những chúng sinh có phẩm chất tâm linh cao, thậm chí là những người đang hỗ trợ chuyển hướng năng lượng của hành tinh của bạn hy vọng ngăn ngừa sự tự huỷ hoại. Họ là những người đang thu thập những mẫu xét nghiệm và có liên quan đến những vụ “bắt cóc”. Bản thân họ, trong quá khứ, đã từng trải qua tình trạng hành tinh của họ bị phá hủy tương tự như Trái Đất, và sau đó họ đã di cư đến một hành tinh khác. Họ rất phù hợp với nhiệm vụ hỗ trợ này bởi vì họ rút được kinh nghiệm và có kiến thức về các sự kiện đã xảy ra trên hành tinh của họ. Họ đã tình nguyện làm nhiệm vụ này, và họ biết được các nhu cầu cần thiết trong việc di dời một xã hội từ một hành tinh này sang một hành tinh khác với một số lượng lớn. Có nhiều loại “người giúp đỡ” khác nhau. Không phải tất cả đều đến từ một hành tinh, nhưng tất cả mọi người đều có cùng một ý tưởng là muốn giúp đỡ người của Trái Đất. Giúp các bạn nâng cao ý thức, để bạn có khả năng nhận thức được nhiều hơn, không chỉ nhận thức về bản thân mà còn những người xung quanh bạn, để bạn ý thức được tình thương, áp dụng và chia sẻ tình thương của vũ trụ mà từ đó vũ trụ được tạo ra - Tình thương mà bạn gọi là linh hồn của Chúa Kitô, hay năng lượng của Thương Đế, vẫn còn đang bị loài người trên Trái Đất chối bỏ.

D: Những chúng sinh Pleiades có liên quan đặc biệt gì trong quá trình di dời này hay không?

P: Chỉ liên quan ở chỗ là có nhiều người giúp đỡ là người Pleiadian. Nhiều người đến từ khu vực này, hoặc là cư dân của các hệ thống của Pleiades. Tuy nhiên, hành tinh mới không phải nằm trong hệ thống này.

D: Đó là câu hỏi tiếp theo của tôi. Nghe nói rằng trong giấc ngủ, một số người chúng tôi được đưa lên phi thuyền không gian và trao đổi các thông tin liên quan đến những sự kiện sắp tới. Điều này có đúng không?

P: Đúng vậy. Khi bất kỳ một nền văn minh nào có một sự thay đổi mạnh mẽ như thế này thì sẽ có sự huấn luyện và tập dợt, để khi quá trình vận chuyển thật sự xảy ra sẽ không có tình trạng mất phương hướng, và có thể sẽ đạt được kết quả một cách suông sẻ. Đây chỉ đơn giản là một sự chuẩn bị cho những người sẽ chọn di chuyển, giúp cho họ trải qua sự chuyển đổi này dễ dàng hơn. Khái niệm này không phải là mới, nó rất quen thuộc. Sự huấn luyện này hoàn toàn qua tinh thần, không phải bằng thân thể vật chất. Là tập dợt cách chạy thoát, đại khái có thể nói vậy. Chúng tôi yêu cầu bạn hãy hình dung về một nơi ẩn náu, một khu vực để những cá nhân này lẫn trốn, tránh khỏi những nơi làm cho cơ thể bị tổn thương nhiều nhất từ sự thay đổi đang xảy ra trên hành tinh của bạn.

D: Có phải sự thay đổi này đã xảy một thời gian dài rồi không?

P: Không. Tuy nhiên, nó đã được chuẩn bị từ một thời gian rất dài ở cấp bậc tinh thần.

D: Có vẻ như các mùa của chúng tôi đang thay đổi. Điều này có liên quan gì đến nó không?

P: Đó là ảnh hưởng của sự thay đổi này chứ không phải là sự thay đổi. Nó đơn giản chỉ là phản ánh của sự thật rằng sự thay đổi đang xảy ra. Cũng có nhiều thay đổi khác hiện đang xảy ra trên nhiều cấp độ khác nhau, và có nhiều người đã chú ý đến sự thay đổi này.

D: Tôi nghĩ rằng các mùa đã thay đổi. Suy nghĩ này có đúng hay không?

P: Đúng vậy.

D: Đó có phải là do sự thay đổi của Trái Đất hay không?

P: Đúng vậy.

D: Các trận động đất ở California có phải liên quan đến điều này?

P: Đúng vậy. Lớp vỏ của Trái Đất (các mảng kiến tạo) hiện tại đang di chuyển phần nào giống như chất lỏng. Nó đang được quan sát và cho thấy có sự gia tăng chuyển động của những mảng kiến tạo này. Bởi vì trường điện từ xung quanh hành tinh của bạn bị dao động. Do đó chất sắt bên trong lớp vỏ của Trái Đất cố gắng điều chỉnh lại bản thân để kết hợp với vị trí mới của trường điện từ và được cân bằng.

D: Vậy nó có liên quan đến hàm lượng sắt trong vỏ Trái Đất?

P: Bản thân lớp vỏ có phản ứng đối với các tính chất từ tính của trường điện từ xung quanh hành tinh của bạn. Lớp vỏ Trái Đất như có từ tính bên trong và nó phản ứng với các trường điện từ và nó đang cố gắng điều chỉnh chính mình thích hợp với vị trí mới của những trường điện từ đó. Điều này giống như trường hợp các vụn sắt được đặt bên dưới một tờ giấy, và những vụn sắt sẽ di chuyển theo thỏi nam châm. Lý thuyết của các bạn nói rằng các mảng kiến tạo của Trái Đất thay đổi theo vòng xoay của Trái đất. Điều này không đúng hoàn toàn, sự thật là các mảng kiến tạo của Trái Đất đang cố gắng điều chỉnh mình với từ trường của Trái Đất. Sự dao động của từ trường là nguyên nhân gây ra sự chuyển dịch của các mảng kiến tạo, không phải do trục Trái Đất thay đổi.

D: Nhiều năm qua có nhiều trường hợp gia súc bị cắt xẻo các bộ phận trên cơ thể. Điều này được cho là do người UFO đã làm. Điều này có đúng hay không, tại sao phải làm như vậy? Bởi vì có rất nhiều trường hợp như vậy. Người ta nghĩ rằng đó là một hoạt động nông nghiệp chứ không phải là công việc nghiên cứu.

P: Chúng tôi có thể nói rằng nhiều trường hợp này là việc làm của những cá nhân do sử dụng sai năng lượng của mình và vì vậy đã phát sinh ra nhu cầu phản kích, và những hành động (giết con thú) này mang lại sự phản kích đó. Tuy nhiên, chúng tôi không nói rằng tất cả các vụ cắt xẻo động vật đều có liên quan đến những cá nhân này. Có một vài trường hợp do người ngoài Trái Đất đã

làm. Mục đích của những người ngoài hành tinh là thử nghiệm để hiểu biết hơn về sinh lý học, miễn dịch học, và sinh học của những động vật này. Hiện tại họ đang trong quá trình thử nghiệm về khả năng tương thích của một số động vật sẽ được phép di chuyển đến hành tinh mới, họ đang chuẩn bị cho chúng cư trú trên hành tinh mới này. Họ cần các cơ quan trong cơ thể của động vật để thử nghiệm gen và sinh học (về sinh sản). Tuy nhiên những việc làm này được thực hiện rất ít lần.

(Người dịch: mình nghĩ sử dụng sai năng lượng là làm chuyện ma thuật này ọ?)

D: Vậy là họ không chỉ chuẩn bị cho con người mà còn chuẩn bị các nguồn thực phẩm mà con người cần đến. Đó có phải là ý bạn không?

P: Không thể nói là chuẩn bị mà là tìm hiểu để biết rõ hơn những loài thích hợp nhất với hành tinh mới. Nói một cách khác, để chuyển đổi những loài hiện có trên Trái Đất lên mức độ cao hơn để chúng có thể tương thích hơn với hành tinh khác.

D: Chắc chắn rằng con người sẽ không ăn thịt trên hành tinh mới, phải không?

P: Có những người nghĩ họ sẽ bền sức hơn nếu ăn thịt.

D: Chúng tôi không thể thay đổi thói quen của chúng tôi. (Cười) Tôi rất muốn biết người ngoài Trái Đất có thay đổi gen di truyền của chúng tôi hay không? Họ có sử dụng bất kỳ kỹ thuật tăng trưởng di truyền nào hay không?

P: Đối với cơ thể của con người, chúng tôi có thể nói rằng chúng tôi đang cố gắng tạo ra một thân thể con người hoàn hảo hơn về khả năng miễn dịch và chống lại bệnh tật. Như vậy cơ thể mới của con người sẽ có khả năng chống lại hầu hết các dạng bệnh tật trên hành tinh của bạn. Mục đích của sự thay đổi gen di truyền này là tạo ra một cơ thể hoàn hảo hơn, để sau khi trình độ tâm linh của linh hồn được nâng cao thì nó sẽ có sẵn một thân thể hoàn hảo thích hợp. Một tinh thần hoàn hảo đòi hỏi một cơ thể hoàn hảo hơn.

D: Nói vậy thì người ngoài hành tinh thật sự là giúp đỡ chứ không phải đang làm hại, phải không?

P: Thật vậy. Họ không có bất kỳ ý định gây hại gì. Để làm cho cơ thể con người trên Trái Đất hoàn thiện, họ cần phải nghiên cứu và lấy các mẫu thử nghiệm. Nỗ lực của họ chỉ vì mục đích làm ra một thân thể vật chất hoàn hảo, để tránh được các bệnh suy nhược của tuổi già, tránh khỏi tình trạng trí tuệ chậm phát triển, và tất cả các loại bệnh tật sẽ được loại bỏ. Nghiên cứu về cơ thể con người là điều rất cần thiết nhằm hiểu rõ hơn những lý do gây ra sự suy yếu của cơ thể. Họ cố gắng tạo ra một cơ thể hoàn hảo cho con người để những người cư ngụ trên hành tinh mới sau này sẽ sinh sản ra những thân thể vô cùng tốt.

D: Mục đích có được một cơ thể thật tốt là gì? Tôi nghĩ mục tiêu chính của chúng tôi là nâng cao trình độ tâm linh?

P: Đúng vậy. Nhưng bạn muốn sống trong một cơ thể thấp kém hay trong một cơ thể tốt hơn?

D: Điều này có quan trọng không, nếu như linh hồn chỉ ở đây tạm thời?

P: Chắc chắn. Vì năng lực làm việc của một cơ thể ảnh hưởng trực tiếp đến năng lực làm việc của tinh thần.

D: Tôi đang làm việc với những người khác, những người này cũng có những trải nghiệm về UFO. Có phải tôi cũng sẽ gặp khó khăn khi thu thập các thông tin của họ?

P: Thông tin lúc nào cũng khó truy cập bởi do tính chất yếu đuối của những cá nhân có liên quan đến các sự kiện (UFO). Các thông tin được chôn giấu bên dưới lớp vỏ dễ vỡ, tránh gây ra những cảm xúc chấn động do chứng kiến những sự kiện khác biệt hoàn toàn về "sự thật" mà ý thức đã nhận định trước đây.

D: Việc chôn giấu thông tin này xảy ra do tiềm thức của người đó cố ý làm như thế, hay người đó đã làm điều gì làm cho thông tin bị chôn vùi?

P: Đây là một loại thiết bị an toàn của tiềm thức để bảo vệ thông tin khỏi bị sự thao túng. Tiềm thức giấu diếm các thông tin bằng cách diễn giải các thông tin sao cho nó dễ dàng được (tâm thức) chấp nhận hơn. Vì vậy, muốn lấy được thông tin chính xác, chúng ta cần phải sắp xếp lại các thông tin để nó có thể được trình bày chính xác hơn. (sắp xếp lại là tại vì tiềm thức dùng thông tin “giả” để lừa gạt tâm thức)

D: Bạn nghĩ rằng đây là thiết bị an toàn của tiềm thức? Và nó sẽ giải thích các thông tin theo một nghĩa khác?

P: Đúng vậy. Thông tin sẽ được diễn giải một cách hợp lý, dễ chấp nhận. Chúng tôi có thể nói rằng việc chôn giấu thông tin là điều cần thiết, như vậy thì các trải nghiệm sẽ không bị tâm thức làm xáo trộn và thay đổi theo tư duy của nó. Do đó, cần phải giấu các thông tin, không để tâm thức biết được.

D: Khi chúng sinh ngoài hành tinh giấu các thông tin, họ có dùng bất cứ hình thức thô miên nào để ẩn giấu các thông tin đó hay không?

P: Nó có liên quan đến thuật ngữ “thôi miên”, tuy nhiên, quá trình đó phức tạp hơn vì nó còn bao gồm các chức năng tâm linh chưa được khám phá bởi loài người. Con người còn chưa nhận thức được hết các lĩnh vực tâm linh vô cùng tận.

D: Vậy là nó phức tạp hơn chúng tôi nghĩ. Đây có phải là lý do tại sao thông tin rất khó thu thập?

P: Đúng vậy.

D: Đường như phải dùng thô miên mới mở nó ra được. Bạn có biết lý do tại sao không?

P: Bởi vì thông tin được chôn bên dưới lớp vỏ ý thức. Và do đó, muốn lấy được thông tin thì phải xuyên qua lớp vỏ ý thức nhưng không thể cho ý thức biết được, vì nếu ý thức biết được nó sẽ chỉnh sửa hoặc xếp đặt lại các thông tin đó (theo tư duy của nó). Thôi miên là một hình thức nói chuyện trực tiếp với tiềm thức.

D: Vậy bằng cách sử dụng phương pháp này, các thông tin được tìm thấy có chính xác hay không?

P: Tùy theo sự nhận thức và diễn giải của từng cá nhân. Nó đơn giản chỉ là tường thuật lại những gì đã được thấy hay cảm nhận được.

D: Nhưng bạn có nghĩ rằng tôi có thể nhận được các thông tin một cách chính xác hay không?

P: Các thông tin có lẽ sẽ có nhiều màu sắc bởi cảm xúc chấn thương (của đối tượng được thôi miên) khi trải qua những kinh nghiệm đó.

D: Nhưng người đó có thể truyền lời giả mạo không?

P: Điều đó sẽ tùy thuộc vào tính chất luân lý của từng cá nhân. Dựa theo tiêu chuẩn đạo đức thì một người phải trình bày chính xác những gì anh ấy nhận được, không thể giả mạo hoặc thay đổi các thông tin. Tuy nhiên vẫn có những người sẽ không giữ được tiêu chuẩn đạo đức cao đó.

D: Nếu ai đó có khuynh hướng phóng đại hoặc đặt ra một câu chuyện thì họ cũng sẽ làm điều đó trong thôi miên?

P: Đúng vậy.

D: Liệu họ sẽ hoàn toàn thay đổi toàn bộ câu chuyện, hay họ chỉ thay đổi một chút chi tiết trong đó? Tôi rất muốn biết làm thế nào để phát hiện được điều này.

P: Có lẽ không có cách nào phân biệt được toàn bộ câu chuyện là giả hay thật. Nhân cách của một cá nhân sẽ quyết định tiêu chuẩn đạo đức của cá nhân đó. Vì vậy, cần phải hiểu biết đầy đủ về tính cách của cá nhân đó để xác định mức độ chính xác của thông tin. Một số người có tính cách không được tinh tế thường tô vẽ thêm chi tiết vào một câu chuyện, tuy nhiên, không phải tất cả những ai có nhân cách kém tinh tế đều sẽ làm như vậy.

D: Tôi muốn biết có khi nào toàn bộ câu chuyện mà họ nói với tôi đều được dựng lên hay không?

P: Có thể, nhưng cũng không phổ biến.

D: Vậy thì việc tô điểm thêm cho câu chuyện thường xảy ra hơn?

P: Đúng vậy. Điều này còn có liên quan đến việc hiểu lầm (ý nghĩa của thông tin) chứ không phải là cố ý đặt chuyện.

D: Vậy, về cơ bản thì khi họ diễn giải cho tôi một câu chuyện thì tôi có thể cho rằng nó có một phần chính xác.

P: Là dựa vào một sự kiện thật sự đã xảy ra. Vâng. Tuy nhiên, một lần nữa, tùy theo cá nhân kể lại sự kiện đó. Tùy theo cá nhân đó diễn tả câu chuyện như thế nào.

D: Đó là những điều tôi lo lắng, làm sao tôi có thể chắc chắn khi làm việc về các loại thông tin này? Bạn có nói rằng những ký ức được chôn giấu sâu trong tiềm thức là để bảo vệ con người. Tôi đồng ý về điều đó. Nhưng một số người đã từng có những trải nghiệm với chúng sinh ngoài Trái Đất bắt đầu có những cơn ác mộng. Lý do đó là gì?

(Yên lặng một thời gian dài) Phil bất ngờ mở mắt ra làm gián đoạn phiên thôi miên. Anh ấy chỉ đơn giản nói: "Tôi xin lỗi. Tôi đã thức. Tôi tỉnh rồi."

Điều này rõ ràng cho thấy tôi đã vô tình xâm phạm vào khu vực cấm. Rõ ràng các câu hỏi trước đó của tôi không làm cho họ cảm thấy bị đe dọa, cho đến khi tôi vô tình vượt qua lằn ranh riêng tư của Phil. Mặc dù tôi thấy câu hỏi của tôi không có liên quan gì đến sự riêng tư của Phil, nhưng họ dường như nghĩ rằng tôi có khuynh hướng đi về hướng đó. Dường như họ không thích cách tôi đặt câu hỏi và họ đã cắt đứt sự kết nối. Họ đã cảnh báo tôi và đã can thiệp vì để bảo vệ Phil khỏi mang thêm chấn thương. Điều này chỉ xảy ra rất ít lần trong quá khứ. Khi điều này xảy ra Phil Không thể tự mình tiếp tục. Anh không có câu trả lời. Từ điều này cho thấy các thông tin không phải đến từ Phil mà là thông qua anh.

(Hết chương 23)

CHƯƠNG 24: CHIẾC HỘP ĐEN BÍ ẨN

Vài tháng sau đó, bởi vì tôi đã bận rộn tham gia vào nhiều dự án khác nên tôi đã đặt tài liệu của Phil sang một bên. Tôi nghĩ chúng tôi đã đi xa nhất rồi. Bởi vì tôi không nhận được bất kỳ một cuộc điện thoại nào từ Phil nên tôi nghĩ có lẽ Phil còn đang đối phó và tiêu hóa các thông tin kỳ lạ liên quan đến đời sống của anh. Nhưng cảm giác tò mò về chiếc hộp đen vẫn tiếp tục bám lấy tôi dai dẳng. Tôi muốn biết làm thế nào để có thể mở nó ra, muốn biết nó chứa những gì bên trong. Nhưng tôi bắt buộc phải nhắc nhở mình rằng dự án đó đã tạm thời đóng lại. Rằng chúng tôi không có quyền truy cập thông tin về chiếc hộp đó. Phương pháp làm việc của tôi là sự an toàn của đối tượng thôi miên là điều ưu tiên hàng đầu, tôi sẽ không bao giờ gây hại cho tinh thần hoặc thể xác của họ chỉ vì để thỏa mãn sự tò mò của riêng tôi. Câu chuyện sẽ không bao giờ có giá trị nếu tôi ép họ vào bất kỳ loại tình huống hay cảm giác không thoải mái nào. Nếu câu trả lời phải đến thì nó sẽ đến.

Mấy tháng trôi qua, Phil đột ngột gọi cho tôi. Phil nói anh vừa mới có một giấc mơ kỳ lạ liên quan đến một cuộc gặp gỡ khác với người ngoài hành tinh. Tôi không lấy làm ngạc nhiên khi Phil nghĩ rằng giấc mơ đó liên quan đến chiếc hộp đen. Phil muốn có một buổi thôi miên nữa bởi vì anh ấy chỉ nhớ rất ít chi tiết về giấc mơ đó, nhưng anh có ấn tượng mạnh mẽ rằng có rất nhiều thông tin quan trọng, nhưng anh không thể nhớ được. Anh cảm thấy nó nằm ngay bên dưới bề mặt và sẽ rất dễ dàng tiếp cận. Anh biết ngày nào anh chưa tìm lại được ký ức đó thì ngày đó anh sẽ không thể nào yên tâm. Chúng tôi sắp xếp một phiên thôi miên ngay ngày hôm sau bởi vì Phil cảm thấy càng chờ lâu anh ấy càng thêm lo lắng.

Khi chúng tôi gặp nhau, đầu tiên Phil kể cho tôi nghe về giấc mơ. Anh lại một lần nữa được đưa lên phi thuyền, xung quanh anh là những sinh vật nhỏ màu xám. Đôi tay nhỏ của họ yêu thương chạm vào tay và cơ thể của anh. Đứng trước mặt anh là vị phi công tóc vàng đang cầm chiếc hộp đen. Vào lúc đó Phil cảm nhận được sự quan tâm và lo lắng của mọi người. Đôi mắt của vị phi công cho thấy ông ấy đang rất sốt ruột giống như thời điểm quyết định quan trọng đã đến. Anh có cảm giác họ đang ủng hộ anh và hy vọng anh sẽ nhận ra tầm quan trọng của chiếc hộp và có thể giải mã thông điệp bên trong. Nhưng anh cũng biết rằng nếu thời gian chưa tới, anh sẽ không thể giải mã nó và chiếc hộp sẽ phải bị trả về nơi lưu giữ trên phi thuyền và tiếp tục chờ đợi cho đến thời điểm thích hợp.

Anh nhớ rằng anh rất kỳ vọng và lo ngại khi với tay lấy chiếc hộp và ôm nó trong tay. Sau đó thì rất khó nhớ nổi chuyện gì đã xảy ra. Tất cả những gì anh có thể nhớ là một vệt ánh sáng trắng chớp qua. Từ thời điểm đó thì tất cả trí nhớ đã bị xóa đi ngoại trừ cảm giác của tình yêu tuyệt vời và sự hài lòng phát ra từ các chúng sinh đó. Có điều gì đó đã xảy ra làm cho họ cảm thấy hạnh phúc thay cho anh. Anh thức dậy với cảm giác khoái lạc trong tâm thức của mình, nhưng còn có một cái gì đó bên dưới bề mặt của nó làm cho anh không yên. Sau khi Phil kể cho tôi nghe về giấc mơ, cả hai chúng tôi đã đi đến kết luận rằng cuối cùng có lẽ anh đã mở ra được chiếc hộp bí ẩn này rồi. Thông tin dường như đã được tiết lộ, nhưng tâm thức vẫn còn chưa biết được chuyện này. Và công việc của tôi là giúp Phil truy cập vào thông tin trong chiếc hộp và đưa nó vào ý thức của Phil, dĩ nhiên, nếu sự truy cập được suôn sẻ.

Phil nằm thoải mái trên giường và bắt đầu phiên thôi miên. Khi cánh cửa thang máy mở ra, Phil ngay lập tức tiến vào quang cảnh mà anh đã miêu tả - Có những sinh vật vây xung quanh anh và trong mắt của họ là lo lắng và kỳ vọng. Vị phi công đã đưa cho anh chiếc hộp và mọi người đang chờ phản ứng của anh. Phil nghiêng cứu chiếc hộp và mô tả nó: nhỏ, đen, thon dài giống như chiếc quan tài. Anh biết nó được làm từ một loại đá không có trên Trái Đất. Chiếc hộp chỉ có thể được mở ra khi nó gặp đúng tầng số rung động của năng lượng phát ra từ tâm trí của Phil. Và tầng số rung động này chỉ đạt được khi Phil đạt đến một trình độ phát triển (tâm linh) nhất định. Phil đã tự lập trình tầng số rung động này. Do đó không ai có thể giả mạo được nó, không ai khác có thể

mở được nó. Một làn sóng (năng lượng) bất ngờ quét qua và Phil lập tức cảm nhận được chiếc hộp đó sẽ có rất nhiều thông tin, nhiều đến nỗi một cơ thể vật chất không thể nào tiêu hóa được hết, và những thông tin này vô cùng sâu sắc và bao la đến nỗi tâm trí con người sẽ không thể nào thấu hiểu hết tất cả. Phil nhận ra điều này và anh biết anh chỉ có thể tiếp cận một phần nhỏ thông tin nào đó có thể giúp anh hiểu về cuộc sống hiện tại của mình, nhưng như vậy cũng đã tạm đủ.

Sau khi Phil hiểu được điều này thì bỗng nhiên một chuyện lạ đã xảy ra. Dường như có một cái gì đó đã được kích hoạt, một ngăn kéo nhỏ ở một đầu của chiếc hộp bỗng nhiên trượt ra. Phil thấy trong ngăn kéo nhỏ đó có chứa một hòn đá nhỏ hình tròn phát ra ánh sáng màu ngọc lam. Vậy là Phil đã mở được chiếc hộp này rồi. Nhưng viên đá rực rỡ này dùng để làm gì? Ngay sau đó, Phil nhận được thông điệp qua tinh thần rằng nếu anh nhìn chăm chăm vào một bên mặt sần xùi của viên đá thì một phần tiềm thức của anh sẽ được mở ra, ký ức của anh sẽ được kích hoạt và các thông tin sẽ được đưa đến tâm thức của anh.

Tôi (Dolores) tràn ngập kỳ vọng. Có phải cuối cùng chúng tôi đã có quyền truy cập các thông tin được ẩn giấu hay không? Và không biết thông tin đó là gì? Sự tò mò của tôi tăng mãnh liệt và tôi hy vọng rằng rào cản sẽ hoàn toàn được loại bỏ. Khi Phil nhìn chăm chăm vào viên đá đó thì quang cảnh trên phi thuyền biến mất, thay vào đó là một thứ khác.

P: Tôi thấy ánh sáng trắng rất mạnh. Ánh sáng rất trong sạch và sáng rực rỡ, có cường độ lớn. Năng lượng này thường được gọi là "Ánh Sáng Trắng Bảo Vệ." Đây là ánh sáng bảo vệ. Năng lượng này không có danh tính bởi vì danh tính là vô nghĩa ở cấp bậc này. Tuy nhiên, thế gian gọi nó là "ý thức" hay "Sự nhận thức vĩnh viễn". Nó là cường độ năng lượng cao nhất của vũ trụ. (Người dịch: chắc đây là năng lượng ở Niết Bàn)

D: Có phải tôi đang nói chuyện với "ánh sáng trắng" này không?

Tôi rất quen thuộc với khái niệm về ánh sáng trắng. Tôi luôn luôn dùng tinh thần để đặt ánh sáng trắng xung quanh các đối tượng để bảo vệ họ khi chúng tôi làm việc (khi thôi miên). Làm như vậy là để ngăn cản bất kỳ từ trường tiêu cực nào đến gần và ảnh hưởng chúng tôi trong lúc chúng tôi làm việc.

P: Nói chính xác hơn thì năng lượng màu trắng này đang nói chuyện, năng lượng này hiện tại đang nói chuyện với Phil bởi vì có một thông điệp cần được trao cho Phil vào lúc này: Bởi vì năng lượng ở cấp bậc nơi đó khác với năng lượng ở thế giới này cho nên chúng tôi không thể truyền thông điệp một cách trực tiếp, vì vậy chúng tôi sẽ vừa chuyển ngữ vừa giảng giải thêm thông điệp này. Thông điệp này như sau:

"Con đã học được bài học của con rất tốt, con của chúng ta. Vào thời điểm này trên con đường tiến hóa của con, nguồn nhận thức được mở ra để cho phép con câu thông trực tiếp vào những khu vực (năng lượng) mà con đã bị tách rời. Con đã bị cắt đứt câu thông vì một lý do, đó là, ở một thời điểm trong quá khứ con đã lạm dụng đặc quyền sử dụng năng lượng, vì vậy sự nhận thức của con đã bị đóng lại, vì vậy con đã phải trải nghiệm một sự mất mát và cảm giác bị từ chối. Đóng lại nhận thức là để con hoàn toàn biết trân quý khi có lại được sự nhận thức và quyền sử dụng các năng lượng này. Điều này đã làm cho con vô cùng đau khổ và lo lắng trong kiếp sống này. Đau khổ đến nỗi làm cho con thường xuyên khao khát muốn trở lại với Sự Thật và được một lần nữa tắm trong nguồn năng lượng này. (D: Điều này dường như là lý do mà Phil có khuynh hướng tự tử lúc còn trẻ). Vào giai đoạn đó trong quá khứ, trên một hành tinh khác, con đã dùng các năng lượng không đúng cách và đã trải nghiệm sự mất cân bằng năng lượng. Trải nghiệm này đã khiến con ra một quyết định thích hợp nhất cho mình để cân bằng lại chúng."

D: Trong kiếp sống đó, Phil đã sử dụng những năng lượng này một cách tiêu cực? Đó là lý do tại sao anh đã bị tắt nguồn năng lượng?

P: Đúng vậy. Vào lúc đó, Phil gần như sắp ngã.

D: Bạn nói rằng ở nơi đó không có khái niệm thời gian, nhưng tôi rất muốn biết lúc đó là khi nào?

P: Chúng tôi sẽ tính ra theo thời gian của bạn ... là khoảng vài triệu năm trước của bạn, nhưng đây chỉ là con số đại khái.

D: Nhưng Phil đã phải đợi rất lâu, qua vô số kiếp để tìm lại được quyền sử dụng năng lượng lại một lần nữa?

P: Đúng vậy. Hiện tại chúng tôi có thể nói chuyện thoải mái về sự kiện này. Trải nghiệm này rất cần thiết cho sự phát triển của... chúng tôi không muốn sử dụng cụm từ "cơ thể" bởi vì đây không phải là một từ ngữ chính xác... Nó là tổng hợp các trải nghiệm của năng lượng này (Phil) – gọi chính xác hơn thì là một "giai đoạn phát triển của năng lượng này". Năng lượng này (Phil) phải chịu hậu quả của việc lạm dụng năng lượng, là không được kết nối với năng lượng này nữa. Lý do là anh đã tiết lộ những điều không được tiết lộ. Vào lúc đó, Phil mong muốn giúp đỡ nâng cao đẳng cấp của những chúng sinh dưới sự trông coi của anh. Vũ trụ có các quy tắc nghiêm ngặt rằng có những thứ có thể cho và có những thứ không được cho. Các quy tắc này là tuyệt đối và không thể bị vi phạm. Trong khi Phil đang giữ trách nhiệm lãnh đạo thì anh đã phá vỡ các quy tắc này, vì vậy quyền sử dụng năng lượng này đã bị cắt đứt. Những năng lượng mà chúng tôi đang nói đến là những kiến thức, thông tin và tri thức. Quyền sử dụng năng lượng này bị lấy đi là để Phil hiểu được tại sao cần phải có các quy tắc này. Các nguồn năng lượng đã bị đóng lại, và Phil đã bắt đầu một cuộc hành trình đầu thai thật lâu dài, mãi cho đến kiếp sống trên Trái Đất này thì anh đã tìm lại được chính mình. Hiện tại, những năng lượng này đã được trả lại và Phil đang học lại cách để sử dụng chúng bởi vì trải qua nhiều kiếp anh đã dần dần lãng quên cách sử dụng các năng lượng này. Và điều quan trọng và cần thiết bây giờ là đào tạo ý thức của Phil biết cách sử dụng hợp lý những năng lượng này. Đây là trải nghiệm cuối cùng và nó đã đưa năng lượng này trở lại thời điểm mà anh đã sử dụng các năng lượng một cách đúng đắn nhất.

D: Điều này đã xảy ra trên một hành tinh khác?

P: Điều này đã xảy ra ở một chiều không gian khác. Không phải trong vũ trụ này, là một khu vực hữu hình trong một vũ trụ khác. (mỗi vũ trụ có các khu vực hữu hình và vô hình)

D: Vào lúc đó Phil đang có chức vụ gì? Bạn nói lúc đó anh ấy đang gánh vác một trách nhiệm?

P: Có rất nhiều triệu chúng sinh dưới thẩm quyền của Phil. Anh ấy là lãnh đạo của một hệ thống hành tinh tại thời điểm đó.

(Chuyện bên lề: các bạn có nghe nói về Lucifer hay không? Tức là vị Ma Vương thống trị Trái Đất của mình đó. Nghe nói Lucifer có cấp bậc ngang với Phil lúc đó, là lãnh đạo của một hệ thống hành tinh. Không phải hệ hành tinh Phil lãnh đạo mà là hệ hành tinh khác.)

D: Tôi đang cố gắng để hiểu. Bạn có nói rằng mỗi vũ trụ khác nhau có các hội đồng (nhóm lãnh đạo) khác nhau. Hệ thống này (nơi Phil lãnh đạo) có phải tương tự như thế hay không?

P: Không cao đến cấp bậc vũ trụ, nó ở cấp bậc hệ thống các hành tinh. Một hệ thống là một phần của một vũ trụ. (giống một nước chia làm nhiều tiểu bang)

D: Giống như một thiên hà hay một hệ mặt trời?

P: Chính xác là như thế. Một nhóm các hành tinh có người ở.

D: Có phải Phil đã ở dạng thân thể vật chất vào lúc đó hay không?

P: Điều đó không đúng. Một vị lãnh đạo của một hệ thống không thể làm nhiệm vụ của mình ở thân thể vật chất, bởi vì công việc này đòi hỏi vị lãnh đạo phải theo dõi toàn thể hệ thống cùng một lúc để mọi lúc đều có thể biết được tất cả những gì đang xảy ra trong toàn hệ thống. Ý thức của vị lãnh đạo sẽ bao trùm khắp hệ thống để mỗi một chúng sinh trong hệ thống đó có thể tiếp xúc với vị lãnh đạo bất cứ lúc nào.

D: Nói vậy là anh ấy đã đạt đến một đẳng cấp rất cao rồi phải không?

P: Đúng vậy.

D: Tôi đang cố gắng để hiểu, vì vậy câu hỏi của tôi có vẻ ngây thơ. Mỗi vũ trụ có các hội đồng, và các hội đồng này được chia ra lãnh đạo các hệ thống khác nhau?

P: Giống như chính phủ của bạn, cấp bậc lãnh đạo thấp nhất là chủ của một ngôi nhà. Tiếp đến là lãnh đạo của một quận hay huyện, chịu trách nhiệm về sự an toàn và phúc lợi của những người dân trong quận. Cao hơn là các thị trưởng của thành phố. Cao hơn nữa là các chính phủ tiểu bang và cuối cùng là chính phủ liên bang.

D: Như vậy sẽ có một lãnh đạo trông coi một hệ thống hành tinh.

P: Đúng vậy.

D: Vậy Phil trực tiếp báo cáo lên hội đồng hay có ai đó ở giữa anh và hội đồng (lãnh đạo vũ trụ)?

P: Có nhiều hội đồng ở nhiều cấp bậc khác nhau. Hệ thống hành tinh trực thuộc trách nhiệm của những lãnh đạo cao hơn. Và những chúng sinh ở dưới hệ thống hành tinh này thuộc trách nhiệm của lãnh đạo của hệ thống hành tinh này. Phil không phải ở cấp bậc cao nhất cũng không phải thấp nhất.

D: Nói cách khác, tại thời điểm đó anh ấy có rất nhiều trách nhiệm và biết cách sử dụng năng lượng và đã sử dụng nó sai cách? Anh ấy đã tiết lộ những điều cấm?

P: Anh đã cung cấp thông tin và năng lượng cho một chủng tộc trên một hành tinh đang cố gắng nâng cao ý thức của họ. Vị lãnh đạo (Phil) cảm thấy trong tình huống này thì họ thích hợp được cung cấp một số thông tin mà anh ấy nghĩ họ cần. Đó là một tình huống đặc biệt, không nằm trong các trường hợp được quy định.

D: Có vẻ như động cơ của anh ấy là đúng đắn.

P: Đúng vậy. Anh ấy không có ý định xấu. Tuy nhiên, quy tắc đã bị phá vỡ làm cho vị lãnh đạo lâm vào sự khủng hoảng. Thông tin được trao cho các chúng sinh này đã bị lạm dụng và làm chậm đi sự tiến bộ tâm linh của họ.

D: Vậy là anh đã tiết lộ thông tin mà anh cho rằng sẽ giúp họ tiến bộ?

P: Không phải thông tin mà là năng lượng. Có nhiều loại năng lượng khác nhau. Loại năng lượng đặc biệt được trao cho nhóm chủng tộc này, nếu được sử dụng hợp lý thì chắc chắn sẽ giúp họ tiến bộ nhanh chóng. Tuy nhiên, họ đã không sử dụng các năng lượng này một cách đúng đắn mà đã dùng sai chúng. Do đó gây ra sự thụt lùi.

D: Bạn có thể nói cụ thể hơn về loại năng lượng đó không?

P: Không thể giải thích được bởi vì thế giới của bạn không có gì tương đương để có thể so sánh.

D: Tôi tò mò họ dùng sai nó như thế nào?

P: Bất kỳ năng lượng nào cũng có thể bị dùng vào việc sai trái.

D: Tôi đoán năng lượng nào cũng có 2 mặt tốt và xấu, và họ đã sử dụng nó cho việc xấu?

P: Đúng vậy.

D: Nói vậy, khi Phil cho họ sử dụng các năng lượng này anh ấy đã không dạy cho họ hiểu cách sử dụng chúng một cách đúng đắn.

P: Họ không tiến bộ đủ đến trình độ có thể hiểu được về những năng lượng này. Đó là một tính toán rất rủi ro.

D: Có phải điều này cũng đã xảy ra với Trái Đất của chúng tôi không? Họ đã dựa vào sự mai rủi và đã tiết lộ nhiều điều cho chúng tôi biết, và sau đó để ý chí tự do của chúng tôi quyết định sử dụng nó như thế nào?

P: Chính xác. Có các quy tắc khi nào năng lượng được trao cho một cá nhân vào một thời điểm cụ thể nào đó.

D: Trường hợp của Trái Đất là tương tự, nhưng ý chí tự do của con người đã biến nó thành một cái gì đó tiêu cực. (Người dịch: Cái này chắc đang nói về bom nguyên tử)

P: Đúng vậy.

D: Nếu vậy thì tôi không nghĩ đó là lỗi của Phil.

P: Các quy tắc đã bị phá vỡ. Các quy tắc (ở nơi đó) nói rằng trừ khi chúng sinh nào phát triển đến trình độ có thể sử dụng các loại năng lượng này thì họ mới được cho phép nhận các năng lượng đó. Họ sẽ không được cho biết về các năng lượng đó trước khi họ chưa có sự hiểu biết đầy đủ về sức mạnh của những năng lượng đó.

D: Họ cũng sẽ được cho phép sử dụng chúng trong tương lai đấy thôi.

P: Đó là điều sẽ xảy ra.

D: Từ các câu chuyện về quá khứ trên Trái Đất mà bạn đã kể với tôi, rằng có những điều đã được cho biết vào những thời điểm không thích hợp.

P: Đây là những điều sai lầm xảy ra trong khắp vũ trụ.

D: Nhưng trong trường hợp này, tại sao Phil phải chịu một hình phạt là bị mất đi chức vị của mình?

P: Không thể nói là trừng phạt vì đó không phải là một đánh giá công bằng về các năng lượng vũ trụ. Đây là bài học cần thiết để Phil hiểu được tại sao phải có các quy tắc này. Và để học các bài học này thì người vi phạm các quy tắc sẽ được tạo điều kiện trải nghiệm những kiếp sống thiếu thốn những năng lượng đó. Anh ta sẽ phải dần dần phát triển từ dưới lên đến cấp bậc cũ, sau đó sẽ được trả lại các năng lượng này, và từ đó anh ta mới thật sự biết trân quý chúng.

D: Tôi hiểu. Bạn gọi nó là “ngã”. Nói cách khác, Phil đã rơi xuống vị trí thấp hơn?

P: Cụm từ “rơi xuống hay ngã” mà bạn sử dụng có ý nghĩa tiêu cực. Theo quan điểm của chúng tôi thì đó chỉ là một bài học để rút kinh nghiệm. Đó là một kinh nghiệm cần thiết sẽ được cộng thêm vào kho trữ kinh nghiệm của một cá nhân. Sai lầm thường xảy ra ở mọi cấp bậc. Sau khi “ngã”, biết được sai lầm và chữa lành vết thương do sai lầm đó gây ra là một sự thắng lợi.

D: Điều này thật khó hiểu. Ngay cả khi một ai đó đã đạt được cấp bậc tâm linh cao như thế vẫn còn có thể làm ra những sai lầm và bị thụt lùi hay sao? Như vậy thì sau khi rớt xuống phải trải qua vô số, vô số kiếp, có lẽ phải hàng ngàn kiếp mới có thể trở lại cấp bậc đó một lần nữa?

P: Cũng không đến nỗi như con số mà bạn nói, có thể vài trăm kiếp là đủ. Những kiếp sống của Phil mà bạn được cho thấy chỉ là một phần nhỏ của dãy đặc trải nghiệm mà năng lượng này (Phil) đã học được từ hành trình này. Và kiếp sống ở Trái Đất này là một hành trình tìm kiếm linh hồn rất vĩ đại mà Phil đã quyết định đầu thai xuống. Phil biết trước trải nghiệm ở Trái Đất sẽ rất xa lạ, khó khăn và cô đơn. Đó là lý do tại sao anh ấy luôn muốn rời khỏi kiếp sống này. Điều chỉnh bản thân thích hợp với hoàn cảnh trên Trái Đất đối với những năng lượng (linh hồn) cao hơn sẽ vô cùng vất vả vì họ rất vô tư và tinh khiết. Họ đã quen với ánh sáng và không thể hiểu nỗi mặt tối của thế gian này. Họ phải có thật nhiều can đảm mới có thể rời thế giới ánh sáng và du hành đến thế giới tối tăm này để thực hiện sứ mệnh, vì vậy họ có được tình yêu và sự tôn trọng của chúng tôi.

D: Vậy hiện tại Phil đang được cho biết thông tin này và anh ấy sẽ học cách sử dụng năng lượng một cách đúng đắn?

P: Đã đến lúc năng lượng được trả lại cho Phil và anh cần phải nhận thức được mục đích của nó. Năng lượng này sẽ bỗng nhiên xuất hiện, giống như đến từ hư không. Vì thế Phil phải được hướng dẫn và ý thức được vì sao anh nhận được năng lượng này, và nhận thức được trách nhiệm và vị trí của mình.

D: Như vậy thì anh ấy mới có thể sử dụng nó một cách khôn ngoan?

P: Đúng vậy. Năng lượng này chứa đựng tình yêu bao la và sự hòa hợp của vũ trụ. Một hành tinh ở dạng vật chất như Trái Đất không thường xuyên có được cơ hội như thế. Tuy nhiên, trong quá

trình tiến hóa trên Trái Đất này, những chúng sinh xứng đáng và thích hợp sẽ được nhận năng lượng này và được quyền sử dụng nó một cách đúng đắn – vì mục tiêu và nhu cầu của vũ trụ, vì sự đồng nhất của toàn thể chúng sinh.

D: Phil sẽ sử dụng năng lượng này như thế nào?

P: Anh ta sẽ trở nên khá thông thạo và quen thuộc với năng lượng này, và biết cách sử dụng phù hợp và khi nào sử dụng. Anh sẽ có cảm giác mạnh mẽ về giá trị đích thực của cuộc đời thay cho cảm giác vô cùng mất mát trong kiếp sống này.

D: Vậy thì khi nào thời gian đến thì anh ấy sẽ được giúp đỡ để biết phải làm gì với nó?

P: Đúng vậy. Hiện tại Phil cũng đang được giúp đỡ rồi. Sau các phiên thôi miên này thì nhận thức của anh đang dần dần quay trở lại.

D: Tôi thường nghĩ rằng chúng tôi vô tình gặp nhau nhưng thật ra đó là một sự xếp đặt từ trước.

P: Đúng vậy. Mục đích của nó là để giúp mỗi người các bạn hoàn thành sứ mệnh của mình. Không có gì là tình cờ trong vũ trụ cả. Tất cả mọi thứ xảy ra đều có sự xếp đặt và có lý trí. Không có sự ngẫu nhiên. “Chúng tôi muốn nói cho con biết, con trai của chúng tôi, con đã nỗ lực đi hết một vòng tròn và bây giờ đã trở lại vị trí ban đầu, nơi con đã rơi vào bóng tối của bản thân. Bây giờ con đã hoàn toàn xứng đáng được trả lại những gì con đã mất đi và những gì con vô cùng khao khát có lại được. Hiện tại con có sự lựa chọn, trở về thế giới thật của con để sử dụng sức mạnh theo cách mà con cảm thấy thích hợp nhất, hoặc có thể tiếp tục ở đây và sử dụng những sức mạnh này ở cấp bậc tâm linh theo cách mà con cảm thấy thoải mái nhất. Đây là lựa chọn của con tại thời điểm này. Hãy thiền định và suy nghĩ về điều này và trả lời cho chúng tôi theo cách con đã được học trước đó. Con vừa mới được dạy cho một phương pháp để có thể trở lại với cấp bậc cao nhất đó và giao tiếp với năng lượng của vũ trụ qua ý thức. Cho chúng tôi câu trả lời của con vào lúc đó (lúc thiền), bởi vì câu trả lời của con phải được cân nhắc và quyết định trong ý thức. Chúng tôi muốn nói với Phil rằng nếu con chọn tiếp tục ở lại trên hành tinh này thì sau này con sẽ nhận được thêm các thông tin vào lúc thích hợp, và sẽ được hướng dẫn thêm những gì cần sẽ làm sắp tới. Đừng cố gắng dự đoán những gì sẽ xảy ra. Chỉ cần để mọi thứ xảy ra một cách tự nhiên. Hiện tại là lúc con lựa chọn hướng đi trong tương lai, và sau đó con sẽ được hướng dẫn nhiều hơn những gì cần phải làm. Khi nào con tỉnh dậy (xong thôi miên), con phải suy nghĩ về điều này và đưa ra quyết định trong ý thức của mình về việc ở lại hay ra đi. Chỉ cần tiếp tục làm theo cảm giác từ bên trong, vì đó là người chủ thật sự của con. Chọn một cách khôn ngoan, con trai của chúng tôi, và hãy nhớ rằng sẽ không có phán xét cho dù lựa chọn lựa của con là gì. Cho dù con đường con chọn là gì thì nó sẽ là con đường tiến hóa của con. Và bạn, Dolores, chúng tôi muốn nói với bạn rằng chúng tôi khuyến khích bạn sử dụng các thông tin mà chúng tôi đã cung cấp cho bạn, không có sự hạn chế. Nếu có hạn chế thì các thông tin đã không được tiết lộ.”

Sau đó, Phil cho biết rằng cường độ của ánh sáng trắng giảm xuống và anh lại một lần nữa nhận thức được anh đang ôm chiếc hộp có chứa viên đá bên trong. Anh nhìn thấy khuôn mặt của vị phi công và những sinh vật nhỏ màu xám, và cảm giác được dào dạt tình thương, hạnh phúc và sự hài lòng phát ra từ họ. Rõ ràng là họ đã biết cuối cùng anh đã được phép tiếp cận một số bí mật của quá khứ của mình.

Sau khi thông tin được tiết lộ và Phil được yêu cầu lựa chọn trong ý thức của mình, anh trả viên đá vào lại ngăn kéo trong chiếc hộp. Vị phi công đã lấy chiếc hộp lại từ trong tay Phil và cho Phil biết rằng ông ấy sẽ cất chiếc hộp trở lại chỗ cũ trên phi thuyền; đó là nơi Phil đã cất chiếc hộp hàng triệu năm về trước và chờ đến ngày anh nhớ ra nó và mở nó ra. Bây giờ chiếc hộp sẽ được giữ ở đây cho đến khi anh cần đến nó lần nữa. Phil nhận ra rằng thông tin mà anh nhận được chỉ là một phần nhỏ của những gì được chứa trong chiếc hộp. Anh cũng biết rằng phần thông tin còn lại sẽ không bao giờ được tiết lộ cho anh trong kiếp sống trên thế gian này. Khi anh đi đến giai đoạn tiếp theo (kiếp sống kế tiếp trong tương lai) thông tin về nguồn gốc và số phận của anh sẽ được tiết lộ.

Sau khi thức dậy, từ cái nhìn đắm chiều trên khuôn mặt của Phil, tôi biết anh sẽ có rất nhiều điều để suy ngẫm trong những ngày sắp tới.

LÚC ĐẦU TÔI DO DỰ không biết có nên đưa thông tin này (ở trên) vào cuốn sách này hay không vì tôi sợ thông tin bị hiểu sai, rồi đọc giả sẽ nghĩ rằng Phil ám chỉ rằng anh ở đẳng cấp của Thượng Đế. Bài viết trên có giải thích rõ ràng rằng cấp bậc của vị lãnh đạo của một hệ thống hành tinh vẫn còn thấp hơn nhiều so với cấp bậc tối cao của Thượng Đế. Phil đã được công nhận và đã giữ chức vụ phụ tá cho một quyền lực cao hơn.

Tôi tin rằng thông tin này đang cố gắng nói cho chúng ta biết rằng linh hồn không phải chỉ ở trong thể xác con người. Đó là suy nghĩ của con người chúng ta, nhưng suy nghĩ đó quá hạn chế. Phiên thời miên này đã chứng minh rằng chúng ta có thể phát triển (hoặc trở về lại với đẳng cấp cao ở trên), trở lại với trạng thái năng lượng tinh khiết không bị giới hạn bởi cơ thể vật chất và có thể đạt được những sức mạnh không thể tin được. Nhưng trước khi linh hồn đạt tới trạng thái hoàn thiện cuối cùng (niết bàn) thì nó vẫn có khả năng tạo ra sai lầm, ngay cả trong hình thức năng lượng tinh khiết đó. Và cho dù ở các cấp bậc cao trong vũ trụ thì linh hồn vẫn phải chịu những quy luật của vũ trụ áp đặt. Nếu lỡ phải trở xuống và bắt đầu lại từ đầu thì cũng không sao vì linh hồn và các bài học là vĩnh cửu, không có thời gian, chỉ có sự phát triển, học hỏi, thu thập kinh nghiệm, và vĩnh viễn tìm kiếm kiến thức. Vì vậy con người cần phải nhận ra rằng họ cao hơn là những gì họ nhận thức về bản thân mình. Họ là bất tử, là một linh hồn bất tử với sự hiểu biết và kinh nghiệm của họ là vô biên, hoàn toàn không giới hạn. Linh hồn đóng vai trong những kiếp sống dưới bất kỳ hình thức hay chiều không gian nào mà nó muốn cho đến khi, qua thời gian vô cùng tận, nó đạt được sự hoàn hảo như mong muốn và cuối cùng trở lại nguồn gốc của mình. Nguồn gốc tối cao nhất của tất cả (linh hồn) là Đấng Sáng Tạo, là nơi mọi thứ đã được sinh ra. Chúng ta hãy kéo lên tấm màn che mắt của thể gian và cho phép sự hiểu biết của chúng ta được tăng vọt. Sau đó, chúng ta sẽ nhìn lại xem chúng ta đã tự hạn chế mình thành nhỏ bé và hạn hẹp như thế nào. Vũ trụ là thể giới của chúng ta và không có gì mà chúng ta không thể làm.

SAU LẦN THỜI MIÊN NÀY, Phil bắt đầu thay đổi rõ rệt. Điều này thường xảy ra với những người mà chúng tôi làm việc với nhau, đặc biệt là những đối tượng làm việc với tôi trong một khoảng thời gian dài. Tôi không thể giải thích được điều này bởi vì tôi chắc chắn rằng tôi đã không hề đưa ra bất kỳ lời đề nghị gì có thể gây ra sự thay đổi của họ. Dường như có một cái gì đó xảy ra trong quá trình làm việc, có thể bởi vì họ ngày càng cởi mở hơn và ý thức được tiềm thức của họ, tương tự như "lời gọi của lương tâm" trong mỗi con người chúng ta. Họ thể hiện càng nhiều tính cách thật bên trong của họ và phát hiện ra những gì họ thực sự muốn làm trong đời sống. Lúc trước, họ thường bị rối rắm, không chắc chắn và sợ hãi. Nhưng hiện tại họ bắt đầu đưa ra những quyết định quan trọng và các cam kết vững chắc. Họ càng ngày càng thay đổi tốt hơn. Tôi chân thành hy vọng họ có được ảnh hưởng tốt, vì tôi không muốn công việc của tôi vô thức ảnh hưởng tiêu cực đến bất cứ một ai.

Phil vẫn là một người hiền lành như thể nhưng anh đã trở nên tự tin hơn nhiều. Anh quyết định không mở văn phòng sửa chữa đồ điện riêng lẻ nữa mà đi làm việc cho một công ty thiết bị điện tử. Sau đó, trong vòng một tháng làm việc ở hãng điện tử, anh có cảm xúc với một cô gái trẻ hấp dẫn làm việc chung với anh. Quan hệ của họ bỗng phát triển chưa từng thấy, và anh đã chuyển đến căn hộ của cô bạn gái sống cùng với cô ấy và con trai nhỏ của cô ta. Tất cả những điều này chắc chắn không phải là tính cách mà tôi đã từng biết ở Phil. Mặc dù tôi thấy rất ngạc nhiên nhưng tôi nghĩ điều này thật tuyệt vời. Điều này cho thấy rằng cảm xúc của Phil đã vững vàng. Anh ấy không còn xa lạ với cảm xúc nữa. Anh đã sẵn sàng cho bản thân một cơ hội, đặt mình trong hoàn cảnh rất dễ bị tổn thương. Anh có thể hòa nhập với loài người trên Trái Đất (khác loại với anh), và như vậy anh đã thật sự hòa nhập vào cuộc sống ở thế giới này.

Anh kể về đời sống hiện tại của mình một cách rất khác: “Lúc trước, có nhiều lúc tôi rất muốn bỏ cuộc. Tôi có thể dự đoán trước cảm giác đó, dường như nó có chu kỳ nhất định, thường sẽ xảy ra hai lần trong một năm, vào mùa xuân và mùa thu. Vào những lúc đó, tôi cảm thấy như tôi đang bị trầm cảm, khao khát muốn về nhà, quay về nơi đó. Nó kéo dài từ một vài ngày hoặc tồi tệ nhất lên đến vài tuần. Tôi cảm thấy rất chán nản trong thời gian đó, nhưng dù sao cũng không đến nỗi như cảm giác khi tôi đã tự sát ở California; nhưng tôi sẽ không bao giờ làm như vậy nữa. Nhưng bây giờ, trong vòng một năm này, dường như tôi đã có thể ổn định cảm xúc của mình. Những xúc cảm và sự chán nản có vẻ như đã được dập tắt. Dường như tôi đã có thể nắm được nó trong tay và có một chút cảm giác mãn nguyện với mọi thứ. Tôi có thể chấp nhận tất cả các chu kỳ thăng trầm bên trong. Tôi dường như đã trở nên vui vẻ hơn với hiện tại. Tôi chấp nhận tất cả những gì khác với tôi.

Tôi hỏi liệu những điều chúng tôi đã khám phá có giúp được gì cho anh không.

Phil trả lời: Tôi nghĩ là có. Nó giúp cho tôi cảm thấy bản thân được lấp đầy hơn, có chiều sâu hơn. Tôi hiểu biết về mình nhiều hơn trước đây. Và tôi cảm thấy hạnh phúc về điều đó, mặc dù tôi còn chưa nhớ được hết tất cả về mình. Tôi chỉ biết rằng những trải nghiệm đó đã mang lại cho tôi cảm giác hài lòng và thỏa mãn.

Tôi hỏi: Những buổi thôi miên đó có giúp giải thích tại sao bạn có những cảm xúc và khó chịu trước đó hay không?

Phil: Có. Tôi nghĩ rằng nó giải thích tại sao tôi cảm thấy không thoải mái và xa lạ với thế giới này. Bởi vì những lý tưởng cao mà tôi giữ cho bản thân và giữ cho những người khác. Tôi cảm thấy chán nản khi nhìn thấy con người có thành kiến, rất nông cạn, rất ... những tên trộm và những kẻ giết người, tất cả những vấn đề này đang diễn ra trên thế giới ... những điều đó đã làm cho tôi cảm thấy khó chịu. Và tôi đã lấy những điều đó làm một cái cớ để nói: “Tôi không muốn ở đây.” Bởi vì đây không phải là thế giới mà tôi muốn sống. Tôi muốn một nơi trật tự hơn, sạch sẽ hơn, ổn định hơn, hài hòa hơn. Nhưng điều đau khổ nhất là, vì muốn giống như những người khác mà tôi đã bắt buộc mình làm một số việc mà tôi không thích để mọi người thấy tôi giống như họ, giống như một người “bình thường”. Tôi luôn luôn cảm thấy rằng tôi bị bắt buộc phải giống những người khác mới có thể hòa hợp với mọi người. Và điều đó chỉ gây cho tôi thêm cảm giác cô độc và lúng túng và thất vọng.

Dolores: Vâng, tôi hiểu được, bởi vì bạn đã cố gắng chống lại tính cách riêng của mình. Tôi có thể thấy được lý do dẫn đến sự thất vọng của bạn. Tôi nghĩ có lẽ có rất nhiều người ở ngoài đời, đặc biệt là thanh thiếu niên, cũng đang trải qua những cảm xúc tương tự. Và rất khó có thể nắm bắt được chính xác nó là gì bởi vì điều này quá mơ hồ.

P: Vâng, tôi đồng ý. Nó không phải là thứ gì đó đứng trước mặt bạn, gõ vào đầu của bạn và đòi bạn chú ý đến nó. Nó chỉ là ở đó, bạn biết nó ở đó nhưng rất khó có thể xác định nó là gì. Tôi nghĩ tôi sợ bản thân mình, tôi sợ vì không biết bản thân mình là ai. Tôi sợ bất cứ ai đến gần tôi vì tôi không biết tôi muốn gì. Và tôi nghĩ tôi cũng sợ bị đau khổ. Nhưng bây giờ, tôi đang bắt đầu hiểu bản thân mình và biết bản thân tôi có những điểm mà tôi thích. Tôi không còn phải sợ tôi khác với người khác hoặc sợ người khác nghĩ tôi kỳ quặc, bởi vì tôi thấy rằng tôi không khác biệt với bất cứ ai. Vấn đề của tôi là tôi kỳ vọng quá cao ở đời sống này. Tôi kỳ vọng nó phải giống như ở thế giới cao hơn. Và tôi luôn thất vọng khi tôi thấy cuộc sống này không đáp ứng được kỳ vọng của tôi.

D: Nhưng lúc đó bạn đã không nhận ra rằng bạn đang lâm vào trầm cảm?

P: Không. (Phil trả lời một cách nghiêm túc.) Tôi chỉ mới nhận ra điều đó. Tôi đã kỳ vọng ở cuộc sống này nhiều, nhiều hơn nó có thể có. Bây giờ tôi có thể dễ dàng chấp nhận sự thất vọng này hơn bởi vì tôi phát hiện ra rằng không phải chỉ có mỗi một mình tôi cảm thấy thất vọng. Tôi không phải là người duy nhất. Đây là một phần của cuộc sống thế gian này, là một phần của kiếp sống làm người. Bây giờ mỗi khi tôi chán nản, nó chỉ kéo dài trong một thời gian ngắn và nó không tệ lắm vì tôi biết nó đến từ đâu. Bây giờ tôi biết là mọi thứ sẽ ổn thôi.

(Dolores) Như vậy là quá tốt rồi, không thể yêu cầu nhiều hơn nữa. Tôi không thể nói rằng tôi có công đối với những gì xảy ra với Phil bởi vì tôi không nhận ra những thay đổi đang diễn ra trong anh. Tôi thậm chí không biết Phil đã giải quyết những vấn đề của anh trong suốt cuộc đời cho đến khi anh quyết định tin tưởng tôi. Việc khám phá ra di sản xa lạ của Phil có lẽ có ảnh hưởng tích cực đến anh. Tôi tin rằng với những kiến thức Phil nhận được từ tiềm thức của anh sẽ đủ để anh đối phó với sự hỗn loạn trên thế giới này giống như bất cứ người bình thường nào khác. Nếu công việc mà chúng tôi cùng nhau làm đã giúp Phil đạt được điều này thì tôi rất cảm ơn đã có được cơ hội này.

MỘT BUỔI TỐI nhân rồi tôi đang xem một bộ phim khoa học viễn tưởng với chủ đề quen thuộc "Người Ngoài Hành Tinh Xâm Chiếm Địa Cầu". Bất ngờ có một giọng nói vang lên rất rõ ràng trong đầu tôi:

"Tại sao họ lại diễn tả chúng tôi như thế? Điều này chỉ tăng thêm sự sợ hãi trong một thế giới vốn đã đầy hoang sợ rồi. Chúng tôi không phải như thế, chúng tôi đã nói cho bạn biết sự thật. Hãy nói với thế giới biết chúng tôi là ai, là anh em của họ, người giám hộ và người bảo vệ của họ từ các ngôi sao. Chúng tôi không cần phải chiếm hành tinh này bằng bạo lực. Nó đã luôn luôn là của chúng tôi. Chúng tôi đã ở đây kể từ khi bắt đầu, chăm sóc và nuôi dưỡng chúng sinh. Hiện tại chúng tôi đang cố gắng giữ cho bạn không hủy hoại hành tinh này. Vì hành tinh này được cho phép có tự do ý chí, cho nên bạn được phép tự quyết định cho bản thân mình. Nhưng chúng tôi không thể ngồi yên và xem người thân của chúng tôi tự tiêu diệt chính mình và ngôi nhà của họ. Thay đổi là giải pháp duy nhất. Nếu Trái Đất không bị ảnh hưởng (xấu) quá nặng, chúng tôi sẽ không thất bại. Chúng tôi sẽ hoàn thành mục tiêu của chúng tôi, không phải là xâm chiếm hành tinh này mà là cứu nó."

Vâng, có người ngoài hành tinh đang sống ở đây, những người ngoài hành tinh đang sống giữa chúng ta. Họ sống ở đây dưới 3 hình thức: thứ nhất là những linh hồn đã được sinh ra với cơ thể con người, thứ hai là những người ngoài vũ trụ hiện thân thành hình dạng mà loài người có thể chấp nhận được và sống ở giữa chúng ta mà không bị phát hiện, và thứ ba là những vị khách sống trong các căn cứ bí mật đang quan sát và theo dõi chúng ta. Họ đã đến để cứu chúng ta khỏi sự hủy hoại chính mình.

Loài người thường lấy lý do "săn đuổi phù thủy" để tìm tung tích những người ngoài hành tinh. Việc làm này đều là vô dụng vì họ sẽ không bao giờ tìm thấy. Trừ khi những người ngoài hành tinh sẵn sàng tìm lại bản thân mình, nếu không thì ngay cả họ cũng không biết mình thật sự là ai.

Họ là tổ tiên của chúng ta, họ hàng của chúng ta. Máu của họ chảy trong tĩnh mạch của mọi sinh vật đang sống trên Trái Đất này. Nhóm người ngôi sao mới đầu thai xuống Trái Đất gần đây nhất đã được chuẩn bị chu đáo với các lập trình và mang dấu ấn của tiền kiếp và xúc cảm vững vàng để giúp họ đối phó với cuộc sống trong thế giới hỗn loạn của chúng ta. Họ là đợt sóng mới, không tin rằng sự sợ hãi, chiến tranh, và hủy diệt là giải pháp cuối cùng. Họ được lập trình với tình thương, hòa bình và sự cảm thông. Họ cũng nhạy cảm hơn với cảm xúc của người khác. Tuy nhiên, họ vẫn hiếm khi biết được di sản đích thực của mình. Tỷ lệ tự sát tăng cao trong số thanh thiếu niên là bằng chứng cho thấy nhiều người trong số họ không thể điều chỉnh bản thân để hòa nhập vào thế giới này bất kể cấp bậc tâm linh của họ cao như thế nào bởi vì cách sống trên hành tinh này quá đau khổ.

Vì không có cách nào phân biệt được ai là người của ngôi sao, và rất ít người trong chúng ta có thể biết được hành trình của linh hồn mình, vì vậy thắc mắc về bản thân chúng ta sẽ không có ý nghĩa gì cả. Chúng ta chỉ phải cố gắng sống theo niềm tin và mục đích mà các chúng sinh ngôi sao đang cố gắng thực hành, giúp họ cứu vãn hành tinh của chúng ta.

Có, những người ngoài hành tinh đang ở đây. Cảm ơn Thượng Đế vì họ có mặt ở đây, vì nếu không, chúng ta đã hoàn toàn bị mất phương hướng!

HẾT.